

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

19 november 2025

WETSONTWERP

**tot wijziging van de wet van 29 februari 2024
tot invoering van boek I van het Strafwetboek
en de wet van 29 februari 2024 tot invoering
van boek II van het Strafwetboek**

Inhoud	Blz.
Samenvatting	3
Memorie van toelichting	4
Voorontwerp van wet.....	37
Impactanalyse	52
Advies van de Raad van State.....	66
Wetsontwerp	85
Concordantietabel Richtlijn-wetsontwerp	109
Concordantietabel wetsontwerp-Richtlijn	109
Coördinatie van de artikelen	111

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

19 novembre 2025

PROJET DE LOI

**modifiant la loi du 29 février 2024
introduisant le livre Ier du Code pénal et
la loi du 29 février 2024
introduisant le livre II du Code pénal**

Sommaire	Pages
Résumé	3
Exposé des motifs.....	4
Avant-projet de loi	37
Analyse d'impact.....	59
Avis du Conseil d'État	66
Projet de loi	85
Tableau de correspondance directive-projet de loi.....	110
Tableau de correspondance projet de loi-directive	110
Coordination des articles	177

<i>De regering heeft dit wetsontwerp op 19 november 2025 ingediend.</i>	<i>Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 19 novembre 2025.</i>
<i>De “goedkeuring tot drukken” werd op 19 november 2025 door de Kamer ontvangen.</i>	<i>Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 19 novembre 2025.</i>

N-VA : Nieuw-Vlaamse Alliantie
 VB : Vlaams Belang
 MR : Mouvement Réformateur
 PS : Parti Socialiste
 PVDA-PTB : Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
 Les Engagés : Les Engagés
 Vooruit : Vooruit
 cd&v : Christen-Democratisch en Vlaams
 Ecolo-Groen : Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
 Open Vld : Open Vlaamse liberalen en democraten
 DéFI : Démocrate Fédéraliste Indépendant
 ONAFH/INDÉP : Onafhankelijk-Indépendant

Afkorting bij de nummering van de publicaties: DOC 56 0000/000 Parlementair document van de 56 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer QRVA Schriftelijke Vragen en Antwoorden CRIV Voorlopige versie van het Integraal Verslag CRABV Beknopt Verslag CRIV Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) PLEN Plenum COM Commissievergadering MOT Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)		Abréviations dans la numérotation des publications: DOC 56 0000/000 Document de la 56 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi QRVA Questions et Réponses écrites CRIV Version provisoire du Compte Rendu Intégral CRABV Compte Rendu Analytique CRIV Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) PLEN Séance plénière COM Réunion de commission MOT Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	
--	--	---	--

SAMENVATTING

Het nieuwe Strafwetboek treedt in werking op 8 april 2026. Sinds het stemmen van dit wetboek in 2024 zijn enkele technische foutjes en inconsistenties opgedoken. Dit wetsontwerp beoogt deze te corrigeren. Daarnaast geeft dit wetsontwerp uitvoering aan een aanbeveling van het VN-Comité inzake gedwongen verdwijningen, geformuleerd op 4 april 2025. Tenslotte heeft het tot doel Richtlijn (EU) 2024/1203 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024 gedeeltelijk om te zetten door een wijziging aan te brengen in de definitie van ecocide.

RÉSUMÉ

Le nouveau Code pénal entre en vigueur le 8 avril 2026. Depuis le vote de ce code en 2024, quelques erreurs techniques et incohérences sont apparues. Ce projet de loi vise à les corriger. Par ailleurs, ce projet de loi donne suite à une recommandation du Comité des Nations Unies sur les disparitions forcées, formulée le 4 avril 2025. Enfin, il a pour objectif de transposer partiellement la directive (UE) 2024/1203 du Parlement européen et du Conseil du 11 avril 2024 en apportant une modification à la définition de l'écocide.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE TOELICHTING

Dit wetsontwerp beoogt technische correcties aan te brengen in het nieuwe Strafwetboek, met het oog op de inwerkingtreding ervan op 8 april 2026.

Voorafgaandelijk moet worden opgemerkt dat het wetsontwerp de wijziging van de artikelen 250 tot 257 van het nieuwe Strafwetboek voorzagt. Deze bepalingen bestraffen misdrijven inzake de bestraffing van de discriminatie, de aanzetting tot haat en het negationisme.

Het wetsontwerp verduidelijkte het morele bestanddeel door te specificeren dat de misdrijven opzettelijk moeten worden begaan. Deze misdrijven zeggen namelijk niets over het moreel bestanddeel. Dit leek problematisch, want als een misdrijf geen moreel bestanddeel bevat, is het een reglementair misdrijf, wat hier absoluut niet het geval is.

De Raad van State heeft in zijn advies 77.988/16 van 7 oktober 2025 over de wijzigingen van de artikelen 250 tot 257 verschillende opmerkingen gemaakt (14 tot 19), waarbij hij verwijst naar het advies dat hij heeft uitgebracht over de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek (advies 72.477/3).

De Raad van State (advies 72.477/3 van 9 juni 2023, nr. 8.3.1. en volgende) baseert zich op verschillende arresten van het Grondwettelijk Hof. Hij verwijst in de eerste plaats naar het arrest dat het Grondwettelijk Hof op 11 maart 2009 heeft gewezen in een beroep tot vernietiging van de wet van 10 mei 2007 tot wijziging van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden (GwH, 11 maart 2009, nr. 40/2009). Hier stelt het Grondwettelijk Hof dat het aanzetten tot discriminatie, segregatie, haat of geweld een specifieke morele element veronderstelt. Bij gebrek aan het vereiste bijzondere opzet vallen de feiten onder de vrijheid van meningsuiting.

Met betrekking tot het beroep tot vernietiging van de wet van 23 maart 1995 tot bestraffing van het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd (GwH, 12 juli 1996, nr. 45/96) stelt het Grondwettelijk Hof ook vast dat de door deze wet strafbaar gestelde

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

EXPOSÉ GÉNÉRAL

Le présent projet de loi vise à apporter des corrections techniques dans le nouveau Code pénal, en vue de son entrée en vigueur le 8 avril 2026.

Il convient de relever, à titre préalable, que le projet de loi prévoyait de modifier les articles 250 à 257 du nouveau Code pénal. Ces dispositions sanctionnent les infractions relatives à la répression de la discrimination, des incitations à la haine et du négationnisme.

Le projet de loi apportait une précision relative à l'élément moral en spécifiant que les infractions doivent être commises de manière délibérée. En effet, ces incriminations sont muettes quant à l'élément moral. Ceci semblait problématique car lorsqu'une incrimination n'indique pas d'élément moral, il s'agit d'une infraction réglementaire, ce qui n'est absolument pas le cas ici.

Le Conseil d'État a émis plusieurs remarques (14 à 19) dans son avis 77.988/16 du 7 octobre 2025 sur la modifications des articles 250 à 257 en se référant à l'avis qu'il a rendu sur la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal (avis 72.477/3).

Le Conseil d'État (avis 72.477/3 du 9 juin 2023, n° 8.3.1. et suivants) s'appuie sur plusieurs arrêts de la Cour constitutionnelle. Il renvoie tout d'abord à l'arrêt que la Cour constitutionnelle a rendu le 11 mars 2009 statuant sur un recours en annulation de la loi du 10 mai 2007 modifiant la loi du 30 juillet 1981 tendant à réprimer certains actes inspirés par le racisme et la xénophobie (Cour C., 11 mars 2009, n° 40/2009). Ici la Cour constitutionnelle indique que les incriminations d'incitation à la discrimination, à la ségrégation, à la haine ou à la violence supposent une intention particulière. En l'absence de l'intention particulière requise, les faits relèvent de l'exercice de la liberté d'expression.

Au sujet du recours en annulation de la loi du 23 mars 1995 tendant à réprimer la négation, la minimisation, la justification ou l'approbation du génocide commis par le régime national-socialiste allemand pendant la seconde guerre mondiale (Cour C., 12 juillet 1996, n° 45/96), la Cour constitutionnelle établit également que les actes incriminés par cette loi ne peuvent être considérés

handelingen alleen als verenigbaar met de vrijheid van meningsuiting kunnen worden beschouwd indien bij die overtredingen sprake is van een specifiek moreel bestanddeel.

In haar arrest van 12 februari 2009, waarin zij uitspraak deed over een beroep tot vernietiging van de artikelen 1 tot 34 van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, de artikelen 2 tot 49 en 52 van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie en de artikelen 2 tot 39 van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van de discriminatie tussen vrouwen en mannen (GwH, 12 februari 2009, nr. 17/2009) stelt het Grondwettelijk Hof dat de aanwezigheid van materiële bestanddeel op zich niet volstaat om het misdrijf vast te stellen: er moet sprake zijn van een bijzondere wil, namelijk de wil om denkbeelden te verspreiden met het oog op het aanwakken van haat ten aanzien van een groep van mensen of met het oog op de totstandkoming van een voor hen discriminerend of op segregatie gericht beleid.

Ten slotte verwijst de Raad van State naar het arrest van 25 mei 2016 dat het Grondwettelijk Hof heeft gewezen over een beroep tot vernietiging van de artikelen 2 en 3 van de wet van 22 mei 2014 ter bestrijding van seksisme in de openbare ruimte en tot wijziging van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van seksisme in de openbare ruimte en tot aanpassing van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van discriminatie teneinde de daad van discriminatie te bestraffen. Het Grondwettelijk Hof specificeert dat, zonder bijzonder opzet of ernstig afbreuk aan de waardigheid van welbepaalde personen, uitspraken, uitingen enz. onder de vrijheid van meningsuiting vallen en niet strafrechtelijk kunnen worden bestraft.

Volgens het advies van de Raad van State vormen de misdrijven inzake de bestraffing van de discriminatie, de aanzetting tot haat en het negacionisme een beperking van de vrijheid van meningsuiting die alleen verenigbaar zijn met de vrijheid van meningsuiting en het legaliteitsbeginsel in strafzaken indien de beoogde misdrijven een bijzonder opzet vereisen. Hij stelt daarom voor om de bepalingen die de artikelen 250 tot en met 257 wijzigen, te schrappen.

Naar aanleiding van deze opmerking zijn de artikelen verwijderd.

comme compatibles avec la liberté d'expression que si ces infractions comportent un élément moral spécifique.

Dans l'arrêt qu'elle a rendu le 12 février 2009 statuant sur un recours en annulation des articles 1er à 34 de la loi du 30 juillet 1981 tendant à réprimer certains actes inspirés par le racisme ou la xénophobie, des articles 2 à 49 et 52 de la loi du 10 mai 2007 tendant à lutter contre certaines formes de discrimination et des articles 2 à 39 de la loi du 10 mai 2007 tendant à lutter contre la discrimination entre les femmes et les hommes (Cour C., 12 février 2009, n° 17/2009), la Cour constitutionnelle précise que la seule présence d'éléments matériels ne suffit pas à établir l'infraction: un dol spécial doit être prouvé, à savoir la volonté de diffuser des idées en vue d'attiser la haine à l'égard d'un groupe humain ou en vue de justifier la mise en place, à son égard, d'une politique discriminatoire ou ségrégationniste.

Enfin, le Conseil d'État cite l'arrêt du 25 mai 2016 que la Cour constitutionnelle a rendu sur un recours en annulation des articles 2 et 3 de la loi du 22 mai 2014 tendant à lutter contre le sexisme dans l'espace public et modifiant la loi du 10 mai 2007 tendant à lutter contre la discrimination entre les femmes et les hommes afin de pénaliser l'acte de discrimination. La Cour constitutionnelle spécifie que, sans intention spéciale ni atteinte grave à la dignité de personnes déterminées, les propos, expressions, etc., relèvent de la liberté d'expression et ne peuvent être sanctionnés pénalement.

Suivant l'avis du Conseil d'État, les infractions relatives à la répression de la discrimination, des incitations à la haine et du négacionisme constituent une restriction de la liberté d'expression qui n'est compatible avec la liberté d'expression et le principe de légalité en matière pénale que si les infractions envisagées requièrent une intention particulière. Il suggère donc de supprimer les dispositions qui modifient les articles 250 à 257.

En réponse à cet avis, les articles ont été retirés.

HOOFDSTUK 2

Wijzigingen van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van het boek I van het Strafwetboek

Hoofdstuk 2 brengt wijzigingen en technische correcties aan in boek I van het nieuwe Strafwetboek. De details van deze wijzigingen zullen worden toegelicht in de artikelsgewijze bespreking.

HOOFDSTUK 3

Wijzigingen van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van het boek II van het Strafwetboek

Hoofdstuk 3 brengt wijzigingen en technische correcties aan in boeken I en II van het nieuwe Strafwetboek. De details van deze wijzigingen zullen worden toegelicht in de artikelsgewijze bespreking.

Daarnaast geeft dit hoofdstuk uitvoering aan een aanbeveling van het VN-Comité inzake gedwongen verdwijningen, geformuleerd op 4 april 2025, naar aanleiding van de meest recente rapportagecyclus van België over de implementatie van het Internationaal Verdrag inzake de bescherming van alle personen tegen gedwongen verdwijningen, dat werd geratificeerd op 2 juni 2011.

Dit hoofdstuk heeft ook tot doel Richtlijn (EU) 2024/1203 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024 gedeeltelijk om te zetten, inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht en tot vervanging van de Richtlijnen 2008/99/EG en 2009/123/EG, door een wijziging aan te brengen in de definitie van ecocide, zoals voorzien in boek II van het Strafwetboek.

CHAPITRE 4

Opheffingsbepalingen

Dit hoofdstuk heft de wijzigings- en opheffingsbepalingen op die zijn opgenomen in de wetten van 29 februari 2024, waarmee Boek I en II van het nieuwe Strafwetboek werden ingevoerd.

CHAPITRE 2

Modifications de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal

Le chapitre 2 apporte des modifications et corrections techniques dans le livre Ier du nouveau Code pénal. Les détails de ces modifications seront exposés dans le commentaire des articles.

CHAPITRE 3

Modifications de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal

Le chapitre 3 apporte des modifications et corrections techniques dans les livres Ier et II du nouveau Code pénal. Les détails de ces modifications seront exposés dans le commentaire des articles.

Par ailleurs, ce chapitre met en œuvre une recommandation du Comité ONU sur les disparitions forcées formulée le 4 avril 2025, à l'issue du dernier exercice de rapportage de la Belgique relatif à la mise en œuvre de la Convention internationale pour la protection de toutes les personnes contre les disparitions forcées, ratifiée le 2 juin 2011.

Ce chapitre vise également à transposer partiellement la directive (UE) 2024/1203 du Parlement et du Conseil européen du 11 avril 2024 relative à la protection de l'environnement par le droit pénal et remplaçant les directives 2008/99/CE et 2009/123/CE en apportant une modification à la définition de l'écocide, telle que prévue dans le livre II du Code pénal.

CHAPITRE 4

Dispositions abrogatoires

Ce chapitre abroge les dispositions modificatives et abrogatoires contenues dans les lois du 29 février 2024 introduisant le livre Ier et II du nouveau Code pénal.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN**HOOFDSTUK 1****Algemene bepaling****Artikel 1**

Overeenkomstig artikel 83 van de Grondwet bepaalt artikel 1 dat het wetsontwerp de aangelegenheden regelt bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 2 heeft tot doel te voldoen aan de verplichting om in de omzettingstekst een verwijzing op te nemen naar de omgezette Richtlijn.

HOOFDSTUK 2**Wijzigingen van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van het boek I van het Strafwetboek****Art. 3**

Deze bepaling brengt een terminologische correctie aan in de Nederlandstalige tekst van artikel 42, waarbij de term “geneesheer” wordt vervangen door “arts”.

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 4 van de Raad van State in zijn advies 77.988/16 van 7 oktober 2025.

Art. 4

Deze bepaling wijzigt artikel 47, lid 5, van het Strafwetboek, dat bepaalt wanneer een veroordeling tot ontzetting ingaat. Er wordt bepaald dat deze periode begint op de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. Deze straf zal niettemin niet ten uitvoer worden gelegd zolang de veroordeelde zijn gevangenisstraf of de behandeling onder vrijheidsberoving uitvoert. In de tekst wordt benadrukt dat deze regel niet van toepassing is op de straf onder elektronisch toezicht en de periodes van voorwaardelijke of voorlopige invrijheidstelling.

Dit artikel stemt de in artikel 47, vijfde lid, van het Strafwetboek ter omschrijving van de strafuitvoeringsmodaliteiten gebruikte terminologie af op de terminologie van de referentietekst, zijnde de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende

COMMENTAIRE DES ARTICLES**CHAPITRE 1ER****Disposition générale****Article 1er**

Conformément à l'article 83 de la Constitution, l'article premier précise que le projet de loi règle des matières visées à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

L'article 2 a pour objet de satisfaire à l'obligation d'intégrer dans le texte de transposition une référence à la directive transposée.

CHAPITRE 2**Modifications de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal****Art. 3**

Cette disposition apporte une correction d'ordre terminologique dans le texte néerlandais de l'article 42 où le terme “*geneesheer*” est remplacé par le terme “*arts*”.

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 4 du Conseil d'État dans son avis 77.988/16 du 7 octobre 2025.

Art. 4

Cette disposition modifie l'article 47, alinéa 5, du Code pénal qui détermine quand prend cours la condamnation de déchéance. Il est prescrit que cette période prend cours le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. Cette peine ne produit cependant pas ses effets quand le condamné exécute sa peine d'emprisonnement ou sa peine de traitement sous privation de liberté. Le texte souligne que cette règle ne s'applique pas à la peine de surveillance électronique et aux périodes de libération conditionnelle ou provisoire.

Cet article aligne la terminologie utilisée à l'article 47, alinéa 5, du Code pénal pour circonscrire les modalités d'exécution des peines, sur celle du texte de référence, à savoir la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le

rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten. Tevens voegt dit artikel de notie “invrijheidsstelling onder toezicht” toe aan de opsomming (van periodes gedurende dewelke de periode van 5 jaar niet geschorst is), wat in laatstgenoemde wet de term is gebruikt ter omschrijving van een voorwaardelijke invrijheidsstelling in het kader van de uitvoering van de terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank.

In dit artikel worden daarom de periodes waarin de tenuitvoerlegging van de ontzetting niet is opgeschort, nauwkeuriger omschreven.

Art. 5

Dit artikel stemt de in artikel 48, tweede lid, van het Strafwetboek ter omschrijving van de strafuitvoeringsmodaliteiten gebruikte terminologie af op de terminologie van de referentietekst, zijnde de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten. Tevens voegt dit artikel de notie “invrijheidsstelling onder toezicht” toe aan de opsomming (van periodes gedurende dewelke de periode van 5 jaar niet geschorst is), wat in laatstgenoemde wet de term is gebruikt ter omschrijving van een voorwaardelijke invrijheidsstelling in het kader van de uitvoering van de terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank.

Art. 6

Dit artikel stemt de in artikel 49, vierde lid, van het Strafwetboek ter omschrijving van de strafuitvoeringsmodaliteiten gebruikte terminologie af op de terminologie van de referentietekst, zijnde de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten. Tevens voegt dit artikel de notie “invrijheidsstelling onder toezicht” toe aan de opsomming (van periodes gedurende dewelke de periode van 5 jaar niet geschorst is), wat in laatstgenoemde wet de term is gebruikt ter omschrijving van een voorwaardelijke invrijheidsstelling in het kader van de uitvoering van de terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank.

Art. 7

Artikel 50 van het Strafwetboek wordt op twee punten gewijzigd.

cadre des modalités d'exécution des peines. En outre, cet article ajoute la notion de “libération sous surveillance” à l'énumération (des périodes pendant lesquelles le délai de cinq ans n'est pas suspendu), cette notion étant employée dans ladite loi pour désigner la libération conditionnelle dans le cadre de l'exécution de la mise à disposition du tribunal de l'application des peines.

Cet article détermine donc de manière plus précise les périodes pendant lesquelles l'exécution de la peine de déchéance n'est pas suspendue.

Art. 5

Cet article aligne la terminologie utilisée à l'article 48, alinéa 2, du Code pénal pour circonscrire les modalités d'exécution des peines, sur celle du texte de référence, à savoir la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution des peines. En outre, cet article ajoute la notion de “libération sous surveillance” à l'énumération (des périodes pendant lesquelles le délai de cinq ans n'est pas suspendu), cette notion étant employée dans ladite loi pour désigner la libération conditionnelle dans le cadre de l'exécution de la mise à disposition du tribunal de l'application des peines.

Art. 6

Cet article aligne la terminologie utilisée à l'article 49, alinéa 4, du Code pénal pour circonscrire les modalités d'exécution des peines, sur celle du texte de référence, à savoir la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution des peines. En outre, cet article ajoute la notion de “libération sous surveillance” à l'énumération (des périodes pendant lesquelles le délai de cinq ans n'est pas suspendu), cette notion étant employée dans ladite loi pour désigner la libération conditionnelle dans le cadre de l'exécution de la mise à disposition du tribunal de l'application des peines.

Art. 7

L'article 50 est modifié sur deux points.

Vooreerst wordt voorzien in de toevoeging van een bijzondere motivering indien een verblijfs-, plaats- of contactverbod wordt opgelegd, zoals bepaald in artikel 189 van het nieuwe Wetboek in gevallen van seksueel misbruik en seksuele uitbuiting. Het doel is om rekening te houden met de ernst van het misdrijf en het vermogen van de dader om te re-integreren in de maatschappij, zoals vroeger vanaf 2012 voorzien in artikel 382*bis*, 4°, voor de wet van 2022 inzake het seksuele strafrecht, en in huidig artikel 417/58. De motivatie is ook uitgebreid tot het risico van recidive, dat was opgenomen in artikel 382*quater* van het Wetboek m.b.t. de mededeling van het vonnis aan de werkgever inzake corruptie van jongeren en prostitutie, voordat het werd ingetrokken door de wet van 2022.

Bij de hervorming van het Strafwetboek werd deze straf overgenomen in Deel 1 Strafwetboek, in het ontwerp met de vermelding “in de bij wet bepaalde gevallen”, dus gelimiteerd en niet als een straf met algemene draagwijdte (artikel 189 nieuw Strafwetboek was zulks “in de wet bepaald geval”, inclusief dus de bijzondere motivering). Tijdens de parlementaire debatten werd een amendement ingediend (amendement nr. 15 Voorstel, pagina 10) om er een straf met algemene draagwijdte van te maken, zonder voorwaarde.

Dit leidt tot een disproportioneel situatie, gezien artikel 50 een algemeen draagwijdte zonder motivatie heeft en artikel 189 in een bijzondere motivatie voorziet.

Gelet op de algemene strekking maakt het aldus vervulde artikel het artikel 189 overbodig met betrekking tot seksueel misbruik en seksuele uitbuiting, dat kan opgeheven worden.

Op de tweede plaats stemt dit artikel de in het tweede lid, ter omschrijving van de strafuitvoeringsmodaliteiten gebruikte terminologie af op de terminologie van de referentietekst, zijnde de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten. Tevens voegt dit artikel de notie “invrijheidsstelling onder toezicht” toe aan de opsomming (van periodes gedurende dewelke de periode van 5 jaar niet geschorst is), wat in laatstgenoemde wet de term is gebruikt ter omschrijving van een voorwaardelijke invrijheidsstelling in het kader van de uitvoering van de terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank.

Premièremment, il est prévu dans l'ajout d'une motivation spéciale en cas du prononcé d'une interdiction de résidence, de lieu ou de contact, telle que prévue à l'article 189 du nouveau Code en matière d'abus et d'exploitation sexuelle. Il s'agit de tenir compte de la gravité des faits et de la capacité de réinsertion du condamné, comme le prévoyait depuis 2012, l'article 382*bis*, 4°, avant son abrogation par la loi de 2022 sur le droit pénal sexuel, et comme le prévoit l'article 417/58 actuel. La motivation est en outre étendue au risque de récidive qui était prévu à l'article 382*quater* du Code relatif à la transmission du jugement à l'employeur en matière de corruption de la jeunesse et de la prostitution, avant son abrogation par la loi de 2022.

Lors de la réforme du Code pénal, cette peine a été reproduite dans la partie 1 du Code pénal, dans le projet avec la mention “dans les cas déterminés par la loi”, donc limitée et non comme une peine de portée générale (l'article 189 du nouveau code pénal était un tel “cas déterminé par la loi”, incluant donc la justification spéciale). Au cours des débats parlementaires, un amendement a été déposé (amendement n° 15 Proposition, page 10) pour en faire une peine de portée générale, sans condition.

Cela conduit à une situation disproportionnée, étant donné que l'article 50 a une portée générale sans motivation et que l'article 189 prévoit une motivation spéciale.

Vu sa portée générale, l'article ainsi complété rend superflu l'article 189 en matière d'abus et d'exploitation sexuelle, qui peut être abrogé.

Deuxièmement, cet article aligne la terminologie utilisée à l'alinéa 2 pour circonscrire les modalités d'exécution des peines, sur celle du texte de référence, à savoir la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution des peines. En outre, cet article ajoute la notion de “libération sous surveillance” à l'énumération (des périodes pendant lesquelles le délai de cinq ans n'est pas suspendu), cette notion étant employée dans ladite loi pour désigner la libération conditionnelle dans le cadre de l'exécution de la mise à disposition du tribunal de l'application des peines.

Art. 8

Het doel van deze bepaling is een technische correctie aan te brengen in artikel 53 van boek I van het nieuwe Strafwetboek, dat betrekking heeft op de verbeurdverklaring.

In paragraaf 5 wordt verwezen naar de vermogensbestanddelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, terwijl in paragraaf 2 de terminologie “de vermogensvoordelen die uit het misdrijf zijn verkregen,” wordt gebruikt.

Het artikel harmoniseert de terminologie van paragraaf 5 met die van paragraaf 2 door het woord “rechtstreeks” te schrappen.

Art. 9

Deze bepaling beoogt een technische correctie aan te brengen in artikel 54 van boek I van het nieuwe Strafwetboek betreffende de verruimde verbeurdverklaring. Artikel 54 heeft betrekking op de overtredingen van externe hacking en interne hacking, maar niet op de verzwaarde overtreding. Het toepassingsgebied wordt daarom uitgebreid om ook de verzwaarde overtreding te omvatten, zoals voorzien in artikel 526.

Art. 10

Deze bepaling wijzigt artikel 56, § 2, derde lid van het nieuwe Strafwetboek. Gelet op de diverse vormen die een dienstverleningsstraf aan de gemeenschap kan aannemen (het ter beschikking stellen van een budget aan de aangeduide instantie, voor een bepaald budget een opleiding organiseren bij de aangeduide instantie, voor een bepaald budget verbeteringswerken laten uitvoeren bij de aangeduide instantie), is het gepast dat de vonnisrechter ook de concrete invulling van de straf beslist zodat de veroordeelde rechtspersoon weet met welke straf hij instemt. Actueel is deze bepaling geformuleerd als dat de vonnisrechter concrete aanwijzingen kan geven omtrent de concrete invulling. Er wordt dus voorgesteld deze aldus te formuleren dat de vonnisrechter deze concrete aanwijzingen geeft. Met betrekking tot de concrete uitvoeringsmodaliteiten wordt de marge gelaten om dit te kunnen bepalen, zodat op het niveau van de uitvoering van deze straf er enige marge is.

Art. 8

Cette disposition vise à apporter une correction technique à l'article 53 du livre Ier du nouveau Code pénal, portant sur la confiscation.

Dans le paragraphe 5, on parle des avantages patrimoniaux tirés directement de l'infraction alors que dans le paragraphe 2, on utilise la terminologie “des avantages patrimoniaux tirés de l'infraction”.

L'article harmonise la terminologie du paragraphe 5 avec celle du paragraphe 2 en supprimant le mot “directement”.

Art. 9

Cette disposition vise à apporter une correction technique à l'article 54 du livre Ier du nouveau Code pénal, portant sur la confiscation élargie. Sont visées par l'article 54, les infractions d'accès non autorisé externe dans un système informatique et d'accès non autorisé interne dans un système informatique mais pas l'infraction aggravée. Le champ d'application est dès lors étendu pour également viser l'infraction aggravée, telle que prévue à l'article 526.

Art. 10

La présente disposition modifie l'article 56, § 2, alinéa 3, du nouveau Code pénal. Eu égard aux diverses formes que peut revêtir la peine de prestation en faveur de la communauté (telles que la mise à disposition d'un budget auprès de l'instance désignée, l'organisation d'une formation auprès de cette instance moyennant un budget déterminé, ou encore l'exécution de travaux d'amélioration auprès de ladite instance dans la limite d'un budget donné), il est jugé opportun que le juge du fond détermine lui-même la concrétisation de la peine, de sorte que la personne morale condamnée soit informée de manière précise de la teneur de la sanction acceptée. Dans sa rédaction actuelle, la disposition prévoit que le juge peut donner des indications concrètes quant à la mise en œuvre de la peine. Il est proposé de modifier cette formulation afin de prévoir que le juge donne ces indications concrètes. En ce qui concerne les modalités d'exécution proprement dites, une marge d'appréciation est maintenue afin de permettre une certaine souplesse au stade de l'exécution de la peine.

Art. 11

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een tijdelijke (toegevoegd woord) of definitieve sluiting uit te spreken in artikel 59 van het Strafwetboek, en stemt de gebruikte terminologie af op die van artikel 188 van het nieuwe Wetboek (activiteit “die verband houdt met degene die geleid heeft tot het plegen van het misdrijf”).

Art. 12

Dit artikel brengt twee wijzigingen aan in artikel 60 van het Strafwetboek. Eerst, stemt dit artikel de in artikel 60 van het Strafwetboek ter omschrijving van de strafuitvoeringsmodaliteiten gebruikte terminologie af op de terminologie van de referentietekst, zijnde de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten. Tevens voegt dit artikel de notie “invrijheidsstelling onder toezicht” toe aan de opsomming (van periodes gedurende dewelke de periode van 5 jaar niet geschorst is), wat in laatstgenoemde wet de term is gebruikt ter omschrijving van een voorwaardelijke invrijheidsstelling in het kader van de uitvoering van de terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank.

Lid 2 van artikel 60 voert een algemene, verplichte en levenslange recidive in voor personen die eerder zijn veroordeeld tot een straf van niveau 7 of 8 en die opnieuw worden vervolgd voor een strafbaar feit van niveau 7. Er wordt bepaald dat de minimumstraf wordt verhoogd tot een gevangenisstraf van tweeëntwintig jaar of een behandeling onder vrijheidsberoving van zeventien jaar. De tekst zwijgt over de gevolgen van recidive door een rechtspersoon onder dezelfde omstandigheden. Het artikel vult lid 2 aan door te bepalen dat in dit geval de minimumstraf wordt verhoogd tot een geldboete van 2.080.000 euro voor rechtspersonen. Wanneer verhoudingsgewijs eenzelfde strafverhoging voor de rechtspersoon als voor natuurlijke personen wordt toegevoegd (nl. 2/10 van het verschil tussen minimum- en maximumstraf) zou voor rechtspersonen de minimumgeldboete moeten komen op 2.080.000 euro.

Art. 13

Aangepast aan de opmerking 5 van de Raad van State in zijn advies 77.988/16 van 7 oktober 2025, strekt deze bepaling tot aanvulling van artikel 62, § 3, van het nieuwe Strafwetboek met de volgende zin: “In geen geval

Art. 11

Cet article vise la possibilité de prononcer, dans l'article 59 du Code pénal, une fermeture temporaire (mot ajouté) ou définitive, et il aligne la terminologie utilisée sur celle de l'article 188 du nouveau Code (“activité liée à celle qui a conduit à la commission de l'infraction”).

Art. 12

Cet article apporte deux modifications à l'article 60 du Code pénal. Tout d'abord, cet article aligne la terminologie utilisée à l'article 60 du Code pénal pour circonscrire les modalités d'exécution des peines, sur celle du texte de référence, à savoir la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution des peines. En outre, cet article ajoute la notion de “libération sous surveillance” à l'énumération (des périodes pendant lesquelles le délai de cinq ans n'est pas suspendu), cette notion étant employée dans ladite loi pour désigner la libération conditionnelle dans le cadre de l'exécution de la mise à disposition du tribunal de l'application des peines.

L'alinéa 2 de l'article 60 instaure une récidive générale, obligatoire et perpétuelle pour les personnes qui ont été antérieurement condamnées à une peine de niveau 7 ou 8 et qui sont à nouveau poursuivies d'une infraction de niveau 7. Il est prévu que le minimum de la peine est porté à un emprisonnement de vingt-deux ans ou un traitement sous privation de liberté de dix-sept ans. Le texte est silencieux quant aux conséquences d'une récidive commise dans les mêmes conditions pour une personne morale. L'article vient compléter l'alinéa 2 en prévoyant que, dans cette hypothèse, le minimum de la peine est porté à une amende de 2.080.000 euros pour les personnes morales. En effet, si l'on ajoute proportionnellement la même majoration de peine pour les personnes morales que pour les personnes physiques (c'est-à-dire 2/10 de la différence entre la peine minimale et la peine maximale), l'amende minimale pour les personnes morales devrait s'élever à 2.080.000 euros.

Art. 13

Adaptée à la remarque 5 du Conseil d'État dans son avis 77.988/16 du 7 octobre 2025, cette disposition vise à compléter l'article 62, § 3, du nouveau Code pénal par la phrase suivante: “En aucun cas, la peine prononcée ne

mag de opgelegde straf hoger zijn dan het maximale cumulatieve straftotaal dat bij een niet-gelijktijdige berechting kan worden opgelegd.”.

Er wordt voorgesteld deze toevoeging te maken om redenen van coherentie en om te vermijden dat de regels inzake samenloop verschillen naargelang de misdrijven gelijktijdig dan wel afzonderlijk worden berecht. Met deze wijziging van artikel 62 kan de samenloop van een strafbaar feit van niveau 2 met een misdrijf van een hoger niveau niet leiden tot de toepassing van een hoger strafniveau wanneer de cumulatie van de maximale gevangenisstraf die geldt voor niveau 2 en de straf van het hogere niveau resulteert in een verzwaring van de straf die het maximum van de voor niveau 2 voorziene gevangenisstraf, namelijk drie jaar, overschrijdt¹.

Zeer concreet wordt de situatie geïllustreerd waarin een misdrijf van niveau 2 in samenloop komt met een misdrijf dat strafbaar is met een straf van niveau 3, 4 of 5. In geval van samenloop tussen een misdrijf van niveau 2 en een misdrijf van een hoger niveau, zou de maximumstraf verschillen naargelang de berechting gelijktijdig dan wel afzonderlijk plaatsvindt. Bij gelijktijdige berechting zou het strafniveau dat wordt toegepast niveau 4 zijn (namelijk een maximum van 10 jaar gevangenisstraf), wat overeenkomt met het hoogste strafniveau of met een straf die met één niveau wordt verhoogd (zie artikel 62, § 3, vóór de voorgestelde wijziging). Bij niet-gelijktijdige berechting, indien het misdrijf van niveau 3 eerst wordt beoordeeld en de rechter de maximumstraf van 5 jaar oplegt, en het misdrijf van niveau 2 pas later wordt beoordeeld, dan kan de rechter daarvoor nog maximaal de straf van niveau 2 opleggen, zijnde een gevangenisstraf van 3 jaar. In totaal zou de betrokkene bij niet-gelijktijdige berechting dus maximaal 8 jaar gevangenisstraf kunnen krijgen. Door de voorgestelde toevoeging verdwijnt deze ongelijkheid, aangezien de rechter in geval van gelijktijdige berechting dan ook maximaal 8 jaar zou kunnen opleggen.

Art. 14

Er worden meerdere wijzigingen aangebracht aan artikel 64 van het nieuwe Strafwetboek. In de eerste plaats verduidelijkt de voorgestelde bepaling dat de toestemming ook door de advocaat kan worden gegeven – zoals dat vandaag al in de praktijk gebeurt – en dat deze toestemming met kennis van zaken moet worden verleend.

¹ D. VANDERMEERSCH, J. ROZIE et J. DE HERDT, Le livre Ier du nouveau Code pénal. Les principes généraux du droit pénal révisités, Brussel, La Chartre, 2024, p. 325.

peut excéder le maximum du cumul des peines pouvant être prononcées en cas de jugement non simultané.”.

Il est proposé d'effectuer cet ajout pour des raisons de cohérence et afin d'éviter que les règles de concours ne diffèrent selon que les infractions sont jugées simultanément ou non simultanément. Avec cette modification de l'article 62, le concours d'une infraction punissable de niveau 2 avec une infraction punissable d'un niveau supérieur ne peut conduire à l'application d'un niveau supérieur lorsque le cumul entre le maximum de la peine d'emprisonnement applicable dans le niveau 2 et la peine du niveau supérieur débouche sur une aggravation de la peine excédant la maximum de la peine d'emprisonnement maximale prévue dans le niveau 2, à savoir trois ans¹.

Concrètement, la situation visée est celle où une infraction de niveau 2 coexiste avec une infraction punissable d'une peine de niveau 3, 4 ou 5. En cas de concours entre une infraction de niveau 2 et une infraction, la peine maximale encourue différerait selon que le jugement est simultané ou non. En cas de jugement simultané, le niveau de peine retenu serait le niveau 4 (à savoir, un maximum de 10 ans), qui correspond soit au niveau de peine le plus élevé soit à la peine augmentée d'un niveau (voir article 62, § 3, avant la modification proposée). En cas de jugement non simultané, si l'infraction de niveau 3 est jugée en premier et que le juge impose la peine maximale de 5 ans, puis que l'infraction de niveau 2 est jugée ultérieurement, le juge pourrait encore imposer la peine maximale de niveau 2, soit une peine d'emprisonnement de trois ans. Au total, la personne concernée pourrait donc recevoir une peine maximale de 8 ans de prison en cas de jugement non simultané. Grâce à l'ajout proposé, l'inégalité entre les deux situations disparaît, puisque le juge, en cas de jugement simultané, pourrait également imposer une peine maximale de 8 ans.

Art. 14

Plusieurs modifications sont apportées à l'article 64 du nouveau Code pénal. D'abord, la disposition en projet précise que le consentement peut également être donné par l'avocat – comme c'est déjà le cas dans la pratique actuelle – et doit être donné en connaissance de cause.

¹ D. VANDERMEERSCH, J. ROZIE et J. DE HERDT, Le livre Ier du nouveau Code pénal. Les principes généraux du droit pénal révisités, Bruxelles, La Chartre, 2024, p. 325.

Bovendien, beoogt de voorgestelde wijziging de mogelijkheid te voorzien tot herroeping van de opschorting van de uitspraak voor rechtspersonen, door te verwijzen naar artikel 18*bis*, vijfde streepje, van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, waarin een bedrag van 500 euro ($x 8 = 4000$ euro) wordt voorzien in plaats van een maand. Aangezien de drempel voor natuurlijke personen is verhoogd tot zes maanden gevangenisstraf, zijnde de minimumstraf van niveau 2, wordt voorgesteld dit bedrag vast te leggen op meer dan 20.000 euro.

Volgens de opmerking 6 van de Raad van State in zijn advies 77.988/16 van 7 oktober 2025, blijven de woorden “van minstens zes maanden” behouden in de nieuwe bepaling.

Daarnaast dient ook de herroeping van de opschorting op het gebied van verkeersrecht te worden voorzien, zoals bepaald in artikel 13, 1er*bis*, tweede lid, van de wet van 29 juni 1964. “Ten opzichte van wat is voorzien in de wet van 29 juni 1964, wordt artikel 107/1, dat betrekking heeft op verzaamd doding in het verkeer, opgenomen in de lijst van misdrijven, zoals voorzien bij de wetsontwerp houdende diverse technische en dringende bepalingen.

Art. 15

In artikel 65 van het nieuwe wetboek van strafrecht zijn een aantal wijzigingen aangebracht met betrekking tot het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straffen. Ten eerste wijzigt het artikel lid 1, tweede alinea. Deze bepaling bepaalt welke straffen niet kunnen worden uitgesteld. Sommige van de straffen in kwestie hebben betrekking op rechtspersonen, zoals de probatiestraf. Met het oog op de samenhang moet de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap worden toegevoegd, een straf die van toepassing is op rechtspersonen en die overeenkomt met de werkstraf voor natuurlijke personen.

Andere voorgestelde wijzigingen beogen het voorzien van de mogelijkheid tot herroeping van het uitstel voor rechtspersonen, door te verwijzen naar artikel 18*bis*, zevende streepje, van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, waarin een bedrag van 12.000 euro ($x 8 = 96.000$ euro) wordt voorzien in plaats van zes maanden. Aangezien de drempel is verhoogd tot 18 maanden in plaats van zes maanden, zou dit leiden tot $96.000 \text{ euro} \times 3 = 288.000 \text{ euro}$, maar dit benadert het maximum van de straf van niveau 2. Er kan worden overwogen dat 18 maanden de helft van het maximum van de straf van niveau 2 vertegenwoordigt en dat, voor rechtspersonen, de helft van de maximale geldboete, namelijk 180.000 euro, kan worden gehanteerd.

Par ailleurs, la modification proposée vise à prévoir l'hypothèse de la révocation de la suspension du prononcé pour la personne morale en se référant à l'article 18*bis*, 5e tiret, de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation, qui prévoit 500 euros ($x 8 = 4000$ euros) à la place d'un mois. Comme le seuil a été porté à six mois d'emprisonnement pour les personnes physiques, soit le seuil minimum de peine de niveau 2, il est proposé de fixer ce montant à plus de 20.000 euros.

Suivant la remarque 6 du Conseil d'État dans son avis 77.988/16 du 7 octobre 2025, les termes “au moins six mois” sont maintenus dans la nouvelle disposition.

Enfin, il y a également lieu de prévoir la révocation de la suspension en matière de roulage comme c'est prévu à l'article 13, 1er*bis*, alinéa 2, de la loi du 29 juin 1964. Par rapport à ce qui est prévu dans la loi du 29 juin 1964, l'article 107/1 qui porte sur l'homicide dans le cadre de la circulation aggravé est intégré à la liste des infractions, telle que prévue dans le projet portant diverses dispositions techniques et urgentes.

Art. 15

Plusieurs modifications sont apportées à l'article 65 du nouveau Code pénal relatif au sursis à l'exécution des peines. L'article prévoit tout d'abord de modifier le paragraphe 1er, alinéa 2. Cette disposition détermine quelles sont les peines qui ne peuvent pas faire l'objet d'un sursis. Certaines peines visées concerne les personnes morales comme la peine de probation. Par cohérence, il y a lieu d'y ajouter la peine de prestation en faveur de la communauté qui est une peine applicable aux personnes morales et qui correspond à la peine de travail pour les personnes physiques.

D'autres modifications proposées visent à prévoir l'hypothèse de la révocation du sursis pour la personne morale en se référant à l'article 18*bis*, 7e tiret, de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation, qui prévoit un montant de 12.000 euros ($x 8 = 96.000$ euros) au lieu de six mois. Comme le seuil est porté à 18 mois au lieu de six mois, cela devrait donner $96.000 \text{ euros} \times 3 = 288.000 \text{ euros}$ mais cela s'approche du maximum de la peine de niveau 2. Il pourrait être considéré que 18 mois représente la moitié du maximum de la peine de niveau 2 et que, pour les personnes morales, la moitié de l'amende maximale, soit 180.000 euros, pourrait être retenue.

Voor wat betreft de nieuwe veroordeling moet er een minimumdrempel worden ingevoerd. Voor natuurlijke personen is deze drempel impliciet opgenomen, aangezien de maatregel enkel van toepassing is bij een veroordeling tot een gevangenisstraf van ten hoogste 18 maanden, wat impliceert dat het minimaal om een straf van niveau 2 moet gaan (aangezien een gevangenisstraf niet mogelijk is binnen niveau 1). Voor rechtspersonen moet dus om redenen van coherentie uitdrukkelijk een gelijkaardige drempel worden opgenomen, namelijk een veroordeling tot een straf van minstens niveau 2, dat wil zeggen een geldboete van minimaal 20.000 euro.

Daarnaast dient ook de herroeping van het uitstel op het gebied van verkeersrecht te worden voorzien, zoals bepaald in artikel 14, 1^{er}ter, van de wet van 29 juni 1964. De formulering van de bepaling onder 4° is aangepast aan de opmerking 7 van de Raad van State 7 in zijn advies 77.988/16 van 7 oktober 2025.

Tot slot neemt het artikel de wijziging over die in artikel 14, § 3, van de wet van 29 juni 1964 wordt aangebracht door het wetsontwerp van wet houdende diverse technische en dringende bepalingen. In dit wetsontwerp wordt voorgesteld om de verjaringstermijnen voor de vordering tot herroeping van het probatieuitstel wegens niet-naleving van de opgelegde voorwaarden te verlengen. Er wordt voorgesteld deze termijnen te verlengen tot drie jaar.

Dezelfde wijziging is aangebracht voor de herroeping van het probatie-uitstel in geval van een ernstige niet-naleving van de algemene of bijzondere probatievoorwaarden in artikel 65, § 4, vierde lid, van het nieuwe Strafwetboek.

Art. 16

De voorgestelde wijziging in artikel 74, § 1, tweede lid, is een loutere herformulering en heeft tot doel te verduidelijken dat alle straffen uitgesproken voor genocide, misdaden tegen de menselijkheid of oorlogsmisdaden onverjaarbaar zijn, inclusief de straffen van niveau 3, 2 en 1.

Artikel 74 wordt aangevuld met een nieuwe paragraaf 3. Deze bepaling neemt artikel 18, § 2, van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie over, dat de verjaring van de straffen die met uitstel zijn uitgesproken. Dit is een nalatigheid die moet worden rechtgezet.

In navolging van opmerking 8 van de Raad van State in zijn advies 77.988/16 van 7 oktober 2025 is de formulering van de bepaling aangepast om niet alleen te

Un seuil minimal doit être prévu pour la nouvelle condamnation. Pour les personnes physiques, ce seuil est implicitement prévu dès lors que la mesure ne peut s'appliquer qu'en cas de peine d'emprisonnement ne dépassant pas 18 mois, ce qui correspond nécessairement à une peine de niveau 2 au minimum (étant donné que l'emprisonnement n'est pas prévu pour les peines de niveau 1). Par cohérence, un seuil équivalent doit être expressément prévu pour les personnes morales, à savoir une peine d'un niveau au moins égal à 2, soit une amende de minimum 20.000 euros.

Il y a également lieu de prévoir la révocation du sursis en matière de roulage comme c'est prévu à l'article 14, 1^{er}ter de la loi du 29 juin 1964. La formulation de la disposition sous 4° a été adaptée à la remarque 7 du Conseil d'État dans son avis 77.988/16 du 7 octobre 2025.

Enfin, l'article reprend la modification que le projet de loi portant diverses dispositions techniques et urgentes apporte à l'article 14, § 3, de la loi du 29 juin 1964. Ce projet de loi propose d'allonger les délais de prescription de l'action en révocation du sursis probatoire pour non-respect des conditions imposées. Il est proposé de porter ces délais à trois ans.

La même modification est apportée pour la révocation du sursis en cas d'inobservation grave des conditions de probation générales ou particulières visée à l'article 65, § 4, alinéa 4, du nouveau Code pénal.

Art. 16

La modification proposée à l'article 74, § 1er, alinéa 2, est une simple reformulation et vise à clarifier que toutes les peines prononcées pour le génocide, crime contre l'humanité ou crime de guerre sont imprescriptible, en ce compris les peines de niveau 3, 2 et 1.

Un nouveau paragraphe 3 vient compléter l'article 74. Cette disposition reprend l'article 18, § 2, de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation qui règle la prescription des peines prononcées avec sursis. Il s'agit d'un oubli qu'il convient de corriger.

Suivant la remarque 8 du Conseil d'État dans son avis 77.988/16 du 7 octobre 2025, la formulation de la disposition a été adaptée pour se référer non seulement au

verwijzen naar het derde lid van artikel 65, § 4, maar naar het tweede, derde en vierde lid ervan (d.w.z. naar alle gevallen van facultatieve herroeping). Bovendien, in het laatste lid zijn de woorden “herroepingsarrest of vanaf de dag waarop het herroepingsvonnis niet langer met hoger beroep kan worden aangevochten” vervangen door “herroepingsvonnis” want in het nieuwe Strafwetboek 2024 wordt de herroeping van het uitstel immers een bevoegdheid van de strafuitvoeringsrechtbank, tegen wier vonnissen geen hoger beroep mogelijk is.

Art. 17

Deze bepaling heft de uitgestelde inwerkingtredingstermijn op voor de wijziging die was voorzien in artikel 71 van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten. Deze termijn is niet langer nodig, aangezien deze wijziging niet zal worden opgenomen in de wet van 29 februari tot invoering van boek I van het Strafwetboek.

HOOFDSTUK 3

Wijzigingen van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van het boek II van het Strafwetboek

Art. 18

Deze bepaling brengt een technische correctie aan in zowel de Franse versie als de Nederlandse versie van artikel 130. De inhoud van het artikel komt aldus overeen met de titel.

Er is een vormfout geslopen in artikel 79, 5°, met betrekking tot het wetsontwerp tot invoering van boek II van het Strafwetboek, dat in het Parlement is ingediend (*Parl. St.*, Kamer 2022-2023, nr. 55 3518/001, blz. 656). De definitie moet twee onderverdelingen hebben (a) en b)) met, binnen de eerste onderverdeling, verschillende streepjes die een gedachte uitdrukken. Als gevolg van een vormfout is het geheel opgesplitst door gedachtestreepjes, waardoor het geheel onbegrijpelijk is.

Dit artikel vervangt punt 5° van artikel 79 en geeft de versie van de bij het Parlement ingediende tekst weer.

Art. 19

Dit artikel beoogt vooreerst een technische correctie aan te brengen in de Nederlandse tekst van

troisième alinéa de l'article 65, § 4, mais aux deuxième, troisième et quatrième alinéas de celui-ci (c'est-à-dire à tous les cas de révocation facultative). En outre, dans le dernier alinéa, les mots “jugement de révocation ou à compter du jour où le jugement de révocation ne peut plus être attaqué en appel” ont été remplacés par “jugement de révocation” car dans le nouveau Code pénal de 2024, la révocation de l'ajournement devient une compétence du tribunal d'exécution des peines, contre les jugements duquel aucun appel n'est possible.

Art. 17

Cette disposition abroge le délai d'entrée en vigueur différé pour la modification qui était prévue à l'article 71 de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine. Celui-ci n'est plus nécessaire puisque cette modification ne sera pas reprise dans la loi du 29 février introduisant le livre Ier du Code pénal.

CHAPITRE 3

Modifications de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal

Art. 18

Cette disposition apporte une correction d'ordre technique tant dans la version française que dans la version néerlandaise de l'article 79, 5°.

Une erreur de forme s'est glissée dans l'article 79, 5° et ce, par rapport au projet de loi introduisant le livre II du Code pénal qui a été déposé au parlement (*Doc. parl.*, Chambre, 2022-2023, n° 55 3518/001, p. 656). La définition doit comporter deux subdivisions (a) et b)) avec, à l'intérieur de la première subdivision, plusieurs tirets exprimant une pensée. À la suite d'une erreur formelle, tout a été scindé par des tirets de pensée, ce qui rend l'ensemble inintelligible.

Le présent article propose de remplacer le point 5° de l'article 79 et de reprendre la version du texte déposée au parlement.

Art. 19

Cet article vise tout d'abord à apporter une correction technique au texte néerlandais de l'article 89 relatif au

artikel 89 betreffende “misdaden tegen de menselijkheid”. Terwijl artikel 83 terech de term “misdaad tegen de mensheid” gebruikt, hanteert artikel 89 de formulering “misdaad tegen de menselijkheid”. Met deze aanpassing wordt de terminologie in de artikelen 83 en 89 van het nieuwe Strafwetboek geharmoniseerd.

Deze bepaling strekt er verder toe de strafverminderende verschoningsgrond te schrappen die is opgenomen in artikel 89, § 2, van het nieuwe Strafwetboek en die verband houdt met de vrijlating van een slachtoffer van een gedwongen verdwijning.

Deze werd ingevoerd op voorstel van de Hervormingscommissie van het strafrecht, met als doel het bevorderen van het stopzetten van het misdrijf en het vrijlaten van het slachtoffer, analoog aan de bepalingen die gelden bij ontvoering. Het gevolg ervan is dat de op te leggen straf met twee niveaus wordt verlaagd (van niveau 6 naar niveau 4).

De opheffing van deze strafverminderende verschoningsgrond geeft uitvoering aan een aanbeveling van het VN-Comité inzake gedwongen verdwijningen, geformuleerd op 4 april 2025, naar aanleiding van de meest recente rapportagecyclus van België over de implementatie van het Internationaal Verdrag inzake de bescherming van alle personen tegen gedwongen verdwijningen, dat werd geratificeerd op 2 juni 2011.

Volgens de logica van het VN-Comité mag een gedwongen verdwijning niet lichter worden bestraft in het geval van vrijlating van het slachtoffer binnen de vijf dagen, zoals momenteel bepaald in boek II van het nieuwe Strafwetboek, omdat dit de indruk zou kunnen wekken dat er sprake is van minder ernstige vormen van het fenomeen:

“Onder verwijzing naar zijn gezamenlijke verklaring met de Werkgroep inzake gedwongen of onvrijwillige verdwijningen over “korte gedwongen verdwijningen”, waarin wordt benadrukt dat “ongeacht de duur ervan, elke gedwongen verdwijning ernstige schade en ernstige gevolgen met zich meebrengt voor de verdwenen personen en hun familie, en praktische moeilijkheden oplevert voor de bescherming van deze personen en de verdediging van hun rechten”, beveelt het Comité de Staat aan artikel 89, paragraaf 2, van het nieuwe Strafwetboek te wijzigen en elke verwijzing naar een bepaalde termijn als element voor strafbepaling te schrappen. Daarbij moet worden gewaarborgd dat de opgelegde straffen de ernst van de daad en de gevolgen ervan weerspiegelen, overeenkomstig artikel 7, lid 2 a), van het Verdrag.”

crime contre l’humanité. Alors que l’article 83 utilise l’expression “*misdaad tegen de mensheid*”, l’article 89 emploie la formulation “*misdaad tegen de menselijkheid*”. Cette adaptation permet d’harmoniser la terminologie entre les articles 83 et 89 du nouveau Code pénal.

En plus, cette disposition vise à supprimer la cause d’excuse atténuante prévue à l’article 89, § 2, du nouveau Code pénal liée à la libération d’une victime de disparition forcée.

Celle-ci a été prévue à la suggestion de la Commission de réforme du droit pénal afin d’encourager la cessation de l’infraction et la libération de la victime, et ce, par analogie aux dispositions prévues pour l’enlèvement. Elle a pour effet d’amoindrir la peine encourue de deux niveaux (passant du niveau 6 au niveau 4).

La suppression de cette cause d’excuse atténuante met en œuvre une recommandation du Comité ONU sur les disparitions forcées formulée le 4 avril 2025, à l’issue du dernier exercice de rapportage de la Belgique relatif à la mise en œuvre de la Convention internationale pour la protection de toutes les personnes contre les disparitions forcées, ratifiée le 2 juin 2011.

Selon la logique suivie par le Comité ONU, une disparition forcée ne devrait pas être punie d’une peine plus légère en cas de libération de la victime endéans les 5 jours, comme c’est actuellement prévu dans le livre II du nouveau Code pénal, car cela semble créer des catégories de phénomènes de moindre gravité:

“Rappelant sa déclaration conjointe avec le Groupe de travail sur les disparitions forcées et involontaires sur les “disparitions forcées de courte durée”, dans laquelle il est souligné que “quelle que soit sa durée, toute disparition forcée entraîne de graves préjudices et de graves conséquences pour les personnes disparues et leur famille, et pose des difficultés pratiques en ce qui concerne la protection de ces personnes et la défense de leurs droits”, le Comité recommande à l’État Partie de modifier l’article 89 (par. 2) du nouveau Code pénal afin de supprimer toute référence à un quelconque délai comme élément à prendre en considération lors de la détermination des peines à appliquer, en veillant à ce que les peines prévues tiennent compte de la gravité de l’acte et de ses conséquences, conformément à l’article 7 (par. 2 a)) de la Convention.”

(Vrije vertaling van de eindopmerkingen betreffende de aanvullende informatie verstrekt door België overeenkomstig artikel 29, lid 4, van het Verdrag, van 4 april 2025).

Een hernummering is noodzakelijk als gevolg van de voorgaande opheffing.

Art. 20

Dit artikel heeft tot doel artikel 3.3 van Richtlijn (EU) 2024/1203 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024, inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht en tot vervanging van de Richtlijnen 2008/99/EG en 2009/123/EG om te zetten. Hoewel deze richtlijn de term “ecocide” niet expliciet vermeldt, verplicht zij de lidstaten van de Europese Unie om bepaalde gedragingen met ernstige milieugevolgen strenger te bestraffen. Volgens de overwegingen van deze richtlijn kunnen “gekwalficeerde strafrechtelijke delicten [...] gedragingen omvatten die vergelijkbaar zijn met “ecocide” (overweging 21).

De in de richtlijn opgesomde gedragingen in artikel 3.2 vormen gekwalficeerde strafrechtelijke delicten indien dergelijke gedragingen: a) de vernietiging veroorzaken van, of wijdverbreide en aanzienlijke schade die onomkeerbaar of langdurig is aan, een ecosysteem van aanzienlijke omvang of milieuwaaarde of een beschermd habitat; of b) wijdverbreide en aanzienlijke schade die onomkeerbaar of langdurig is aan de kwaliteit van lucht, bodem of water.

Hoewel de richtlijn de term “ecocide” niet expliciet vermeldt, komen de gekwalficeerde strafrechtelijke delicten die zij definieert overeen met de definitie van ecocide zoals opgenomen in het Belgische Strafwetboek. De notie van ecocide, zoals geïntegreerd in het Strafwetboek, veronderstelt ernstige, grootschalige en langdurige schade aan het milieu. De richtlijn sluit aan bij deze logica door strengere sancties te eisen voor de gedragingen die in artikel 3.2 van de richtlijn worden genoemd.

De huidige definitie van grootschalige schade in het Strafwetboek dekt niet volledig de vernietiging van een habitat binnen een beschermd gebied, zoals gedefinieerd door Richtlijn (EU) 2024/1203. Deze richtlijn maakt een duidelijk onderscheid tussen een ecosysteem, dat een functionele eenheid is gevormd door complexe interacties tussen planten, dieren, schimmels en micro-organismen met hun niet-levende omgeving, en een beschermd habitat, dat een specifieke ruimte is die juridische bescherming geniet. Daarom is een wijziging van artikel 94 van het Strafwetboek noodzakelijk om aan

(Observations finales concernant les renseignements complémentaires soumis par la Belgique en application de l'article 29 (par. 4) de la Convention, du 4 avril 2025).

Une renumérotation est nécessaire en raison de l'abrogation qui précède.

Art. 20

Cet article vise à transposer l'article 3.3 de la directive (UE) 2024/1203 du Parlement européen et du Conseil du 11 avril 2024, relative à la protection de l'environnement par le droit pénal et remplaçant les directives 2008/99/CE et 2009/123/CE. Cette directive, bien que ne mentionnant pas explicitement le terme écocide, impose aux États membres de l'Union européenne de sanctionner plus sévèrement certains comportements ayant des conséquences environnementales graves. Selon les considérants de cette directive, “les infractions pénales qualifiées peuvent englober un comportement comparable à un “écocide” (considérant 21).

Les comportements énumérés par la directive à l'article 3.2 constituent des infractions qualifiées, au sens de la directive, s'ils causent a) la destruction d'un écosystème d'une taille considérable ou d'une valeur environnementale considérable ou d'un habitat au sein d'un site protégé, ou des dommages étendus et substantiels qui sont soit irréversibles soit durables à un tel écosystème ou habitat; ou b) des dommages étendus et substantiels qui sont soit irréversibles soit durables à la qualité de l'air, du sol ou de l'eau.

Bien que la directive ne mentionne pas explicitement le terme écocide, les infractions qualifiées qu'elle définit correspondent à la définition de l'écocide contenue dans le Code pénal belge. En effet, la notion d'écocide, telle qu'intégrée dans le Code pénal, suppose des atteintes graves, étendues et durables à l'environnement. La directive rejoint cette logique en exigeant des sanctions renforcées pour les comportements visés à l'article 3.2 de la directive.

Toutefois, la définition actuelle du dommage étendu dans le Code pénal ne permet pas de couvrir entièrement la destruction d'un habitat au sein d'un site protégé, tel que défini par la directive (UE) 2024/1203. Cette dernière distingue clairement l'écosystème, qui est une unité fonctionnelle formée d'interactions complexes entre plantes, animaux, champignons et micro-organismes avec leur environnement non vivant, et l'habitat protégé, qui correspond à un espace bénéficiant d'une protection juridique spécifique. Par conséquent, une modification de l'article 94 du Code pénal est nécessaire pour se

de richtlijn te voldoen en meer specifiek om ervoor te zorgen dat de vernietiging van een beschermd habitat wordt opgenomen in de kwalificatie van grootschalige schade.

Met betrekking tot het begrip vernietiging definieert artikel 94, § 1, a) van het Strafwetboek ernstige schade als “schade die leidt tot negatieve zeer nadelige veranderingen, verstoringen of effecten aan enigerlei onderdeel van het milieu”. Deze definitie is ruimer en minder strikt dan die van de richtlijn, die expliciet vernietiging vereist, waardoor een wijziging niet noodzakelijk is.

Net zoals bij een ecosysteem of een volledige soort, moet het gehele habitat worden gevisieerd.

Art. 21

Deze bepaling brengt een technische correctie aan in de Franse versie van artikel 130. De inhoud van het artikel komt aldus overeen met de titel.

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 4 van de Raad van State in zijn advies 77.988/16 van 7 oktober 2025.

Art. 22

Deze bepalingen hebben tot doel de terminologie met betrekking tot verzwarende factoren te uniformiseren.

Art. 23

Deze bepaling biedt de rechter de mogelijkheid om de dader de onwaardigheid tot erven ten aanzien van het slachtoffer op te leggen, met het oog op de afstemming tussen het Strafwetboek en het Burgerlijk Wetboek. Deze bijkomende straf wordt uitgesproken onverminderd de van rechtswege toepasselijke sanctie bedoeld in artikel 4.6, § 1, 1°, van het Burgerlijk Wetboek in geval van verkrachting. In zijn advies 77.988/16 van 7 oktober 2025 heeft de Raad van State opgemerkt dat deze bijkomende sanctie slechts moet worden voorzien wanneer de feiten niet tot de dood hebben geleid, omdat, wanneer dit het geval is, zij automatisch van toepassing is op grond van artikel 4.6, § 1, punt 1, van het Burgerlijk Wetboek. De formulering van de bepaling is derhalve dienovereenkomstig geherformuleerd.

conformer à la directive et plus spécifiquement pour que la destruction causée à un habitat protégé soit incluse dans la qualification de dommage étendu.

Concernant la notion de destruction, l'article 94, § 1er, a) du Code pénal définit le dommage grave comme “les dommages entraînant des changements, perturbations ou atteintes négatives hautement préjudiciables à une quelconque composante de l'environnement”. Cette définition étant plus large et moins stricte que celle de la directive, qui exige explicitement une destruction, une modification n'est pas nécessaire.

Au même titre que pour un écosystème ou une espèce entière, c'est l'habitat entier qui doit être visé.

Art. 21

Cette disposition apporte une correction d'ordre technique dans la version française de l'article 130. Ainsi, le contenu de l'article correspond à son intitulé.

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 4 du Conseil d'État dans son avis 77.988/16 du 7 octobre 2025.

Art. 22

Ces dispositions visent à uniformiser la terminologie utilisée concernant les facteurs aggravants.

Art. 23

Cette disposition permet au juge de prononcer l'indignité successorale de l'auteur à l'égard de la victime, en vue d'assurer la cohérence entre le Code pénal et le Code civil. Il s'agit d'une peine accessoire, qui s'applique sans préjudice de la sanction successorale obligatoire prévue à l'article 4.6, § 1er, 1°, du Code civil en cas de viol. Dans son avis 77.988/16 du 7 octobre 2025, le Conseil d'État a fait observer que cette sanction complémentaire est à prévoir uniquement lorsque les faits n'ont pas entraîné la mort, car, lorsque c'est le cas, elle s'applique de plein droit en vertu de l'article 4.6, § 1er, point 1, du Code civil. La formulation de la disposition a donc été reformulée en conséquence.

Art. 24

Deze bepaling brengt een taalkundige correctie aan in de Nederlandse versie van artikel 154 van het Strafwetboek.

Art. 25

Het commentaar op artikel 150 is hier te vinden.

Art. 26

Deze bepaling werd ingevoegd naar aanleiding van opmerking 9 van de Raad van State in zijn advies 77.988/16 van 7 oktober 2025 zodat de terminologische standaardisering die wordt doorgevoerd in de artikelen 150 en 186 van het nieuwe Strafwetboek ook wordt aangebracht op artikel 186 van hetzelfde Wetboek.

Art. 27

Lid 6 van artikel 188 van het nieuwe Wetboek van Strafwetboek is opgeheven omdat het een dubbel gebruik uitmaakt met artikel 59 over sluitingen (boek I), op voorstel van de experten van de hervorming van het strafrecht.

Art. 28

Deze bepaling schaft artikel 189 van het Strafwetboek af. Er wordt verwezen naar de toelichting bij de aanpassing van artikel 50 aan boek I van het nieuwe Strafwetboek (verblijfs- plaats- en contactverbod).

Art. 29

Artikel 190, § 3, van het nieuwe Strafwetboek wordt aangepast om het artikel 48, derde en vierde lid, van toepassing te maken op de in paragraaf 2 bedoelde verboden.

De formulering van de bepaling is technisch aangepast in navolging van de opmerking 11 van de Raad van State in zijn advies 77.988/16 van 7 oktober 2025.

Art. 30

Deze bepaling specificeert het moreel bestanddeel dat vereist is voor het misdrijf van de bescherming van

Art. 24

Cette disposition apporte une correction d'ordre linguistique dans la version néerlandaise de l'article 154 du Code pénal.

Art. 25

Le commentaire de l'article 150 peut être repris ici.

Art. 26

Cette disposition a été insérée en réponse à la remarque 9 du Conseil d'État dans son avis 77.988/16 du 7 octobre 2025 afin que l'uniformisation terminologique effectuée aux articles 150 et 186 du nouveau Code pénal soit également faite sur l'article 186 du même code.

Art. 27

L'alinéa 6 de l'article 188 du nouveau Code pénal est abrogé car il fait double emploi avec l'article 59 sur les fermetures (livre Ier), sur la proposition des experts de la réforme du droit pénal.

Art. 28

Cette disposition abroge l'article 189 du Code pénal. Il est renvoyé au commentaire relatif à l'adaptation de l'article 50 au livre Ier du nouveau Code pénal (interdiction de résidence, de lieu et de contact).

Art. 29

L'article 190, § 3, du nouveau Code pénal est adapté pour rendre l'article 48, alinéas 3 et 4, applicable aux interdictions prévues au paragraphe 2.

La formulation de la disposition a été corrigée techniquement suivant la remarque 11 du Conseil d'État dans son avis 77.988/16 du 7 octobre 2025.

Art. 30

Cette disposition précise quel est l'élément moral requis pour l'infraction relative à la protection de l'identité

de identiteit van het slachtoffer. Dit maakt het mogelijk te voldoen aan de beginselen van nauwkeurigheid en consistentie in het strafrecht.

De bepaling maakt geen melding van het moreel bestanddeel. In beginsel veronderstelt dit strafbare feit algemeen opzet. De strafbare feiten van boek II van het Strafwetboek vallen in feite in de categorie van strafbare feiten die opzettelijk worden gepleegd, tenzij de wetgever heeft voorzien in een ander moreel bestanddeel.

Art. 31

Een technische correctie wordt aangebracht aan artikel 217 van het Strafwetboek. De herformulering heeft tot doel de termen die worden gebruikt om de zware fout aan te duiden in overeenstemming te brengen met de algemene bepaling over het moreel bestanddeel, zoals bedoeld in artikel 7 van het Strafwetboek.

Art. 32

Een technische correctie wordt aangebracht aan artikel 218 van het Strafwetboek. De herformulering heeft tot doel de termen die worden gebruikt om de zware fout aan te duiden in overeenstemming te brengen met de algemene bepaling over het moreel bestanddeel, zoals bedoeld in artikel 7 van het Strafwetboek.

Art. 33

Deze bepaling brengt een taalkundige correctie aan in de Franse versie van artikel 229 van het Strafwetboek.

Art. 34

Deze bepaling brengt een taalkundige correctie aan in de Nederlandse versie van artikel 233 van het Strafwetboek.

Art. 35

Het commentaar op artikel 150 kan hier worden hernoemen. De formulering van de bepaling in de Nederlandse tekst is aangepast aan de opmerking 13 van de Raad van State in zijn advies 77.988/16 van 7 oktober 2025.

de la victime. Cette mention permet de répondre aux principes de précision et de cohérence du droit pénal.

La disposition ne comporte pas de mention relative à l'élément moral. En principe, cette infraction suppose le dol général. En effet, les infractions contenues dans le livre II du Code pénal relèvent de la catégorie des infractions commises délibérément et en connaissance de cause, sauf si le législateur a prévu un autre élément moral.

Art. 31

Une correction d'ordre technique est apportée à l'article 217 du Code pénal. La reformulation vise à aligner les termes utilisés pour désigner la faute lourde avec la disposition générale relative à l'élément moral visée par l'article 7 du Code pénal.

Art. 32

Une correction d'ordre technique est apportée à l'article 218 du Code pénal. La reformulation vise à aligner les termes utilisés pour désigner la faute lourde avec la disposition générale relative à l'élément moral visée par l'article 7 du Code pénal.

Art. 33

Cette disposition apporte une correction d'ordre linguistique dans la version française de l'article 229 du Code pénal.

Art. 34

Cette disposition apporte une correction d'ordre linguistique dans la version néerlandaise de l'article 233 du Code pénal.

Art. 35

Le commentaire de l'article 150 peut être repris ici. La formulation de la disposition dans le texte néerlandais a été adaptée à la remarque 13 du Conseil d'État dans son avis 77.988/16 du 7 octobre 2025.

Art. 36

Een nieuw paragraaf herintroduceert de verplichte ontzettingen inzake mensenhandel om strenge bijkomende straffen te behouden. De naam van het artikel is aangepast om ze op te nemen. De overige paragrafen zijn hernummerd.

In de hernummerde paragraaf 2 (exploitatieverbod) zijn de woorden “onverminderd” (onafhankelijk van) toegevoegd om bijvoorbeeld de toepassing mogelijk te maken van een verbod op een bejaardenverblijf voorzien op basis van artikel 190, § 2, met betrekking tot seksueel misbruik en seksuele uitbuiting, of van artikel 298, en het verbod op een bureau voor arbeidsbemiddeling voor een periode van twintig jaar, zonder de voorwaarde van handelingen gepleegd op minderjarigen of met hun medewerking (voorwaarde voorzien in artikel 298).

In de hernummerde paragraaf 3 wordt de bijzondere motivering geschrapt omdat deze vereist is voor plaats-, contact- en verblijfsverboden (zie wijziging van art. 50 van het nieuwe Strafwetboek) of voor de verzending van een rechterlijke beslissing (art. 417/62 van het huidige SW), en niet voor activiteitenverboden (zie art. 417/59 waarnaar art. 433*novies* van het huidige Strafwetboek verwijst).

Art. 37

Dit nieuwe artikel herintroduceert de mogelijkheid om de rechterlijke beslissing mee te delen aan de werkgever, in het geval van mensenhandel (zie artikel 433*novies*, dat verwijst naar artikel 417/62 in het geval van seksueel misbruik of uitbuiting). Deze mogelijkheid is niet opgenomen in het nieuwe Strafwetboek (alleen in het hoofdstuk over seksueel misbruik en seksuele uitbuiting in artikel 191). Het doel van mensenhandel kan echter seksuele uitbuiting zijn. Daarnaast is het belangrijk om de strenge straffen en maatregelen die momenteel zijn voorzien op het gebied van mensenhandel te behouden.

In navolging van opmerking 20 van de Raad van State in zijn advies 77.988/16 van 7 oktober 2025, worden de woorden “in de in dit hoofdstuk bedoelde gevallen” geschrapt zodat de twee taalversies met elkaar overeenstemmen.

Art. 38

Het huidige Strafwetboek bevat bepalingen m.b.t. de bescherming van de identiteit van het slachtoffer inzake seksueel misbruik en seksuele uitbuiting (art. 417/63) en inzake mensenhandel (art. 433*novies*/1). In het nieuwe

Art. 36

Un nouveau paragraphe réintroduit les déchéances obligatoires en matière de traite des êtres humains pour conserver des sanctions accessoires fortes. Le nom de l'article est complété pour les viser aussi. Les autres paragraphes sont renumérotés.

Au paragraphe 2 renuméroté (interdiction d'exploiter), les mots “sans préjudice” (indépendamment de) sont ajoutés pour permettre l'application par exemple d'une interdiction d'une maison de repos prévue sur base de l'article 190, § 2, en matière d'abus et d'exploitation sexuelle, ou de l'article 298, et l'interdiction d'un bureau de placement pour une durée de vingt ans, sans la condition de faits commis sur des mineurs ou avec leur participation (condition prévue à l'article 298).

Au paragraphe 3 renuméroté, la motivation spéciale est supprimée car elle est requise pour les interdiction de lieu, de contact et de résidence (voir modification de l'art. 50 du nouveau CP) ou pour la transmission de décision judiciaire (art. 417/62 de l'actuel CP), et pas pour les interdictions d'activités (voir art. 417/59 auquel renvoie l'art. 433*novies* du CP actuel).

Art. 37

Ce nouvel article réintroduit la possibilité d'une communication de la décision judiciaire à l'employeur, en matière de traite des êtres humains (voir article 433*novies* qui renvoie vers l'article 417/62 en matière d'abus et d'exploitation sexuelle). Cette possibilité n'est pas reprise dans le nouveau Code pénal (uniquement dans le chapitre sur les abus et exploitation sexuels à l'article 191). Or, la traite peut avoir pour finalité l'exploitation sexuelle. De plus, il est important de garder les sanctions et mesures fortes actuellement prévues en matière de traite.

Suite à la remarque 20 du Conseil d'État dans son avis 77.988/16 du 7 octobre 2025, les mots “in de in dit hoofdstuk bedoelde gevallen” ont été supprimés du texte néerlandais afin que les deux versions linguistiques concordent.

Art. 38

Dans le Code pénal actuel, il y a des dispositions pour protéger l'identité de la victime en matière d'abus et d'exploitation sexuels (art. 417/36) et en matière de traite (art. 433*novies*/1). Dans le cadre du nouveau

Strafwetboek is de bepaling over mensenhandel niet opgenomen. Dit artikel verhelpt hieraan.

Art. 39

Artikel 269 betreffende de sluiting van inrichtingen voor misbruik van prostitutie door volwassenen wordt opgeheven; het is overbodig gezien artikel 297 (gemeenschappelijke bepaling), waarnaar kan worden verwezen.

Art. 40

Het opschrift van artikel 270 over misbruik van prostitutie van volwassenen is uitgebreid met ontzettingen, gezien het erin voorziet.

Art. 41

Wat misdrijven in verband met prostitutie betreft, bestond de mogelijkheid om de veroordeling door te sturen naar de werkgever vóór de hervorming van het seksueel strafrecht van 2022 (gezien de verwijzing in artikel 382^{quater} naar artikel 380 inzake pooierschap). Deze bepaling is vervolgens niet opgenomen in het nieuwe Strafwetboek. Dus, op basis van artikel 417/62 (toekomstig artikel 191), als een leraar in het secundair onderwijs wordt veroordeeld als pooier van een 20-jarig meisje, kan zijn werkgever niet (meer) op de hoogte worden gebracht. Deze mogelijkheid bestaat in het nieuwe Strafwetboek alleen voor seksueel misbruik en seksuele uitbuiting (art. 191). Ze wordt opnieuw ingevoerd.

Art. 42

Deze bepaling beoogt een correctie aan te brengen aan artikel 280, § 1, van het nieuwe Strafwetboek, dat betrekking heeft op het verzwaard illegaal wegnemen, transplanteren, gebruiken of beheren en ongeoorloofd ronselen van een donor of ontvanger van menselijke organen, en dat artikel 433^{novies}/9 van het huidige Strafwetboek overneemt. Het tweede lid van paragraaf 1 van dat artikel werd echter niet opgenomen in het nieuwe Strafwetboek. Dit lid voorziet in de mogelijkheid om strafrechtelijke veroordelingen uitgesproken in staten die geen lid zijn van de Europese Unie maar wel partij zijn bij het Verdrag van de Raad van Europa inzake de handel in menselijke organen, in aanmerking te nemen bij het bepalen van de straf, op voorwaarde dat de dader niet op een minder gunstige wijze wordt behandeld dan indien de eerdere veroordeling door een Belgische rechtbank was uitgesproken. Deze bepaling vloeit voort uit artikel 14 van het Verdrag van de Raad

Code pénal, la disposition en matière de traite n'a pas été reprise. Cet article y remédie.

Art. 39

L'article 269 sur la fermeture d'établissement en matière d'abus de la prostitution de majeurs est abrogé; il est superflu vu l'article 297 (disposition commune) auquel il peut être renvoyé.

Art. 40

L'intitulé de l'article 270 en matière d'abus de la prostitution de majeurs est complété pour viser les déchéances, comme il en prévoit.

Art. 41

En matière d'infractions liées à la prostitution, la possibilité de transmettre le jugement de condamnation à l'employeur existait avant la réforme du droit pénal sexuel de 2022 (vu la référence contenue dans le 382^{quater} à l'article 380 sur le proxénétisme). Celle-ci n'a pas été reprise par la suite et n'est pas incluse dans le nouveau Code pénal. Donc sur base de l'article 417/62 (article 191 futur), si un professeur de l'enseignement secondaire est condamné pour avoir été le proxénète d'une jeune fille de 20 ans, son employeur ne peut pas (plus) être informé. Cette possibilité existe dans le nouveau Code pénal uniquement pour les abus sexuels et exploitation sexuelle (art. 191). Elle est réintroduite.

Art. 42

Cette disposition vise à apporter une correction à l'article 280, § 1er, du nouveau Code pénal qui porte sur l'infraction aggravée de prélèvement illégal, de transplantation illégale, d'utilisation illégale, de gestion illégale et de démarchage illicite de donneur ou de receveur d'organes humains, et qui reprend l'article 433^{novies}/9 du Code pénal actuel. Le deuxième alinéa du paragraphe 1er de cet article n'a pas été intégré dans le nouveau Code pénal. Cet alinéa prévoit la faculté de prendre en compte les condamnations pénales prononcées dans des États non-membres de l'Union européenne qui sont parties à la Convention du Conseil de l'Europe sur le trafic d'organes pour fixer la peine uniquement dans la mesure où l'auteur n'est pas traité d'une façon moins favorable que si la condamnation antérieure avait été prononcée par une juridiction belge. Cette disposition découle de l'article 14 Convention du Conseil de l'Europe contre le trafic d'organes humains de 2015 (Convention de Saint

van Europa tegen de handel in menselijke organen van 2015 (Verdrag van Santiago de Compostella) (zie *Parl. St.*, Kamer nr. 54 3537/002). Om het Belgische recht in overeenstemming te brengen met dit verdrag, wordt dit lid ingevoegd in artikel 280 van het nieuwe Strafwetboek.

Art. 43

Dit artikel schrapt de uitsluiting van poging tot omkoping in verband met handel in menselijke organen (artikel 283). Het doel is de samenhang te herstellen met de strafbare feiten van publieke omkoping en private omkoping van het nieuw Strafwetboek, waar deze uitsluiting niet is voorzien (de poging is dus strafbaar gesteld).

Art. 44

Deze bepaling beoogt een correctie aan te brengen aan artikel 284, § 1, van het nieuwe Strafwetboek, dat betrekking heeft op het verzwaard faciliteren of verspreiden van illegale praktijken en aanbieden of aanvaarden van een onterecht voordeel in het kader van de handel in menselijke organen, en dat artikel 433*novies*/9 van het huidige Strafwetboek overneemt. Het tweede lid van paragraaf 1 van dat artikel werd echter niet opgenomen in het nieuwe Strafwetboek. Dit lid voorziet in de mogelijkheid om strafrechtelijke veroordelingen uitgesproken in staten die geen lid zijn van de Europese Unie maar wel partij zijn bij het Verdrag van de Raad van Europa inzake de handel in menselijke organen, in aanmerking te nemen bij het bepalen van de straf, op voorwaarde dat de dader niet op een minder gunstige wijze wordt behandeld dan indien de eerdere veroordeling door een Belgische rechtbank was uitgesproken. Deze bepaling vloeit voort uit artikel 14 van het Verdrag van de Raad van Europa tegen de handel in menselijke organen van 2015 (Verdrag van Santiago de Compostella) (zie *Parl. St.*, Kamer nr. 54 3537/002). Om het Belgische recht overeenstemming te brengen met dit verdrag, wordt dit lid ingevoegd in artikel 284 van het nieuwe Strafwetboek.

Art. 45

Naar het voorbeeld van mensenhandel zijn verplichte ontzettingen opnieuw ingevoerd. (Deze staan momenteel in artikel 433*novies*/11 van het huidige Strafwetboek.) Ten slotte zijn de woorden “onverminderd” toegevoegd om de mogelijke levenslange ontzetting voorzien in artikel 298 (gemeenschappelijke bepaling) mogelijk te maken.

Jacques-de-Compostelle) (voir *Doc. Parl.*, Chambre, n° 54 3537/002). Afin d’assurer la conformité du droit belge avec cette convention, ledit alinéa est intégré dans l’article 280 du nouveau Code pénal.

Art. 43

Cet article supprime l’exclusion de la tentative de corruption liée au trafic d’organes humains (art. 283). Le but est de rétablir la cohérence avec les infractions de corruption publique et de corruption privée du nouveau Code pénal où cette exclusion n’est pas prévue (la tentative est donc incriminée).

Art. 44

Cette disposition vise à apporter une correction à l’article 284, § 1er, du nouveau Code pénal qui porte sur l’infraction aggravée de facilitation ou de diffusion de pratiques illégales et d’offre ou d’acceptation d’un avantage dans le cadre du trafic d’organes humains et qui reprend l’article 433*novies*/9 du Code pénal actuel. Le deuxième alinéa du paragraphe 1er de cet article n’a pas été intégré dans le nouveau Code pénal. Cet alinéa prévoit la faculté de prendre en compte les condamnations pénales prononcées dans des États non membres de l’Union européenne qui sont parties à la Convention du Conseil de l’Europe sur le trafic d’organes pour fixer la peine uniquement dans la mesure où l’auteur n’est pas traité d’une façon moins favorable que si la condamnation antérieure avait été prononcée par une juridiction belge. Cette disposition découle de l’article 14 Convention du Conseil de l’Europe contre le trafic d’organes humains de 2015 (Convention de Saint Jacques-de-Compostelle) (voir *Doc. Parl.*, Chambre n° 54 3537/002). Afin d’assurer la conformité du droit belge avec cette convention, ledit alinéa est intégré dans l’article 284 du nouveau Code pénal.

Art. 45

À l’instar de l’infraction de traite des êtres humains, les déchéances obligatoires sont réintroduites. (Elles sont actuellement prévues à l’article 433*novies*/11 du Code pénal actuel.) Enfin, les mots “sans préjudice” sont ajoutés pour permettre éventuellement une interdiction à perpétuité prévue à l’article 298 (disposition commune).

Art. 46

Artikel 297 is de gemeenschappelijke bepaling inzake de sluiting van inrichtingen voor de strafbare feiten die zijn opgenomen in titel 3, hoofdstuk 7 (discriminatie, mensenhandel en mensensmokkel, misbruik van prostitutie, verkoop van kinderen, handel in organen, uitbuiting van bedelarij, misbruik van huisjesmelkers, gedwongen huwelijk en gedwongen wettelijk samenwonen). Het moet in overeenstemming worden gebracht met artikel 188, de gemeenschappelijke bepaling voor misdrijven van seksueel misbruik en seksuele uitbuiting. Ten eerste wordt de tijdelijke sluiting voorzien zoals nu (verwijzing tot artikel 433*novies*, § 4, tot de modaliteiten van artikelen 417/57 en 433*quater*/5 van het huidig SW). Daarnaast zijn de passages over de duur en de transcriptie van de dagvaarding toegevoegd.

Art. 47

Artikel 298 heeft alleen betrekking op verboden; de verwijzingen naar ontzettingen in de titel en de tekst moeten worden geschrapt. Het verdient de voorkeur om de term verbod te gebruiken die in het nieuwe Strafwetboek wordt gebruikt in de artikelen 190 (seksueel misbruik en seksuele uitbuiting) (in het Frans) en 263 (mensenhandel) (in beide talen). Deze term wordt gebruikt in artikel 417/59 van het huidige Strafwetboek en werd al gebruikt in artikel 382*bis* van het Wetboek van Strafrecht vóór de hervorming van 2022.

Art. 48

Deze bepaling voorziet in een verwijzing naar artikel 48, leden 3 en 4, van boek I van het Strafwetboek (aanvang van de ontzetting en mogelijkheid tot beperking van de duur van het verbod).

Art. 49

Deze bepaling brengt een taalkundige correctie aan in de Franse versie van artikel 340, eerste lid, van het Strafwetboek.

De woorden “kennelijk of vermoedelijk” zijn ook van toepassing op minderjarigen. Ze zijn ingevoegd in het eerste lid van artikel 340.

Art. 46

L'article 297 est la disposition commune sur la fermeture d'établissement pour les infractions prévues au titre 3, chapitre 7 (discrimination, traite et trafic d'êtres humains, abus de prostitution, vente d'enfants, trafic d'organes, exploitation de la mendicité, pratiques abusives de marchands de sommeil, mariage forcé et cohabitation légale forcée). Il convient de l'aligner sur l'article 188 qui est la disposition commune aux infractions d'abus et d'exploitation sexuels. Tout d'abord, la fermeture provisoire est prévue, comme actuellement (renvoi de l'article 433*novies*, § 4, aux modalités prévues aux articles 417/57 et 433*quater*/5 du CP actuel). En outre, les passages sur la durée et la transcription de la citation sont ajoutés.

Art. 47

L'article 298 ne concerne que les interdictions; les références aux déchéances dans l'intitulé et le texte doivent être supprimées. Il est préférable de reprendre le terme interdiction utilisé dans le nouveau Code pénal aux articles 190 (abus et exploitation sexuels) (en français) et 263 (traite des êtres humains) (dans les deux langues). Ce terme est employé à l'article 417/59 du Code pénal actuel et il était déjà employé à l'article 382*bis* du Code pénal avant la réforme de 2022. En outre, il est renvoyé au droit commun du livre I.

Art. 48

Cette disposition prévoit un renvoi vers l'article 48, alinéas 3 et 4, du livre Ier, du Code pénal (prise de cours et possibilité de réduction de la durée de la peine d'interdiction).

Art. 49

Cette disposition apporte une correction d'ordre linguistique dans la version française de l'article 340, alinéa 1er, du Code pénal.

Les mots “avéré ou supposé” concernent aussi le mineur. Ils sont insérés dans l'alinéa 1er de l'article 340.

Art. 50

Deze bepaling brengt een taalkundige correctie aan in de Franse versie van artikel 348 van het Strafwetboek.

Art. 51

Deze bepaling brengt een taalkundige correctie aan in de Franse versie van artikel 351 van het Strafwetboek.

Art. 52

Deze bepaling brengt een technische correctie aan in de Franse versie van artikel 353. In de parlementaire werken van de wet van 29 februari 2024 die Boek II van het Strafwetboek invoert, werd gespecificeerd dat “omwille van de nauwkeurigheid de term “*délit*” in de Franse versie is vervangen door de term “*infraction*”, die overeenkomt met de terminologie gebruikt in de Nederlandse versie (“*misdrif*”)” (DOC 55 3518/001, blz. 288). Deze wijziging beoogt artikel 353 in die zin aan te passen.

Art. 53

Deze bepaling brengt een taalkundige correctie aan in de Franse versie van artikel 360 van het Strafwetboek.

Art. 54

Deze bepaling brengt een taalkundige correctie aan in artikel 361 van het nieuwe Strafwetboek.

Art. 55

Deze bepaling brengt een technische correctie aan in artikel 376 van het nieuwe Strafwetboek. Met de term “een straf van niveau 2 of meer” wordt een straf van niveau 2, 3, 4, 5 of 6 bedoeld, terwijl alleen straffen van niveau 2, 3 of 4 bedoeld zouden moeten worden.

Art. 56

De bepaling brengt een technische correctie aan in artikel 384 betreffende het ter beschikking stellen van gegevens of materiële middelen met het oog op het plegen van een terroristisch misdrijf. Dit artikel moet

Art. 50

Cette disposition apporte une correction d'ordre linguistique dans la version française de l'article 348 du Code pénal.

Art. 51

Cette disposition apporte une correction d'ordre linguistique dans la version française de l'article 351 du Code pénal.

Art. 52

Cette disposition apporte une correction d'ordre technique dans la version française de l'article 353. Dans les travaux parlementaires de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal, il a été spécifié que “dans un souci de précision, le terme “*délit*” figurant dans la version française a été remplacé par le terme “*infraction*” qui correspond à la terminologie (“*misdrif*”) utilisée dans la version néerlandaise actuelle” (DOC 55 3518/001, p. 288). Cette modification vise à adapter l'article 353 en ce sens.

Art. 53

Cette disposition apporte une correction d'ordre linguistique dans la version française de l'article 360 du Code pénal.

Art. 54

Cette disposition apporte une correction d'ordre linguistique à l'article 361 du nouveau Code pénal.

Art. 55

Cette disposition vise à apporter une correction d'ordre technique à l'article 376 du nouveau Code pénal. Les termes “une peine de niveau 2 ou plus” vise une peine de niveau 2, 3, 4, 5 ou 6 alors que ne devraient être visées que les peines de niveau 2, 3 ou 4.

Art. 56

La disposition apporte une correction technique à l'article 384 relatif à la fourniture d'informations ou de moyens matériels en vue de la commission d'une infraction terroriste. Cet article doit être uniformisé avec

in overeenstemming worden gebracht met artikel 385, dat betrekking heeft op het ter beschikking stellen van gegevens of materiële middelen aan een terroristische persoon, wat het moreel bestanddeel betreft. Net als in artikel 385 moet worden gespecificeerd dat het ter beschikking stellen van gegevens of materiële middelen met het oog op het plegen van een terroristisch misdrijf opzettelijk moet gebeuren.

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 21 van de Raad van State in zijn advies 77.988/16 van 7 oktober 2025.

Art. 57

Deze bepaling neemt in het nieuwe Strafwetboek de regeling inzake het verlies van de nationaliteit bij veroordeling voor een terroristisch misdrijf op, zoals opgenomen in artikel 141*quater* van het Strafwetboek van 1867 door het wetsontwerp van wet betreffende drugstesten in de transitiehuizen en de vervallenverklaring van Belgische nationaliteit.

De nationaliteit van het welkomstland verkrijgen is de apotheose van een geslaagd migratie- en integratieverhaal.

De terroristische misdrijven hebben het door hun specifieke aard en doel doorgaans gemunt op het land als geheel en kunnen daarom worden geïnterpreteerd als een vorm van afwijzing van het land, zijn instellingen en zijn waarden. Ze zijn juist het tegenovergestelde van een geslaagde integratie.

Dat rechtvaardigt dan ook een strengere en specifiekere aanpak, ook wat de mogelijkheid van vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit betreft.

Het is dus absoluut noodzakelijk dat de kwestie van de vervallenverklaring in geval van een veroordeling wegens terrorisme door de rechter wordt geanalyseerd zonder dat een vordering van het openbaar ministerie nodig is. Daarom moet in titel 4, hoofdstuk 4, van boek II, van het Strafwetboek een artikel worden ingevoegd dat betrekking heeft op terroristische misdrijven.

Het is de bedoeling dat de rechtbank zich ambtshalve uitspreekt over de kwestie van de bijkomende straf van vervallenverklaring van nationaliteit voor personen met twee nationaliteiten.

Alle voorwaarden van artikel 23/2 van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit moeten zijn vervuld, namelijk:

l'article 385 qui porte lui sur la fourniture d'informations ou de moyens matériels à une personne terroriste en ce qui concerne l'élément moral requis. Tout comme l'article 385, il doit être précisé que la fourniture d'informations ou de moyens matériels en vue de la commission d'une infraction terroriste doit se faire de manière délibérée.

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 21 du Conseil d'État dans son avis 77.988/16 du 7 octobre 2025.

Art. 57

Cette disposition intègre dans le nouveau Code pénal la disposition sur la déchéance de la nationalité en cas de condamnation pour infraction terroriste, telle qu'insérée à l'article 141*quater* du Code pénal de 1867 par le projet de loi relative aux tests de drogue dans les maisons de transition et à la déchéance de nationalité belge.

L'obtention de la nationalité du pays d'accueil est le point d'orgue ultime d'une migration et d'une intégration réussies.

Les infractions terroristes, du fait de leur nature et leur but particuliers s'attaquent de manière générale et large à l'ensemble du pays et peuvent donc être interprétées comme une forme de rejet du pays, de ses institutions et de ses valeurs. Elles représentent l'antithèse même d'une intégration réussie.

Cela justifie donc une approche plus sévère et spécifique, y compris sur le plan de la possibilité de déchéance de la nationalité belge.

Il est donc impératif que l'analyse de la question de la déchéance en cas de condamnation pour terrorisme, soit faite par le juge sans qu'une réquisition du ministère public soit nécessaire. Il convient dès lors d'insérer un article dans le titre 4, chapitre 1er, du livre II, du Code pénal, traitant des infractions terroristes.

Il est prévu que le tribunal se prononce d'office sur la question de la peine accessoire de déchéance de nationalité pour les binationaux.

L'ensemble des conditions prévues à l'article 23/2 du Code de la nationalité belge devra être respecté, à savoir:

— de vervallenverklaring kan enkel worden uitgesproken ten aanzien van Belgen die hun nationaliteit niet hebben verkregen van een ouder of een adoptant die Belg was op de dag van hun geboorte en van Belgen wier nationaliteit niet werd toegekend op grond van artikel 11, eerste lid, 1° en 2°, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit;

— de vervallenverklaring kan alleen worden uitgesproken indien zij als dader of deelnemer, mededader of deelnemer veroordeeld werden tot een gevangenisstraf van ten minste vijf jaar zonder uitstel voor een misdrijf als bedoeld in boek II, titel 4, hoofdstuk 1, van het Strafwetboek;

— de vervallenverklaring kan niet worden uitgesproken indien dit tot gevolg zou hebben dat de betrokkene staatloos zou worden, tenzij de nationaliteit verkregen werd ten gevolge van een bedrieglijke handelwijze, door valse informatie of door verzwijging van enig relevant feit. In dat geval, zelfs indien de betrokkene er niet in geslaagd is zijn oorspronkelijke nationaliteit te herkrijgen, zal de vervallenverklaring van de nationaliteit slechts uitgesproken worden na het verstrijken van een redelijke termijn die door de rechter aan de belanghebbende werd toegekend om te pogen zijn oorspronkelijke nationaliteit te herkrijgen.

Overeenkomstig het advies van de Raad van State n° 77.986/1/V van 6 augustus 2025, punt 5, zullen de wijzigingen die aangebracht worden aan het Strafwetboek en aan artikel 23/2 van het WBNB door artikel 5 van dit ontwerp tot gevolg hebben dat het verschil in gestrengheid tussen de regeling inzake de vervallenverklaring van de nationaliteit wegens terroristische misdrijven enerzijds en wegens de misdrijven opgesomd in artikel 23/1, § 1, 1°, van het WBN anderzijds, groter wordt. Dit moet genuanceerd worden, omdat dit ontwerp geen wijziging van de voorwaarden voor vervallenverklaring beoogt, maar zich beperkt tot een wijziging in de procedure. Het ontwerp bepaalt dat de rechtbank zich ambtshalve zal moeten uitspreken over de eventuele bijkomende sanctie van vervallenverklaring van nationaliteit voor de bipatriden, zonder dat dit gevorderd moet worden door het openbaar ministerie; de rechter blijft evenwel vrij om dit al dan niet uit te spreken. Indien hij beslist om dit niet uit te spreken omdat de gevolgen daarvan kennelijk onredelijk en onevenredig zouden zijn, moet hij dit doen bij een met bijzondere redenen omkleed vonnis.

Het is bovendien nuttig om, naast de in deze uiteenzetting reeds gegeven rechtvaardiging met betrekking tot de verschillende regels voor de vervallenverklaring van nationaliteit bij de terroristische misdrijven in vergelijking tot de misdrijven opgesomd in artikel 23/1, § 1, 1° WBN, eraan te herinneren dat artikel 8.3 van het Verdrag tot

— que la déchéance ne peut être prononcée qu'à l'égard de Belges qui ne tiennent pas leur nationalité d'un auteur ou adoptant belge au jour de leur naissance et des Belges qui ne se sont pas vu attribuer leur nationalité en vertu de l'article 11, alinéa 1er, 1° et 2° du Code de la nationalité belge;

— que la déchéance ne peut être prononcée que s'ils ont été condamnés, comme auteurs ou participants, à une peine d'emprisonnement d'au moins cinq ans sans sursis pour une infraction visée au livre II, titre 4, chapitre 1er, du Code pénal;

— que la déchéance ne peut être prononcée au cas où celle-ci aurait pour effet de rendre l'intéressé apatride, à moins que la nationalité n'ait été acquise à la suite d'une conduite frauduleuse, par de fausses informations ou par dissimulation d'un fait pertinent. Dans ce cas, même si l'intéressé n'a pas réussi à recouvrer sa nationalité d'origine, la déchéance de nationalité ne sera prononcée qu'à l'expiration d'un délai raisonnable accordé par le juge à l'intéressé afin de lui permettre d'essayer de recouvrer sa nationalité d'origine.

Conformément à l'avis du Conseil d'État n° 77.986/1/V du 6 août 2025, point 5, les modifications apportées au Code pénal et à l'article 23/2 du CNB, par l'article 5 du présent projet entraîneront une plus grande différence de sévérité entre les règles relatives à la déchéance de nationalité pour les infractions terroristes et pour les infractions énumérées à l'article 23/1, § 1er, 1°, du Code de la nationalité belge. Une nuance doit être apportée, dès lors que le projet n'a pas pour objet de modifier les conditions de déchéance mais se limite à une modification procédurale. Le projet prévoit que le tribunal devra se prononcer d'office sur la question de la peine complémentaire de déchéance de nationalité pour les binationaux, sans qu'une réquisition du ministère public soit nécessaire, mais que le juge reste libre de prononcer ou non celle-ci. S'il décide de ne pas prononcer celle-ci, au motif que les conséquences de celle-ci seraient manifestement déraisonnables et disproportionnées, il devra le faire par un jugement spécialement motivé.

Par ailleurs, outre les justifications déjà données dans le présent exposé quant à la différence de règles relatives à la déchéance de nationalité pour les infractions terroristes par rapport aux infractions énumérées à l'article 23/1, § 1er, 1°, du CNB, il est utile de rappeler que l'article 8.3 de la Convention sur la réduction des

beperking der Staatloosheid van 1961 zich niet verzet tegen een dergelijk verschil. Dit artikel laat immers toe dat een Verdragsluitende Staat de nationaliteit van een individu afneemt, zelfs al heeft dit tot gevolg dat hij staatloos wordt, wegens gebrek aan loyauteit ten aanzien van de Verdragsluitende Staat of wegens gedrag dat ernstige schade berokkent aan de essentiële belangen van de Staat. Welnu, terroristische misdrijven passen binnen deze definitie.

Art. 58

Deze bepaling brengt een aantal correcties aan in artikel 427 van het nieuwe Strafwetboek.

Punt 1° betreft taalkundige correcties. In de Franse versie verwijzen de woorden “*véritable*” en “*authentique*” naar munt, effecten en materiaal bestemd tot het vervaardigen van munt of effecten. In de Nederlandse versie daarentegen verwijst het woord “echte” alleen naar de woorden “materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt of de effecten”. Het moet echter ook verwijzen naar de munt en effecten. Dit werd gespecificeerd in de wetstekst. De Franse versie van de tekst is ook aangepast om de twee versies te harmoniseren.

Punt 2° bevat een technische correctie. De Franse versie bevat de woorden “*dans une intention frauduleuse*” en de woorden “*avec une intention frauduleuse*”. Het heeft geen zin om twee keer te verwijzen naar het moreel bestanddeel van het misdrijf. In de tekst wordt daarom voorgesteld de woorden “*avec une intention frauduleuse*” te schrappen.

Art. 59

Deze bepaling brengt een technische correctie aan in artikel 430, eerste lid, eerste streepje, van het nieuwe Strafwetboek. Het woord “*destiné*” wordt in het meervoud gebruikt wanneer het verwijst naar het woord “*matériel*”. Het moet daarom in het enkelvoud worden aangegeven.

Art. 60

In artikel 434, eerste paragraaf, eerste en tweede lid, zijn een aantal technische correcties aangebracht. De woorden “niet-contante betaalinstrument” worden zowel in het enkelvoud als in het meervoud gebruikt. In hoofdstuk 1 van titel 5 van het Strafwetboek worden ze echter het vaakst in het meervoud gebruikt. Het doel van de wijzigingen is dan ook om de teksten te harmoniseren,

cas d’apatridie de 1961 lui-même permet une telle différence. En effet, cet article permet à un État contractant de priver un individu de sa nationalité, même si cela avait pour effet de le rendre apatride, s’il manque de loyauté envers l’État contractant ou a eu un comportement de nature à porter un préjudice grave aux intérêts essentiels de l’État, définition dans laquelle entrent les infractions terroristes.

Art. 58

Cette disposition apporte plusieurs corrections à l’article 427 du nouveau Code pénal.

Le point 1° concerne des corrections d’ordre linguistique. Dans la version française, les mots “*véritable*” et “*authentique*” visent tant la monnaie, que les titres et le matériel destiné à la fabrication de la monnaie ou des titres. Dans la version néerlandaise par contre, le mot “*echte*” ne se rapporte qu’aux mots “*materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt of de effecten*”. Or il doit aussi viser également la monnaie et les titres. Cela a été précisé dans le texte légal. La version Française du texte a aussi été adaptée afin d’harmoniser les deux versions.

Le point 2° contient une correction d’ordre technique. On retrouve en Français les mots “*dans une intention frauduleuse*” et les mots “*avec une intention frauduleuse*”. Il n’est pas utile de faire référence à deux reprises à l’élément moral dans l’incrimination. Le texte propose donc de supprimer les termes “*avec une intention frauduleuse*”.

Art. 59

Cette disposition apporte une correction d’ordre technique à l’article 430, alinéa 1er, premier tiret, du nouveau Code pénal. Le mot “*destiné*” est repris au pluriel alors que ce terme se rapporte au mot “*matériel*”. Il doit donc être indiqué au singulier.

Art. 60

Plusieurs corrections d’ordre technique sont apportées à l’article 434, paragraphe 1er, alinéa 1er et alinéa 2. On constate que les mots “instrument de paiement autre que les espèces” sont utilisés soit au singulier soit au pluriel. Mais c’est au pluriel qu’ils sont le plus souvent employés dans le chapitre 1er du titre 5 du Code pénal. Les modifications ont donc pour but d’harmoniser les

zodat zowel in de Franse als in de Nederlandse versie wordt verwezen naar de meervoudsvorm van deze woorden.

Art. 61

Deze bepaling brengt een technische correctie aan in artikel 435, eerste lid, van het nieuwe Strafwetboek. De toelichting bij artikel 434 kan hier worden hernomen.

Art. 62

Deze bepaling brengt een technische correctie aan in artikel 436, eerste lid, van het nieuwe Strafwetboek. De toelichting bij artikel 434 kan hier worden hernomen.

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 24 van de Raad van State in zijn advies 77.988/16 van 7 oktober 2025.

Art. 63

Deze bepaling brengt een technische correctie aan in de Franse tekst van artikel 437, eerste lid, van het nieuwe Strafwetboek. De woorden “*contrefaits, falsifiés ou endommagés*” worden in het meervoud gebruikt wanneer ze verwijzen naar het woord “*caractère*”. Het moet daarom in het enkelvoud worden aangegeven.

Art. 64

Deze bepaling brengt een aantal correcties aan in artikel 439 van het nieuwe Strafwetboek.

Punt 1° betreft taalkundige correcties. In de Franse versie verwijst het woord “*véritables*” naar de ‘s Lands zegel en de rijksstempels, maar niet naar keurstempels die dienen voor het merken van goud, zilver en platina. Het zou echter ook moeten verwijzen naar keurstempels. In de Nederlandse versie van de tekst staat dit bijvoeglijk naamwoord niet in het artikel. Het moet daar worden ingevoegd. Bovendien wordt het woord “*authentiek*” in de Nederlandse versie nauwkeuriger aangegeven.

Dit punt vervangt het eerste lid van de eerste paragraaf. De teksten zijn nauwkeuriger geformuleerd en de twee versies zijn geharmoniseerd.

Punt 2° wijzigt paragraaf 2, eerste lid. De hier aangebrachte wijzigingen zijn bedoeld om in het laatste deel van de zin te preciseren dat met de zegel ‘s Lands zegel wordt bedoeld en dat met de stempels rijksstempels

textes de manière à ce que tant la version française que la version néerlandaise se réfèrent au pluriel de ces mots.

Art. 61

Cette disposition apporte une correction d’ordre technique à l’article 435, alinéa 1er, du nouveau Code pénal. Le commentaire de l’article 434 peut être repris ici.

Art. 62

Cette disposition apporte une correction d’ordre technique à l’article 436, alinéa 1er, du nouveau Code pénal. Le commentaire de l’article 434 peut être repris ici.

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 24 du Conseil d’État dans son avis 77.988/16 du 7 octobre 2025.

Art. 63

Cette disposition apporte une correction d’ordre technique à l’article 437, alinéa 1er, du nouveau Code pénal. Les mots “*contrefaits, falsifiés ou endommagés*” sont est repris au pluriel alors que ce terme se rapporte au mot “*caractère*”. Il doit donc être indiqué au singulier.

Art. 64

Cette disposition apporte plusieurs corrections à l’article 439 du nouveau Code pénal.

Le point 1° concerne des corrections d’ordre linguistique. Dans la version française, le mot “*véritables*” concerne le sceau de l’État, les timbres nationaux mais non les poinçons servant à marquer les matières d’or, d’argent et de platine. Or il doit aussi viser les poinçons. La version néerlandaise du texte, quant à elle, ne reprend pas cet adjectif dans l’article. Il doit y être inséré. Par ailleurs, le mot “*authentique*” est indiqué de manière plus précise dans la version néerlandaise.

Ce point remplace l’alinéa 1er du paragraphe 1er. Les textes sont libellés de manière plus précise et les deux versions sont harmonisées.

Le point 2° modifie le paragraphe 2, alinéa 1er. Les changements apportés ici visent à préciser, dans la dernière partie de la phrase, que le sceau vise le sceau de l’État et que les timbres concernent les timbres nationaux.

worden bedoeld. Deze verduidelijking markeert het verschil met paragraaf 3, die verwijst naar andere Staten.

Art. 65

Deze bepaling brengt een technische correctie aan in artikel 440 van het nieuwe Strafwetboek. De term “nationaal” moet niet worden gepreciseerd wanneer het gaat om postzegels van buitenlandse staten.

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 25 van de Raad van State in zijn advies 77.988/16 van 7 oktober 2025.

Art. 66

Deze bepaling brengt een taalkundige correctie aan in de Franse versie van artikel 441 van het nieuwe Strafwetboek.

Art. 67

Deze bepaling brengt een taalkundige correctie aan in de Nederlandse versie van artikel 442 van het nieuwe Strafwetboek.

Art. 68

Deze bepaling brengt een taalkundige correctie aan in de Nederlandse versie van artikel 443 van het nieuwe Strafwetboek.

Art. 69

Deze bepaling brengt een syntactische correctie aan in artikel 466, 2° van boek II van het Strafwetboek.

Art. 70

Deze bepaling schrapt de discriminerende drijfveer als verzwarende factor. Op grond van artikel 29 van het Strafwetboek geldt de discriminerende drijfveer immers reeds als verzwarende factor voor alle misdrijven waarvoor zij geen verzwarend bestanddeel vormt. De vermelding ervan in artikel 474 van het Strafwetboek is daarom overbodig.

Cette précision permet de marquer la différence avec le paragraphe 3 qui se rapportent aux autres États.

Art. 65

Cette disposition apporte une correction d'ordre technique à l'article 440 du nouveau Code pénal. Le terme “nationaux” ne doit pas être précisé lorsqu'il s'agit de timbres d'États étrangers.

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 25 du Conseil d'État dans son avis 77.988/16 du 7 octobre 2025.

Art. 66

Cette disposition apporte une correction linguistique à l'article 441 du nouveau Code pénal.

Art. 67

Cette disposition apporte une correction linguistique dans la version néerlandaise de l'article 442 du nouveau Code pénal.

Art. 68

Cette disposition apporte une correction linguistique dans la version néerlandaise de l'article 443 du nouveau Code pénal.

Art. 69

Cette disposition apporte une correction syntaxique à l'article 466, 2° du livre II du Code pénal.

Art. 70

Cette disposition supprime le facteur aggravant relatif au mobile discriminatoire. Sur la base de l'article 29 du Code pénal, le mobile discriminatoire constitue déjà un facteur aggravant pour toutes les infractions pour lesquelles il ne constitue pas un élément aggravant. Sa mention est donc superflue à l'article 474 du Code pénal.

Art. 71

Deze bepaling brengt een taalkundige correctie aan in de Nederlandse versie van artikel 490 van boek II van het Strafwetboek.

Art. 71

Cette disposition apporte une correction linguistique dans la version néerlandaise de l'article 490 du livre II du Code pénal.

Art. 72

Deze bepaling beoogt een technische correctie aan te brengen in de Franse versie van artikel 492 van het nieuwe Strafwetboek. De Franse versie is afgestemd op de Nederlandse versie.

Art. 72

Cette disposition vise à apporter une correction technique à la version française de l'article 492 du nouveau Code pénal. La version française est alignée sur la version néerlandaise.

Art. 73

Deze bepaling brengt een taalkundige correctie aan in de Nederlandse versie van artikel 495, 1°, van boek II van het Strafwetboek.

Art. 73

Cette disposition apporte une correction linguistique dans la version néerlandaise de l'article 495, 1°, du livre II du Code pénal.

Art. 74

Deze bepaling brengt een taalkundige correctie aan in de Nederlandse versie van artikel 496 van boek II van het Strafwetboek.

Art. 74

Cette disposition apporte une correction linguistique dans la version néerlandaise de l'article 496 du livre II du Code pénal.

Art. 75

Deze bepaling brengt een taalkundige correctie aan in de Franse versie van artikel 509 van boek II van het Strafwetboek.

Art. 75

Cette disposition apporte une correction linguistique dans la version française de l'article 509 du livre II du Code pénal.

Art. 76

Deze bepaling schraapt de discriminerende drijfveer als verzwarende factor. Op grond van artikel 29 van het Strafwetboek geldt de discriminerende drijfveer immers reeds als verzwarende factor voor alle misdrijven waarvoor zij geen verzwarend bestanddeel vormt. De vermelding ervan in artikel 511 van het Strafwetboek is daarom overbodig.

Art. 76

Cette disposition supprime le facteur aggravant relatif au mobile discriminatoire. Sur la base de l'article 29 du Code pénal, le mobile discriminatoire constitue déjà un facteur aggravant pour toutes les infractions pour lesquelles il ne constitue pas un élément aggravant. Sa mention est donc superflue à l'article 511 du Code pénal.

Art. 77

Deze bepaling brengt een terminologische correctie aan in de Franse versie van artikel 513 van Boek II van het Strafwetboek.

Art. 77

Cette disposition apporte une correction terminologique dans la version française de l'article 513 du livre II du Code pénal.

Art. 78

Dit artikel corrigeert de terminologie in het opschrift van artikel 518 en in de inleidende zin van dit artikel. Deze bepaling bestraft vandalisme met geweld of bedreiging. Er wordt voorgesteld om de gebruikte terminologie gelijk te trekken met die van diefstal met geweld of bedreiging (art. 467).

Er wordt voorgesteld in de Franse tekst om de woorden “à l’aide de violences ou de menaces” te vervangen door de woorden “avec violences ou menaces”, zodat ook geweld dat voor, tijdens en onmiddellijk na de gebeurtenis wordt gepleegd, eronder valt. De voorbereidende werkzaamheden voor de wet van 24 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek (*Parl. St.*, Kamer 2022-2023, nr. 55 3518/001, blz. 456) met betrekking tot artikel 456, zijn duidelijk op dit punt: “Met het oog op vereenvoudiging moet het feit dat geweld of bedreiging wordt gebruikt voor, tijdens of na het bedrieglijk wegnemen van het goed van een ander als zonder invloed worden beschouwd: het volstaat dat het geweld of de bedreiging in lijn ligt met het plegen van het misdrijf of de voltooiing ervan.”

Art. 79

De toelichting bij de voorgestelde wijzigingen van artikel 518 van het Strafwetboek kan hier worden hernomen.

Art. 80

Deze bepalingen brengen een taalkundige correctie aan in de Franse versie van artikel 521 van boek II van het Strafwetboek.

Art. 81

Deze bepaling schrapt de discriminerende drijfveer als verzwarende factor. Op grond van artikel 29 van het Strafwetboek geldt de discriminerende drijfveer immers reeds als verzwarende factor voor alle misdrijven waarvoor zij geen verzwarend bestanddeel vormt. De vermelding ervan in artikel 523 van het Strafwetboek is daarom overbodig.

Art. 82

Deze bepalingen brengen een taalkundige correctie aan in de Franse versie van artikel 533 van boek II van het Strafwetboek. Deze is afgestemd op de Nederlandse versie.

Art. 78

Cet article apporte une correction de terminologie dans l’intitulé de l’article 518 et dans la phrase liminaire de cet article. Cette disposition punit le vandalisme à l’aide de violences ou de menaces. Il est proposé d’uniformiser la terminologie utilisée avec celle du vol commis avec l’aide de violences ou menaces (art. 467).

Il est proposé de remplacer dans le texte français les termes “à l’aide de violences ou de menaces” par les termes “avec violences ou menaces” afin de couvrir tant les violences commises avant, pendant et immédiatement après les faits. Les travaux préparatoires de la loi du 24 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal (*Doc. parl.*, Chambre, 2022-2023, n° 55 3518/001, p. 456), portant sur de l’article 456 sont clairs à ce sujet: “Dans un souci de simplification, le fait que les violences ou les menaces soient exercées antérieurement, concomitamment ou postérieurement à la soustraction frauduleuse du bien d’autrui doit être considéré sans incidence: il suffit que les violences ou les menaces soit en lien avec la commission de l’infraction ou sa consommation.”

Art. 79

Le commentaire qui explique les modifications proposées à l’article 518 du Code pénal peut être repris ici.

Art. 80

Ces dispositions apportent une correction linguistique dans la version française de l’article 521 du livre II du Code pénal.

Art. 81

Cette disposition supprime le facteur aggravant relatif au mobile discriminatoire. Sur la base de l’article 29 du Code pénal, le mobile discriminatoire constitue déjà un facteur aggravant pour toutes les infractions pour lesquelles il ne constitue pas un élément aggravant. Sa mention est donc superflue à l’article 523 du Code pénal.

Art. 82

Cette disposition apporte une correction linguistique dans la version française de l’article 533 du livre II du Code pénal. Celui-ci est aligné sur la version néerlandaise.

Art. 83

Deze bepalingen brengen een taalkundige correctie aan in de Nederlandse versie van artikel 534 van boek II van het Strafwetboek.

In het Frans verwijst artikel 534 naar de woorden “*la loterie illicite*”, terwijl deze verwijzing in het Nederlands in het meervoud staat als “*illegale loterijen*”.

De fout zit in de Nederlandse versie van de tekst van het artikel en moet worden aangepast aan de Franse tekst.

Art. 84

Hetzelfde commentaar is hier te vinden.

Art. 85

De toelichting bij de voorgestelde wijzigingen van artikel 534 van het Strafwetboek kan hier worden hernomen.

Art. 86

Hetzelfde commentaar is hier te vinden.

Art. 87

De toelichting bij de voorgestelde wijzigingen van artikel 534 van het Strafwetboek kan hier worden hernomen.

De formulering van de bepaling in de Nederlandstalige tekst is aangepast aan de opmerking 26 van de Raad van State in zijn advies 77.988/16 van 7 oktober 2025.

Art. 88

Deze bepaling brengt een taalkundige correctie aan in de Franse versie van artikel 541 van het Strafwetboek. Er bestaat inderdaad een tekstueel verschil in artikel 541 tussen de Nederlandstalige en Franstalige versie, zowel wat betreft het opschrift als de inhoud van het artikel.

Art. 89

Deze bepaling brengt een taalkundige correctie aan in de Nederlandse versie van artikel 583 van het Strafwetboek.

Art. 83

Cet article apporte une correction d'ordre linguistique dans la version néerlandaise de l'article 534 du livre II du Code pénal.

En effet, en français, l'article 534 fait référence aux mots “*la loterie illicite*”, tandis qu'en néerlandais, cette référence est au pluriel puisqu'on parle de “*illegale loterijen*”.

L'erreur réside dans la version néerlandaise du texte de l'article et doit être adaptée sur le texte français.

Art. 84

Le même commentaire peut être repris ici.

Art. 85

Le commentaire qui explique les modifications proposées à l'article 534 du Code pénal peut être repris ici.

Art. 86

Le même commentaire peut être repris ici.

Art. 87

Le commentaire qui explique les modifications proposées à l'article 534 du Code pénal peut être repris ici.

La formulation de la disposition dans la version néerlandaise a été adaptée à la remarque 26 du Conseil d'État dans son avis 77.988/16 du 7 octobre 2025.

Art. 88

Cette disposition apporte une correction linguistique dans la version française de l'article 541 du Code pénal. En effet, il existe une différence textuelle dans l'article 541 entre la version néerlandaise et la version francophone, tant au niveau de l'intitulé que du contenu de l'article.

Art. 89

Cette disposition apporte une correction linguistique dans la version néerlandaise de l'article 583 du Code pénal.

Art. 90

Deze bepaling brengt een technische correctie aan in de Franstalige versie van artikel 613 van het Strafwetboek. De aanvaarding van het aanbod of het voorstel is namelijk niet opgenomen in de Franstalige versie.

Art. 91

Deze bepaling brengt een technische correctie aan in artikel 644, derde lid, dat nog steeds verwijst naar ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijk werk.

In het Strafwetboek is dit begrip opgenomen onder het begrip integriteitsaantasting van de tweede graad.

De formulering van de bepaling is aangepast aan de opmerking 27 van de Raad van State in zijn advies 77.988/16 van 7 oktober 2025.

Art. 92

Ingevolge de opmerking 28 van de Raad van State in zijn advies 77.988/16 van 7 oktober 2025 werd er een wijziging ingevoegd aan artikel 645, tweede lid, Strafwetboek.

Art. 93

Artikel 655 van het Strafwetboek heeft betrekking op de plicht tot medewerking zowel aan de opsporingshandelingen als aan handelingen van het gerechtelijk onderzoek. De term “onderzoekshandelingen” in het Frans is algemener en dekt beide categorieën van handelingen; hij vervangt daarom de term “*instruction*” in de Franse versie.

Art. 94

Deze bepaling wijzigt de Franse terminologie in artikel 661 van het Strafwetboek.

De Franse tekst van artikel 661 wordt gewijzigd om deze terminologisch in overeenstemming te brengen met de terminologie van artikel 3, § 1, van de Wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (de “Wapenwet”).

De Franse en Nederlandse tekst worden ook op elkaar afgestemd door een taalkundige wijziging.

Art. 90

Cette disposition apporte une correction technique dans la version française de l'article 613 du Code pénal. L'acceptation de l'offre ou de la proposition n'est pas reprise dans la version francophone.

Art. 91

Cette disposition apporte une correction technique à l'article 644, alinéa 3, qui parle encore de maladie ou d'incapacité de travail personnel.

Dans le Code pénal, cette notion est reprise sous le concept d'atteinte à l'intégrité du deuxième degré.

La formulation de la disposition a été adaptée à la remarque 27 du Conseil d'État dans son avis 77.988/16 du 7 octobre 2025.

Art. 92

Suite à l'observation 28 formulée par le Conseil d'État dans son avis 77.988/16 du 7 octobre 2025, une modification a été apportée à l'article 645, deuxième alinéa, du Code pénal.

Art. 93

L'article 655 du Code pénal vise l'obligation de collaborer tant aux actes d'information (*opsporingsonderzoek*) qu'aux actes d'instruction (*gerechtelijk onderzoek*). Les termes “mesures d'enquête” en français sont plus généraux et couvrent les deux catégories d'actes; ils remplacent donc les termes “mesures d'instruction” dans la version française.

Art. 94

Cette disposition modifie la terminologie française de l'article 661 du Code pénal.

Le texte français de l'article 661 est modifié afin d'en aligner la terminologie sur celle de l'article 3, § 1er, de la loi du 8 juin 2006 réglant des activités économiques et individuelles avec des armes (la “Loi sur les armes”).

Les textes français et néerlandais sont également alignés avec une modification linguistique.

Art. 95

Deze bepaling brengt een taalkundige correctie aan in artikel 662 van het nieuwe Strafwetboek. Voor het overige kan worden verwezen naar de toelichting bij artikel 100.

Art. 96

Deze bepaling brengt een taalkundige correctie aan in artikel 663 van het nieuwe Strafwetboek. Voor het overige kan worden verwezen naar de toelichting bij artikel 100.

Art. 97

Deze bepaling brengt een technische correctie aan in de Franse tekst van artikel 670, eerste lid, van het Strafwetboek. De bepaling moet de strafbare gedragingen in alternatieve vorm omschrijven, zodat elk van hen voldoende is om het strafbare feit te vormen.

Art. 98

In navolging van opmerking 12 van de Raad van State in zijn advies 77.988/16 van 7 oktober 2025 brengt deze bepaling een taalkundige correctie aan in de Franse versie van artikel 672 van het nieuwe Strafwetboek, die identiek is aan de correctie die is aangebracht in artikel 229.

Art. 99

Met deze wijziging kunnen de bijzondere strafwetten eenvoudig verwijzen naar de sluiting van de inrichting zoals voorzien in artikel 59, en zijn alle uitvoeringsregels van dat artikel automatisch van toepassing op die straf, inclusief de sanctie bij niet-naleving zoals bepaald in artikel 686 van het Strafwetboek 2024.

Deze bepaling beoogt tevens meer uniformiteit te brengen in de regelingen inzake de sluiting van een inrichting. De voorgestelde formulering sluit bovendien beter aan bij de punten 1° tot 4° van artikel 686 van het Strafwetboek 2024.

Art. 95

Cette disposition apporte une modification linguistique à l'article 662 du nouveau Code pénal. Pour le surplus, il peut être renvoyé aux commentaires de l'article 100.

Art. 96

Cette disposition apporte une modification linguistique à l'article 663 du nouveau Code pénal. Pour le surplus, il peut être renvoyé aux commentaires de l'article 100.

Art. 97

Cette disposition apporte une correction technique au texte français de l'article 670, alinéa 1er, du Code pénal. La disposition doit énoncer les comportements répréhensibles sous forme alternative, afin que chacun d'eux suffise à constituer l'infraction.

Art. 98

Suivant la remarque 12 du Conseil d'État dans son avis 77.988/16 du 7 octobre 2025, cette disposition apporte une correction d'ordre linguistique dans la version française de l'article 672 du nouveau Code pénal, qui est identique à la correction apportée à l'article 229.

Art. 99

Avec cette modification, les lois pénales spéciales peuvent simplement faire référence à la fermeture de l'établissement prévue à l'article 59, et toutes les règles d'exécution de cet article s'appliqueront automatiquement à cette peine, y compris la sanction en cas de non-respect prévue à l'article 686 du Code pénal 2024.

Cette disposition vise également à apporter davantage d'uniformité dans les régimes relatifs à la fermeture d'un établissement. La formulation proposée est également plus cohérente avec les points 1° à 4° de l'article 686 du Code pénal 2024.

HOOFDSTUK 4

Opheffingsbepalingen

Art. 100

Deze bepaling heft de wijzigings- en opheffingsbepalingen op die zijn opgenomen in de wet van 29 februari 2024 tot invoering van Boek I van het Strafwetboek. Inderdaad, zijn sommige van deze wetten zijn sindsdien gewijzigd, waardoor bepaalde bepalingen verouderd zijn. Bovendien zijn de wijzigingen die door de wetten van 29 februari 2024 zijn aangebracht niet exhaustief. Ze zullen dus worden opgenomen in de verschillende ontwerpen die gericht zijn op het in overeenstemming brengen van de wettelijke bepalingen die tot de bevoegdheid van Justitie behoren met het nieuwe Strafwetboek.

Art. 101

Deze bepaling heft de wijzigings- en opheffingsbepalingen op die zijn opgenomen in de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek. Voor het overige kan worden verwezen naar de toelichting bij artikel 105.

HOOFDSTUK 5

Inwerkingtreding

Art. 102

Deze bepaling specificeert de datum van inwerkingtreding, die identiek is aan de datum van inwerkingtreding van de wetten die dit wetsontwerp beoogt te wijzigen. Opmerking 3 van de Raad van State in zijn advies 77.988/16 van 7 oktober 2025 wordt hiermee geïmplementeerd.

Art. 103

Ingevolge de opmerking 29 van de Raad van State in zijn advies 77.988/16 van 7 oktober 2025 werd voor de opheffingsbepalingen in de artikelen 104 en 105 een inwerkingtreding voorzien vóór 8 april 2026.

De minister van Justitie,

Annelies Verlinden

CHAPITRE 4

Dispositions abrogatoires

Art. 100

Cette disposition abroge les dispositions modificatives et abrogatoires contenues dans la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal. En effet, certaines des lois contenues dans le chapitre sur les dispositions modificatives ont déjà fait l'objet de modification, rendant certaines de ces dispositions obsolètes. De plus, les modifications apportées dans la loi du 29 février 2024 ne sont pas exhaustives. Elles seront donc intégrés dans les différents projets visant à harmoniser les dispositions légales qui tombent dans la compétence de la Justice avec le nouveau Code pénal.

Art. 101

Cette disposition abroge les dispositions modificatives et abrogatoires contenues dans la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal. Pour le surplus, il peut être renvoyé aux commentaires de l'article 105.

CHAPITRE 5

Entrée en vigueur

Art. 102

Cette disposition précise la date d'entrée en vigueur, laquelle est identique à la date d'entrée en vigueur des lois que le présent projet de loi vise à modifier. La remarque 3 du Conseil d'État dans son avis 77.988/16 du 7 octobre 2025 est ainsi mise en œuvre.

Art. 103

Conformément à la remarque 29 du Conseil d'État dans son avis 77.988/16 du 7 octobre 2025, les dispositions abrogatoires prévues aux articles 104 et 105 devaient entrer en vigueur avant le 8 avril 2026.

La ministre de la Justice,

Annelies Verlinden

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek I van het Strafwetboek en de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek

HOOFDSTUK 1 – Algemene bepaling

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2. Artikel 20 van deze wet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van de Richtlijn (EU) (EU) 2024/1203 van het Europees Parlement en de Raad inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht en tot vervanging van de Richtlijnen 2008/99/EG en 2009/123/EG.

HOOFDSTUK 2 – Wijzigingen van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek I van het Strafwetboek

Art. 3. In artikel 2 van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek I van het Strafwetboek, in artikel 42, § 2, derde lid, van het Strafwetboek, wordt het woord “geneesheer” telkens vervangen door het woord “arts”.

Art. 4. In artikel 2 van dezelfde wet, in artikel 47, vijfde lid, van het Strafwetboek, worden de woorden “voorwaardelijke of voorlopige invrijheidstelling” vervangen door de woorden “voorwaardelijke invrijheidsstelling, voorlopige invrijheidsstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering en de invrijheidsstelling onder toezicht”.

Art. 5. In artikel 2 van dezelfde wet, in artikel 48, derde lid, van het Strafwetboek, worden de woorden “voorwaardelijke of voorlopige invrijheidstelling” vervangen door de woorden “voorwaardelijke invrijheidsstelling, voorlopige invrijheidsstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering en de invrijheidsstelling onder toezicht”.

Art. 6. In artikel 2 van dezelfde wet, in artikel 49, vierde lid, van het Strafwetboek, worden de woorden “voorwaardelijke of voorlopige invrijheidstelling” vervangen door de woorden “voorwaardelijke invrijheidsstelling, voorlopige invrijheidsstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering en de invrijheidsstelling onder toezicht”.

Art. 7. In artikel 2 van de wet worden in artikel 50 van het Strafwetboek, de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

“De oplegging van deze straf moet met bijzondere redenen worden omkleed en rekening houden met de ernst van de feiten, met de reclasseringsmogelijkheden voor de veroordeelde of het risico op recidive.”;

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l’avis du Conseil d’État

Avant-projet de loi modifiant la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal et la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal

CHAPITRE 1ER – Disposition générale

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l’article 74 de la Constitution.

Art. 2. L’article 20 de la présente loi transpose partiellement la directive (UE) 2024/1203 du Parlement européen et du Conseil du 11 avril 2024 relative à la protection de l’environnement par le droit pénal et remplaçant les directives 2008/99/CE et 2009/123/CE.

CHAPITRE 2 – Modifications de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal

Art. 3. Dans l’article 2 de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal, dans le texte néerlandais de l’article 42, § 2, alinéa 3, du Code pénal, le mot “geneesheer” est chaque fois remplacé par le mot “arts”.

Art. 4. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 47, alinéa 5, du Code pénal, les mots “libération conditionnelle ou provisoire” sont remplacés par les mots “libération conditionnelle, de mise en liberté provisoire en vue de l’éloignement du territoire ou de la remise et de la libération sous surveillance”.

Art. 5. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 48, alinéa 3, du Code pénal, les mots “libération conditionnelle ou provisoire” sont remplacés par les mots “libération conditionnelle, de mise en liberté provisoire en vue de l’éloignement du territoire ou de la remise et de la libération sous surveillance”.

Art. 6. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 49, alinéa 4, du Code pénal, les mots “libération conditionnelle ou provisoire” sont remplacés par les mots “libération conditionnelle, de mise en liberté provisoire en vue de l’éloignement du territoire ou de la remise et de la libération sous surveillance”.

Art. 7. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 50 du Code pénal, les modifications suivantes sont insérés:

1° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 1er et 2:

“L’imposition de cette peine doit être spécialement motivée et tenir compte de la gravité des faits, de la capacité de réinsertion du condamné ou du risque de récidive.”;

2° in het tweede lid, dat het derde lid wordt, worden de woorden “voorwaardelijke of voorlopige invrijheidstelling” vervangen door de woorden “voorwaardelijke invrijheidsstelling, voorlopige invrijheidsstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering en de invrijheidsstelling onder toezicht”.

Art. 8. In artikel 2 van dezelfde wet, in artikel 53, § 5, van het Strafwetboek, wordt het woord “rechtstreeks” opgeheven.

Art. 9. In artikel 2 van dezelfde wet, in artikel 54 van het Strafwetboek, worden de woorden “in de artikelen 488, 524, 525, 527, 528” vervangen door de woorden “in de artikelen 488, 524 tot 528”.

Art. 10. In 2 van dezelfde wet, in artikel 56, § 2, derde lid, van het Strafwetboek, worden de woorden “en kan aanwijzingen geven betreffende de concrete inhoud en de uitvoeringsmodaliteiten ervan” vervangen door de woorden “, geeft aanwijzingen betreffende de concrete inhoud en kan aanwijzingen geven betreffende de uitvoeringsmodaliteiten ervan”.

Art. 11. In artikel 2 van dezelfde wet, in artikel 59 van het Strafwetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de eerste zin worden de woorden “tijdelijke of” ingevoegd tussen het woord “de” en het woord “definitieve”;

2° in de tweede zin worden de woorden “gelijkaardig aan die naar aanleiding waarvan het misdrijf werd gepleegd” vervangen door de woorden “die verband houdt met degene die geleid heeft tot het plegen van het misdrijf”.

Art. 12. In artikel 2 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht in artikel 60 van het Strafwetboek:

1° in het eerste lid worden de woorden “voorwaardelijke of voorlopige invrijheidstelling” vervangen door de woorden “voorwaardelijke invrijheidsstelling, voorlopige invrijheidsstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering en de invrijheidsstelling onder toezicht”;

2° het tweede lid wordt aangevuld met de woorden “voor natuurlijke personen en op een geldboete van 2.080.000 euro voor rechtspersonen”.

Art. 13. In artikel 2 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht in artikel 62, § 3, eerste lid, van het Strafwetboek:

1° in het eerste lid, wordt het woord “strafbedrag” vervangen door het woord “straf totaal”;

2° het eerste lid wordt aangevuld met een lid, luidende:

“In geen geval mag de opgelegde straf hoger zijn dan het maximale cumulatieve straf totaal dat bij een niet-gelijktijdige berechting kan worden opgelegd.”

2°, dans l’alinéa 2, qui devient l’alinéa 3, les mots “libération conditionnelle ou provisoire” sont remplacés par les mots “libération conditionnelle, de mise en liberté provisoire en vue de l’éloignement du territoire ou de la remise et de la libération sous surveillance”.

Art. 8. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 53, § 5, du Code pénal, le mot “directement” est supprimé.

Art. 9. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 54 du Code pénal, les mots “aux articles 488, 524, 525, 527, 528” sont remplacés par les mots “aux articles 488, 524 à 528”.

Art. 10. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 56, § 2, alinéa 3, du Code pénal, les mots “et peut donner des indications concernant son contenu concret et ses modalités d’exécution” sont remplacés par les mots “, donne des indications concernant son contenu concret et peut donner des indications concernant ses modalités d’exécution”.

Art. 11. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 59 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la première phrase, les mots “temporaire ou” sont insérés entre le mot “fermeture” et le mot “définitive”;

2° dans la deuxième phrase, le mot “similaire” est remplacé par le mot “liée”.

Art. 12. Dans l’article 2 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées à l’article 60 du Code pénal:

1° à l’alinéa 1er, les mots “libération conditionnelle ou provisoire” sont remplacés par les mots “libération conditionnelle, de mise en liberté provisoire en vue de l’éloignement du territoire ou de la remise et de la libération sous surveillance”;

2° l’alinéa 2 est complété par les mots “pour les personnes physiques et à une amende de 2.080.000 euros pour les personnes morales”.

Art. 13. Dans l’article 2 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées à l’article 62, § 3, alinéa 1er, du Code pénal:

1° dans le texte néerlandais de l’alinéa 1er, le mot “strafbedrag” est remplacé par le mot “straf totaal”;

2° l’alinéa 1er est complété par une phrase, rédigée comme suit:

“En aucun cas, la peine prononcée ne peut excéder le maximum du cumul des peines pouvant être prononcées en cas de jugement non simultané.”

Art. 14. In artikel 2 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht in artikel 64 van het Strafwetboek:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “in persoon of via zijn advocaat, met kennis van zaken,” ingevoegd tussen de woorden “de beklaagde hiermee” en het woord “instemt”;

2° in paragraaf 4, wordt de bepaling onder 1° vervangen als volgt:

“1° indien bij een in kracht van gewijsde getreden beslissing wordt vastgesteld dat een nieuw misdrijf, gepleegd tijdens de proeftijd, een hoofdgevangenisstraf tot gevolg heeft gehad in het geval van een natuurlijk persoon, of een geldboete van meer dan 20.000 euro in het geval van een rechtspersoon;”;

3° in paragraaf 4, wordt de bepaling onder 2° aangevuld met een zin, luidende:

“Dit geldt eveneens indien de maatregel tegelijkertijd is genomen wegens een overtreding van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer of van haar uitvoeringsbesluiten en wegens een overtreding van de artikelen 107, 107/1 of 218 van dit Wetboek.”.

Art. 15. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 65 van het Strafwetboek, de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “, van de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap” ingevoegd tussen de woorden “verlengde opvolging” en de woorden “of van een vervangende straf”;

2° paragraaf 4, eerste lid, wordt vervangen als volgt:

“Het uitstel wordt herroepen indien bij een in kracht van gewijsde getreden beslissing wordt vastgesteld dat een nieuw misdrijf, gepleegd tijdens de proeftijd, een gevangenisstraf van meer dan achttien maanden zonder uitstel voor een natuurlijk persoon, of een geldboete van meer dan 180.000 euro zonder uitstel voor een rechtspersoon tot gevolg heeft gehad.”;

3° paragraaf 4, tweede lid, wordt vervangen als volgt:

“Het uitstel kan worden herroepen indien bij een in kracht van gewijsde getreden beslissing wordt vastgesteld dat een nieuw misdrijf, gepleegd tijdens de proeftijd, een gevangenisstraf zonder uitstel van ten hoogste achttien maanden voor een natuurlijk persoon, of een geldboete van meer dan 20.000 euro tot ten hoogste 180.000 euro zonder uitstel voor een rechtspersoon tot gevolg heeft gehad.”;

4° in paragraaf 4, wordt een nieuw lid ingevoegd tussen het derde en vierde lid, luidende:

“Het gewoon uitstel en het probatieuitstel kunnen ook worden herroepen indien diegene voor wie de maatregel is genomen wegens een overtreding van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer of van haar uitvoeringsbesluiten, gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf

Art. 14. Dans l'article 2 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées à l'article 64 du Code pénal:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “en personne ou par l'intermédiaire de son avocat, en connaissance de cause,” sont insérés entre les mots “du prévenu,” et les mots “la suspension du”;

2° dans le paragraphe 4, le 1° est remplacé par ce qui suit:

“1° lorsqu'il résulte d'une décision passée en force de chose jugée qu'une nouvelle infraction, commise dans le délai d'épreuve, a entraîné une peine d'emprisonnement principale dans le cas d'une personne physique ou une peine d'amende de plus de 20.000 euros dans le cas d'une personne morale;”;

3° dans le paragraphe 4, le 2° est complété par une phrase, rédigée comme suit:

“Cela vaut également si la mesure est prise en même temps pour une infraction à la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière ou à ses arrêtés d'exécution et pour une infraction aux articles 107, 107/1 ou 218 du présent Code.”.

Art. 15. Dans l'article 2 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées à l'article 65 du Code pénal:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “, de la peine de prestation en faveur de la communauté” sont insérés entre les mots “du suivi prolongé” et les mots “ou d'une peine subsidiaire”;

2° le paragraphe 4, alinéa 1er, est remplacé par ce qui suit:

“Le sursis est révoqué s'il est constaté dans une décision passée en force de chose jugée, qu'une nouvelle infraction commise pendant le délai d'épreuve a entraîné pour une personne physique, une peine d'emprisonnement de plus de dix-huit mois sans sursis ou, pour une personne morale, une peine d'amende de plus de 180.000 euros sans sursis.”;

3° le paragraphe 4, alinéa 2, est remplacé par ce qui suit:

“Le sursis peut être révoqué s'il est constaté dans une décision passée en force de chose jugée, qu'une nouvelle infraction commise pendant le délai d'épreuve a entraîné pour une personne physique, une peine d'emprisonnement sans sursis ne dépassant pas dix-huit mois ou pour une personne morale une peine d'amende sans sursis de plus de 20.000 euros jusqu'à 180.000 euros au plus.”;

4° dans le paragraphe 4, il est inséré un nouvel alinéa entre le troisième et le quatrième alinéa, rédigé comme suit:

“Le sursis simple et le sursis probatoire peuvent aussi être révoqués si la personne qui fait l'objet de cette mesure du chef d'une infraction à la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière ou à ses arrêtés d'exécution a commis une nouvelle infraction pendant le délai d'épreuve et ayant

heeft gepleegd dat veroordeling krachtens de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer tot gevolg heeft gehad. Dit geldt eveneens indien de maatregel tegelijkertijd is genomen wegens een overtreding van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer of van haar uitvoeringsbesluiten en wegens een overtreding van de artikelen 107, 107/1 of 218 van dit Wetboek.”;

5° in het vierde lid van paragraaf 4, dat het vijfde lid zal vormen, worden de woorden “een jaar” vervangen door de woorden “drie jaar”.

Art. 16. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 74 van het Strafwetboek, de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de eerste paragraaf, tweede lid, worden de woorden “gewijsde is getreden. Straffen van niveau 3, 2 en 1” vervangen door de woorden “gewijsde is getreden en straffen van niveau 3, 2 en 1”;

3° het artikel wordt aangevuld met een paragraaf 3, luidende:

“§ 3. De verjaring van de straffen uitgesproken met uitstel overeenkomstig artikel 65 begint te lopen op de hierna vermelde data:

wanneer het uitstel van rechtswege wordt herroepen krachtens artikel 65, § 4, eerste lid, begint de verjaring te lopen op hetzelfde tijdstip als die van de straffen uitgesproken voor het nieuwe misdrijf;

wanneer het uitstel wordt herroepen in toepassing van artikel 65, § 4, derde lid, begint de verjaring te lopen vanaf de datum van het herroepingsarrest of vanaf de dag waarop het herroepingsvonnis niet langer met hoger beroep kan worden aangevochten.”.

Art. 17. In artikel 38 van dezelfde wet, worden de woorden “en artikel 25 van deze wet” telkens opgeheven.

HOOFDSTUK 3 – Wijzigingen van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek

Art. 18. In artikel 2 van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek, wordt artikel 79, 5°, van het Strafwetboek, vervangen als volgt:

“5° persoon met een openbare functie:

a) een persoon die op basis van een wet, een besluit of een rechterlijke beslissing:

— de openbare orde moet handhaven;

— de naleving van bepaalde normen of beslissingen van een overheidsorgaan moet controleren;

entraîné à une condamnation en vertu de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière. Cela vaut également si la mesure est prise en même temps pour une infraction à la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière ou à ses arrêtés d’exécution et pour une infraction aux articles 107, 107/1 ou 218 du présent Code.”;

5° dans l’alinéa 4 du paragraphe 4, qui deviendra l’alinéa 5, les mots “une année révolue” sont remplacés par les mots “trois années révolues”.

Art. 16. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 74 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “force de chose jugée. Les peines de niveau 3, 2 et 1” sont remplacés par les mots “force de chose jugée et les peines de niveau 3, 2 et 1”;

2° l’article est complété par le paragraphe 3 rédigé comme suit:

“§ 3. La prescription des peines prononcées avec sursis en application de l’article 65 commence à courir aux dates ci-après:

si le sursis est révoqué de plein droit par application de l’article 65, § 4, alinéa 1er, la prescription prend cours en même temps que celle des peines prononcées pour la nouvelle infraction;

s’il est révoqué par application de l’article 65, § 4, alinéa 3, la prescription prend cours à compter de la date de l’arrêt de révocation ou à compter du jour où le jugement de révocation ne peut plus être attaqué par la voie de l’appel.”.

Art. 17. Dans l’article 38 de la même loi, les mots “et de l’article 25 de la présente loi” sont chaque fois abrogés.

CHAPITRE 3 – Modifications de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal

Art. 18. Dans l’article 2 de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal, l’article 79, 5°, du Code pénal est remplacé par ce qui suit:

“5° personne exerçant une fonction publique:

a) une personne qui, en vertu d’une loi, d’un arrêté ou d’une décision judiciaire:

— doit maintenir l’ordre public;

— doit contrôler le respect de certaines normes ou décisions d’un organisme public;

— de naleving van bepaalde normen of beslissingen van een overheidsorgaan moet afdwingen;

b) een persoon die een openbare dienst of opdracht uitoefent waarbij zijn handelingen zijn bepaald en gereguleerd door een wet, besluit of rechterlijke beslissing;”.

Art. 19. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 89 van het Strafwetboek de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord “menselijkheid” wordt telkens vervangen door het woord “mensheid”;

2° paragraaf 2 wordt opgeheven;

3° paragraaf 3 wordt hernummerd tot paragraaf 2.

Art. 20. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 94, § 1, derde lid, b), van het Strafwetboek, de woorden “of een volledige beschermde habitat in de zin van artikel 2, b), van de Richtlijn (EU) 2024/1203 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht en tot vervanging van de Richtlijnen 2008/99/EG en 2009/123/EG” ingevoegd tussen de woorden “door een volledig ecosysteem” en de woorden “of een volledige soort”.

Art. 21. In artikel 2 van dezelfde wet, in de Franse tekst van artikel 130 van het Strafwetboek, wordt het woord “*inhumain*” vervangen door het woord “*dégradant*”.

Art. 22. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 150 van het Strafwetboek de woorden “houdt de rechter in het bijzonder rekening met het feit dat” vervangen door de woorden “neemt de rechter in overweging het feit dat”.

Art. 23. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt een artikel 150/1 ingevoegd in titel 3, hoofdstuk 3, afdeling 1, onderafdeling 4, van het Strafwetboek, luidende:

“Art. 150/1. Bijkomende straf

Onverminderd de toepassing van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek kan de rechter de onwaardigheid om te erven uitspreken voor het misdrijf verkrachting en alle verzwaarde vormen van dit misdrijf, bedoeld in onderafdeling 3.”.

Art. 24. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in artikel 154, tweede lid, van het Strafwetboek, het woord “met” ingevoegd tussen de woorden “wordt bestraft” en de woorden “een straf”.

Art. 25. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 181 van het Strafwetboek de woorden “houdt de rechter in het bijzonder rekening met het feit dat” vervangen door de woorden “neemt de rechter in overweging het feit dat”.

Art. 26. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt artikel 188, zesde lid, van het Strafwetboek opgeheven.

— doit faire respecter certaines normes ou décisions d'un organisme public;

b) une personne qui exerce une mission ou un service public dans le cadre duquel ses actes sont déterminés et réglementés par une loi, un arrêté ou une décision judiciaire;”.

Art. 19. Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 89 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le texte néerlandais, le mot “menselijkheid” est à chaque fois remplacé par le mot “mensheid”;

2° le paragraphe 2 est abrogé;

3° le paragraphe 3 est renuméroté paragraphe 2.

Art. 20. Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 94, § 1er, alinéa 3, b), du Code pénal, les mots “ou un habitat entier situé dans un site protégé au sens de l'article 2, b), de la directive (UE) 2024/1203 du Parlement européen et du Conseil du 11 avril 2024 relative à la protection de l'environnement par le droit pénal et remplaçant les directives 2008/99/CE et 2009/123/CE” sont insérés entre les mots “par un écosystème entier” et les mots “ou une espèce entière”.

Art. 21. Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 130 du Code pénal, le mot “inhumain” est remplacé par le mot “dégradant”.

Art. 22. Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 150 du Code pénal, les mots “le juge tient plus particulièrement compte du fait que” sont remplacés par les mots “le juge prend en considération le fait que”.

Art. 23. Dans l'article 2 de la même loi, il est inséré un article 150/1 dans le titre 3, chapitre 3, section 1re, sous-section 4, du Code pénal, rédigé comme suit:

“Art. 150/1. La peine accessoire

Sans préjudice de l'application des dispositions du Code civil, le juge peut prononcer l'indignité successorale pour l'infraction de viol et toutes les formes aggravées de cette infraction visées dans la sous-section 3.”.

Art. 24. Dans l'article 2 de la même loi, dans le texte néerlandais de l'article 154, alinéa 2, du Code pénal, le mot “met” est inséré entre les mots “wordt bestraft” et “een straf”.

Art. 25. Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 181 du Code pénal, les mots “le juge tient plus particulièrement compte du fait que” sont remplacés par les mots “le juge prend en considération le fait que”.

Art. 26. Dans l'article 2 de la même loi, l'article 188, alinéa 6, du Code pénal est abrogé.

Art. 27. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt artikel 189 van het Strafwetboek opgeheven.

Art. 28. In artikel 2 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen in artikel 190 van het Strafwetboek, aangebracht:

1° in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden “uit het recht” opgeheven;

2° paragraaf 3 wordt vervangen als volgt:

“§ 3. Artikel 48, derde en vierde lid, is van toepassing op de in paragraaf 2 bedoelde verboden.”.

Art. 29. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 192, § 2, van het Strafwetboek de woorden “Het overtreden” vervangen door de woorden “Opzettelijke overtredingen”.

Art. 30. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 217 van het Strafwetboek de woorden “prévoyance et de précaution” vervangen door de woorden “prévoyance ou de précaution”.

Art. 31. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 218 van het Strafwetboek de woorden “prévoyance et de précaution” vervangen door de woorden “prévoyance ou de précaution”.

Art. 32. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in het opschrift van de Franse tekst van artikel 229 van het Strafwetboek het woord “excuses” vervangen door het woord “excuse”.

Art. 33. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in artikel 233, eerste lid, 2°, van het Strafwetboek het woord “te” ingevoegd tussen de woorden “een Staat” en het woord “dwingen”.

Art. 34. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 248 van het Strafwetboek de woorden “in overweging het feit dat” ingevoegd tussen de woorden “deze afdeling” en de woorden “de volgende omstandigheden”.

Art. 35. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in de inleidende zin van artikel 250 van het Strafwetboek, het woord “opzettelijk” ingevoegd tussen de woorden “is het” en de woorden “aannemen van”.

Art. 36. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 251, eerste lid, van het Strafwetboek, wordt het woord “opzettelijk” ingevoegd tussen de woorden “is het” en de woorden “in het openbaar”.

Art. 37. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 252, eerste lid, van het Strafwetboek, wordt het woord “opzettelijk” ingevoegd tussen de woorden “is het” en de woorden “behoren tot”.

Art. 38. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 253, § 1, eerste lid, van het Strafwetboek, wordt het woord “opzettelijk” ingevoegd tussen de woorden “is het” en het woord “plegen”.

Art. 27. Dans l'article 2 de la même loi, l'article 189 du Code pénal est abrogé.

Art. 28. Dans l'article 2 de la même loi, à l'article 190 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 2, alinéa 2, les mots “du droit” sont abrogés;

2° le paragraphe 3 est remplacé par ce qui suit:

“§ 3. L'article 48, alinéas 3 et 4, est applicable aux interdictions prévues au paragraphe 2.”.

Art. 29. Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 192, § 2, du Code pénal, le mot “délibérément” est inséré entre les mots “de violer” et les mots “le présent”.

Art. 30. Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 217 du Code pénal, les mots “prévoyance et de précaution” sont remplacés par les mots “prévoyance ou de précaution”.

Art. 31. Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 218 du Code pénal, les mots “prévoyance et de précaution” sont remplacés par les mots “prévoyance ou de précaution”.

Art. 32. Dans l'article 2 de la même loi, dans l'intitulé de l'article 229 du Code pénal, le mot “excuses” est remplacé par le mot “excuse”.

Art. 33. Dans l'article 2 de la même loi, dans le texte néerlandais de l'article 233, alinéa 1er, 2°, du Code pénal, le mot “te” est inséré entre les mots “een Staat” et le mot “dwingen”.

Art. 34. Dans l'article 2 de la même loi, dans le texte néerlandais de l'article 248 du Code pénal, les mots “in overweging het feit dat” sont insérés entre les mots “deze afdeling” et les mots “de volgende omstandigheden”.

Art. 35. Dans l'article 2 de la même loi, dans la phrase liminaire de l'article 250 du Code pénal, le mot “délibérément” est inséré entre les mots “consiste à” et le mot “adopter”.

Art. 36. Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 251, alinéa 1er, du Code pénal, le mot “délibérément” est inséré entre les mots “consiste à” et le mot “diffuser”.

Art. 37. Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 252, alinéa 1er, du Code pénal, le mot “délibérément” est inséré entre les mots “consiste à” et les mots “faire partie”.

Art. 38. Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 253, § 1er, alinéa 1er, du Code pénal, le mot “délibérément” est inséré entre les mots “une fonction publique à” et le mot “commettre”.

Art. 39. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 254, eerste lid, van het Strafwetboek, wordt het woord “opzettelijk” ingevoegd tussen de woorden “is het” en het woord “bij de toegang”.

Art. 40. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 255, eerste lid, van het Strafwetboek, wordt het woord “opzettelijk” ingevoegd tussen de woorden “is het” en het woord “binnen”.

Art. 41. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 256, eerste lid, van het Strafwetboek, wordt het woord “opzettelijk” ingevoegd tussen de woorden “is het” en het woord “ontkennen”.

Art. 42. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 257, eerste lid, van het Strafwetboek, wordt het woord “opzettelijk” ingevoegd tussen de woorden “is het” en de woorden “in het openbaar”.

Art. 43. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt artikel 263 van het Strafwetboek vervangen als volgt:

“Art. 263. Specifieke verboden en ontzettingen in geval van veroordeling wegens mensenhandel en mensensmokkel

§ 1. Ingeval van veroordeling wegens mensenhandel of mensensmokkel worden de schuldigen veroordeeld tot de ontzetting uit de rechten bedoeld in artikel 47, eerste lid.

§ 2. Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter ingeval van veroordeling wegens mensenhandel, voor de veroordeelde het verbod uitspreken om gedurende een jaar tot twintig jaar een drankgelegenheid, een bureau voor arbeidsbemiddeling, een onderneming die vertoningen organiseert, een zaak voor verhuur of verkoop van visuele dragers, een hotel, een bureau voor verhuur van kamers of appartementen, een reisbureau, een huwelijksbureau, een adoptie-instelling, een instelling waaraan de bewaring van minderjarigen wordt toevertrouwd, een bedrijf dat instaat voor het vervoer van leerlingen en jeugdgroepen, een gelegenheid voor ontspanning of vakantie, of een inrichting die lichaamsverzorging of psychologische begeleiding aanbiedt, hetzij persoonlijk, hetzij door bemiddeling van een tussenpersoon, uit te baten of er, in welke hoedanigheid ook, werkzaam te zijn, of een beroepsactiviteit of sociale activiteit verbonden aan het plegen van het misdrijf uit te oefenen.

§ 3. Ook kan de rechter, onverminderd andere wettelijke bepalingen, ingeval van veroordeling wegens mensenhandel, voor een termijn van een jaar tot twintig jaar, het verbod uitspreken om:

1° in welke hoedanigheid ook deel te nemen aan onderwijs in een openbare of particuliere instelling die minderjarigen opvangt;

2° als vrijwilliger, als lid van het statutair of contractueel personeel of als lid van de organen van bestuur en beheer, deel uit te maken van elke rechtspersoon of feitelijke vereniging waarvan de activiteit in hoofdzaak op minderjarigen is gericht;

Art. 39. Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 254, alinéa 1er, du Code pénal, le mot “délibérément” est inséré entre les mots “consiste à” et le mot “commettre”.

Art. 40. Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 255, alinéa 1er, du Code pénal, le mot “délibérément” est inséré entre les mots “consiste à” et le mot “commettre”.

Art. 41. Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 256, alinéa 1er, du Code pénal, le mot “délibérément” est inséré entre les mots “consiste à” et le mot “nier”.

Art. 42. Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 257, alinéa 1er, du Code pénal, le mot “délibérément” est inséré entre les mots “consiste à” et le mot “adopter”.

Art. 43. Dans l'article 2 de la même loi, l'article 263 du Code pénal est remplacé par ce qui suit:

“Art. 263. Les interdictions spécifiques et les déchéances en cas de condamnation du chef de traite et de trafic des êtres humains

§ 1er. En cas de condamnation du chef de traite ou de trafic des êtres humains, les coupables sont condamnés à la déchéance des droits visés à l'article 47, alinéa 1er.

§ 2. Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut, en cas de condamnation du chef de traite des êtres humains, interdire, pour un terme d'un an à vingt ans, au condamné d'exploiter, soit par lui-même, soit par personne interposée, un débit de boissons, un bureau de placement, une entreprise de spectacles, une agence de location ou de vente de supports visuels, un hôtel, une agence de location de chambres ou appartements, une agence de voyage, une entreprise de courtage matrimonial, une institution d'adoption, un établissement à qui l'on confie la garde des mineurs, une entreprise qui assure le transport d'élèves et de groupements de jeunesse, un établissement de loisirs ou de vacances, ou tout établissement proposant des soins corporels ou psychologiques, ou d'y être employé à quelque titre que ce soit, ou encore d'exercer une activité professionnelle ou sociale liée à la commission de l'infraction.

§ 3. De même, le juge peut, en cas de condamnation du chef de traite des êtres humains, ordonner, sans préjudice d'autres dispositions légales, pour un terme d'un an à vingt ans, l'interdiction:

1° du droit de participer, à quelque titre que ce soit, à un enseignement donné dans un établissement public ou privé qui accueille des mineurs;

2° du droit de faire partie, comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel, ou comme membre des organes d'administration et de gestion, de toute personne morale ou association de fait dont l'activité concerne à titre principal les mineurs;

3° als vrijwilliger, als lid van het statutair of contractueel personeel of als lid van de organen van bestuur en beheer, van elke rechtspersoon of feitelijke vereniging een activiteit toegewezen te krijgen die de veroordeelde in een vertrouwens- of een gezagsrelatie tegenover minderjarigen plaatst.

§ 4. Artikel 48, derde en vierde lid, is van toepassing op de in paragrafen 2 en 3 bedoelde verboden.”.

Art. 44. In artikel 2, van dezelfde wet, wordt een artikel 263/1 ingevoegd in het Strafwetboek, luidende:

“Art. 263/1. Overzending van een rechterlijke beslissing ingeval van veroordeling wegens mensenhandel

Ingeval van veroordeling wegens mensenhandel kan de rechter in de in dit hoofdstuk bedoelde gevallen de overzending bevelen van het strafrechtelijk gedeelte van het beschikkend gedeelte van de rechterlijke beslissing aan de desbetreffende werkgever, rechtspersoon of tuchtrechtelijke overheid wanneer de dader wegens zijn hoedanigheid of beroep contact heeft met minderjarigen en er een werkgever, rechtspersoon of een overheid die over hem het tuchtrechtelijk gezag uitoefent, bekend is.

Die maatregel wordt hetzij ambtshalve genomen, hetzij op verzoek van de burgerlijke partij of van het openbaar ministerie, bij een met bijzondere redenen omklede rechterlijke beslissing wegens de ernst van de feiten, het vermogen tot reclassering of het risico op recidive.”.

Art. 45. In artikel 2 wordt een artikel 263/2 ingevoegd in het Strafwetboek, luidende:

“Art. 263/2 Bescherming van de identiteit van het slachtoffer ingeval van veroordeling wegens mensenhandel

§ 1. Het publiceren en verspreiden door middel van boeken, pers, film, radio, televisie of op enige andere wijze, van teksten, tekeningen, foto's, enigerlei beelden of geluidsfragmenten waaruit de identiteit kan blijken van het slachtoffer van een misdrijf inzake mensenhandel zoals bedoeld in deze afdeling zijn verboden, tenzij met schriftelijke toestemming van het slachtoffer of met toestemming, ten behoeve van het opsporingsonderzoek of het gerechtelijk onderzoek, van de procureur des Konings of van de met het onderzoek belaste magistraat.

Noch het minderjarige slachtoffer, noch de personen aan wie diens ouderlijk gezag is toevertrouwd, kunnen hun toestemming geven.

§ 2. Het opzettelijk overtreden van dit artikel wordt bestraft met een straf van niveau 2.”.

Art. 46. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt artikel 269 van het Strafwetboek opgeheven.

Art. 47. In artikel 2 van dezelfde wet wordt in artikel 270 van het Strafwetboek, het opschrift aangevuld met de woorden: “en ontzettingen”.

3° du droit d'être affecté à une activité qui place le condamné en relation de confiance ou d'autorité vis-à-vis de mineurs, comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel ou comme membre des organes d'administration et de gestion, de toute personne morale ou association de fait.

§ 4. L'article 48, alinéas 3 et 4, est applicable aux interdictions prévues aux paragraphes 2 et 3.”.

Art. 44. Dans l'article 2, de la même loi, il est inséré un article 263/1 dans le Code pénal, rédigé comme suit:

“Art. 263/1. La transmission d'une décision judiciaire en cas de condamnation du chef de traite des êtres humains

En cas de condamnation du chef de traite des êtres humains, lorsque l'auteur est en contact, en raison de son état ou de sa profession, avec des mineurs et qu'un employeur, une personne morale ou une autorité qui exerce le pouvoir disciplinaire sur lui est connu, le juge peut ordonner la transmission de la partie pénale du dispositif de la décision judiciaire à cet employeur, cette personne morale ou ce pouvoir disciplinaire.

Cette mesure est prise soit d'office, soit à la demande de la partie civile ou du ministère public dans une décision judiciaire spécialement motivée en raison de la gravité des faits, de la capacité de réinsertion ou du risque de récidive.”.

Art. 45. Dans l'article 2, de la même loi, il est inséré un article 263/2 dans le Code pénal, rédigé comme suit:

“Art. 263/2. La protection de l'identité de la victime en cas de condamnation du chef de traite des êtres humains

§ 1er. La publication et la diffusion par le livre, la presse, la cinématographie, la radiophonie, la télévision ou par quelque autre manière, de textes, de dessins, de photographies, d'images quelconques ou de messages audio de nature à révéler l'identité de la victime d'une infraction de traite des êtres humains visée par la présente section sont interdites, sauf si cette dernière a donné son accord écrit ou si le procureur du Roi ou le magistrat chargé de l'instruction a donné son accord pour les besoins de l'information ou de l'instruction.

Ni la victime mineure, ni les personnes auxquelles l'autorité parentale sur celle-ci a été confiée ne peuvent donner leur accord.

§ 2. Le fait de délibérément violer le présent article est puni d'une peine de niveau 2.”.

Art. 46. Dans l'article 2 de la même loi, l'article 269 du Code pénal est abrogé.

Art. 47. Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 270 du Code pénal, l'intitulé est complété par les mots: “et déchéances”.

Art. 48. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt een artikel 271/1 ingevoegd in het Strafwetboek, luidende:

“Art. 271/1. Overzending van een rechterlijke beslissing

De rechter kan in de in deze afdeling bedoelde gevallen de overzending bevelen van het strafrechtelijk gedeelte van het beschikking gedeelte van de rechterlijke beslissing aan de desbetreffende werkgever, rechtspersoon of tuchtrechtelijke overheid wanneer de dader wegens zijn hoedanigheid of beroep contact heeft met minderjarigen en er een werkgever, rechtspersoon of een overheid die over hem het tuchtrechtelijk gezag uitoefent, bekend is.

Die maatregel wordt hetzij ambtshalve genomen, hetzij op verzoek van de burgerlijke partij of van het openbaar ministerie, bij een met bijzondere redenen omklede rechterlijke beslissing wegens de ernst van de feiten, het vermogen tot reclassering of het risico op recidive.”

Art. 49. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt artikel 280, § 1, van het Strafwetboek aangevuld met een lid, luidende:

“Voor de toepassing van het eerste lid, 7°, kan rekening worden gehouden met de veroordeling uitgesproken door een strafgerecht van een andere Staat die Partij is bij het Verdrag van de Raad van Europa tegen de handel in menselijke organen, voor een van de feiten die strafbaar zijn gesteld overeenkomstig dat Verdrag, voor zover de dader niet op minder gunstige wijze wordt behandeld dan indien de vroegere veroordeling was uitgesproken door een Belgisch gerecht.”

Art. 50. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in artikel 283, het derde lid opgeheven.

Art. 51. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt artikel 284, § 1, van het Strafwetboek aangevuld met een lid, luidende:

“Voor de toepassing van het eerste lid, 7°, kan rekening worden gehouden met de veroordeling uitgesproken door een strafgerecht van een andere Staat die Partij is bij het Verdrag van de Raad van Europa tegen de handel in menselijke organen, voor een van de feiten die strafbaar zijn gesteld overeenkomstig dat Verdrag, voor zover de dader niet op minder gunstige wijze wordt behandeld dan indien de vroegere veroordeling was uitgesproken door een Belgisch gerecht.”

Art. 52. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 287 van het Strafwetboek de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het opschrift van het artikel, worden de woorden “en ontzettingen” ingevoegd tussen de woorden “Specifiek verbod” en de woorden “in geval”;

2° in het eerste lid, worden de woorden “De rechter kan” vervangen door de woorden “Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter”;

3° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

Art. 48. Dans l'article 2 de la même loi, il est inséré un article 271/1 dans le Code pénal, rédigé comme suit:

“Art. 271/1. La transmission d'une décision judiciaire

Dans les cas visés dans la présente section, lorsque l'auteur est en contact, en raison de son état ou de sa profession, avec des mineurs et qu'un employeur, une personne morale ou une autorité qui exerce le pouvoir disciplinaire sur lui est connu, le juge peut ordonner la transmission de la partie pénale du dispositif de la décision judiciaire à cet employeur, cette personne morale ou ce pouvoir disciplinaire.

Cette mesure est prise soit d'office, soit à la demande de la partie civile ou du ministère public dans une décision judiciaire spécialement motivée en raison de la gravité des faits, de la capacité de réinsertion ou du risque de récidive.”

Art. 49. Dans l'article 2 de la même loi, l'article 280, § 1er, du Code pénal est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“Pour l'application de l'alinéa 1er, 7°, peut être prise en compte la condamnation prononcée par une juridiction pénale d'un autre État Partie à la Convention du Conseil de l'Europe contre le trafic d'organes humains, pour une des infractions établies conformément à cette Convention, dans la mesure où l'auteur n'est pas traité d'une façon moins favorable que si la condamnation antérieure avait été prononcée par une juridiction belge.”

Art. 50. Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 283 du Code pénal, l'alinéa 3 est abrogé.

Art. 51. Dans l'article 2 de la même loi, l'article 284, § 1er, du Code pénal est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Pour l'application de l'alinéa 1er, 7°, peut être prise en compte la condamnation prononcée par une juridiction pénale d'un autre État Partie à la Convention du Conseil de l'Europe contre le trafic d'organes humains, pour une des infractions établies conformément à cette Convention, dans la mesure où l'auteur n'est pas traité d'une façon moins favorable que si la condamnation antérieure avait été prononcée par une juridiction belge.”

Art. 52. Dans l'article 2 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées à l'article 287 du Code pénal:

1° dans l'intitulé de l'article, les mots “et les déchéances” sont insérés entre les mots “interdiction spécifique” et les mots “en cas de”;

2° dans l'alinéa 1er, les mots “Le juge peut” sont remplacés par les mots “Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut”;

3° l'article est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“Ingeval van veroordeling wegens handel in menselijke organen, worden de schuldigen veroordeeld tot de ontzetting uit de rechten bedoeld in artikel 47, eerste lid.”

Art. 53. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 297 van het Strafwetboek, de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

“In geval van veroordeling wegens een in dit hoofdstuk omschreven misdrijf kan de rechter de definitieve gehele of gedeeltelijke sluiting bevelen van de inrichting waarin het misdrijf werd gepleegd, of voor een termijn van één maand tot drie jaar.”;

2° in het derde lid, worden de woorden “, en dit definitief of voor een periode van ten hoogste twee jaar,” ingevoegd tussen de woorden “omstandigheden zulks vereist” en de woorden “en na de uitbater”;

3° het artikel wordt aangevuld met drie leden, luidende:

“De dagvaarding voor de rechtbank wordt op verzoek van de gerechtsdeurwaarder die de dagvaarding heeft uitgebracht, overgeschreven in het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie van de plaats waar het goed zich bevindt.

De dagvaarding bevat de gegevens van het betrokken onroerend goed bedoeld in artikel 141 van de Hypotheekwet van 16 december 1851 en de identificatiegegevens van de eigenaar ervan bedoeld in de artikelen 139 en 140 van de Hypotheekwet.

Elke beslissing wordt op de kant van de overschrijving van het proces-verbaal van de dagvaarding vermeld overeenkomstig de procedure van artikel 84 van de Hypotheekwet. De griffier van het gerecht zendt de uittreksels en de verklaring dat geen hoger beroep werd ingesteld toe aan het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie.”.

Art. 54. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 298 van het Strafwetboek, de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het opschrift van het artikel, worden de woorden “en ontzettingen” opgeheven;

2° in § 1, tweede lid, wordt de woorden “de ontzetting uitspreken uit het recht” vervangen door de woorden “het verbod uitspreken”;

3° paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

“§ 2. Artikel 48, derde en vierde lid, is van toepassing op de in paragraaf 1 bedoelde verboden.”.

Art. 55. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt artikel 316 van het Strafwetboek aangevuld met een lid, luidende:

“En cas de condamnation du chef de trafic d’organes, les coupables sont condamnés à la déchéance des droits visés à l’article 47, alinéa 1er.”.

Art. 53. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 297 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° l’alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“En cas de condamnation du chef d’une infraction visée au présent chapitre, le juge peut ordonner en outre la fermeture définitive, complète ou partielle, de l’établissement dans laquelle l’infraction a été commise, ou pour une durée d’un mois à trois ans.”;

2° dans l’alinéa 3, les mots “, et ce, de manière définitive ou pour une durée de deux ans au plus,” sont insérés entre les mots “circonstances concrètes l’exige” et les mots “après avoir entendu”;

3° l’article est complété par trois alinéas rédigés comme suit:

“La citation devant le tribunal est transcrite au bureau compétent de l’Administration générale de la Documentation patrimoniale de la situation du bien à la diligence de l’huissier de justice auteur de l’exploit.

La citation contient les données de l’immeuble concerné, visées à l’article 141 de la loi hypothécaire du 16 décembre 1851 et les données d’identification de son propriétaire, visées aux articles 139 et 140 de la loi hypothécaire.

Toute décision rendue en la cause est mentionnée en marge de la transcription du procès-verbal de la citation selon la procédure prévue par l’article 84 de la loi hypothécaire. Le greffier de la juridiction fait parvenir au bureau compétent de l’Administration générale de la Documentation patrimoniale les extraits et la déclaration selon laquelle aucun recours n’est introduit.”.

Art. 54. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 298 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’intitulé de l’article, les mots “et déchéances” sont abrogés;

2° au § 1er, alinéa 2, les mots “la déchéance du droit” sont remplacés par les mots “l’interdiction”;

3° le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. L’article 48, alinéas 3 et 4, est applicable aux interdictions prévues au paragraphe 1er.”.

Art. 55. Dans l’article 2 de la même loi, l’article 316 du Code pénal est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“Artikel 48, derde en vierde lid, is van toepassing op dit verbod.”

Art. 56. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 340, eerste lid, van het Strafwetboek, de woorden “*avéré ou supposé*” ingevoegd tussen de woorden “*un mineur*” en de woorden “*ou une personne*”.

Art. 57. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 348 van het Strafwetboek, de woorden “*par la loi et sans respecter*” vervangen door de woorden “*par la loi ou sans respecter*”.

Art. 58. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 351 van het Strafwetboek, de woorden “*à l’expulsion*” vervangen door de woorden “*ou à la décision d’expulsion*”.

Art. 59. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 353, § 2, van het Strafwetboek, de woorden “*les délits commis*” vervangen door de woorden “*les infractions commises*”.

Art. 60. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in de Franse tekst van artikel 360 van het Strafwetboek, het woord “*déclarer*” vervangen door het woord “*notifier*”.

Art. 61. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in artikel 361 van het Strafwetboek, het woord “niet-afgifte” vervangen door het woord “niet-kennisgeving”.

Art. 62. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 376, derde lid, van het Strafwetboek, de woorden “van niveau 2 of meer” vervangen door de woorden “van niveau 2, 3 of 4”.

Art. 63. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in artikel 384, eerste lid, van het Strafwetboek, het woord “opzettelijk,” ingevoegd tussen de woorden “is het” en de woorden “op enigerlei”.

Art. 64. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt een artikel 386/1 ingevoegd in het Strafwetboek, luidende:

“Art. 386/1. De vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit

Bij een veroordeling, als dader of deelnemer, tot een gevangenisstraf van ten minste vijf jaar zonder uitstel, voor een misdrijf als bedoeld in deze titel, spreekt de rechter zich ambtshalve uit over de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit van de belanghebbende, met inachtneming van de voorwaarden die vermeld zijn in artikel 23/2 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.”

Art. 65. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 427 van het Strafwetboek, de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de eerste paragraaf, eerste lid, wordt vervangen als volgt:

“Namaking van de munt, van de effecten en van het materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt of van de effecten is het met bedrieglijk opzet nabootsen van de echte

“L’article 48, alinéas 3 et 4, est applicable à cette interdiction.”

Art. 56. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 340, alinéa 1er, du Code pénal, les mots “*avéré ou supposé*” sont insérés entre les mots “*un mineur*” et les mots “*ou une personne*”.

Art. 57. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 348 du Code pénal, les mots “*par la loi et sans respecter*” sont remplacés par les mots “*par la loi ou sans respecter*”.

Art. 58. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 351 du Code pénal, les mots “*à l’expulsion*” sont remplacés par les mots “*ou à la décision d’expulsion*”.

Art. 59. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 353, § 2, du Code pénal, les mots “*les délits commis*” sont remplacés par les mots “*les infractions commises*”.

Art. 60. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 360 du Code pénal, le mot “*déclarer*” est remplacé par le mot “*notifier*”.

Art. 61. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 361 du Code pénal, le mot “*déclaration*” est remplacé par le mot “*notification*”.

Art. 62. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 376, alinéa 3, du Code pénal, les mots “*de niveau 2 ou plus*” sont remplacés par les mots “*de niveau 2, 3 ou 4*”.

Art. 63. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 384, alinéa 1er, du Code pénal, le mot “*délibérément*” est inséré entre les mots “*consiste à*” et les mots “*fournir ou réunir*”.

Art 64. Dans l’article 2 de la même loi, il est inséré un article 386/1 dans le Code pénal, rédigé comme suit:

“Art. 386/1. La déchéance de la nationalité belge

En cas de condamnation, comme auteur ou participant, à une peine d’emprisonnement d’au moins cinq ans sans sursis, pour une des infractions visées au présent titre, le juge se prononce d’office sur la déchéance de la nationalité belge de l’intéressé, dans le respect des conditions prévues à l’article 23/2 du Code de la nationalité belge.”

Art. 65. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 427 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er, alinéa 1er, est remplacé par ce qui suit:

“La contrefaçon de la monnaie, des titres et du matériel destiné à la fabrication de la monnaie ou des titres consiste à imiter, dans une intention frauduleuse, de la monnaie véritable,

munt, van echte effecten of van het echte materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt of de effecten, door het vervaardigen van niet-authentieke munten, niet-authentieke effecten of niet-authentiek materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt of de effecten.”;

2° in de Franse tekst van de eerste paragraaf, tweede lid, worden de woorden “*avec une intention frauduleuse*” opgeheven.

Art. 66. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in de Franse tekst van artikel 430, eerste lid, eerste streepje, van het Strafwetboek, het woord “*destinés*” vervangen door het woord “*destiné*”.

Art. 67. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 434 van het Strafwetboek, de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de eerste paragraaf, eerste lid, worden de woorden “het niet-contante betaalinstrument” vervangen door de woorden “niet-contante betaalinstrumenten”;

2° in de eerste paragraaf, tweede lid, worden de woorden “het niet-contante betaalinstrument” vervangen door de woorden “niet-contante betaalinstrumenten”.

Art. 68. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 435, eerste lid, van het Strafwetboek, de woorden “niet-contant betaalinstrument” vervangen door de woorden “niet-contante betaalinstrumenten”.

Art. 69. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 436, eerste lid, van het Strafwetboek, de woorden “niet-contant betaalinstrument” vervangen door de woorden “niet-contante betaalinstrumenten”.

Art. 70. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 437, eerste lid, van het Strafwetboek, de woorden “*le caractère contrefaits, falsifiés ou endommagés*” vervangen door de woorden “*le caractère contrefait, falsifié ou endommagé*”.

Art. 71. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 439 van het Strafwetboek, de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de eerste paragraaf, eerste lid, wordt vervangen als volgt:

“Namaking van ‘s Lands zegel, van de rijksstempels of van de keurstempels die dienen voor het merken van goud, zilver en platina is het met bedrieglijk opzet nabootsen van echte ‘s Lands zegel, van de echte rijksstempels of van de echte keurstempels die dienen voor het merken van goud, zilver en platina door het vervaardigen van een niet-authentiek zegel, van niet-authentieke stempels of van niet-authentieke keurstempels.”;

2° in paragraaf 2 worden de woorden “zegel, van de nage-maakte of vervalste stempels” vervangen door de woorden “s Lands zegel, van de nagemaakte of vervalste rijksstempels”.

Art. 72. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 440 van het Strafwetboek, de volgende wijzigingen aangebracht:

des titres véritables ou du matériel véritable destiné à la fabrication de la monnaie ou des titres par la fabrication de monnaies non authentiques, de titres non authentiques ou de matériel non authentique destiné à la fabrication de la monnaie ou des titres.”;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “avec une intention frauduleuse” sont abrogés.

Art. 66. Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 430, alinéa 1er, premier tiret, du Code pénal, le mot “destinés” est remplacé par le mot “destiné”.

Art. 67. Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 434 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “l'instrument de paiement autre que les espèces” sont remplacés par les mots “, des instruments de paiement autres que les espèces”;

2° dans le texte Néerlandais du paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “*het niet-contante betaalinstrument*” sont remplacés par les mots “*niet-contante betaalinstrumenten*”.

Art. 68. Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 435, alinéa 1er, du Code pénal, les mots “un instrument de paiement autre que les espèces” sont remplacés par les mots “des instruments de paiement autres que les espèces”.

Art. 69. Dans le texte Néerlandais de l'article 436, alinéa 1er, du Code pénal, les mots “*niet-contant betaalinstrument*” sont remplacés par les mots “*niet-contante betaalinstrumenten*”.

Art. 70. Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 437, alinéa 1er, du Code pénal, les mots “le caractère contrefaits, falsifiés ou endommagés” sont remplacés par les mots “le caractère contrefait, falsifié ou endommagé”.

Art. 71. Dans 2 de la même loi, dans l'article 439 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er, alinéa 1er, est remplacé par ce qui suit:

“La contrefaçon du sceau de l'État, des timbres nationaux ou des poinçons servant à marquer les matières d'or, d'argent et de platine consiste à imiter, dans une intention frauduleuse, le sceau de l'État véritable, les timbres nationaux véritables ou les poinçons véritables servant à marquer les matières d'or, d'argent et de platine par la fabrication d'un sceau non authentique, de timbres non authentiques ou de poinçons non authentiques.”;

2° dans le paragraphe 2, les mots “le sceau, les timbres” sont remplacés par les mots “le sceau de l'État, les timbres nationaux”.

Art. 72. Dans 2 de la même loi, dans l'article 440 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° in paragraaf 1, worden de woorden “echte zegels, stemfels” vervangen door de woorden “echte ‘s Lands zegels, rijksstempels”;

2° in paragraaf 2, worden de woorden “het zegel” vervangen door de woorden “‘s Lands zegel”.

Art. 73. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van het opschrift van artikel 441 van het Strafwetboek, de woorden “*contrefaits ou falsifiés*” vervangen door de woorden “*contrefait ou falsifié*”.

Art. 74. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in het opschrift van artikel 442 van het Strafwetboek, de woorden “nagemaakt of vervalst” vervangen door de woorden “nagemaakte of vervalste”.

Art. 75. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 443 van het Strafwetboek, de woorden “een door het waarborgkantoor” vervangen door de woorden “het door het waarborgkantoor”.

Art. 76. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 466, 2°, van het Strafwetboek, de woorden “*ou une personne en situation de vulnérabilité*” vervangen door de woorden “*ou d’une personne en situation de vulnérabilité*”.

Art. 77. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in artikel 474 van het Strafwetboek, de bepaling onder 4° opgeheven.

Art. 78. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 490 van het Strafwetboek, de woorden “in rechte of in feite” vervangen door de woorden “, in rechte of in feite,”.

Art. 79. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 492, eerste lid, 2°, van het Strafwetboek, de woorden “*présenté dans la faillite et affirmé*” vervangen door de woorden “*déposé dans la faillite ou affirmé*”.

Art. 80. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 495, 1°, van het Strafwetboek, de woorden “aux articles” vervangen door de woorden “à l’article”.

Art. 81. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in artikel 496, § 2, van het Strafwetboek, het woord “bewerkstelligt” vervangen door het woord “bewerkstelligd”.

Art. 82. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 509 van het Strafwetboek, de woorden “sans intention de” vervangen door de woorden “, sans intention de”.

Art. 83. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in artikel 511 van het Strafwetboek, de bepaling onder 1° opgeheven.

Art. 84. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 513, eerste lid, van het Strafwetboek, het woord “social” vervangen door het woord “sociétal”.

Art. 85. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van het opschrift en de inleidende zin van artikel 518

1° dans le paragraphe 1er, les mots “vrais sceau, timbres” sont remplacés par les mots “vrais sceau de l’État, les timbres nationaux”;

2° dans le paragraphe 2, les mots “du sceau” sont remplacés par les mots “du sceau de l’État”.

Art. 73. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’intitulé de l’article 441 du Code pénal, les mots “contrefaits ou falsifiés” sont remplacés par les mots “contrefait ou falsifié”.

Art. 74. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’intitulé du texte néerlandais de l’article 442 du Code pénal, les mots “nagemaakt of vervalst” sont remplacés par les mots “nagemaakte of vervalste”.

Art. 75. Dans l’article 2 de la même loi, dans le texte néerlandais de l’article 443 du Code pénal, les mots “een door het waarborgkantoor” sont remplacés par les mots “het door het waarborgkantoor”.

Art. 76. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 466, 2°, du Code pénal, les mots “ou une personne en situation de vulnérabilité” sont remplacés par les mots “ou d’une personne en situation de vulnérabilité”.

Art. 77. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 474 du Code pénal, le 4° est abrogé.

Art. 78. Dans l’article 2 de la même loi, dans le texte néerlandais de l’article 490 du Code pénal, les mots “in rechte of in feite” sont remplacés par les mots “, in rechte of in feite,”.

Art. 79. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 492, alinéa 1er, 2°, du Code pénal, les mots “présenté dans la faillite et affirmé” sont remplacés par les mots “déposé dans la faillite ou affirmé”.

Art. 80. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 495, 1°, du Code pénal, les mots “aux articles” sont remplacés par les mots “à l’article”.

Art. 81. Dans l’article 2 de la même loi, dans le texte néerlandais de l’article 496, § 2, du Code pénal, le mot “bewerkstelligt” est remplacé par le mot “bewerkstelligd”.

Art. 82. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 509 du Code pénal, les mots “sans intention de” sont remplacés par les mots “, sans intention de”.

Art. 83. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 511 du Code pénal, le 1° est abrogé.

Art. 84. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 513, alinéa 1er, du Code pénal, le mot “social” est remplacé par le mot “sociétal”.

Art. 85. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’intitulé et dans la phrase liminaire de l’article 518 du Code pénal, les

van het Strafwetboek de woorden “à l’aide de violences ou de menaces” vervangen door de woorden “avec violences ou menaces”.

Art. 86. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van het opschrift en van artikel 519 van het Strafwetboek de woorden “à l’aide de violences ou de menaces” vervangen door de woorden “avec violences ou menaces”.

Art. 87. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 521 van het Strafwetboek, de woorden “sans intention de la donner” vervangen door de woorden “, sans intention de la donner,”.

Art. 88. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in artikel 523 van het Strafwetboek, de bepaling onder 1° opgeheven.

Art. 89. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 533, eerste lid, van het Strafwetboek, de woorden “que l’intéressé sait” ingevoegd tussen de woorden “et 532 alors” en de woorden “que ce dispositif”.

Art. 90. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in het opschrift van artikel 534 van het Strafwetboek, het woord “loterijen” vervangen door het woord “loterij”.

Art. 91. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 534 van het Strafwetboek, de woorden “loterijen zijn” vervangen door de woorden “loterij is”.

Art. 92. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in het opschrift van artikel 535 van het Strafwetboek, de woorden “illegale loterijen” vervangen door de woorden “een illegale loterij”.

Art. 93. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 535 van het Strafwetboek, de woorden “illegale loterijen” vervangen door de woorden “een illegale loterij”.

Art. 94. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in het opschrift van artikel 536 van het Strafwetboek, de woorden “illegale loterijen” vervangen door de woorden “een illegale loterij”.

Art. 95. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 541 van het Strafwetboek, de woorden “des enchères et des soumissions” telkens vervangen door de woorden “des enchères ou des soumissions”.

Art. 96. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in artikel 583, tweede lid, van het Strafwetboek, het woord “moeten” vervangen door het woord “moet”.

Art. 97. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 613, eerste lid, van het Strafwetboek, de woorden “, ainsi que l’acceptation de cette offre ou proposition,” ingevoegd tussen de woorden “de niveau 3 ou plus” en de woorden “lorsque cela n’a pas eu”.

Art. 98. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 644, derde lid, van het Strafwetboek, de woorden “ziekte

mots “à l’aide de violences ou de menaces” sont remplacés par les mots “avec violences ou menaces”.

Art. 86. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’intitulé et dans l’article 519 du Code pénal, les mots “à l’aide de violences ou de menaces” sont remplacés par les mots “avec violences ou menaces”.

Art. 87. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 521 du Code pénal, les mots “sans intention de la donner” sont remplacés par les mots “, sans intention de la donner,”.

Art. 88. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 523 du Code pénal, le 1° est abrogé.

Art. 89. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 533, alinéa 1er, du Code pénal, les mots “que l’intéressé sait” sont insérés entre les mots “et 532 alors” et les mots “que ce dispositif”.

Art. 90. Dans l’article 2 de la même loi, dans le texte néerlandais de l’intitulé de l’article 534 du Code pénal, le mot “loterijen” est remplacé par le mot “loterij”.

Art. 91. Dans l’article 2 de la même loi, dans le texte néerlandais de l’article 534 du Code pénal, les mots “loterijen zijn” sont remplacés par les mots “loterij is”.

Art. 92. Dans l’article 2 de la même loi, dans la version néerlandaise de l’intitulé de l’article 535 du Code pénal, les mots “illegale loterijen” sont remplacés par les mots “een illegale loterij”.

Art. 93. Dans l’article 2 de la même loi, dans le texte néerlandais de l’article 535 du Code pénal, les mots “illegale loterijen” sont remplacés par les mots “een illegale loterij”.

Art. 94. Dans l’article 2 de la même loi, dans la version néerlandaise de l’intitulé de l’article 536 du Code pénal, les mots “illegale loterijen” sont remplacés par les mots “een illegale loterij”.

Art. 95. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 541 du Code pénal, les mots “des enchères et des soumissions” sont chaque fois remplacés par les mots “des enchères ou des soumissions”.

Art. 96. Dans l’article 2 de la même loi, dans le texte néerlandais de l’article 583, alinéa 2, du Code pénal, le mot “moeten” est remplacé par le mot “moet”.

Art. 97. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 613, alinéa 1er, du Code pénal, les mots “, ainsi que l’acceptation de cette offre ou proposition,” sont insérés entre les mots “de niveau 3 ou plus” et les mots “lorsque cela n’a pas eu”.

Art. 98. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 644, alinéa 3, du Code pénal, les mots “maladie ou une incapacité

of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijk werk” vervangen door de woorden “integriteitsaantasting van de tweede graad”.

Art. 99. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in de Franse tekst van artikel 655 van het Strafwetboek, het woord “*instruction*” telkens vervangen door het woord “*enquête*”.

Art. 100. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 661 van het Strafwetboek, de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de Franse tekst, wordt het woord “*conçus*” vervangen door het woord “*conçu*”;

2° de woorden “verboden en” worden vervangen door de woorden “verboden of”.

Art. 101. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 662 van het Strafwetboek, de woorden “verboden en” vervangen door de woorden “verboden of”.

Art. 102. In artikel 2 van dezelfde wet worden in artikel 663 van het Strafwetboek, de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de Franse tekst, wordt het woord “*conçus*” vervangen door het woord “*conçu*”;

2° in de Franse tekst, wordt het woord “*interdites*” vervangen door het woord “*prohibées*”.

Art. 103. In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 670, eerste lid, van het Strafwetboek, de woorden “*et à*” vervangen door de woorden “*ou à*”.

Art. 104. In artikel 2 van dezelfde wet, in artikel 686, 5°, van het Strafwetboek, worden de woorden “in artikelen 188, 269 en 297” vervangen door de woorden “in artikel 59”.

CHAPITRE X – Opheffingsbepalingen

Art. 105. De artikelen 3 tot en met 35 van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek I van het Strafwetboek worden opgeheven.

Art. 106. De artikelen 3 tot en met 118 van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek worden opgeheven.

de travail personnel” sont remplacés par les mots “atteinte à l’intégrité du deuxième degré”.

Art. 99. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 655 du Code pénal, le mot “*instruction*” est à chaque fois remplacé par le mot “*enquête*”.

Art. 100. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 661 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° le mot “*conçus*” est remplacé par le mot “*conçu*”;

2° les mots “*armes interdites et*” sont remplacés par les mots “*armes prohibées ou*”.

Art. 101. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 662 du Code pénal, les mots “*interdites et*” sont remplacés par les mots “*prohibées ou*”.

Art. 102. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 663 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° le mot “*conçus*” est remplacé par le mot “*conçu*”;

2° le mot “*interdites*” est remplacé par le mot “*prohibées*”.

Art 103. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 670, alinéa 1er, du Code pénal, les mots “*et à*” sont remplacés par les mots “*ou à*”.

Art. 104. Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 686, 5°, du Code pénal, les mots “aux articles 188, 269 et 297” sont remplacés par les mots “à l’article 59”.

CHAPITRE X – Dispositions abrogatoires

Art. 105. Les articles 3 à 35 de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal sont abrogés.

Art. 106. Les articles 3 à 118 de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal sont abrogés.

Regelgevingsimpactanalyse

RiA-AiR

- :: Vul het formulier bij voorkeur online in ria-air.fed.be
- :: Contacteer de helpdesk indien nodig ria-air@premier.fed.be
- :: Raadpleeg de handleiding, de FAQ, enz. www.veroeenvoudiging.be

Beschrijvende fiche

Auteur .a.

Bevoegd regeringslid	Minister van Justitie
Contactpersoon beleidscel (naam, e-mail, tel.)	Christophe Reineson, christophe.reineson@verlinden.belgium.be , 0473 25 10 54
Overheidsdienst	FOD Justitie
Contactpersoon overheidsdienst (naam, e-mail, tel.)	Marie Debauche, marie.debauche@just.fgov.be , 02 542 79 82 et Nancy Simons, nancy.simons@just.fgov.be , tel : 02 542 67 30

Ontwerp .b.

Titel van het ontwerp van regelgeving	Het voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek I van het Strafwetboek en de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek.	
Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit ...), de beoogde doelen van uitvoering.	Het voorontwerp van wet brengt wijzigingen en technische correcties aan in Boeken I en II van het nieuwe Strafwetboek. Dit voorontwerp van wet geeft uitvoering aan een aanbeveling van het VN-Comité inzake gedwongen verdwijningen, geformuleerd op 4 april 2025, naar aanleiding van de meest recente rapportagecyclus van België over de implementatie van het Internationaal Verdrag inzake de bescherming van alle personen tegen gedwongen verdwijningen, dat werd geratificeerd op 2 juni 2011. Het voorontwerp van wet heeft ook tot doel Richtlijn (EU) 2024/1203 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024 gedeeltelijk om te zetten, inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht en tot vervanging van de Richtlijnen 2008/99/EG en 2009/123/EG, door een wijziging aan te brengen in de definitie van ecocide, zoals voorzien in Boek II van het Strafwetboek.	
Impactanalyses reeds uitgevoerd	☐ Ja ☒ Nee	Indien ja, gelieve een kopie bij te voegen of de referentie van het document te vermelden: __

Raadpleging over het ontwerp van regelgeving .c.

Verplichte, facultatieve of informele
raadplegingen:

[Inspecteur van Financiën](#)

Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren .d.

Statistieken, referentiedocumenten,
organisaties en contactpersonen:

--

Datum van beëindiging van de impactanalyse .e.

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

Een ontwerp van regelgeving zal meestal slechts impact hebben op enkele thema's.

Een niet-exhaustieve lijst van trefwoorden is gegeven om de inschatting van elk thema te vergemakkelijken.

Indien er een **positieve en/of negatieve impact** is, leg deze uit (gebruik indien nodig trefwoorden) en vermeld welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve effecten te verlichten/te compenseren.

Voor de thema's **3, 10, 11** en **21** worden meer gedetailleerde vragen gesteld.

Raadpleeg de [handleiding](#) of contacteer de helpdesk ria-air@premier.fed.be indien u vragen hebt.

Kansarmoedebestrijding .1.

Menswaardig minimuminkomen, toegang tot kwaliteitsvolle diensten, schuldenoverlast, risico op armoede of sociale uitsluiting (ook bij minderjarigen), ongeletterdheid, digitale kloof.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact

Gelijke Kansen en sociale cohesie .2.

Non-discriminatie, gelijke behandeling, toegang tot goederen en diensten, toegang tot informatie, tot onderwijs en tot opleiding, loonkloof, effectiviteit van burgerlijke, politieke en sociale rechten (in het bijzonder voor kwetsbare bevolkingsgroepen, kinderen, ouderen, personen met een handicap en minderheden).

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact

Gelijkheid van vrouwen en mannen .3.

Toegang van vrouwen en mannen tot bestaansmiddelen: inkomen, werk, verantwoordelijkheden, gezondheid/zorg/welzijn, veiligheid, opleiding/kennis/vorming, mobiliteit, tijd, vrije tijd, etc.

Uitoefening door vrouwen en mannen van hun fundamentele rechten: burgerlijke, sociale en politieke rechten.

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

Indien geen enkele persoon betrokken is, leg uit waarom.

[Elke persoon](#)

Indien er personen betrokken zijn, beantwoord dan vraag 2.

2. Identificeer de eventuele verschillen in de respectieve situatie van vrouwen en mannen binnen de materie waarop het ontwerp van regelgeving betrekking heeft.

Indien er verschillen zijn, beantwoord dan vragen 3 en 4.

3. Beperken bepaalde van deze verschillen de toegang tot bestaansmiddelen of de uitoefening van fundamentele rechten van vrouwen of mannen (problematische verschillen)? [J/N] > Leg uit

--

4. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de gelijkheid van vrouwen en mannen, rekening houdend met de voorgaande antwoorden?

--

Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan vraag 5.

5. Welke maatregelen worden genomen om de negatieve impact te verlichten / te compenseren?

Gezondheid .4.

Toegang tot kwaliteitsvolle gezondheidszorg, efficiëntie van het zorgaanbod, levensverwachting in goede gezondheid, behandelingen van chronische ziekten (bloedvatenziekten, kankers, diabetes en chronische ademhalingsziekten), gezondheidsdeterminanten (sociaaleconomisch niveau, voeding, verontreiniging), levenskwaliteit.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact
Werkgelegenheid .5.

Toegang tot de arbeidsmarkt, kwaliteitsvolle banen, werkloosheid, zwartwerk, arbeids- en ontslagomstandigheden, loopbaan, arbeidstijd, welzijn op het werk, arbeidsongevallen, beroepsziekten, evenwicht privé- en beroepsleven, gepaste verloning, mogelijkheid tot beroepsopleiding, collectieve arbeidsverhoudingen.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact
Consumptie- en productiepatronen .6.

Prijsstabiliteit of -voorzienbaarheid, inlichting en bescherming van de consumenten, doeltreffend gebruik van hulpbronnen, evaluatie en integratie van (sociale- en milieu-) externaliteiten gedurende de hele levenscyclus van de producten en diensten, beheerpatronen van organisaties.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact
Economische ontwikkeling .7.

Oprichting van bedrijven, productie van goederen en diensten, arbeidsproductiviteit en productiviteit van hulpbronnen/grondstoffen, competitiviteitsfactoren, toegang tot de markt en tot het beroep, markttransparantie, toegang tot overheidsopdrachten, internationale handels- en financiële relaties, balans import/export, ondergrondse economie, bevoorradingszekerheid van zowel energiebronnen als minerale en organische hulpbronnen.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact
Investerings .8.

Investerings in fysiek (machines, voertuigen, infrastructuur), technologisch, intellectueel (software, onderzoek en ontwikkeling) en menselijk kapitaal, nettoinvesteringscijfer in procent van het bbp.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact
Onderzoek en ontwikkeling .9.

Mogelijkheden betreffende onderzoek en ontwikkeling, innovatie door de invoering en de verspreiding van nieuwe productiemethodes, nieuwe ondernemingspraktijken of nieuwe producten en diensten, onderzoeks- en ontwikkelingsuitgaven.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☒ Geen impact

KMO .10.

Impact op de ontwikkeling van de kmo's.

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

Beschrijf de sector(en), het aantal ondernemingen, het % kmo's (< 50 werknemers), waaronder het % micro-ondernemingen (< 10 werknemers).

Indien geen enkele onderneming betrokken is, leg uit waarom.

[Alle bedrijven.](#)

Indien er kmo's betrokken zijn, beantwoord dan vraag 2.

2. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de kmo's.
N.B. De impact op de administratieve lasten moet bij thema 11 gedetailleerd worden.

Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan vragen 3 tot 5.

3. Is deze impact verhoudingsgewijs zwaarder voor de kmo's dan voor de grote ondernemingen? [J/N] > Leg uit

--

4. Staat deze impact in verhouding tot het beoogde doel? [J/N] > Leg uit

--

5. Welke maatregelen worden genomen om de negatieve impact te verlichten / te compenseren?

--

Administratieve lasten .11.

Verlaging van de formaliteiten en administratieve verplichtingen die direct of indirect verbonden zijn met de uitvoering, de naleving en/of de instandhouding van een recht, een verbod of een verplichting.

Indien burgers (zie thema 3) en/of ondernemingen (zie thema 10) betrokken zijn, beantwoord dan volgende vragen.

1. Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving.
Indien er geen enkele formaliteiten of verplichtingen zijn, leg uit waarom.

a. [Huidige regelgeving](#)

b. [Regelgeving in ontwerp](#)

Indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in de huidige* regelgeving, beantwoord dan vragen 2a tot 4a.

Indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in het ontwerp van regelgeving**, beantwoord dan vragen 2b tot 4b.

2. Welke documenten en informatie moet elke betrokken doelgroep verschaffen?

a.

b.

3. Hoe worden deze documenten en informatie, per betrokken doelgroep, ingezameld?

a.

b.

4. Welke is de periodiciteit van de formaliteiten en verplichtingen, per betrokken doelgroep?

a.

b.

5. Welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve impact te verlichten / te compenseren?

--

Energie .12.

Energimix (koolstofarm, hernieuwbaar, fossiel), gebruik van biomassa (hout, biobrandstoffen), energie-efficiëntie, energieverbruik van de industrie, de dienstensector, de transportsector en de huishoudens, bevoorradingszekerheid, toegang tot energiediensten en -goederen.		
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	☒ Geen impact ↓ Leg uit.

Mobiliteit .13.

Transportvolume (aantal afgelegde kilometers en aantal voertuigen), aanbod van gemeenschappelijk personenvervoer, aanbod van wegen, sporen en zee- en binnenvaart voor goederenvervoer, verdeling van de vervoerswijzen (modal shift), veiligheid, verkeersdichtheid.		
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	☒ Geen impact ↓ Leg uit.

Voeding .14.

Toegang tot veilige voeding (kwaliteitscontrole), gezonde en voedzame voeding, verspilling, eerlijke handel.		
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	☒ Geen impact ↓ Leg uit.

Klimaatverandering .15.

Uitstoot van broeikasgassen, aanpassingsvermogen aan de gevolgen van de klimaatverandering, veerkracht, energietoegang, hernieuwbare energiebronnen, rationeel energiegebruik, energie-efficiëntie, energieprestaties van gebouwen, winnen van koolstof.		
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	☒ Geen impact ↓ Leg uit.

Natuurlijke hulpbronnen .16.

Efficiënt beheer van de hulpbronnen, recyclage, hergebruik, waterkwaliteit en -consumptie (oppervlakte- en grondwater, zeeën en oceanen), bodemkwaliteit en -gebruik (verontreiniging, organisch stofgehalte, erosie, drooglegging, overstromingen, verdichting, fragmentatie), ontbossing.		
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	☒ Geen impact ↓ Leg uit.

Buiten- en binnenlucht .17.

Luchtqualiteit (met inbegrip van de binnenlucht), uitstoot van verontreinigende stoffen (chemische of biologische agentia: methaan, koolwaterstoffen, oplosmiddelen, SO _x , NO _x , NH ₃), fijn stof.		
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	☒ Geen impact ↓ Leg uit.

Biodiversiteit .18.

Graad van biodiversiteit, stand van de ecosystemen (herstelling, behoud, valorisatie, beschermde zones), verandering en fragmentatie van de habitats, biotechnologieën, uitvindingsoctrooien in het domein van de biologie, gebruik van genetische hulpbronnen, diensten die de		
---	--	--

ecosystemen leveren (water- en luchtzuivering, enz.), gedomesticeerde of gecultiveerde soorten, invasieve uitheemse soorten, bedreigde soorten.			
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	↓ Leg uit.	☒ Geen impact
--			

Hinder .19.

Geluids-, geur- of visuele hinder, trillingen, ioniserende, niet-ioniserende en elektromagnetische stralingen, lichtoverlast.			
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	↓ Leg uit.	☒ Geen impact
--			

Overheid .20.

Democratische werking van de organen voor overleg en beraadslaging, dienstverlening aan gebruikers, klachten, beroep, protestbewegingen, wijze van uitvoering, overheidsinvesteringen.			
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	↓ Leg uit.	☒ Geen impact
--			

Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling .21.

Inachtname van de onbedoelde neveneffecten van de Belgische beleidsmaatregelen op de belangen van de ontwikkelingslanden.	
1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van:	
- o voedselveiligheid - o gezondheid en toegang tot geneesmiddelen - o waardig werk - o lokale en internationale handel	- o inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie) - o mobiliteit van personen - o leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling) - o vrede en veiligheid
Indien er geen enkel ontwikkelingsland betrokken is, leg uit waarom.	
--	
↓	Indien er een positieve en/of negatieve impact is, beantwoord dan vraag 2.
2. Verduidelijk de impact per regionale groepen of economische categorieën (eventueel landen oplijsten). Zie bijlage	
--	
↓	Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan vraag 3.
3. Welke maatregelen worden genomen om de negatieve impact te verlichten / te compenseren?	
--	

Analyse d'impact de la réglementation

RiA-AiR

- :: Remplissez de préférence le formulaire en ligne ria-air.fed.be
- :: Contactez le Helpdesk si nécessaire ria-air@premier.fed.be
- :: Consultez le manuel, les FAQ, etc. www.simplification.be

Fiche signalétique

Auteur .a.

Membre du Gouvernement compétent	Ministre de la Justice
Contact cellule stratégique (nom, email, tél.)	Christophe Reineson, christophe.reineson@verlinden.belgium.be , 0473 25 10 54
Administration compétente	SPF Justice
Contact administration (nom, email, tél.)	Marie Debauche, marie.debauche@just.fgov.be , 02 542 79 82 et Nancy Simons, nancy.simons@just.fgov.be , tel : 02 542 67 30.

Projet .b.

Titre du projet de réglementation	Avant-projet de loi modifiant la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal et la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal	
Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, ...), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.	L'avant-projet de loi vise à apporter des modifications et des corrections techniques dans les livres Ier et II du nouveau Code pénal. Cet avant-projet de loi met en œuvre une recommandation du Comité ONU sur les disparitions forcées formulée le 4 avril 2025, à l'issue du dernier exercice de rapportage de la Belgique relatif à la mise en œuvre de la Convention internationale pour la protection de toutes les personnes contre les disparitions forcées, ratifiée le 2 juin 2011. L'avant-projet de loi vise également à transposer partiellement la directive (UE) 2024/1203 du Parlement et du Conseil européen du 11 avril 2024 relative à la protection de l'environnement par le droit pénal et remplaçant les directives 2008/99/CE et 2009/123/CE en apportant une modification à la définition de l'écocide, telle que prévue dans le livre II du Code pénal.	
Analyses d'impact déjà réalisées	☐ Oui ☒ Non	Si oui, veuillez joindre une copie ou indiquer la référence du document : _ _

Consultations sur le projet de réglementation .c.

Consultations obligatoires, facultatives ou informelles :	Inspecteur de Finances
---	--

Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact .d.

Statistiques, documents de référence,
organisations et personnes de référence : --

Date de finalisation de l'analyse d'impact .e.

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

Un projet de réglementation aura généralement des impacts sur un nombre limité de thèmes.
 Une liste non-exhaustive de mots-clés est présentée pour faciliter l'appréciation de chaque thème.
 S'il y a des **impacts positifs et / ou négatifs**, **expliquez-les** (sur base des mots-clés si nécessaire) et **indiquez** les mesures prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs.
 Pour les thèmes **3, 10, 11 et 21**, des questions plus approfondies sont posées.
 Consultez le [manuel](#) ou contactez le helpdesk ria-air@premier.fed.be pour toute question.

Lutte contre la pauvreté .1.

Revenu minimum conforme à la dignité humaine, accès à des services de qualité, surendettement, risque de pauvreté ou d'exclusion sociale (y compris chez les mineurs), illettrisme, fracture numérique.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

 Expliquez.

☒ Pas d'impact

Égalité des chances et cohésion sociale .2.

Non-discrimination, égalité de traitement, accès aux biens et services, accès à l'information, à l'éducation et à la formation, écart de revenu, effectivité des droits civils, politiques et sociaux (en particulier pour les populations fragilisées, les enfants, les personnes âgées, les personnes handicapées et les minorités).

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

 Expliquez.

☒ Pas d'impact

Égalité entre les femmes et les hommes .3.

Accès des femmes et des hommes aux ressources : revenus, travail, responsabilités, santé/soins/bien-être, sécurité, éducation/savoir/formation, mobilité, temps, loisirs, etc.

Exercice des droits fondamentaux par les femmes et les hommes : droits civils, sociaux et politiques.

1. Quelles personnes sont directement et indirectement concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

Si aucune personne n'est concernée, expliquez pourquoi.

[Toute personne](#)

Si des personnes sont concernées, répondez à la question 2.

2. Identifiez les éventuelles différences entre la situation respective des femmes et des hommes dans la matière relative au projet de réglementation.

S'il existe des différences, répondez aux questions 3 et 4.

3. Certaines de ces différences limitent-elles l'accès aux ressources ou l'exercice des droits fondamentaux des femmes ou des hommes (différences problématiques) ? [O/N] > expliquez

--

4. Compte tenu des réponses aux questions précédentes, identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur l'égalité des femmes et les hommes ?

--

S'il y a des impacts négatifs, répondez à la question 5.

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les impacts négatifs ?

--

Santé .4.

Accès aux soins de santé de qualité, efficacité de l'offre de soins, espérance de vie en bonne santé, traitements des maladies chroniques (maladies cardiovasculaires, cancers, diabète et maladies respiratoires chroniques), déterminants de la santé (niveau socio-économique, alimentation, pollution), qualité de la vie.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

 Expliquez.

☒ Pas d'impact
Emploi .5.

Accès au marché de l'emploi, emplois de qualité, chômage, travail au noir, conditions de travail et de licenciement, carrière, temps de travail, bien-être au travail, accidents de travail, maladies professionnelles, équilibre vie privée - vie professionnelle, rémunération convenable, possibilités de formation professionnelle, relations collectives de travail.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

 Expliquez.

☒ Pas d'impact
Modes de consommation et production .6.

Stabilité/prévisibilité des prix, information et protection du consommateur, utilisation efficace des ressources, évaluation et intégration des externalités (environnementales et sociales) tout au long du cycle de vie des produits et services, modes de gestion des organisations.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

 Expliquez.

☒ Pas d'impact
Développement économique .7.

Création d'entreprises, production de biens et de services, productivité du travail et des ressources/matières premières, facteurs de compétitivité, accès au marché et à la profession, transparence du marché, accès aux marchés publics, relations commerciales et financières internationales, balance des importations/exportations, économie souterraine, sécurité d'approvisionnement des ressources énergétiques, minérales et organiques.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

 Expliquez.

☒ Pas d'impact
Investissements .8.

Investissements en capital physique (machines, véhicules, infrastructures), technologique, intellectuel (logiciel, recherche et développement) et humain, niveau d'investissement net en pourcentage du PIB.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

 Expliquez.

☒ Pas d'impact
Recherche et développement .9.

Opportunités de recherche et développement, innovation par l'introduction et la diffusion de nouveaux modes de production, de nouvelles pratiques d'entreprises ou de nouveaux produits et services, dépenses de recherche et de développement.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

 Expliquez.

☒ Pas d'impact

PME .10.

Impact sur le développement des PME.

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées par le projet ?

Détaillez le(s) secteur(s), le nombre d'entreprises, le % de PME (< 50 travailleurs) dont le % de micro-entreprise (< 10 travailleurs).

Si aucune entreprise n'est concernée, expliquez pourquoi.

[Toute entreprise](#)

Si des PME sont concernées, répondez à la question 2.

2. Identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur les PME.

N.B. les impacts sur les charges administratives doivent être détaillés au thème 11

S'il y a un impact négatif, répondez aux questions 3 à 5.

3. Ces impacts sont-ils proportionnellement plus lourds sur les PME que sur les grandes entreprises ? [O/N] > expliquez

--

4. Ces impacts sont-ils proportionnels à l'objectif poursuivi ? [O/N] > expliquez

--

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les impacts négatifs ?

--

Charges administratives .11.

Réduction des formalités et des obligations administratives liées directement ou indirectement à l'exécution, au respect et/ou au maintien d'un droit, d'une interdiction ou d'une obligation.

Si des citoyens (cf. thème 3) et/ou des entreprises (cf. thème 10) sont concernés, répondez aux questions suivantes.

1. Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.

S'il n'y a aucune formalité ou obligation, expliquez pourquoi.

a. [réglementation actuelle*](#)

b. [réglementation en projet**](#)

S'il y a des formalités et des obligations dans la réglementation actuelle*, répondez aux questions 2a à 4a.

S'il y a des formalités et des obligations dans la réglementation en projet**, répondez aux questions 2b à 4b.

2. Quels documents et informations chaque groupe concerné doit-il fournir ?

a.

b.

3. Comment s'effectue la récolte des informations et des documents, par groupe concerné ?

a.

b.

4. Quelles est la périodicité des formalités et des obligations, par groupe concerné ?

a.

b.

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs ?

--

Énergie .12.

Mix énergétique (bas carbone, renouvelable, fossile), utilisation de la biomasse (bois, biocarburants), efficacité énergétique, consommation d'énergie de l'industrie, des services, des transports et des ménages, sécurité d'approvisionnement, accès aux biens et services énergétiques.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact
--		

Mobilité .13.

Volume de transport (nombre de kilomètres parcourus et nombre de véhicules), offre de transports collectifs, offre routière, ferroviaire, maritime et fluviale pour les transports de marchandises, répartitions des modes de transport (modal shift), sécurité, densité du trafic.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact
--		

Alimentation .14.

Accès à une alimentation sûre (contrôle de qualité), alimentation saine et à haute valeur nutritionnelle, gaspillages, commerce équitable.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact
--		

Changements climatiques .15.

Émissions de gaz à effet de serre, capacité d'adaptation aux effets des changements climatiques, résilience, transition énergétique, sources d'énergies renouvelables, utilisation rationnelle de l'énergie, efficacité énergétique, performance énergétique des bâtiments, piégeage du carbone.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact
--		

Ressources naturelles .16.

Gestion efficace des ressources, recyclage, réutilisation, qualité et consommation de l'eau (eaux de surface et souterraines, mers et océans), qualité et utilisation du sol (pollution, teneur en matières organiques, érosion, assèchement, inondations, densification, fragmentation), déforestation.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact
--		

Air intérieur et extérieur .17.

Qualité de l'air (y compris l'air intérieur), émissions de polluants (agents chimiques ou biologiques : méthane, hydrocarbures, solvants, SOx, NOx, NH3), particules fines.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact
--		

Biodiversité .18.

Niveaux de la diversité biologique, état des écosystèmes (restauration, conservation, valorisation, zones protégées), altération et fragmentation des habitats, biotechnologies, brevets d'invention sur la matière biologique, utilisation des ressources génétiques, services rendus par les écosystèmes (purification de l'eau et de l'air, ...), espèces domestiquées ou cultivées, espèces exotiques envahissantes, espèces menacées.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☒ Pas d'impact
--		

Nuisances .19.

Nuisances sonores, visuelles ou olfactives, vibrations, rayonnements ionisants, non ionisants et électromagnétiques, nuisances lumineuses.

☐ Impact positif☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact**Autorités publiques .20.**

Fonctionnement démocratique des organes de concertation et consultation, services publics aux usagers, plaintes, recours, contestations, mesures d'exécution, investissements publics.

☐ Impact positif☐ Impact négatif

Expliquez.

☒ Pas d'impact**Cohérence des politiques en faveur du développement .21.**

Prise en considération des impacts involontaires des mesures politiques belges sur les intérêts des pays en développement.

1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants :

o sécurité alimentaire

o santé et accès aux médicaments

o travail décent

o commerce local et international

o revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation)

o mobilité des personnes

o environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre)

o paix et sécurité

Expliquez si aucun pays en développement n'est concerné.

S'il y a des impacts positifs et/ou négatifs, répondez à la question 2.

2. Précisez les impacts par groupement régional ou économique (lister éventuellement les pays). Cf. manuel

S'il y a des impacts négatifs, répondez à la question 3.

3. Quelles mesures sont prises pour les alléger / compenser les impacts négatifs ?

**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 77.988/16 VAN 7 OKTOBER 2025**

Op 15 juli 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Justitie verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 29 augustus 2025,^{*} een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet ‘tot wijziging van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek I van het Strafwetboek en de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek’.

Het voorontwerp is door de zestiende kamer onderzocht op 18 september 2025. De kamer was samengesteld uit Wouter PAS, wnd. kamervoorzitter, Toon MOONEN en Annelies D'ESPALLIER, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Barbara SPEYBROUCK, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wouter PAS, wnd. kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 7 oktober 2025.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet strekt ertoe diverse wijzigingen aan te brengen in de wet van 29 februari 2024 ‘tot invoering van boek I van het Strafwetboek’ en in de wet van 29 februari 2024 ‘tot invoering van boek II van het Strafwetboek’.

VORMVEREISTEN

2. De inspecteur van Financiën heeft op 6 juli 2025 een advies gegeven over een voorontwerp van wet ‘houdende wijziging van de wetten van 29 februari 2024 tot invoering van de boeken I en II van het nieuwe Strafwetboek’. Over hetzelfde voorontwerp is op 9 juli 2025 het begrotingsakkoord verleend.

Het om advies voorgelegde voorontwerp bevat bepalingen die geen deel uitmaakten van het voormelde voorontwerp. De beoordeling of de wijzigingen die werden aangebracht aan de initieel aan de Inspectie van Financiën voorgelegde tekst van het voorontwerp al dan niet een budgettair effect hebben, komt in de eerste plaats toe aan de voornoemde inspectie. In overeenstemming met het bepaalde in 17 van het koninklijk besluit van 20 mei 2022 ‘betreffende de administratieve, begrotings- en beheerscontrole’ is een nieuw advies van de

^{*} Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, in fine, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege wordt verlengd met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juni en 15 augustus.

**AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 77.988/16 DU 7 OCTOBRE 2025**

Le 15 juillet 2025, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la Ministre de la Justice à communiquer un avis dans un délai de trente jours, prorogé de plein droit jusqu'au 29 août 2025^{''}, sur un avant-projet de loi ‘modifiant la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal et la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal’.

L'avant-projet a été examiné par la seizième chambre le 18 septembre 2025. La chambre était composée de Wouter PAS, président de chambre f.f., Toon MOONEN et Annelies D'ESPALLIER, conseillers d'État, Johan PUT, assesseur, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Barbara SPEYBROUCK, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Wouter PAS, président de chambre f.f.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 7 octobre 2025.

*

PORTÉE DE L'AVANT-PROJET

1. L'avant-projet de loi soumis pour avis a pour objet d'apporter diverses modifications à la loi du 29 février 2024 ‘introduisant le livre Ier du Code pénal’ ainsi qu'à la loi du 29 février 2024 ‘introduisant le livre II du Code pénal’.

FORMALITÉS

2. L'inspecteur des Finances a rendu, le 6 juillet 2025, un avis sur un avant-projet de loi ‘modifiant les lois du 29 février 2024 introduisant les livres Ier et II du nouveau Code pénal’. L'accord budgétaire a été donné le 9 juillet 2025 sur ce même avant-projet.

L'avant-projet soumis pour avis contient des dispositions qui ne figuraient pas dans l'avant-projet précité. Il revient en premier lieu à l'Inspection des Finances d'apprécier si les modifications apportées au texte de l'avant-projet qui lui a été soumis initialement ont ou non une incidence budgétaire. Conformément à l'article 17 de l'arrêté royal du 20 mai 2022 ‘relatif au contrôle administratif, budgétaire et de gestion’, un nouvel avis de l'Inspection des Finances est requis pour pouvoir apprécier si les modifications concernées ont ou non

^{''} Ce délai résulte de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, in fine, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, qui précise que ce délai est prolongé de plein droit de quinze jours lorsqu'il prend cours du 15 juin au 15 août.

Inspectie van Financiën vereist om te kunnen oordelen of de betrokken wijzigingen al dan niet een bijkomend budgettair effect hebben. Over de gewijzigde en toegevoegde bepalingen zal bijgevolg alsnog het advies van de Inspectie van Financiën moeten worden ingewonnen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

ALGEMENE OPMERKING

3. In het voorontwerp wordt niet in een datum van inwerkingtreding voorzien.

Het voorontwerp brengt wijzigingen aan in artikel 2 van de respectieve wetten van 29 februari 2024, die in werking treden op 8 april 2026. Na die inwerkingtreding kunnen aan de wetten van 29 februari 2024 geen wijzigingen meer worden aangebracht, maar enkel aan de artikelen van het nieuwe Strafwetboek (hierna: nieuw Sw). De gemachtigde bevestigt dat “l'intention est que ces modifications entrent en vigueur en même temps que le Code pénal. Une disposition relative à l'entrée en vigueur doit donc être insérée”.

Onder voorbehoud van hetgeen wordt opgemerkt bij de artikelen 105 en 106 van het voorontwerp, dient er een bepaling in het voorontwerp te worden opgenomen die voorziet in de inwerkingtreding op 8 april 2026.

ARTIKELSGEWIJZE OPMERKINGEN

Artikelen 3 en 21

4. Het woord “wordt” moet in de Nederlandse tekst worden geplaatst voor de zinsnede “in artikel 42, § 2, derde lid”. Een gelijkaardige opmerking geldt voor artikel 21 waar het woord “wordt” voor de woorden “in de Franse tekst” moet worden gezet.

Artikel 13

5. Artikel 13, 1°, van het voorontwerp beoogt in de Nederlandse tekst van artikel 62, § 3, eerste lid, nieuw Sw het woord “strafbedrag” te vervangen door “straf totaal”. Het woord “strafbedrag” komt in dit artikel echter niet voor. Artikel 13, 1°, van het voorontwerp moet worden weggelaten.

Artikel 14

6. Artikel 64, § 4, 1°, nieuw Sw luidt:

“§ 4. De opschorting kan op vordering van het openbaar ministerie worden herroepen door de correctionele rechtbank of, indien het feit behoort tot haar bevoegdheid, door de politierechtbank, die de opschorting gelast heeft:

1° indien bij een in kracht van gewijsde getreden beslissing wordt vastgesteld dat een nieuw misdrijf, gepleegd tijdens de

une incidence budgétaire supplémentaire. Par conséquent, l'avis de l'Inspection des Finances devra encore être recueilli à propos des dispositions modifiées et ajoutées.

EXAMEN DU TEXTE

OBSERVATION GÉNÉRALE

3. L'avant-projet ne prévoit pas de date d'entrée en vigueur.

L'avant-projet modifie l'article 2 des lois respectives du 29 février 2024, qui entrent en vigueur le 8 avril 2026. Après cette entrée en vigueur, plus aucune modification ne pourra être apportée aux lois du 29 février 2024, mais seuls pourront être modifiés les articles du nouveau Code pénal (ci-après: nouveau C. pén.). Le délégué confirme que “l'intention est que ces modifications entrent en vigueur en même temps que le Code pénal. Une disposition relative à l'entrée en vigueur doit donc être insérée”.

Sous réserve des observations formulées à propos des articles 105 et 106 de l'avant-projet, il y a lieu d'inscrire dans l'avant-projet une disposition prévoyant l'entrée en vigueur le 8 avril 2026.

OBSERVATIONS PAR ARTICLE

Articles 3 et 21

4. Dans le texte néerlandais, le mot “wordt” doit être placé avant le membre de phrase “in artikel 42, § 2, derde lid”. Une observation analogue vaut pour l'article 21, où le mot “wordt” doit précéder les mots “in de Franse tekst”.

Article 13

5. L'article 13, 1°, de l'avant-projet vise à remplacer le mot “strafbedrag” par le mot “straf totaal” dans le texte néerlandais de l'article 62, § 3, alinéa 1er, du nouveau C. pén. Le mot “strafbedrag” n'apparaît toutefois pas dans cet article. L'article 13, 1°, de l'avant-projet sera omis.

Article 14

6. L'article 64, § 4, 1°, du nouveau C. pén. s'énonce comme suit:

“§ 4. La suspension peut être révoquée, sur réquisition du ministère public, par le tribunal correctionnel ou, lorsque cela relève de ses compétences, par le tribunal de police, qui a prononcé la suspension:

1° lorsqu'il résulte d'une décision passée en force de chose jugée qu'une nouvelle infraction, commise dans le délai

proeftijd, een hoofdgevangenisstraf van minstens zes maanden tot gevolg heeft gehad;”.

Artikel 14, 2°, van het voorontwerp voegt hieraan de mogelijkheid tot herroeping van de opschorting van de uitspraak voor rechtspersonen toe. Het ontworpen artikel 64, § 4, 1°, nieuw Sw luidt:

“1° indien bij een in kracht van gewijsde getreden beslissing wordt vastgesteld dat een nieuw misdrijf, gepleegd tijdens de proeftijd, een hoofdgevangenisstraf tot gevolg heeft gehad in geval van een natuurlijk persoon, of een geldboete van meer dan 20.000 euro in het geval van een rechtspersoon”.

In deze ontworpen bepaling ontbreken klaarblijkelijk de woorden “van minstens zes maanden”, hetgeen door de gemachtigde wordt bevestigd. Daaraan moet worden verholpen.

Artikel 15

7. Artikel 15 van het voorontwerp wijzigt artikel 65 nieuw Sw dat betrekking heeft op het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straffen. Om in overeenstemming te zijn met de rest van het artikel moet in het nieuwe vierde lid van paragraaf 4 van artikel 65 nieuw Sw (artikel 15, 4°, van het voorontwerp) worden geschreven “Het uitstel en het probatie-uitstel” in de plaats van “Het gewoon uitstel en het probatieuitstel”.

De Nederlandse en de Franse tekst van artikel 15, 5°, van het voorontwerp stemmen niet overeen. In de Nederlandse tekst moet worden toegevoegd dat de woorden “een jaar” enkel in de laatste zin van artikel 65, § 4, nieuw vijfde lid, nieuw Sw worden gewijzigd.

Artikel 16

8. Artikel 16, 2°, ¹ van het voorontwerp voegt een derde paragraaf toe aan artikel 74 nieuw Sw waarin artikel 18, § 2, van de wet van 29 juni 1964 ‘betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie’, die de verjaring regelt van de straffen die met uitstel zijn uitgesproken, ² wordt hernomen.

De gemachtigde maakt over het ontworpen wijzigingen de volgende opmerkingen:

“bij het nazicht van de tekst (merken wij) op dat er in artikel 16 nog twee verbeteringen kunnen worden aangebracht,

¹ Niet “3°” in de Nederlandse tekst.

² Artikel 18, § 2, van de wet van 29 juni 1964 luidt: “De verjaring van de straffen die met uitstel zijn uitgesproken op grond van artikel 8, gaat in op de volgende data: wanneer het uitstel van rechtswege wordt herroepen met toepassing van artikel 14, § 1, gaat de verjaring in op hetzelfde ogenblik als die van de straffen die voor het nieuwe misdrijf worden uitgesproken; wanneer het uitstel wordt herroepen met toepassing van artikel 14, § 2, gaat de verjaring in op de datum van het arrest van herroeping of op de dag waarop het vonnis van herroeping niet meer vatbaar is voor het beroep.”

d’épreuve, a entraîné une peine d’emprisonnement principal d’au moins six mois;”.

L’article 14, 2°, de l’avant-projet y ajoute la possibilité de révocation de la suspension du prononcé pour des personnes morales. L’article 64, § 4, 1°, en projet, du nouveau C. pén. s’énonce comme suit:

“1 ° lorsqu’il résulte d’une décision passée en force de chose jugée qu’une nouvelle infraction, commise dans le délai d’épreuve, a entraîné une peine d’emprisonnement principale dans le cas d’une personne physique ou une peine d’amende de plus de 20.000 euros dans le cas d’une personne morale;”.

Dans cette disposition en projet, les mots “d’au moins six mois” font manifestement défaut, ce que confirme le délégué. Il convient d’y remédier.

Article 15

7. L’article 15 de l’avant-projet modifie l’article 65 du nouveau C. pén. qui concerne le sursis à l’exécution des peines. Afin de se conformer au reste de l’article, il conviendra d’écrire “Le sursis et le sursis probatoire” au lieu de “Le sursis simple et le sursis probatoire” dans le nouvel alinéa 4 du paragraphe 4 de l’article 65 du nouveau C. pén. (article 15, 4°, de l’avant-projet).

Le texte français et le texte néerlandais de l’article 15, 5°, de l’avant-projet ne concordent pas. On ajoutera dans le texte néerlandais que les mots “een jaar” sont modifiés uniquement dans la dernière phrase de l’article 65, § 4, alinéa 5 nouveau, du nouveau C. pén.”.

Article 16

8. L’article 16, 2°, ¹ de l’avant-projet ajoute à l’article 74 du nouveau C. pén. un paragraphe 3 reproduisant l’article 18, § 2, de la loi du 29 juin 1964 ‘concernant la suspension, le sursis et la probation’, qui règle la prescription des peines prononcées avec sursis ².

À propos des modifications en projet, le délégué observe ce qui suit:

“bij het nazicht van de tekst (merken wij) op dat er in artikel 16 nog twee verbeteringen kunnen worden aangebracht,

¹ Pas “3°” dans le texte néerlandais.

² L’article 18, § 2, de la loi du 29 juin 1964 s’énonce comme suit: “La prescription des peines prononcées avec sursis en application de l’article 8 commence à courir aux dates ci-après: si le sursis est révoqué de plein droit par application du § 1er de l’article 14, la prescription prend cours en même temps que celle des peines prononcées pour la nouvelle infraction; s’il est révoqué par application du § 2 de l’article 14, la prescription prend cours à compter de la date de l’arrêt de révocation ou à compter du jour où le jugement de révocation ne peut plus être attaqué par la voie de l’appel”.

in het bijzonder aan de nieuwe § 3 die wordt toegevoegd aan artikel 74 (verjaring van de straf):

- het laatste lid moet naar onze mening niet alleen verwijzen naar het derde lid van artikel 65, § 4 maar ook naar het tweede, derde en vierde lid hiervan (nl. alle gevallen van facultatieve herroeping);

- in het laatste lid zouden de woorden 'herroepingsarrest of vanaf de dag waarop het herroepingsvonnis niet langer met hoger beroep kan worden aangevochten' moeten worden vervangen door 'herroepingsvonnis'. In het Sw. 2024 wordt de herroeping van het uitstel immers een bevoegdheid van de SURB, tegen wier vonnissen geen hoger beroep mogelijk is."

Met inachtneming van de opmerking bij artikel 15 van het voorontwerp, zal artikel 65, § 4, nieuw Sw, na de wijziging bij artikel 15 van het voorontwerp, luiden als volgt:

"§ 4. Het uitstel wordt herroepen indien bij een in kracht van gewijsde getreden beslissing wordt vastgesteld dat een nieuw misdrijf, gepleegd tijdens de proeftijd, een gevangenisstraf van meer dan achttien maanden zonder uitstel voor een natuurlijk persoon, of een geldboete van meer dan 180.000 euro zonder uitstel voor een rechtspersoon tot gevolg heeft gehad.

Het uitstel kan worden herroepen indien bij een in kracht van gewijsde getreden beslissing wordt vastgesteld dat een nieuw misdrijf, gepleegd tijdens de proeftijd, een gevangenisstraf zonder uitstel van ten hoogste achttien maanden voor een natuurlijk persoon, of een geldboete van meer dan 20.000 euro tot ten hoogste 180.000 euro zonder uitstel voor een rechtspersoon tot gevolg heeft gehad.

Het probatie-uitstel kan eveneens worden herroepen in geval van een andere ernstige niet-naleving van de algemene of bijzondere probatievoorwaarden.

Het uitstel en het probatie-uitstel kunnen ook worden herroepen indien diegene voor wie de maatregel is genomen wegens een overtreding van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer of van haar uitvoeringsbesluiten, gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf heeft gepleegd dat veroordeling krachtens de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer tot gevolg heeft gehad. Dit geldt eveneens indien de maatregel tegelijkertijd is genomen wegens een overtreding over de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer of van haar uitvoeringsbesluiten en wegens een overtreding van de artikelen 107, 107/1 of 218 van dit Wetboek.

Wanneer het uitstel kan worden herroepen, doet de strafuitvoeringsrechtbank uitspraak over het verzoek tot herroeping ingediend door het openbaar ministerie. Het verzoek tot herroeping wegens ernstige niet-naleving van de probatievoorwaarden moet uiterlijk binnen een jaar na het verstrijken van de proeftijd van het uitstel worden ingesteld. Het verjaart drie jaar na de dag waarop zij bij de strafuitvoeringsrechtbank is aangebracht."

in het bijzonder aan de nieuwe § 3 die wordt toegevoegd aan artikel 74 (verjaring van de straf):

- het laatste lid moet naar onze mening niet alleen verwijzen naar het derde lid van artikel 65, § 4 maar ook naar het tweede, derde en vierde lid hiervan (nl. alle gevallen van facultatieve herroeping);

- in het laatste lid zouden de woorden 'herroepingsarrest of vanaf de dag waarop het herroepingsvonnis niet langer met hoger beroep kan worden aangevochten' moeten worden vervangen door 'herroepingsvonnis'. In het Sw. 2024 wordt de herroeping van het uitstel immers een bevoegdheid van de SURB, tegen wier vonnissen geen hoger beroep mogelijk is".

Compte tenu de l'observation formulée au sujet de l'article 15 de l'avant-projet, l'article 65, § 4, du nouveau C. pén. s'énoncera comme suit après sa modification par l'article 15 de l'avant-projet:

"§ 4. Le sursis est révoqué s'il est constaté dans une décision passée en force de chose jugée, qu'une nouvelle infraction commise pendant le délai d'épreuve a entraîné pour une personne physique, une peine d'emprisonnement de plus de dix-huit mois sans sursis ou, pour une personne morale, une peine d'amende de plus de 180.000 euros sans sursis.

Le sursis peut être révoqué s'il est constaté dans une décision passée en force de chose jugée, qu'une nouvelle infraction commise pendant le délai d'épreuve a entraîné pour une personne physique, une peine d'emprisonnement sans sursis ne dépassant pas dix-huit mois ou pour une personne morale une peine d'amende sans sursis de plus de 20.000 euros jusqu'à 180.000 euros au plus.

Le sursis probatoire peut être également révoqué en cas d'une autre inobservation grave des conditions de probation générales ou particulières.

Le sursis et le sursis probatoire peuvent aussi être révoqués si la personne qui fait l'objet de cette mesure du chef d'une infraction à la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière ou à ses arrêtés d'exécution a commis une nouvelle infraction pendant le délai d'épreuve [...] ayant entraîné [...] une condamnation en vertu de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière. Cela vaut également si la mesure est prise en même temps pour une infraction à la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière ou à ses arrêtés d'exécution et pour une infraction aux articles 107, 107/1 ou 218 du présent Code.

Dans les cas où le sursis peut être révoqué, le tribunal de l'application des peines statue sur la demande en révocation introduite par le ministère public. La demande en révocation pour inobservation grave des conditions de probation doit être intentée au plus tard dans l'année qui suit l'expiration du délai d'épreuve du sursis. Elle est prescrite après trois années révolues à compter du jour où le tribunal de l'application des peines a été saisi".

Er kan mee worden ingestemd dat in het ontworpen artikel 74, § 3, derde lid, nieuw Sw moet worden verwezen naar “artikel 65, § 4, tweede, derde en vierde lid” in de plaats van enkel naar “artikel 65, § 4, derde lid”. Eveneens is de door de gemachtigde voorgestelde tweede verbetering correct, zodat dit ook moet worden aangepast.

Artikelen 22 en 25

9. De artikelen 22 en 25 van het voorontwerp uniformiseren de terminologie met betrekking tot de verzwarende factoren.³ Daartoe worden de woorden “houdt de rechter in het bijzonder rekening met het feit dat” vervangen door de woorden “neemt de rechter in overweging het feit dat” in de artikelen 150 en 181 nieuw Sw.

Zoals de gemachtigde bevestigt, moet een gelijkaardige wijziging worden doorgevoerd in artikel 186 nieuw Sw.

Artikel 23

10. Het ontworpen artikel 150/1 nieuw Sw voorziet in een bijkomende straf. Onverminderd de toepassing van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek kan de rechter de onwaardigheid om te erven uitspreken voor het misdrijf verkrachting en alle verzwaarde vormen van dit misdrijf.

In de memorie van toelichting wordt gesteld dat het ontworpen artikel de rechter de mogelijkheid biedt om de dader de onwaardigheid tot erven van het slachtoffer op te leggen en dit met het oog op de afstemming tussen het nieuwe Strafwetboek en het Burgerlijk Wetboek. Deze bijkomende straf wordt uitgesproken onverminderd de van rechtswege toepasselijke burgerlijke sanctie bedoeld in artikel 4.6, § 1, 1°, van het Burgerlijk Wetboek in geval van verkrachting.

In de artikelen 205 en 213 nieuw Sw worden de geweld daden respectievelijk de vrouwelijke genitale verminking die de dood tot gevolg hebben gehad van deze bijkomende straf uitgezonderd. In de memorie van toelichting⁴ werd over die bijkomende straf gesteld:

“Deze bepaling biedt de rechter de mogelijkheid de dader onwaardig te verklaren te erven van het slachtoffer. Deze bijkomende straf is (zoals in het huidige artikel 46 Sw.) enkel voorzien voor de gevallen waarin het misdrijf niet leidt tot de dood van het slachtoffer. In het andere geval is deze sanctie van rechtswege van toepassing ten gevolge van artikel 4.6, § 1, 1° Burgerlijk Wetboek.”

Hierop gewezen, is aan de gemachtigde gevraagd waarom de gevallen waarin het misdrijf verkrachting, en alle verzwaarde vormen van dit misdrijf, leidt tot de dood van het slachtoffer niet zijn uitgezonderd in het ontworpen artikel 150/1 nieuw Sw.

³ Zie ook artikel 34 van het voorontwerp.

⁴ *Parl. St.* Kamer 2022-23, nr. 55-3518/1, 182 en 186.

On peut admettre qu'il faille renvoyer à “l'article 65, § 4, alinéas 2, 3 et 4” au lieu de renvoyer uniquement à “l'article 65, § 4, alinéa 3” dans l'article 74, § 3, alinéa 3, en projet, du nouveau C. pén. La deuxième correction proposée par le délégué est opportune également, de sorte qu'il y a lieu de procéder à cette adaptation aussi.

Articles 22 et 25

9. Les articles 22 et 25 de l'avant-projet uniformisent la terminologie relative aux facteurs aggravants³. À cette fin, les mots “le juge tient plus particulièrement compte du fait que” sont remplacés par les mots “le juge prend en considération le fait que” dans les articles 150 et 181 du nouveau C. pén.

Ainsi que le confirme le délégué, il y a lieu de modifier de manière analogue l'article 186 du nouveau C. pén.

Article 23

10. L'article 150/1, en projet, du nouveau C. pén. prévoit une peine accessoire. Sans préjudice de l'application des dispositions du Code civil, le juge peut prononcer l'indignité successorale pour l'infraction de viol et toutes les formes aggravées de cette infraction.

L'exposé des motifs indique que l'article en projet permet au juge de prononcer l'indignité successorale de l'auteur à l'égard de la victime, et ce en vue d'assurer la cohérence entre le nouveau Code pénal et le Code civil. Il s'agit d'une peine accessoire, qui s'applique sans préjudice de la sanction civile applicable de plein droit, visée à l'article 4.6, § 1er, 1°, du Code civil en cas de viol.

Aux articles 205 et 213 du nouveau C. pén., les actes de violence ayant causé la mort et les mutilations génitales féminines ayant entraîné la mort sont respectivement exclus de cette peine accessoire. S'agissant de cette peine accessoire, l'exposé des motifs⁴ précise:

“Cette disposition permet au juge de condamner l'auteur à l'indignité successorale à l'égard de la victime. Cette peine accessoire (déjà prévue à l'article 46 actuel du Code pénal) est prononcée sans préjudice de la sanction obligatoire prévue en application de l'article 4.6, § 1, 1° du Code civil lorsque l'infraction a conduit à la mort de la victime”.

Sur ce point, il a été demandé au délégué pourquoi les cas dans lesquels l'infraction de viol et toutes les formes aggravées de cette infraction entraînent la mort de la victime ne sont pas exclus à l'article 150/1, en projet, du nouveau C. pén.

³ Voir également l'article 34 de l'avant-projet.

⁴ *Doc. parl.*, Chambre, 2022-2023, n° 55-3518/1, pp. 182 et 186.

De gemachtigde bevestigt dat dit inderdaad moet gebeuren. Het voorontwerp moet in die zin worden aangepast.

Artikel 28

11. Artikel 28, 1°, van het voorontwerp heft in artikel 190, § 2, tweede lid, nieuw Sw de woorden “uit het recht” op, terwijl in artikel 54, 2°, van het voorontwerp in artikel 298, § 1, tweede lid, nieuw Sw de woorden “de ontzetting uitspreken uit het recht” worden vervangen door de woorden “het verbod uitspreken”.

Na de ontworpen wijziging zal, anders dan in artikel 298, § 1, tweede lid, nieuw Sw, in de Nederlandse tekst van artikel 190, § 2, tweede lid, nieuw Sw nog steeds worden verwezen naar de ontzetting (in de Franse tekst van artikel 190 Sw, § 2, tweede lid, wordt al het woord “interdiction” gebruikt).

De gemachtigde bevestigt dat het de bedoeling is om artikel 190, § 2, tweede lid, nieuw Sw op dezelfde wijze te wijzigen als artikel 298, § 1, tweede lid, nieuw Sw. In overeenstemming met de Franse taalversie moet in de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 190, § 2, tweede lid, nieuw Sw ook het woord “verbod” worden gebruikt.

Artikel 32

12. Artikel 32 van het voorontwerp brengt een taalkundige correctie aan in het opschrift van de Franse tekst van artikel 229 nieuw Sw.

Ernaar gevraagd bevestigt de gemachtigde dat dezelfde correctie moet worden aangebracht in het identieke opschrift van de Franse tekst van artikel 672 nieuw Sw.

Artikel 34

13. Artikel 248 nieuw Sw luidt thans:

“Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor een misdrijf omschreven in deze afdeling neemt de rechter de volgende omstandigheden in overweging dat het misdrijf werd gepleegd in een wetgevende vergadering of op de terechtzitting van een hof of van een rechtbank.”

Artikel 34 van het voorontwerp voegt in de Nederlandse tekst van deze bepaling na de woorden “deze afdeling” de woorden “in overweging het feit dat” in. Dit leidt tot een onbegrijpelijke tekst.

Het verdient de voorkeur de bestaande Nederlandse tekst van artikel 248 nieuw Sw te vervangen door de volgende tekst:

“Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor een misdrijf omschreven in deze afdeling neemt de rechter het feit dat het misdrijf werd gepleegd in een

Le délégué confirme que tel doit effectivement être le cas. L'avant-projet sera adapté en ce sens.

Article 28

11. L'article 28, 1°, de l'avant-projet abroge, à l'article 190, § 2, alinéa 2, du nouveau C. pén., les mots “du droit”, tandis que l'article 54, 2°, de l'avant-projet remplace, à l'article 298, § 1er, alinéa 2, du nouveau C. pén., les mots “la déchéance du droit” par les mots “l'interdiction”.

À la suite de la modification en projet, le texte néerlandais de l'article 190, § 2, alinéa 2, du nouveau C. pén. fera toujours référence, contrairement à l'article 298, § 1er, alinéa 2, du nouveau C. pén., à “ontzetting” (dans le texte français de l'article 190, § 2, alinéa 2, du nouveau C. pén., c'est déjà le mot “interdiction” qui est utilisé).

Le délégué confirme que l'intention est de modifier l'article 190, § 2, alinéa 2, du nouveau C. pén. de la même façon que l'article 298, § 1er, alinéa 2, du nouveau C. pén. Conformément au texte français, il y a également lieu d'utiliser le mot “verbod” dans le texte néerlandais de l'article 190, § 2, alinéa 2, en projet, du nouveau C. pén.

Article 32

12. L'article 32 de l'avant-projet apporte une correction d'ordre linguistique à l'intitulé du texte français de l'article 229 du nouveau C. pén.

Interrogé à cet égard, le délégué confirme que la même correction doit être apportée à l'intitulé identique du texte français de l'article 672 du nouveau C. pén.

Article 34

13. L'article 248 du nouveau C. pén. s'énonce aujourd'hui comme suit:

“Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, pour une infraction visée dans la présente section, le juge prend en considération le fait que l'infraction a été commise dans une assemblée législative ou à l'audience d'une cour ou d'un tribunal”.

L'article 34 de l'avant-projet insère les mots “in overweging het feit dat” après les mots “deze afdeling” dans le texte néerlandais de cette disposition. Le texte en devient incompréhensible.

Il est préférable de remplacer le texte néerlandais existant de l'article 248 du nouveau C. pén. par le texte suivant:

“Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor een misdrijf omschreven in deze afdeling neemt de rechter het feit dat het misdrijf werd gepleegd in een

wetgevende vergadering of op de terechtzitting van een hof of van een rechtbank in overweging.”

Artikelen 35 tot 42

14. De artikelen 35 tot 42 van het voorontwerp wijzigen de artikelen 250 tot 257 nieuw Sw, door telkens het woord “opzettelijk” in te voegen.

In de memorie van toelichting wordt het volgende gesteld:

“Aanzetting tot discriminatie of rassenhaat is een opzettelijk misdrijf. Dit misdrijf zegt echter niets over het moreel bestanddeel. Dit is problematisch, want als een misdrijf geen moreel bestanddeel bevat, is het een reglementair misdrijf, wat hier absoluut niet het geval is. Het doel van de bepaling is dus om precies aan te geven welk moreel bestanddeel vereist is voor dit misdrijf. Er wordt gespecificeerd dat het aanzetting tot discriminatie of rassenhaat opzettelijk moet gebeuren om de doeltreffendheid van de antidiscriminatiewetgeving te garanderen.”

15. Artikel 7 nieuw Sw bepaalt het moreel bestanddeel als volgt:

“§ 1. Elk misdrijf vereist het bestaan van een moreel bestanddeel bij de dader. Dit moreel bestanddeel houdt voor alle misdrijven in, het in staat zijn bewust en uit vrije wil te handelen.

Het in staat zijn van de dader om bewust en uit vrije wil te handelen, wordt vermoed zolang dit het bestaan van een schuldontheffingsgrond, zoals bedoeld in artikel 21, niet aanmerkelijk maakt.

Naast de vereisten bedoeld in het eerste lid kan de wet voor een bepaald misdrijf volgende bijkomende vereisten stellen opdat aan het moreel bestanddeel zou zijn voldaan:

1° opzet, voor de opzettelijke misdrijven;

2° zware fout, voor de onopzettelijke misdrijven.

§ 2. Het opzet kan bestaan uit een algemeen opzet of een bijzonder opzet.

Het algemeen opzet bestaat uit het voornemen om met kennis van zaken het door de wet strafbaar gestelde gedrag aan te nemen. Er is sprake van het met kennis van zaken aannemen van het gedrag indien een persoon zich er bewust van is dat een omstandigheid bestaat of kan bestaan in de normale gang van zaken of dat een gevolg zich zal voordoen of zou kunnen voordoen binnen het normale verloop van de gebeurtenissen.

Het bijzonder opzet bestaat, naast de vereisten gesteld aan het algemeen opzet, uit het voornemen om het door de wet bepaalde resultaat te bereiken of uit een door de wet bepaalde bijzondere geestesgesteldheid bij de dader. Indien het bijzonder opzet bestaat uit het voornemen om een bepaald resultaat te bereiken, wordt dit resultaat geacht te zijn

wetgevende vergadering of op de terechtzitting van een hof of van een rechtbank in overweging”.

Articles 35 à 42

14. Les articles 35 à 42 de l'avant-projet modifient les articles 250 à 257 du nouveau C. pén., en insérant à chaque fois le mot “délibérément”.

Selon l'exposé des motifs:

“L'infraction d'incitation à la discrimination ou à la haine raciale est une infraction intentionnelle. Or, cette incrimination est muette quant à l'élément moral. Ceci est problématique car lorsqu'une incrimination n'indique pas d'élément moral, il s'agit d'une infraction réglementaire, ce qui n'est absolument pas le cas ici. La disposition vise donc à indiquer précisément quel est l'élément moral requis pour cette incrimination. Il est précisé que l'incrimination d'incitation à la discrimination ou à la haine raciale doit être commise de manière délibérée afin d'assurer l'effectivité des lois anti-discrimination”.

15. L'article 7 du nouveau C. pén. définit l'élément moral comme suit:

“§ 1er. Toute infraction requiert l'existence d'un élément moral dans le chef de son auteur. Cet élément moral implique, pour toutes les infractions, la conscience d'agir et le libre arbitre.

La conscience d'agir et le libre arbitre de l'auteur sont présumés tant que celui-ci ne rend pas plausible l'existence d'une des causes d'exemption de culpabilité visées à l'article 21.

Outre les conditions visées à l'alinéa 1er, la loi peut prévoir, pour une infraction déterminée, des conditions supplémentaires pour satisfaire à l'exigence de l'élément moral:

1° le dol, pour les infractions intentionnelles;

2° la faute lourde pour les infractions non intentionnelles.

§ 2. Le dol peut consister en un dol général ou un dol spécial.

Le dol général est l'intention d'adopter en connaissance de cause le comportement incriminé par la loi. Il y a adoption du comportement en connaissance de cause lorsqu'une personne est consciente qu'une circonstance existe ou pourrait exister dans l'ordre normal des choses ou qu'une conséquence adviendra ou pourra advenir dans le cours normal des événements.

Le dol spécial consiste, outre les exigences requises pour le dol général, soit en l'intention de poursuivre le résultat déterminé par la loi, soit en un état d'esprit particulier animant l'auteur tel que déterminé par la loi. Lorsque le dol spécial consiste dans l'intention de poursuivre un résultat déterminé, celui-ci est réputé voulu par l'auteur soit qu'il l'ait eu comme

nagestreefd door de dader wanneer hij dit resultaat als doel van zijn gedrag had of wanneer hij dit heeft aanvaard als een gevolg dat zich zou voordoen binnen het normale verloop van de gebeurtenissen.

§ 3. De zware fout bestaat uit een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid.”

16. In advies 72.477/3 van de afdeling Wetgeving bij het voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 29 februari 2024 ‘tot invoering van boek II van het Strafwetboek’, zette de Raad van State het volgende uiteen:

“7.1. Artikel 7 OSw bepaalt dat elk misdrijf het bestaan van een moreel bestanddeel vereist. Dit moreel bestanddeel houdt voor alle misdrijven in dat een dader in staat is bewust en uit vrije wil te handelen.

De wet kan evenwel voor bepaalde misdrijven bijkomende vereisten bepalen opdat aan het moreel bestanddeel zou zijn voldaan. Dit is in het bijzonder ‘opzet’, voor de opzettelijke misdrijven. Het opzet kan bestaan uit een algemeen opzet of een bijzonder opzet. Het algemeen opzet bestaat uit het voornemen om met kennis van zaken het door de wet strafbaar gestelde gedrag aan te nemen. Er is sprake van het met kennis van zaken aannemen van het gedrag indien een persoon zich er bewust van is dat er een omstandigheid bestaat of kan bestaan in de normale gang van zaken of dat een gevolg zich zal voordoen of zou kunnen voordoen binnen het normale verloop van de gebeurtenissen. Het bijzonder opzet bestaat, naast de vereisten gesteld aan het algemeen opzet, uit het voornemen om het door de wet bepaalde resultaat te bereiken of uit een door de wet bepaalde bijzondere geestesgesteldheid bij de dader. Indien het bijzonder opzet bestaat uit het voornemen om een bepaald resultaat te bereiken, wordt dit resultaat geacht te zijn nagestreefd door de dader wanneer hij dit resultaat als doel van zijn gedrag had of wanneer hij dit heeft aanvaard als een gevolg dat zich zou voordoen binnen het normale verloop van de gebeurtenissen.

7.2. Artikel 7 OSw brengt met zich mee dat voor de misdrijven waarvoor de strafbaarstelling een opzet vereist, de wetgever dit uitdrukkelijk in de delictomschrijving tot uiting moet brengen.

Aan de gemachtigde is de vraag voorgelegd op welke wijze in de ontworpen bepalingen van boek 2 uiting wordt gegeven aan de voorwaarde dat voor het betrokken misdrijf een algemeen opzet en een bijzonder opzet is vereist.

De gemachtigde heeft het volgende verklaard:

‘Dans le projet de Code, il a été prévu de mettre fin à l’incertitude actuelle relative à l’élément moral par le recours à une terminologie uniforme ou, à tout le moins, univoque pour déterminer l’élément moral de chaque infraction en suivant les directives suivantes:

— comme, suivant l’article 7, § 1er, alinéa 1er, en projet, la conscience d’agir et le libre arbitre constituent le socle commun de l’élément moral pour toutes les infractions, il

but de son comportement, soit qu’il l’ait accepté comme une conséquence devant advenir dans le cours normal des événements.

§ 3. La faute lourde est le défaut grave de prévoyance ou de précaution”.

16. Dans l’avis 72.477/3 que la section de législation a donné sur l’avant-projet devenu la loi du 29 février 2024 ‘introduisant le livre II du Code pénal’, le Conseil d’État a exposé ce qui suit:

“7.1. L’article 7 PCpén dispose que toute infraction requiert un élément moral. Cet élément moral implique, pour toutes les infractions, qu’un auteur est en mesure d’agir de manière consciente et de son plein gré.

Pour certaines infractions, la loi peut toutefois fixer des exigences supplémentaires afin qu’il soit satisfait à la condition de l’élément moral. Il s’agit en particulier du ‘dol’, pour les infractions intentionnelles. Le dol peut être général ou spécial. Le dol général consiste en l’intention d’adopter en connaissance de cause le comportement incriminé. Il est question d’adopter le comportement incriminé en connaissance de cause lorsqu’une personne est consciente qu’une circonstance existe ou peut exister dans l’ordre normal des choses ou qu’une conséquence adviendra ou pourrait advenir dans le cours normal des événements. Le dol spécial consiste, outre les exigences requises pour le dol général, soit en la volonté de poursuivre un résultat déterminé par la loi, soit en un état d’esprit particulier, déterminé par la loi, animant l’auteur. Si le dol spécial consiste en la volonté de poursuivre un résultat déterminé, celui-ci est réputé voulu par l’auteur soit qu’il l’ait eu comme but soit qu’il l’ait accepté comme une conséquence devant advenir dans le cours normal des événements.

7.2. L’article 7 PCpén implique que pour les infractions pour lesquelles l’incrimination requiert un dol, le législateur doit l’exprimer expressément dans la définition du délit.

Il a été demandé au délégué comment les dispositions en projet du livre 2 exprimaient la condition selon laquelle l’infraction concernée requiert un dol général et un dol spécial.

Le délégué a répondu ce qui suit:

‘Dans le projet de Code, il a été prévu de mettre fin à l’incertitude actuelle relative à l’élément moral par le recours à une terminologie uniforme ou, à tout le moins, univoque pour déterminer l’élément moral de chaque infraction en suivant les directives suivantes:

— comme, suivant l’article 7, § 1er, alinéa 1er, en projet, la conscience d’agir et le libre arbitre constituent le socle commun de l’élément moral pour toutes les infractions, il

n'est pas nécessaire de le répéter de façon expresse dans l'incrimination qui ne requiert que cet élément (infractions dites réglementaires);

— en revanche, étant donné qu'aux termes de l'alinéa 2, de cette disposition, la loi peut prévoir, pour une infraction déterminée, des conditions supplémentaires pour satisfaire à l'exigence de l'élément moral, il importe de mentionner ces conditions supplémentaires de manière explicite dans le texte de loi en ayant recours à la terminologie suivante:

° 'délibérément' 'opzettelijk' pour les infractions intentionnelles requérant le dol général;

° l'indication de la volonté de poursuivre un résultat déterminé ou de l'état d'esprit particulier animant l'auteur pour les infractions intentionnelles requérant le dol spécial (par exemple 'dans l'intention de tuer' ou 'frauduleusement');

° 'par défaut grave de prévoyance ou de précaution' pour les infractions non intentionnelles.

Il en résulte que le terme 'opzettelijk' est en principe utilisé pour décrire le dol général tandis que pour le dol spécial, l'indication du 'bijzonder opzet' inclut implicitement par elle-même l'existence d'un dol (général) (cela résulte de la définition du dol spécial qui n'est envisageable que pour les infractions intentionnelles: 'Le dol spécial consiste, outre les exigences requises pour le dol général, soit en la volonté de poursuivre un résultat déterminé, soit en un état d'esprit particulier animant l'auteur.'). Donc pour les infractions requérant le dol spécial, il suffit d'indiquer l'intention particulière sans reprendre explicitement le terme 'opzettelijk' qui sinon créerait à nouveau la confusion avec le dol général.'

7.3. Doorheen het ontworpen boek 2 wordt aldus de term 'opzettelijk' ('délibérément') toegevoegd wanneer de voorwaarde van het algemeen opzet wordt opgelegd. Waar in het huidige Strafwetboek of in het voorontwerp 64.121/1 de woorden 'wetens en willens' werden gebruikt, wordt dit begrip vervangen door het begrip 'opzettelijk'.

Voor zover de Raad van State heeft kunnen nagaan, is dit op een coherente wijze gebeurd. (...)

7.4. De gevolgde werkwijze betekent dat voor misdrijven waarbij een bijzonder opzet vereist is, het begrip 'opzettelijk' niet aan de delictsomschrijving wordt toegevoegd.

De voorwaarde dat het voornemen om een bepaald resultaat te bereiken of een bepaalde geestesgesteldheid bij de dader aanwezig is, moet aldus enkel blijken uit de formulering van de delictsomschrijving. Nochtans veronderstelt het vereiste van een bijzonder opzet ook steeds de aanwezigheid van een algemeen opzet. De uitdrukkelijke vermelding van het opzettelijke karakter, ook bij misdrijven die een bijzonder opzet vereisen, zou in het algemeen de rechtszekerheid ten

n'est pas nécessaire de le répéter de façon expresse dans l'incrimination qui ne requiert que cet élément (infractions dites réglementaires);

— en revanche, étant donné qu'aux termes de l'alinéa 2, de cette disposition, la loi peut prévoir, pour une infraction déterminée, des conditions supplémentaires pour satisfaire à l'exigence de l'élément moral, il importe de mentionner ces conditions supplémentaires de manière explicite dans le texte de loi en ayant recours à la terminologie suivante:

° 'délibérément' 'opzettelijk' pour les infractions intentionnelles requérant le dol général;

° l'indication de la volonté de poursuivre un résultat déterminé ou de l'état d'esprit particulier animant l'auteur pour les infractions intentionnelles requérant le dol spécial (par exemple 'dans l'intention de tuer' ou 'frauduleusement');

° 'par défaut grave de prévoyance ou de précaution' pour les infractions non intentionnelles.

Il en résulte que le terme 'opzettelijk' est en principe utilisé pour décrire le dol général tandis que pour le dol spécial, l'indication du 'bijzonder opzet' inclut implicitement par elle-même l'existence d'un dol (général) (cela résulte de la définition du dol spécial qui n'est envisageable que pour les infractions intentionnelles: 'Le dol spécial consiste, outre les exigences requises pour le dol général, soit en la volonté de poursuivre un résultat déterminé, soit en un état d'esprit particulier animant l'auteur.'). Donc pour les infractions requérant le dol spécial, il suffit d'indiquer l'intention particulière sans reprendre explicitement le terme 'opzettelijk' qui sinon créerait à nouveau la confusion avec le dol général.'

7.3. Dans l'ensemble du livre 2, en projet, le terme 'délibérément' ('opzettelijk') est ainsi ajouté lorsque la condition du dol général est imposée. Là où l'actuel Code pénal ou l'avant-projet 64.121/1 employaient les mots, 'sciemment', 'sciemment et volontairement' ou 'délibérément et en connaissance de cause', entre autres, cette notion est remplacée par la notion 'délibérément'.

Pour autant que le Conseil d'État ait pu le vérifier, cette opération s'est faite avec cohérence. (...)

7.4. Le procédé suivi signifie que pour des infractions requérant un dol spécial, la notion 'délibérément' n'est pas ajoutée à la qualification.

La condition requérant la présence de la volonté de poursuivre un résultat déterminé ou l'état d'esprit particulier animant l'auteur doit donc ressortir de la seule formulation de la qualification. Or, l'exigence d'un dol spécial suppose toujours également la présence d'un dol général. La mention expresse du caractère délibéré, même pour les infractions requérant un dol spécial, renforcerait la sécurité juridique de manière générale. À condition que les éléments du dol spécial ressortent

goede komen. Op voorwaarde dat de elementen van bijzonder opzet voldoende expliciet blijken uit de delictsomschrijving kan tegen de gekozen werkwijze echter geen fundamenteel bezwaar worden gemaakt.

De gekozen werkwijze houdt wel in dat de term “opzettelijk” enkel kan worden gebruikt voor misdrijven waarvoor een algemeen opzet volstaat voor de strafbaarstelling.”⁵

17. Ten aanzien van de misdrijven van discriminatie, aanzetten tot haat of negationisme, betekent dit het volgende:

“8.1. Het voorontwerp bevat aldus enkele bepalingen waarin aan de delictsomschrijving het begrip ‘opzettelijk’ is toegevoegd, klaarblijkelijk omdat de stellers ervan uitgaan dat deze misdrijven enkel een algemeen opzet vereisen.

Zo vermeldt de memorie van toelichting bij de artikelen 237 tot 245 OSw inzake de bestrafing van de discriminatie, de aanzetting tot haat en het negationisme⁶, dat ‘[a]lgemeen kan worden gesteld dat het vereiste moreel bestanddeel voor deze misdrijven bestaat in het algemeen opzet’. In overeenstemming hiermee is het woord ‘opzettelijk’ toegevoegd bij de strafbaarstellingen van de misdrijven van aanzetten tot discriminatie of rassenhaat, van verspreiding van raciale denkbepelden, van negationisme, van seksisme

(...)

8.3.1. Om de vraag te beantwoorden welk opzet vereist is voor de misdrijven bedoeld in de artikelen 237 tot 245 OSw en in de artikelen 349 en 305 OSw, en om te weten hoe dit opzet het best tot uiting moet komen in de tekst, moet rekening worden gehouden met het volgende.

assez explicitement de la qualification, on ne peut cependant formuler d’objection fondamentale quant au procédé choisi.

Le procédé choisi implique toutefois que le terme ‘délibérément’ ne peut être employé que pour des infractions pour lesquelles un dol général suffit en vue de l’incrimination”⁵.

17. En ce qui concerne les infractions de discrimination, d’incitation à la haine ou de négationnisme, cela signifie ce qui suit:

“8.1. L’avant-projet contient ainsi quelques dispositions dans lesquelles la notion ‘délibérément’ a été ajoutée à la qualification, clairement parce que les auteurs partent du principe que ces infractions ne requièrent qu’un dol général.

Pour les articles 237 à 245 PCpén, l’exposé des motifs porte ainsi, en ce qui concerne la répression de la discrimination, de l’incitation à la haine et du négationnisme⁶, que ‘[d]e façon générale, l’élément moral requis pour ces infractions est le dol général’. Par analogie, le mot ‘délibérément’ a été ajouté aux incriminations des infractions d’incitation à la discrimination ou la haine raciale, de diffusion d’idées raciales, de négationnisme, de sexisme ...

(...)

8.3.1. Pour répondre à la question de savoir quel dol est requis pour les infractions visées aux articles 237 à 245 PCpén et aux articles 349 et 305 PCpén, et pour savoir comment ce dol devrait être exprimé dans le texte, il convient de tenir compte de ce qui suit.

⁵ Adv.RvS 72.477/3 van 9 juni 2023 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 29 februari 2024 ‘tot invoering van boek II van het Strafwetboek’, *Parl.St.* Kamer 2022-23, nr. 55-3518/1, 855-857.

⁶ Voetnoot 4 uit het geciteerde advies: Onder de afdeling “Misdrijven inzake de bestrafing van de discriminatie, de aanzetting tot haat en het negationisme” worden de volgende bestaande strafbaarstellingen hernomen: de artikelen 19 tot 28 van wet van 30 juli 1981 ‘tot bestrafing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden’; de wet van 23 maart 1995 ‘tot bestrafing van het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duits nationaal-socialistische regime is gepleegd’; de wet van 10 mei 2007 ‘ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie’; de wet van 10 mei 2007 ‘ter bestrijding van discriminatie tussen mannen en vrouwen’ en de wet van 22 mei 2014 ‘ter bestrijding van seksisme in de openbare ruimte en tot aanpassing van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van discriminatie ten einde de daad van discriminatie te bestraffen’.

⁵ Avis C.E. 72.477/3 du 9 juin 2023 sur un avant-projet devenu la loi du 29 février 2024 ‘introduisant le livre II du Code pénal’, *Doc. parl.*, Chambre, 2022-23, n° 55-3518/1, pp. 855-857.

⁶ Note de bas de page 4 de l’avis cité: Sous la section “Les infractions relatives à la répression de la discrimination, des incitations à la haine et du négationnisme” sont reproduites les incriminations existantes suivantes: les articles 19 à 28 inclus de la loi du 30 juillet 1981 ‘tendant à réprimer certains actes inspirés par le racisme ou la xénophobie’; la loi du 23 mars 1995 ‘tendant à réprimer la négation, la minimisation, la justification ou l’approbation du génocide commis par le régime national-socialiste allemand pendant la seconde guerre mondiale’; la loi du 10 mai 2007 ‘tendant à lutter contre certaines formes de discrimination’; la loi du 10 mai 2007 ‘tendant à lutter contre la discrimination entre les femmes et les hommes’ et la loi du 22 mai 2014 ‘tendant à lutter contre le sexisme dans l’espace public et modifiant la loi du 10 mai 2007 tendant à lutter contre la discrimination entre les femmes et les hommes afin de pénaliser l’acte de discrimination’.

Uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof⁷ en de ermee overeenstemmende adviespraktijk van de afdeling Wetgeving⁸ volgt dat strafbaarstellingen van vormen van 'haatdiscours' een beperking van de vrijheid van meningsuiting inhouden die in beginsel slechts verenigbaar zijn met de vrijheid van meningsuiting en het legaliteitsbeginsel in strafzaken indien de beoogde misdrijven een bijzonder opzet vereisen.⁹

8.3.2. Ten aanzien van de misdrijven van aanzetting tot discriminatie of rassenhaat (artikel 238 OSw), verspreiding van raciale denkbepelden (artikel 239 OSw), negationisme (artikel 244 OSw) en seksisme (artikel 245 OSw), kunnen de volgende voorbeelden worden aangehaald.

Zo stelt het Grondwettelijk Hof in verband met de overtredingen bedoeld in artikel 20 van de wet van 30 juli 1981 'tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden' (aanzetten tot discriminatie, segregatie, haat of geweld) het volgende:¹⁰

'[Er] dient (...) te worden [van] uitgegaan dat er sprake moet zijn van bijzonder opzet. Wegens de draagwijdte die moet worden gegeven aan de termen aanzetten, discriminatie, segregatie, haat en geweld, mag het niet gaan om een misdrijf waarvan het bestaan zou worden aangenomen vanaf het ogenblik dat de materiële elementen ervan aanwezig zijn. Integendeel, om te kunnen spreken van een misdrijf dient het specifieke morele element dat vervat is in de termen zelf die in de wet worden gehanteerd, te zijn aangetoond.

Door de vereiste dat er sprake moet zijn van een bijzondere wil aan te zetten tot discriminatie, segregatie, haat of geweld, wordt uitgesloten dat, indien geen sprake is van zulk een aanzetten, het verspreiden van pamfletten strafbaar zou kunnen worden gesteld; hetzelfde moet gelden voor grappen, spottende uitlatingen, meningen en elke uiting die, bij gebrek aan het vereiste bijzondere opzet, behoort tot de vrijheid van meningsuiting.'

⁷ Voetnoot 5 uit het geciteerde advies: Zie de hierna vermelde rechtspraak.

⁸ Voetnoot 6 uit het geciteerde advies: Adv.RvS 52.522/AV van 19 februari 2013 over een wetsvoorstel 'tot wijziging van de wet van 29 juli 1934 waarbij de private milities verboden worden, wat het verbod van ondemocratische groeperingen betreft' (Parl.St. Kamer 2010-11, nr. 53-809/008); adv.RvS 69.167/AV van 16 juni 2021 over een wetsvoorstel 'teneinde de democratie beter te wapenen tegen elke daad die verband houdt met het nazisme en aanverwant ideologisch gedachtegoed' (Parl.St. Kamer 2020-21, nr. 55-1637/002); adv.RvS 69.168/AV van 16 juni 2021 over een wetsvoorstel 'tot wijziging van de wet van 23 maart 1995 tot bestraffing van het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de Tweede Wereldoorlog door het Duitse nationaalsocialistische regime is gepleegd, wat het gebruik van nazisymbolen betreft' (Parl.St. Kamer 2020-21, nr. 55-1586/002).

⁹ Voetnoot 7 uit het geciteerde advies: Zie bijvoorbeeld GwH 28 januari 2015, nr. 9/2015, waarnaar de memorie van toelichting verwijst bij de toelichting bij de misdrijven inzake inhoud die bedoeld is om het plegen van een misdrijf van seksueel misbruik of seksuele uitbuiting ten nadele van een minderjarige te bevorderen (artikelen 175/1 tot 175/3 OSw).

¹⁰ Voetnoot 8 uit het geciteerde advies: GwH, 11 maart 2009, nr. 40/2009, B.59.

Il découle de la jurisprudence de la Cour constitutionnelle⁷ et de la législation correspondante de la section de législation⁸ que les incriminations de formes de 'discours de haine' impliquent une restriction de la liberté d'expression et ne sont, en principe, compatibles avec la liberté d'expression et avec le principe de légalité en matière pénale que si les infractions visées requièrent un dol spécial⁹.

8.3.2. En ce qui concerne les infractions d'incitation à la discrimination ou à la haine raciale (article 238 PCpén), de diffusion d'idées raciales (articles 239 PCpén), de négationisme (article 244 PCpén) et de sexisme (article 245 PCpén), on peut citer les exemples suivants.

Ainsi, la Cour constitutionnelle estime, au sujet des infractions visées à l'article 20 de la loi du 30 juillet 1981 'tendant à réprimer certains actes inspirés par le racisme ou la xénophobie' (incitation à la discrimination, ségrégation, haine ou violence), ce qui suit¹⁰:

'Cette infraction doit [...] être considérée comme requérant l'existence d'un dol spécial. En raison de la portée qu'il convient de donner aux termes d'incitation, de discrimination, de ségrégation, de haine et de violence, il ne peut s'agir d'une infraction dont l'existence serait présumée dès lors que ses éléments matériels sont réunis. Au contraire, l'infraction exige que soit établi l'élément moral spécifique qu'impliquent les termes mêmes utilisés par la loi.

L'exigence d'une volonté particulière d'inciter à la discrimination, à la ségrégation, à la haine ou à la violence exclut que puissent être incriminés, en l'absence d'une telle incitation, les pamphlets; et il doit en être de même des plaisanteries, des caricatures, des opinions et de toute expression qui, faute du dol spécial requis, relève de la liberté d'expression'.

⁷ Note de bas de page 5 de l'avis cité: Voir la jurisprudence mentionnée ci-après.

⁸ Note de bas de page 6 de l'avis cité: Avis C.E. 52.522/AG du 19 février 2013 sur une proposition de loi 'modifiant la loi du 29 juillet 1934 interdisant les milices privées en vue d'interdire les groupements non démocratiques' (Doc. parl., Chambre, 2010-11, n° 53-809/008); avis C.E. 69.167/AG du 16 juin 2021 sur une proposition de loi 'visant à renforcer la démocratie contre tout acte effectué en lien avec le nazisme et ses idéologies apparentées' (Doc. parl., Chambre, 2020-21, n° 55-1637/002); avis C.E. 69.168/AG du 16 juin 2021 sur une proposition de loi 'modifiant la loi du 23 mars 1995 tendant à réprimer la négation, la minimisation, la justification ou l'approbation du génocide commis par le régime national-socialiste allemand pendant la seconde guerre mondiale, concernant l'utilisation d'insignes nazis' (Doc. parl., Chambre, 2020-21, n° 55-1586/002).

⁹ Note de bas de page 7 de l'avis cité: Voir par exemple C.C., 28 janvier 2015, n° 9/2015, auquel fait référence l'exposé des motifs dans le cadre du commentaire concernant les infractions relatives à des contenus destinés à promouvoir la commission d'une infraction d'abus sexuels ou d'exploitation sexuelle au préjudice d'un mineur (articles 175/1 à 175/3 PCpén).

¹⁰ Note de bas de page 8 de l'avis cité: C.C., 11 mars 2009, n° 40/2009, B.59.

In hetzelfde arrest wordt, ditmaal in verband met de strafbaarstelling van de verspreiding van denkbeelden die zijn gegrond op rassuperioriteit of rassenhaat (artikel 21 van de voornoemde wet van 30 juli 1981), het volgende gesteld:

‘Uit de omstandigheid dat voor het misdrijf een bijzonder opzet is vereist, volgt dat het bestaan van dat misdrijf niet kan worden aangenomen vanaf het ogenblik dat enkel de materiële elementen ervan aanwezig zijn. Opdat sprake kan zijn van een misdrijf, dient een specifiek moreel element te worden aangetoond. Dat specifieke morele element, dat is vervat in de woorden ‘verspreiden’, ‘rassenhaat’ en ‘rassuperioriteit’, betreft meer bepaald de wil om denkbeelden te verspreiden met het oog op het aanwakken van haat ten aanzien van een groep van mensen of met het oog op de totstandkoming van een voor hen discriminerend of op segregatie gericht beleid.

De uitingen moeten derhalve een minachtende of haatdragende strekking hebben, hetgeen uitingen van wetenschap en kunst buiten het verbod plaatst, en zij moeten de fundamentele minderwaardigheid van een groep uitdrukken.’¹¹

Ook heeft het Grondwettelijk Hof er in arrest nr. 45/96 van 12 juli 1996 op gewezen dat de strafbaarstellingen vervat in de wet van 23 maart 1995 ‘tot bestraffing van het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistisch regime is gepleegd’, slechts kunnen worden beschouwd als verenigbaar met de vrijheid van meningsuiting indien bij die overtredingen sprake is van een specifiek moreel element:

‘Of het nu gaat om het ontkennen, het goedkeuren, het pogen te verantwoorden of het schromelijk minimaliseren van de genocide, de door de wet strafbaar gestelde handelingen hebben met elkaar gemeen dat zij nauwelijks kunnen worden geacht te worden gesteld zonder, zij het onrechtstreeks, een misdadige en de democratie vijandig gezinde ideologie in ere te willen herstellen en daarbij een of verschillende categorieën mensen ernstig te willen beledigen.

De wet vermeldt dergelijke bedoelingen niet als een wezenlijk bestanddeel van het misdrijf dat zij invoert, maar uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat de wetgever daarvan alleen heeft afgezien omdat het uiterst moeilijk is dergelijke bedoelingen te bewijzen – hetgeen blijkt uit diverse ervaringen in België en in het buitenland –, met name omdat dikwijls schijnbaar wetenschappelijke uitdrukkingswijzen worden gehanteerd. De rechter behoudt niettemin een beoordelingsvrijheid (...).

De rechter vermag uit bijzondere omstandigheden de afwezigheid, *in concreto*, van de voormelde bedoeling af te leiden.’¹²

Ten aanzien van de artikelen 238 en 239 OSw kan tevens worden verwezen naar het arrest nr. 17/2009 waarin het Grondwettelijk Hof het volgende heeft gesteld:¹³

¹¹ Voetnoot 9 uit het geciteerde advies: *Ibid.*, B.70.2.

¹² Voetnoot 10 uit het geciteerde advies: GwH 12 juli 1996, nr. 45/96, B.7.10.

¹³ Voetnoot 11 uit het geciteerde advies: GwH 12 februari 2009, nr. 17/2009, B.67.4. en B.74.5.

Le même arrêt, s’agissant cette fois-ci de l’incrimination de la diffusion d’idées fondées sur la supériorité ou la haine raciale (article 21 de la loi précitée du 30 juillet 1981), énonce ce qui suit:

‘Il découle de la circonstance qu’un dol spécial est requis pour cette infraction que l’existence de cette infraction ne peut être admise à partir du moment où seuls les éléments matériels de l’infraction sont présents. Pour qu’il y ait infraction, un élément moral spécifique doit être prouvé. Cet élément moral spécifique, qui est inclus dans les termes ‘diffuser’, ‘haine raciale’ et ‘supériorité raciale’, porte plus précisément sur la volonté de diffuser des idées en vue d’attiser la haine à l’égard d’un groupe de personnes ou en vue de justifier la mise en place, à son égard, d’une politique discriminatoire ou ségrégationniste.

Les propos doivent dès lors avoir une portée méprisante ou haineuse, ce qui exclut de l’interdiction les propos scientifiques et artistiques, et ils doivent exprimer l’infériorité fondamentale d’un groupe’¹¹.

Dans son arrêt n° 45/96 du 12 juillet 1996, la Cour constitutionnelle a également souligné que la compatibilité avec la liberté d’expression des incriminations contenues dans la loi du 23 mars 1995 ‘tendant à réprimer la négation, la minimisation, la justification ou l’approbation du génocide commis par le régime national-socialiste allemand pendant la seconde guerre mondiale’, ne pouvait se concevoir sans que la commission de celles-ci soit accompagnée d’un élément moral spécifique:

‘Qu’il s’agisse de nier le génocide, de l’approuver, de chercher à le justifier ou de le minimiser grossièrement, les agissements érigés en infraction par la loi présentent ce trait commun qu’il n’est guère concevable de les adopter sans vouloir, ne fût-ce qu’indirectement, réhabiliter une idéologie criminelle et hostile à la démocratie et sans vouloir, par la même occasion, offenser gravement une ou plusieurs catégories d’êtres humains.

La loi ne mentionne pas de telles volontés comme un élément constitutif du délit qu’elle institue, mais il apparaît des travaux préparatoires que si le législateur y a renoncé, c’est en considération de l’extrême difficulté de preuve – révélée par diverses expériences en Belgique et à l’étranger – résultant notamment du recours fréquent à des modes d’expression d’apparence scientifique. Le juge conserve toutefois un pouvoir d’appréciation (...).

Le juge peut déduire de circonstances particulières l’absence, *in concreto*, de la volonté indiquée plus haut’¹².

En ce qui concerne les articles 238 et 239 PCpén, on peut également renvoyer à l’arrêt n° 17/2009 dans lequel la Cour constitutionnelle juge ce qui suit¹³:

¹¹ Note de bas de page 9 de l’avis cité: *Ibid.*, B.70.2.

¹² Note de bas de page 10 de l’avis cité: C.C., 12 juillet 1996, n° 45/96, B.7.10.

¹³ Note de bas de page 11 de l’avis cité: C.C., 12 février 2009, n° 17/2009, B.67.4. et B.74.5.

‘Bijgevolg dient ervan te worden uitgegaan dat er sprake moet zijn van bijzonder opzet. Wegens de draagwijdte die moet worden gegeven aan de termen aanzetten, discriminatie, segregatie, haat en geweld, mag het niet gaan om een misdrijf waarvan het bestaan zou worden aangenomen vanaf het ogenblik dat de materiële elementen ervan aanwezig zijn. Integendeel, om te kunnen spreken van een misdrijf dient het specifieke morele element dat vervat is in de termen zelf die in de wet worden gehanteerd, te zijn aangetoond.

Door de vereiste dat er sprake moet zijn van een bijzondere wil aan te zetten tot discriminatie, segregatie, haat of geweld, wordt uitgesloten dat, indien geen sprake is van zulk een aanzetten, het verspreiden van pamfletten strafbaar zou kunnen worden gesteld; hetzelfde moet gelden voor grappen, spottende uitlatingen, meningen en elke uiting die, bij gebrek aan het vereiste bijzondere opzet, behoort tot de vrijheid van meningsuiting.

(...)

Uit de omstandigheid dat voor het misdrijf een bijzonder opzet is vereist, volgt dat het bestaan van dat misdrijf niet kan worden aangenomen vanaf het ogenblik dat enkel de materiële elementen ervan aanwezig zijn. Opdat sprake kan zijn van een misdrijf, dient een specifiek moreel element te worden aangetoond. Dat specifieke morele element, dat is vervat in de woorden ‘verspreiden’, ‘rassenhaat’ en ‘rassuperioriteit’, betreft meer bepaald de wil om denkbeelden te verspreiden met het oog op het aanwakken van haat ten aanzien van een groep van mensen of met het oog op de totstandkoming van een voor hen discriminerend of op segregatie gericht beleid.’

Voor artikel 245 OSw (seksisme) kan worden verwezen naar het arrest nr. 72/2016 waarin het Grondwettelijk Hof het volgende heeft gesteld:

‘Door de vereiste, enerzijds, van een bijzonder opzet en, anderzijds, dat het misdrijf tot gevolg heeft gehad ernstig afbreuk te hebben gedaan aan de waardigheid van welbepaalde personen, wordt uitgesloten dat, indien geen sprake is van zulk een opzettelijk element of van zulk een effect ten aanzien van een welbepaalde persoon, pamfletten, grappen, spottende uitlatingen, meningen en, in het bijzonder, meningen met betrekking tot de verschillende plaats en rol binnen de samenleving van personen naar gelang van hun geslacht, reclame en elke uiting die, bij gebrek aan het vereiste bijzonder opzet, behoort tot de vrijheid van meningsuiting, strafbaar zouden kunnen worden gesteld.’¹⁴

(...)

8.4.1. Uit het voorgaande kan worden afgeleid dat de strafbaarstellingen van de misdrijven bedoeld in de artikelen 237 tot 245 OSw slechts aanvaardbaar zijn als ze een bijzonder opzet vereisen.

¹⁴ Voetnoot 12 uit het geciteerde advies: GwH 25 mei 2016, nr. 72/2016, B.23.4.

‘Cette infraction doit par conséquent être considérée comme requérant l’existence d’un dol spécial. En raison de la portée qu’il convient de donner aux termes d’incitation, de discrimination, de ségrégation, de haine et de violence, il ne peut s’agir d’une infraction dont l’existence serait présumée dès lors que ses éléments matériels sont réunis. Au contraire, l’infraction exige que soit établi l’élément moral spécifique qu’impliquent les termes mêmes utilisés par la loi.

L’exigence d’une volonté particulière d’inciter à la discrimination, à la ségrégation, à la haine ou à la violence exclut que puissent être incriminés, en l’absence d’une telle incitation, les pamphlets; et il doit en être de même des plaisanteries, des caricatures, des opinions et de toute expression qui, faute du dol spécial requis, relève de la liberté d’expression.

(...)

Il découle de la circonstance qu’un dol spécial est requis pour cette infraction que l’existence de cette infraction ne peut être admise à partir du moment où seuls les éléments matériels de l’infraction sont présents. Pour qu’il y ait infraction, un élément moral spécifique doit être prouvé. Cet élément moral spécifique, qui est inclus dans les termes ‘diffuser’, ‘haine raciale’ et ‘supériorité raciale’, porte plus précisément sur la volonté de diffuser des idées en vue d’attiser la haine à l’égard d’un groupe de personnes ou en vue de justifier la mise en place, à son égard, d’une politique discriminatoire ou ségrégationniste’.

Pour l’article 245 PCpén (sexisme), on peut renvoyer à l’arrêt n° 72/2016 dans lequel la Cour constitutionnelle a estimé ce qui suit:

‘L’exigence, d’une part, d’un dol spécial et, d’autre part, que l’infraction ait eu pour conséquence d’avoir gravement porté atteinte à la dignité de personnes déterminées exclut que puissent être incriminés, en l’absence d’un tel élément intentionnel ou d’un tel effet à l’égard d’une personne déterminée, les pamphlets, les plaisanteries, les caricatures, les opinions et, singulièrement, les opinions relatives à la place et au rôle différents des personnes en fonction de leur sexe au sein de la société, les publicités et toute expression qui, faute du dol spécial requis, relève de la liberté d’expression’¹⁴.

(...)

8.4.1. Il peut se déduire de ce qui précède que les incriminations des infractions visées aux articles 237 à 245 PCpén ne sont admissibles que si elles requièrent un dol spécial.

¹⁴ Note de bas de page 12 de l’avis cité: C.C., 25 mai 2016, n° 72/2016, B.23.4.

Conform de door de stellers gehanteerde werkwijze moet bijgevolg het woord ‘opzettelijk’ in die artikelen telkens worden geschrapt.”¹⁵

18. Naar aanleiding van dit advies werd de term “opzettelijk” niet meer opgenomen in de artikelen 250 tot 258 nieuw Sw. De memorie van toelichting verklaarde op dit punt:

“Voor de Raad van State (advies 72.477/3 van 9 juni 2023, nr. 8.3.1. en volgende) volgt uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof en de ermee overeenstemmende adviespraktijk van de afdeling Wetgeving dat strafbaarstellingen van vormen van ‘haatdiscours’ een beperking van de vrijheid van meningsuiting inhouden die in beginsel slechts verenigbaar zijn met de vrijheid van meningsuiting en het legaliteitsbeginsel in strafzaken indien de beoogde misdrijven een bijzonder opzet vereisen.

Uit het voorgaande kan worden afgeleid dat de strafbaarstellingen van de misdrijven bedoeld in de artikelen 250 tot 258 OSw slechts aanvaardbaar zijn als ze een bijzonder opzet vereisen.

Daarom moet het woord ‘opzettelijk’ in deze artikelen telkens worden geschrapt.”¹⁶

19. Het voorgaande maakt afdoende duidelijk dat de artikelen 35 tot 42 uit het voorontwerp moeten worden weggelaten.

Artikel 44

20. In het ontworpen artikel 263/1, eerste lid, nieuw Sw wordt in de Nederlandse tekst verwezen naar “in de in dit hoofdstuk bedoelde gevallen”, terwijl dit niet het geval is in de Franse tekst.

De gemachtigde verklaart dat de Nederlandse versie niet correct is en dat de woorden “de in dit hoofdstuk bedoelde gevallen” moeten geschrapt worden. De discordantie moet aldus worden weggewerkt.

Artikel 63

21. In de Nederlandse tekst van artikel 384, eerste lid, nieuw Sw moet het woord “opzettelijk” niet worden ingevoegd na de woorden “is het”, maar moet het worden ingevoegd tussen de zinsnede “direct of indirect,” en het woord “verstrekken”.¹⁷

Artikel 64

22. In de memorie van toelichting wordt gesteld dat het ontworpen artikel 386/1 nieuw Sw de nieuwe regeling “zoals opgenomen in artikel 141*quater* van het Strafwetboek van

Conformément au procédé utilisé par les auteurs, on supprimera par conséquent chaque fois le mot ‘délibérément’ dans ces articles”¹⁵.

18. Faisant suite à cet avis, le terme “délibérément” n’apparaît plus dans les articles 250 à 258 du nouveau C. pén. L’exposé des motifs déclarait sur ce point:

“Pour le Conseil d’État (avis 72.477/3 du 9 juin 2023, n° 8.3.1 et suivants) il ressort de la jurisprudence de la Cour constitutionnelle et de la pratique consultative correspondante de la section de législation que les incriminations de formes de ‘discours de haine’ constituent une restriction de la liberté d’expression qui n’est, en principe, compatible avec la liberté d’expression et le principe de légalité en matière pénale que si les infractions envisagées requièrent une intention particulière.

Il ressort de ce qui précède que les infractions visées aux articles 250 à 258 ne sont acceptables que si elles requièrent une intention particulière.

Par conséquent, le mot ‘intentionnellement’ [lire: ‘délibérément’] dans ces articles devrait être supprimé à chaque fois”¹⁶.

19. Ce qui précède montre de manière suffisamment claire que les articles 35 à 42 doivent être omis de l’avant-projet.

Article 44

20. Le texte néerlandais de l’article 263/1, alinéa 1er, en projet, du nouveau C. pén. renvoie à “in de in dit hoofdstuk bedoelde gevallen”, alors que cette précision n’apparaît pas dans le texte français.

Le délégué déclare que la version néerlandaise n’est pas correcte et que les mots “de in dit hoofdstuk bedoelde gevallen” doivent être distraits. La discordance devrait ainsi être éliminée.

Article 63

21. Dans le texte néerlandais de l’article 384, alinéa 1er, du nouveau C. pén., le mot “opzettelijk” ne doit pas être inséré après les mots “is het”, mais entre le segment de phrase “direct of indirect” et le mot “verstrekken”.¹⁷

Article 64

22. L’exposé des motifs indique que l’article 386/1, en projet, du nouveau C. pén. intègre la nouvelle disposition “telle qu’insérée à l’article 141*quater* du Code pénal de 1867 par le

¹⁵ Adv.RvS 72.477/3, *Parl.St.* Kamer 2022-23, nr. 55-3518/1, 857-861.

¹⁶ *Parl.St.* Kamer 2022-23, nr. 55-3518/1, 215.

¹⁷ Zie artikel 385 nieuw Sw.

¹⁵ Avis C.E. 72.477/3, *Doc. parl.*, Chambre, 2022-23, n° 55-3518/1, pp. 857-861.

¹⁶ *Doc. parl.*, Chambre, 2022-23, n° 55-3518/1, p. 215.

¹⁷ Voir l’article 385 du nouveau C. pén.

1867 door het wetsontwerp (...) betreffende drugstesten in de transitiehuizen en de vervallenverklaring van Belgische nationaliteit" opneemt.

Met het voorontwerp van wet 'betreffende drugstesten in de transitiehuizen en de vervallenverklaring van Belgische nationaliteit' wordt artikel 23/2, § 1, van het Wetboek van 28 juni 1984 'van de Belgische nationaliteit' (hierna: WBN) gewijzigd¹⁸ (artikel 7) en wordt in het huidige Strafwetboek artikel 141*quater* ingevoegd dat bepaalt dat de strafrechter bij een veroordeling wegens terroristische misdrijven de vraag naar een eventuele vervallenverklaring van de nationaliteit onder de voorwaarden van artikel 23/2 van het WBN voortaan ambtshalve dient te onderzoeken, dus zelfs bij ontstentenis van een vordering van het openbaar ministerie in die zin (artikel 5).¹⁹

In advies 77.986/1/V dat de afdeling Wetgeving over dit voorontwerp heeft uitgebracht, wordt over de artikelen 5 en 7 het volgende opgemerkt:²⁰

"5. De wijzigingen die de artikelen 5 en 7 van het voorontwerp aanbrengen in het Strafwetboek en artikel 23/2 van het WBN zullen tot gevolg hebben dat het verschil in gestrengheid tussen de regeling inzake de vervallenverklaring van de nationaliteit wegens terroristische misdrijven eensdeels en wegens de misdrijven opgesomd in artikel 23/1, § 1, 1°, van het WBN anderdeels, groter wordt. Voor de eerstvermelde categorie misdrijven zal deze vervallenverklaring voortaan immers ook zonder vordering van het openbaar ministerie door de strafrechter kunnen worden uitgesproken.

In verband met het verschil in behandeling tussen de plegers van deze twee categorieën van misdrijven stelde de Raad van State, afdeling Wetgeving, in het verleden reeds het volgende:

'In het ontworpen artikel 23/2 van het WBN wordt voor terroristische misdrijven een strengere regeling inzake vervallenverklaring van de nationaliteit ingevoerd dan die welke in stand wordt gehouden in artikel 23/1, zoals het gewijzigd wordt bij artikel 4 van het ontwerp; in dit geval geldt de 'verjarings-termijn' van tien jaar niet in de vervallenverklaringsregeling die bij dat artikel 23/2 wordt ingevoerd.

Deze verstrenging zou volgens de uitleg van de gemachtigde verantwoord zijn door 'le degré particulièrement élevé de gravité des infractions visées'.

De steller van het voorontwerp zou echter in staat moeten zijn om de verantwoording van het aldus gemaakte verschil in behandeling aan te vullen in het licht van het beginsel van gelijkheid en non-discriminatie. De hogere graad van ernst van de misdrijven die vermeld worden in het ontworpen artikel 23/2

projet de loi relative aux tests de drogue dans les maisons de transition et à la déchéance de nationalité belge".

L'avant-projet de loi 'relative aux tests de drogue dans les maisons de transition et à la déchéance de nationalité belge' modifie l'article 23/2, § 1er, du Code 'de la nationalité belge' du 28 juin 1984 (ci-après: CNB)¹⁸ (article 7) et insère, dans le Code pénal actuel, l'article 141*quater*, qui dispose qu'en cas de condamnation pour infractions terroristes, le juge pénal est tenu dorénavant d'examiner d'office la question d'une déchéance éventuelle de la nationalité dans les conditions de l'article 23/2 du CNB, donc même en l'absence d'une réquisition du ministère public en ce sens (article 5)¹⁹.

L'avis 77.986/1/V, que la section de législation a donné sur cet avant-projet, formule les observations suivantes à propos des articles 5 et 7:²⁰

"5. Les modifications que les articles 5 et 7 de l'avant-projet apportent au Code pénal et à l'article 23/2 du CNB auront pour effet d'accroître la différence de sévérité entre le régime relatif à la déchéance de la nationalité pour infractions terroristes, d'une part, et pour les infractions énumérées à l'article 23/1, § 1er, 1°, du CNB, d'autre part. En effet, en ce qui concerne la catégorie d'infractions citée en premier lieu, cette déchéance pourra dorénavant également être prononcée par le juge pénal sans réquisition du ministère public.

S'agissant de la différence de traitement entre les auteurs de ces deux catégories d'infractions, le Conseil d'État, section de législation, a déjà observé ce qui suit par le passé:

'L'article 23/2 du CNB en projet prévoit, pour les infractions terroristes, un régime de déchéance de nationalité plus strict que celui qui sera maintenu par l'article 23/1, tel que modifié par l'article 4 du projet: en l'occurrence, le 'délai de prescription' de dix ans ne s'impose pas dans le régime de déchéance que met en place cet article 23/2.

Cette sévérité accrue serait justifiée, selon les explications du délégué, par 'le degré particulièrement élevé de gravité des infractions visées'.

L'auteur de l'avant-projet devrait toutefois, au regard du principe d'égalité et de non-discrimination, pouvoir être en mesure d'étoffer la justification de la différence de traitement ainsi opérée. Le degré plus élevé de gravité des infractions mentionnées par l'article 23/2 en projet du CNB ne ressort

¹⁸ In artikel 23/2, § 1, worden de woorden "op vordering van het openbaar ministerie" vervangen door de woorden "overeenkomstig artikel 141*quater* van het Strafwetboek".

¹⁹ Voor deze artikelen is niet in een specifieke datum van inwerkingtreding voorzien.

²⁰ Adv. RvS 77.986/1/V van 6 augustus 2025 over een voorontwerp van wet 'betreffende drugstesten in de transitiehuizen en de vervallenverklaring van Belgische nationaliteit'. In de memorie wordt dezelfde toelichting gegeven als in de memorie van toelichting bij het voorliggend voorontwerp.

¹⁸ À l'article 23/2, § 1er, les mots "sur réquisition du ministère public" sont remplacés par les mots "conformément à l'article 141*quater* du Code pénal".

¹⁹ Aucune date spécifique d'entrée en vigueur n'est prévue pour ces articles.

²⁰ Avis C.E. 77.986/1/V du 6 août 2025 sur un avant-projet de loi 'relative aux tests de drogue dans les maisons de transition et à la déchéance de nationalité belge'. L'exposé des motifs donne le même commentaire que l'exposé des motifs de l'avant-projet à l'examen.

van het WBN, blijkt in ieder geval niet enkel uit de vergelijking tussen de straffen die staan op die misdrijven en de straffen die staan op de misdrijven die vermeld worden in artikel 23/1 van het WBN, zoals het gewijzigd wordt bij artikel 4 van het voorontwerp. Zo wordt bijvoorbeeld de aanslag op het leven of op de persoon van de Koning, zoals bedoeld in artikel 23/1 van het WBN, gestraft met levenslange opsluiting (artikel 101 van het Strafwetboek), terwijl het werven van een persoon voor het plegen van een terroristisch misdrijf, zoals het valt binnen de werkingssfeer van het ontworpen artikel 23/2 van het WBN, enkel gestraft wordt met een opsluiting van vijf tot tien jaar en een geldboete van honderd tot vijfduizend euro (artikel 140ter van het Strafwetboek). Een soortgelijke vraag rijst inzonderheid met betrekking tot de verwijzing in artikel 23/1, § 1, 1°, van het WBN naar de artikelen 136bis tot 136septies van het Strafwetboek die sancties stellen op ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht: welke verwijzing ontbreekt in het ontworpen artikel 23/2.²¹

Met betrekking tot de thans voorziene uitdieping van dit onderscheid dient dezelfde opmerking te worden gemaakt.”

De opmerking uit advies 77.986/1/V kan worden herhaald.

23. Daarnaast moet worden opgemerkt dat in het ontworpen artikel 141quater huidig Sw ook een tweede lid is opgenomen dat luidt als volgt:

“De rechter kan, bij een met bijzondere redenen omkleed vonnis, beslissen de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit niet uit te spreken indien de gevolgen daarvan kennelijk onredelijk en onevenredig zouden zijn.”

De gemachtigde bevestigt dat deze bepaling ook moet worden opgenomen in het ontworpen artikel 386/1 nieuw Sw.

Artikel 69

24. In de Nederlandse tekst van artikel 436, eerste lid, nieuw Sw moeten de woorden “een niet-contant betaalinstrument” worden vervangen.

Artikel 72

25. Artikel 72 van het voorontwerp wijzigt zowel paragraaf 1 als paragraaf 2 van artikel 440 nieuw Sw.

²¹ Voetnoot 7 uit het geciteerde advies: Adv. RvS 57.127/AV van 24 maart 2015 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 20 juli 2015 ‘tot versterking van de strijd tegen het terrorisme’, Parl. St. Kamer 2014-15, nr. 54-1198/1, opmerking 5.2.3. Zie ook adv. RvS 61.796/2/V van 16 augustus 2017 over een wetsvoorstel ‘tot wijziging van het wetboek van de Belgische nationaliteit wat de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit betreft’, Parl. St. Kamer 2015-16, nr. 54-1968/2; adv. RvS 66.664/2 van 18 november 2019 over een wetsvoorstel ‘tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit teneinde de vervallenverklaring van nationaliteit ingevolge terrorisme mogelijk te maken’, Parl. St. Kamer 2019-20, nr. 55-68/2.

en tout cas pas de la seule comparaison entre les peines assortissant lesdites infractions et les peines sanctionnant les infractions mentionnées à l'article 23/1 du CNB, tel que modifié par l'article 4 de l'avant-projet. Ainsi et par exemple, l'attentat contre la vie ou la personne du Roi, mentionné par l'article 23/1 du CNB, est puni de la réclusion à perpétuité (article 101 du Code pénal), alors que le recrutement d'une personne en vue de commettre une infraction terroriste, tel qu'inclus dans le champ d'application de l'article 23/2 en projet du CNB, n'est puni que de la réclusion de cinq ans à dix ans et d'une amende de cent euros à cinq mille euros (article 140ter du Code pénal). Une question analogue se pose en ce qui concerne notamment la référence faite par l'article 23/1, § 1er, 1°, du Code pénal aux articles 136bis à 136septies du Code pénal, qui incriminent des violations graves du droit international humanitaire, référence absente de l'article 23/2 en projet²¹.

La même observation doit être formulée en ce qui concerne l'accroissement actuellement prévu de cette différence”.

L'observation formulée dans l'avis 77.986/1/V peut être réitérée.

23. Par ailleurs, il y a lieu d'observer que l'article 141quater, en projet, du C. pén. actuel contient un alinéa 2 qui s'énonce comme suit:

“Le juge peut décider, par un jugement spécialement motivé, de ne pas prononcer la déchéance de la nationalité belge lorsque les conséquences de celle-ci seraient manifestement déraisonnables et disproportionnées”.

Le délégué confirme que cette disposition doit aussi être reproduite à l'article 386/1, en projet, du nouveau C. pén.

Article 69

24. Dans le texte néerlandais de l'article 436, alinéa 1er, du nouveau C. pén., il convient de remplacer les mots “een niet-contant betaalinstrument”.

Article 72

25. L'article 72 de l'avant-projet modifie à la fois le paragraphe 1er et le paragraphe 2 de l'article 440 du nouveau C. pén.

²¹ Note de bas de page 7 de l'avis cité: Avis C.E. 57.127/AG du 24 mars 2015 sur un avant-projet devenu la loi du 20 juillet 2015 ‘visant à renforcer la lutte contre le terrorisme’, Doc. parl., Chambre, 2014-2015, n° 54-1198/1, observation 5.2.3. Voir aussi l'avis C.E. 61.796/2/V du 16 août 2017 sur une proposition de loi ‘modifiant le Code de la nationalité belge en ce qui concerne la déchéance de la nationalité belge’, Doc. parl., Chambre, 2015-2016, n° 54-1968/2; l'avis C.E. 66.664/2 du 18 novembre 2019 sur une proposition de loi ‘modifiant le Code de la nationalité belge afin de permettre la déchéance de la nationalité pour terrorisme’, Doc. parl., Chambre, 2019-2020, n° 55-68/2.

In de memorie van toelichting wordt over de wijziging van artikel 440, § 2, nieuw Sw gesteld: “de term ‘nationaal’ moet niet worden gepreciseerd wanneer het gaat om postzegels van buitenlandse staten”. In de Nederlandse tekst van de memorie van toelichting wordt daarmee bedoeld dat de precisering van “rijksstempels” niet nodig is wanneer het gaat om zegels van buitenlandse staten.

Artikel 72, 2°, van het voorontwerp voert evenwel geen wijziging in die zin door. Het laat ten onrechte de verwijzing naar “rijksstempels” staan. De bepaling moet worden aangevuld om in overeenstemming te zijn met de bedoeling van de stellers van het voorontwerp.

Artikel 94

26. Artikel 94 van het voorontwerp vervangt in het opschrift van de Nederlandse versie van artikel 536 nieuw Sw de woorden “illegale loterijen” door de woorden “een illegale loterij”. Dezelfde wijziging moet worden doorgevoerd in de tekst van artikel 536, eerste lid, nieuw Sw.²²

Artikel 98

27. Artikel 98 van het voorontwerp vervangt de woorden “ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijk werk” in artikel 644, derde lid, nieuw Sw door de woorden “integriteitsaantasting van de tweede graad”.

In de memorie van toelichting wordt gesteld dat het begrip “ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijk werk” is opgenomen onder het begrip “integriteitsaantasting van de tweede graad”. Nochtans wordt in artikel 79, 17°, nieuw Sw ook de integriteitsaantasting van de derde graad gedefinieerd door te verwijzen naar de ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijk werk.

De gemachtigde verklaart:

“L'article 272bis du Code pénal actuel fait référence aux mots ‘une maladie ou une incapacité de travail personnel’. Cela correspond aux atteintes à l'intégrité du deuxième degré. Les atteintes à l'intégrité du troisième degré visent la maladie paraissant incurable, l'incapacité de travail personnel de plus de quatre mois, la perte de l'usage absolu d'un organe, la mutilation grave. La transposition est donc effectuée correctement. Mais par cohérence, il y a lieu de viser à la fois les atteintes à l'intégrité du deuxième degré que les atteintes à l'intégrité du troisième degré.”

In het ontworpen artikel 644 nieuw Sw moet dan ook eveneens de verwijzing naar de integriteitsaantasting van de derde graad worden opgenomen.

²² Zoals ook is gebeurd in de artikelen 534 en 535 (artikelen 91 en 93).

Au sujet de la modification de l'article 440, § 2, du nouveau C. pén., l'exposé des motifs précise: “le terme ‘nationaux’ ne doit pas être précisé lorsqu'il s'agit de timbres d'États étrangers”. Le texte néerlandais de l'exposé des motifs entend ainsi par là que la précision de “rijksstempels” n'est pas nécessaire lorsqu'il s'agit de timbres d'États étrangers.

L'article 72, 2°, de l'avant-projet n'apporte toutefois aucune modification en ce sens. Il maintient à tort la référence aux “rijksstempels”. Il conviendra de compléter la disposition afin de la conformer à l'intention des auteurs de l'avant-projet.

Article 94

26. L'article 94 de l'avant-projet remplace, dans l'intitulé de la version néerlandaise de l'article 536 du nouveau C. pén., les mots “illegale loterijen” par les mots “een illegale loterij”. La même modification doit être apportée dans le texte de l'article 536, alinéa 1er, du nouveau C. pén.²²

Article 98

27. L'article 98 de l'avant-projet remplace les mots “maladie ou une incapacité de travail personnel” à l'article 644, alinéa 3, du nouveau C. pén. par les mots “atteinte à l'intégrité du deuxième degré”.

L'exposé des motifs précise que la notion de “maladie ou une incapacité de travail personnel” est inscrite sous le concept d’“atteinte à l'intégrité du deuxième degré”. Pourtant, l'article 79, 17°, du nouveau C. pén. définit également l'atteinte à l'intégrité du troisième degré en faisant référence à l'incapacité de travail personnel.

Le délégué déclare:

“L'article 272bis du Code pénal actuel fait référence aux mots ‘une maladie ou une incapacité de travail personnel’. Cela correspond aux atteintes à l'intégrité du deuxième degré. Les atteintes à l'intégrité du troisième degré visent la maladie paraissant incurable, l'incapacité de travail personnel de plus de quatre mois, la perte de l'usage absolu d'un organe, la mutilation grave. La transposition est donc effectuée correctement. Mais par cohérence, il y a lieu de viser à la fois les atteintes à l'intégrité du deuxième degré que les atteintes à l'intégrité du troisième degré.”

L'article 644, en projet, du nouveau C. pén. doit dès lors également reproduire la référence à l'atteinte à l'intégrité du troisième degré.

²² Telle qu'elle a également été apportée dans les articles 534 et 535 (articles 91 et 93).

28. Daarnaast bevestigt de gemachtigde dat ook artikel 645, tweede lid, nieuw Sw in dezelfde zin moet worden gewijzigd. Het voorontwerp moet worden aangevuld met een bepaling in die zin.

Artikelen 105 en 106

29. De artikelen 105 en 106 van het voorontwerp voorzien in de opheffing van de artikelen 3 tot 35 respectievelijk 3 tot 118 van de wetten van 29 februari 2024.

In de memorie van toelichting wordt de opheffing van deze wijzigings- en opheffingsbepalingen als volgt verantwoord:

“Inderdaad, (...) sommige van deze wetten zijn sindsdien gewijzigd, waardoor bepaalde bepalingen verouderd zijn. Bovendien zijn de wijzigingen die door de wetten van 29 februari 2024 zijn aangebracht niet exhaustief. Ze zullen dus worden opgenomen in de verschillende ontwerpen die gericht zijn op het in overeenstemming brengen van de wettelijke bepalingen die tot de bevoegdheid van Justitie behoren met het nieuwe Strafwetboek.”

De gemachtigde geeft nog de volgende toelichting:

“Pour répondre à cette question, il est utile de se référer à l'exposé des motifs de l'avant-projet de loi relative à la mise en concordance des dispositions légales en vigueur de la Justice avec le Code pénal du 29 février 2024 (première partie):

‘La révision de la législation fédérale pénale en matière de Justice a mis en lumière des dispositions devenues superflues car intégrées dans le nouveau code pénal, des dispositions obsolètes car dépouillées de pertinence ou de plus-value par l'application générale du livre Ier du nouveau Code pénal ainsi que des dispositions tombées en désuétude qu'il a été choisi d'abroger avec les deux premières catégories plutôt qu'en adapter inutilement le contenu.

Afin de rendre ces modifications plus claires, accessibles et complètes, il est proposé d'abroger les dispositions modificatives et abrogatoires présentes dans les lois du 29 février 2024 introduisant le livre Ier et II du Code pénal et de les intégrer directement dans ce projet de loi.

Les dispositions abrogatoires sont donc abrogées mais reprises dans le projet de loi précité ainsi que dans l'avant-projet de loi relative à la mise en concordance des dispositions légales en vigueur de la Justice avec le Code pénal du 29 février 2024 II.”

28. En outre, le délégué confirme que l'article 645, alinéa 2, du nouveau C. pén. doit aussi être modifié dans le même sens. On complètera l'avant-projet par une disposition en ce sens.

Articles 105 et 106

29. Les articles 105 et 106 de l'avant-projet prévoient l'abrogation, respectivement, des articles 3 à 35 et 3 à 118 des lois du 29 février 2024.

L'exposé des motifs justifie l'abrogation de ces dispositions modificatives et abrogatoires comme suit:

“En effet, certaines des lois contenues dans le chapitre sur les dispositions modificatives ont déjà fait l'objet de modification[s], rendant certaines de ces dispositions obso-lètes. De plus, les modifications apportées dans la loi [lire: les lois] du 29 février 2024 ne sont pas exhaustives. Elles seront donc intégr[é]s dans les différents projets visant à harmoniser les dispositions légales qui tombent dans la compétence de la Justice avec le nouveau Code pénal”.

Le délégué fournit encore les précisions suivantes:

“Pour répondre à cette question, il est utile de se référer à l'exposé des motifs de l'avant-projet de loi relative à la mise en concordance des dispositions légales en vigueur de la Justice avec le Code pénal du 29 février 2024 (première partie):

‘La révision de la législation fédérale pénale en matière de Justice a mis en lumière des dispositions devenues superflues car intégrées dans le nouveau code pénal, des dispositions obsolètes car dépouillées de pertinence ou de plus-value par l'application générale du livre Ier du nouveau Code pénal ainsi que des dispositions tombées en désuétude qu'il a été choisi d'abroger avec les deux premières catégories plutôt qu'en adapter inutilement le contenu.

Afin de rendre ces modifications plus claires, accessibles et complètes, il est proposé d'abroger les dispositions modificatives et abrogatoires présentes dans les lois du 29 février 2024 introduisant le livre Ier et II du Code pénal et de les intégrer directement dans ce projet de loi.

Les dispositions abrogatoires sont donc abrogées mais reprises dans le projet de loi précité ainsi que dans l'avant-projet de loi relative à la mise en concordance des dispositions légales en vigueur de la Justice avec le Code pénal du 29 février 2024 II.”.

Het verdient inderdaad aanbeveling de betrokken artikelen in de wetten van 29 februari 2024 op te heffen, en de inhoud ervan op te nemen in de voorontwerpen van wet 'houdende harmonisatie van de geldende wetsbepalingen van Justitie met het Strafwetboek van 29 februari 2024'. Daarbij moet er wel over worden gewaakt dat deze opheffing, en dus hun verwijdering uit de wetten van 29 februari 2024, plaatsvindt op een datum vóór 8 april 2026.

De griffier,

Greet VERBERCKMOES

De voorzitter,

Wouter PAS

Il est en effet recommandé d'abroger les articles concernés dans les lois du 29 février 2024 et d'en intégrer le contenu dans les avant-projets de loi 'relative à la mise en concordance des dispositions légales en vigueur de la Justice avec le Code pénal du 29 février 2024'. Dans ce cadre, il faudra toutefois veiller à ce que cette abrogation et, partant, la suppression de ces articles des lois du 29 février 2024, ait lieu à une date antérieure au 8 avril 2026.

Le greffier,

Greet VERBERCKMOES

Le président,

Wouter PAS

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van Justitie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Justitie is ermee belast in onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

HOOFDSTUK 1**Algemene bepaling****Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 20 van deze wet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van de Richtlijn (EU) (EU) 2024/1203 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2025 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht en tot vervanging van de Richtlijnen 2008/99/EG en 2009/123/EG.

HOOFDSTUK 2**Wijzigingen van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek I van het Strafwetboek****Art. 3**

In artikel 2 van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek I van het Strafwetboek, wordt in artikel 42, § 2, derde lid, van het Strafwetboek, het woord “geneesheer” telkens vervangen door het woord “arts”.

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,

SALUT.

Sur la proposition de la ministre de la Justice,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

La ministre de la Justice est chargée de présenter en notre nom à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

CHAPITRE 1ER**Disposition générale****Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

L'article 20 de la présente loi transpose partiellement la directive (UE) 2024/1203 du Parlement européen et du Conseil du 11 avril 2024 relative à la protection de l'environnement par le droit pénal et remplaçant les directives 2008/99/CE et 2009/123/CE.

CHAPITRE 2**Modifications de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal****Art. 3**

Dans l'article 2 de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal, dans le texte néerlandais de l'article 42, § 2, alinéa 3, du Code pénal, le mot “geneesheer” est chaque fois remplacé par le mot “arts”.

Art. 4

In artikel 2 van dezelfde wet, in artikel 47, vijfde lid, van het Strafwetboek, worden de woorden “voorwaardelijke of voorlopige invrijheidstelling” vervangen door de woorden “voorwaardelijke invrijheidsstelling, voorlopige invrijheidsstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering en de invrijheidsstelling onder toezicht”.

Art. 5

In artikel 2 van dezelfde wet, in artikel 48, derde lid, van het Strafwetboek, worden de woorden “voorwaardelijke of voorlopige invrijheidstelling” vervangen door de woorden “voorwaardelijke invrijheidsstelling, voorlopige invrijheidsstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering en de invrijheidsstelling onder toezicht”.

Art. 6

In artikel 2 van dezelfde wet, in artikel 49, vierde lid, van het Strafwetboek, worden de woorden “voorwaardelijke of voorlopige invrijheidstelling” vervangen door de woorden “voorwaardelijke invrijheidsstelling, voorlopige invrijheidsstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering en de invrijheidsstelling onder toezicht”.

Art. 7

In artikel 2 van de wet worden in artikel 50 van het Strafwetboek, de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

“De oplegging van deze straf moet met bijzondere redenen worden omkleed en rekening houden met de ernst van de feiten, met de reclasseringsmogelijkheden voor de veroordeelde of het risico op recidive.”;

2° in het tweede lid, dat het derde lid wordt, worden de woorden “voorwaardelijke of voorlopige invrijheidstelling” vervangen door de woorden “voorwaardelijke invrijheidsstelling, voorlopige invrijheidsstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering en de invrijheidsstelling onder toezicht”.

Art. 4

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 47, alinéa 5, du Code pénal, les mots “libération conditionnelle ou provisoire” sont remplacés par les mots “libération conditionnelle, de mise en liberté provisoire en vue de l'éloignement du territoire ou de la remise et de la libération sous surveillance”.

Art. 5

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 48, alinéa 3, du Code pénal, les mots “libération conditionnelle ou provisoire” sont remplacés par les mots “libération conditionnelle, de mise en liberté provisoire en vue de l'éloignement du territoire ou de la remise et de la libération sous surveillance”.

Art. 6

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 49, alinéa 4, du Code pénal, les mots “libération conditionnelle ou provisoire” sont remplacés par les mots “libération conditionnelle, de mise en liberté provisoire en vue de l'éloignement du territoire ou de la remise et de la libération sous surveillance”.

Art. 7

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 50 du Code pénal, les modifications suivantes sont insérées:

1° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 1er et 2:

“L'imposition de cette peine doit être spécialement motivée et tenir compte de la gravité des faits, de la capacité de réinsertion du condamné ou du risque de récidive.”;

2°, dans l'alinéa 2, qui devient l'alinéa 3, les mots “libération conditionnelle ou provisoire” sont remplacés par les mots “libération conditionnelle, de mise en liberté provisoire en vue de l'éloignement du territoire ou de la remise et de la libération sous surveillance”.

Art. 8

In artikel 2 van dezelfde wet, in artikel 53, § 5, van het Strafwetboek, wordt het woord “rechtstreeks” opgeheven.

Art. 9

In artikel 2 van dezelfde wet, in artikel 54, eerste paragraaf, eerste lid, 1°, i) van het Strafwetboek, worden de woorden “in de artikelen 488, 524, 525, 527, 528” vervangen door de woorden “in de artikelen 488, 524 tot 528”.

Art. 10

In artikel 2 van dezelfde wet, in artikel 56, § 2, derde lid, van het Strafwetboek, worden de woorden “en kan aanwijzingen geven betreffende de concrete inhoud en de uitvoeringsmodaliteiten ervan” vervangen door de woorden “, geeft aanwijzingen betreffende de concrete inhoud en kan aanwijzingen geven betreffende de uitvoeringsmodaliteiten ervan”.

Art. 11

In artikel 2 van dezelfde wet, in artikel 59 van het Strafwetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de eerste zin worden de woorden “tijdelijke of” ingevoegd tussen het woord “de” en het woord “definitieve”;

2° in de tweede zin worden de woorden “gelijkaardig aan die naar aanleiding waarvan het misdrijf werd gepleegd” vervangen door de woorden “die verband houdt met degene die geleid heeft tot het plegen van het misdrijf”.

Art. 12

In artikel 2 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht in artikel 60 van het Strafwetboek:

1° in het eerste lid worden de woorden “voorwaardelijke of voorlopige invrijheidstelling” vervangen door de woorden “voorwaardelijke invrijheidsstelling, voorlopige invrijheidsstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering en de invrijheidsstelling onder toezicht”;

2° het tweede lid wordt aangevuld met de woorden “voor natuurlijke personen en op een geldboete van 2.080.000 euro voor rechtspersonen”.

Art. 8

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 53, § 5, du Code pénal, le mot “directement” est supprimé.

Art. 9

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 54, § 1er, alinéa 1er, 1°, i, du Code pénal, les mots “aux articles 488, 524, 525, 527, 528” sont remplacés par les mots “aux articles 488, 524 à 528”.

Art. 10

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 56, § 2, alinéa 3, du Code pénal, les mots “et peut donner des indications concernant son contenu concret et ses modalités d'exécution” sont remplacés par les mots “, donne des indications concernant son contenu concret et peut donner des indications concernant ses modalités d'exécution”.

Art. 11

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 59 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la première phrase, les mots “temporaire ou” sont insérés entre le mot “fermeture” et le mot “définitive”;

2° dans la deuxième phrase, le mot “similaire” est remplacé par le mot “liée”.

Art. 12

Dans l'article 2 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées à l'article 60 du Code pénal:

1° à l'alinéa 1er, les mots “libération conditionnelle ou provisoire” sont remplacés par les mots “libération conditionnelle, de mise en liberté provisoire en vue de l'éloignement du territoire ou de la remise et de la libération sous surveillance”;

2° l'alinéa 2 est complété par les mots “pour les personnes physiques et à une amende de 2.080.000 euros pour les personnes morales”.

Art. 13

In artikel 2 van dezelfde wet, in artikel 62, § 3, van het Strafwetboek, wordt het eerste lid aangevuld met een zin, luidende:

“In geen geval mag de opgelegde straf hoger zijn dan het maximale cumulatieve straftotaal dat bij een niet-gelijktijdige berechting kan worden opgelegd.”

Art. 14

In artikel 2 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht in artikel 64 van het Strafwetboek:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “in persoon of via zijn advocaat, met kennis van zaken,” ingevoegd tussen de woorden “de beklaagde hiermee” en het woord “instemt”;

2° in paragraaf 4, wordt de bepaling onder 1° vervangen als volgt:

“1° indien bij een in kracht van gewijsde getreden beslissing wordt vastgesteld dat een nieuw misdrijf, gepleegd tijdens de proeftijd, een hoofdgevangenisstraf van minstens zes maanden tot gevolg heeft gehad in het geval van een natuurlijk persoon, of een geldboete van meer dan 20.000 euro in het geval van een rechtspersoon;”;

3° in paragraaf 4, wordt de bepaling onder 2° aangevuld met een zin, luidende:

“Dit geldt eveneens indien de maatregel tegelijkertijd is genomen wegens een overtreding van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer of van haar uitvoeringsbesluiten en wegens een overtreding van de artikelen 107, 107/1 of 218 van dit Wetboek.”

Art. 15

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 65 van het Strafwetboek, de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “, van de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap” ingevoegd tussen de woorden “verlengde opvolging” en de woorden “of van een vervangende straf”;

2° paragraaf 4, eerste lid, wordt vervangen als volgt:

Art. 13

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 62, § 3, du Code pénal, l'alinéa 1er est complété par une phrase rédigée comme suit:

“En aucun cas, la peine prononcée ne peut excéder le maximum du cumul des peines pouvant être prononcées en cas de jugement non simultané.”

Art. 14

Dans l'article 2 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées à l'article 64 du Code pénal:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “en personne ou par l'intermédiaire de son avocat, en connaissance de cause,” sont insérés entre les mots “du prévenu,” et les mots “la suspension du”;

2° dans le paragraphe 4, le 1° est remplacé par ce qui suit:

“1° lorsqu'il résulte d'une décision passée en force de chose jugée qu'une nouvelle infraction, commise dans le délai d'épreuve, a entraîné une peine d'emprisonnement principale d'au moins six mois dans le cas d'une personne physique ou une peine d'amende de plus de 20.000 euros dans le cas d'une personne morale;”;

3° dans le paragraphe 4, le 2° est complété par une phrase, rédigée comme suit:

“Cela vaut également si la mesure est prise en même temps pour une infraction à la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière ou à ses arrêtés d'exécution et pour une infraction aux articles 107, 107/1 ou 218 du présent Code.”

Art. 15

Dans l'article 2 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées à l'article 65 du Code pénal:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “, de la peine de prestation en faveur de la communauté” sont insérés entre les mots “du suivi prolongé” et les mots “ou d'une peine subsidiaire”;

2° le paragraphe 4, alinéa 1er, est remplacé par ce qui suit:

“Het uitstel wordt herroepen indien bij een in kracht van gewijsde getreden beslissing wordt vastgesteld dat een nieuw misdrijf, gepleegd tijdens de proeftijd, een gevangenisstraf van meer dan achttien maanden zonder uitstel voor een natuurlijk persoon, of een geldboete van meer dan 180.000 euro zonder uitstel voor een rechtspersoon tot gevolg heeft gehad.”;

3° paragraaf 4, tweede lid, wordt vervangen als volgt:

“Het uitstel kan worden herroepen indien bij een in kracht van gewijsde getreden beslissing wordt vastgesteld dat een nieuw misdrijf, gepleegd tijdens de proeftijd, een gevangenisstraf zonder uitstel van ten hoogste achttien maanden voor een natuurlijk persoon, of een geldboete van meer dan 20.000 euro tot ten hoogste 180.000 euro zonder uitstel voor een rechtspersoon tot gevolg heeft gehad.”;

4° in paragraaf 4, wordt een nieuw lid ingevoegd tussen het derde en vierde lid, luidende:

“Het uitstel en het probatie-uitstel kunnen ook worden herroepen indien diegene voor wie de maatregel is genomen wegens een overtreding van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer of van haar uitvoeringsbesluiten, gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf heeft gepleegd dat veroordeling krachtens de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer tot gevolg heeft gehad. Dit geldt eveneens indien de maatregel tegelijkertijd is genomen wegens een overtreding van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer of van haar uitvoeringsbesluiten en wegens een overtreding van de artikelen 107, 107/1 of 218 van dit Wetboek.”;

5° in het vierde lid van paragraaf 4, dat het vijfde lid zal vormen, worden de woorden “een jaar” vervangen door de woorden “drie jaar”.

Art. 16

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 74 van het Strafwetboek, de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de eerste paragraaf, tweede lid, worden de woorden “gewijsde is getreden. Straffen van niveau 3, 2 en 1” vervangen door de woorden “gewijsde is getreden en straffen van niveau 3, 2 en 1”;

2° het artikel wordt aangevuld met een paragraaf 3, luidende:

“Le sursis est révoqué s’il est constaté dans une décision passée en force de chose jugée, qu’une nouvelle infraction commise pendant le délai d’épreuve a entraîné pour une personne physique, une peine d’emprisonnement de plus de dix-huit mois sans sursis ou, pour une personne morale, une peine d’amende de plus de 180.000 euros sans sursis.”;

3° le paragraphe 4, alinéa 2, est remplacé par ce qui suit:

“Le sursis peut être révoqué s’il est constaté dans une décision passée en force de chose jugée, qu’une nouvelle infraction commise pendant le délai d’épreuve a entraîné pour une personne physique, une peine d’emprisonnement sans sursis ne dépassant pas dix-huit mois ou pour une personne morale une peine d’amende sans sursis de plus de 20.000 euros jusqu’à 180.000 euros au plus.”;

4° dans le paragraphe 4, il est inséré un nouvel alinéa entre le troisième et le quatrième alinéa, rédigé comme suit:

“Le sursis et le sursis probatoire peuvent aussi être révoqués si la personne qui fait l’objet de cette mesure du chef d’une infraction à la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière ou à ses arrêtés d’exécution a commis une nouvelle infraction pendant le délai d’épreuve et ayant entraîné à une condamnation en vertu de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière. Cela vaut également si la mesure est prise en même temps pour une infraction à la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière ou à ses arrêtés d’exécution et pour une infraction aux articles 107, 107/1 ou 218 du présent Code.”;

5° dans l’alinéa 4 du paragraphe 4, qui deviendra l’alinéa 5, les mots “une année révolue” sont remplacés par les mots “trois années révolues”.

Art. 16

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 74 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “force de chose jugée. Les peines de niveau 3, 2 et 1” sont remplacés par les mots “force de chose jugée et les peines de niveau 3, 2 et 1”;

2° l’article est complété par le paragraphe 3 rédigé comme suit:

“§ 3. De verjaring van de straffen uitgesproken met uitstel overeenkomstig artikel 65 begint te lopen op de hierna vermelde data:

wanneer het uitstel van rechtswege wordt herroepen krachtens artikel 65, § 4, eerste lid, begint de verjaring te lopen op hetzelfde tijdstip als die van de straffen uitgesproken voor het nieuwe misdrijf;

wanneer het uitstel wordt herroepen in toepassing van artikel 65, § 4, tweede, derde en vierde lid, begint de verjaring te lopen vanaf de datum van het herroepingsvonnis.”

Art. 17

In artikel 38 van dezelfde wet, worden de woorden “en artikel 25 van deze wet” telkens opgeheven.

HOOFDSTUK 3

Wijzigingen van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek

Art. 18

In artikel 2 van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek, wordt artikel 79, 5°, van het Strafwetboek, vervangen als volgt:

“5° persoon met een openbare functie:

a) een persoon die op basis van een wet, een besluit of een rechterlijke beslissing:

— de openbare orde moet handhaven;

— de naleving van bepaalde normen of beslissingen van een overheidsorgaan moet controleren;

— de naleving van bepaalde normen of beslissingen van een overheidsorgaan moet afdwingen;

b) een persoon die een openbare dienst of opdracht uitoefent waarbij zijn handelingen zijn bepaald en gereguleerd door een wet, besluit of rechterlijke beslissing;”.

Art. 19

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 89 van het Strafwetboek de volgende wijzigingen aangebracht:

“§ 3. La prescription des peines prononcées avec sursis en application de l'article 65 commence à courir aux dates ci-après:

si le sursis est révoqué de plein droit par application de l'article 65, § 4, alinéa 1er, la prescription prend cours en même temps que celle des peines prononcées pour la nouvelle infraction;

s'il est révoqué par application de l'article 65, § 4, alinéas 2, 3 et 4 la prescription prend cours à compter de la date du jugement de révocation.”

Art. 17

Dans l'article 38 de la même loi, les mots “et de l'article 25 de la présente loi” sont chaque fois abrogés.

CHAPITRE 3

Modifications de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal

Art. 18

Dans l'article 2 de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal, l'article 79, 5°, du Code pénal est remplacé par ce qui suit:

“5° personne exerçant une fonction publique:

a) une personne qui, en vertu d'une loi, d'un arrêté ou d'une décision judiciaire:

— doit maintenir l'ordre public;

— doit contrôler le respect de certaines normes ou décisions d'un organisme public;

— doit faire respecter certaines normes ou décisions d'un organisme public;

b) une personne qui exerce une mission ou un service public dans le cadre duquel ses actes sont déterminés et réglementés par une loi, un arrêté ou une décision judiciaire;”.

Art. 19

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 89 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° het woord “menselijkheid” wordt telkens vervangen door het woord “mensheid”;

2° paragraaf 2 wordt opgeheven;

3° paragraaf 3 wordt hernummerd tot paragraaf 2.

Art. 20

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 94, § 1, derde lid, b), van het Strafwetboek, de woorden “of een volledige beschermde habitat in de zin van artikel 2, b), van de Richtlijn (EU) 2024/1203 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht en tot vervanging van de Richtlijnen 2008/99/EG en 2009/123/EG” ingevoegd tussen de woorden “door een volledig ecosysteem” en de woorden “of een volledige soort”.

Art. 21

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in de Franse tekst van artikel 130 van het Strafwetboek, het woord “*inhumain*” vervangen door het woord “*dégradant*”.

Art. 22

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 150 van het Strafwetboek de woorden “houdt de rechter in het bijzonder rekening met het feit dat” vervangen door de woorden “neemt de rechter in overweging het feit dat”.

Art. 23

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt een artikel 150/1 ingevoegd in titel 3, hoofdstuk 3, afdeling 1, onderafdeling 4, van het Strafwetboek, luidende:

“Art. 150/1. Bijkomende straf

Onverminderd de toepassing van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek kan de rechter de onwaardigheid om te erven uitspreken voor het misdrijf verkrachting en alle verzwaarde vormen van dit misdrijf, bedoeld in onderafdeling 3, behoudens de niet-consensuele seksuele handelingen met de dood tot gevolg.”

1° dans le texte néerlandais, le mot “*menselijkheid*” est à chaque fois remplacé par le mot “*mensheid*”;

2° le paragraphe 2 est abrogé;

3° le paragraphe 3 est renuméroté paragraphe 2.

Art. 20

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 94, § 1er, alinéa 3, b), du Code pénal, les mots “ou un habitat entier situé dans un site protégé au sens de l'article 2, b), de la directive (UE) 2024/1203 du Parlement européen et du Conseil du 11 avril 2024 relative à la protection de l'environnement par le droit pénal et remplaçant les directives 2008/99/CE et 2009/123/CE” sont insérés entre les mots “par un écosystème entier” et les mots “ou une espèce entière”.

Art. 21

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 130 du Code pénal, le mot “*inhumain*” est remplacé par le mot “*dégradant*”.

Art. 22

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 150 du Code pénal, les mots “le juge tient plus particulièrement compte du fait que” sont remplacés par les mots “le juge prend en considération le fait que”.

Art. 23

Dans l'article 2 de la même loi, il est inséré un article 150/1 dans le titre 3, chapitre 3, section 1re, sous-section 4, du Code pénal, rédigé comme suit:

“Art. 150/1. La peine accessoire

Sans préjudice de l'application des dispositions du Code civil, le juge peut prononcer l'indignité successorale pour l'infraction de viol et toutes les formes aggravées de cette infraction visées dans la sous-section 3, sauf pour les actes à caractère sexuel non consentis ayant entraîné la mort.”

Art. 24

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in artikel 154, tweede lid, van het Strafwetboek, het woord “met” ingevoegd tussen de woorden “wordt bestraft” en de woorden “een straf”.

Art. 25

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 181 van het Strafwetboek de woorden “houdt de rechter in het bijzonder rekening met het feit dat” vervangen door de woorden “neemt de rechter in overweging het feit dat”.

Art. 26

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 186 van het Strafwetboek de woorden “houdt de rechter in het bijzonder rekening met het feit dat” vervangen door de woorden “neemt de rechter in overweging het feit dat”.

Art. 27

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt artikel 188, zesde lid, van het Strafwetboek opgeheven.

Art. 28

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt artikel 189 van het Strafwetboek opgeheven.

Art. 29

In artikel 2 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen in artikel 190 van het Strafwetboek, aangebracht:

1° in paragraaf 2, tweede lid, worden in de Franse tekst de woorden “*du droit*” opgeheven en in de Nederlandse tekst de woorden “de ontzetting uitspreken uit het recht” vervangen door de woorden “het verbod uitspreken”;

2° paragraaf 3 wordt vervangen als volgt:

“§ 3. Artikel 48, derde en vierde lid, is van toepassing op de in paragraaf 2 bedoelde verboden.”

Art. 24

Dans l'article 2 de la même loi, dans le texte néerlandais de l'article 154, alinéa 2, du Code pénal, le mot “*met*” est inséré entre les mots “*wordt bestraft*” et “*een straf*”.

Art. 25

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 181 du Code pénal, les mots “le juge tient plus particulièrement compte du fait que” sont remplacés par les mots “le juge prend en considération le fait que”.

Art. 26

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 186 du Code pénal, les mots “le juge tient plus particulièrement compte du fait que” sont remplacés par les mots “le juge prend en considération le fait que”.

Art. 27

Dans l'article 2 de la même loi, l'article 188, alinéa 6, du Code pénal est abrogé.

Art. 28

Dans l'article 2 de la même loi, l'article 189 du Code pénal est abrogé.

Art. 29

Dans l'article 2 de la même loi, à l'article 190 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 2, alinéa 2, les mots “*du droit*” sont abrogés dans le texte français et les mots “*de ontzetting uitspreken uit het recht*” sont remplacés par les mots “*het verbod uitspreken*” dans le texte néerlandais;

2° le paragraphe 3 est remplacé par ce qui suit:

“§ 3. L'article 48, alinéas 3 et 4, est applicable aux interdictions prévues au paragraphe 2.”

Art. 30

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 192, § 2, van het Strafwetboek de woorden “Het overtreden” vervangen door de woorden “Opzettelijke overtredingen”.

Art. 31

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 217 van het Strafwetboek de woorden “*prévoyance et de précaution*” vervangen door de woorden “*prévoyance ou de précaution*”.

Art. 32

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 218 van het Strafwetboek de woorden “*prévoyance et de précaution*” vervangen door de woorden “*prévoyance ou de précaution*”.

Art. 33

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in het opschrift van de Franse tekst van artikel 229 van het Strafwetboek het woord “*excuses*” vervangen door het woord “*excuse*”.

Art. 34

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in artikel 233, eerste lid, 2°, van het Strafwetboek het woord “*te*” ingevoegd tussen de woorden “*een Staat*” en het woord “*dwingen*”.

Art. 35

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt artikel 248 van het Strafwetboek vervangen als volgt:

“Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor een misdrijf omschreven in deze afdeling neemt de rechter het feit dat het misdrijf werd gepleegd in een wetgevende vergadering of op de terechtzitting van een hof of van een rechtbank in overweging.”

Art. 36

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt artikel 263 van het Strafwetboek vervangen als volgt:

Art. 30

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 192, § 2, du Code pénal, le mot “*délibérément*” est inséré entre les mots “*de violer*” et les mots “*le présent*”.

Art. 31

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 217 du Code pénal, les mots “*prévoyance et de précaution*” sont remplacés par les mots “*prévoyance ou de précaution*”.

Art. 32

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 218 du Code pénal, les mots “*prévoyance et de précaution*” sont remplacés par les mots “*prévoyance ou de précaution*”.

Art. 33

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'intitulé de l'article 229 du Code pénal, le mot “*excuses*” est remplacé par le mot “*excuse*”.

Art. 34

Dans l'article 2 de la même loi, dans le texte néerlandais de l'article 233, alinéa 1er, 2°, du Code pénal, le mot “*te*” est inséré entre les mots “*een Staat*” et le mot “*dwingen*”.

Art. 35

Dans l'article 2 de la même loi, le texte néerlandais de l'article 248 du Code pénal est remplacé par ce qui suit:

“Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor een misdrijf omschreven in deze afdeling neemt de rechter het feit dat het misdrijf werd gepleegd in een wetgevende vergadering of op de terechtzitting van een hof of van een rechtbank in overweging.”

Art. 36

Dans l'article 2 de la même loi, l'article 263 du Code pénal est remplacé par ce qui suit:

“Art. 263. Specifieke verboden en ontzettingen in geval van veroordeling wegens mensenhandel en mensensmokkel

§ 1. Ingeval van veroordeling wegens mensenhandel of mensensmokkel worden de schuldigen veroordeeld tot de ontzetting uit de rechten bedoeld in artikel 47, eerste lid.

§ 2. Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter ingeval van veroordeling wegens mensenhandel, voor de veroordeelde het verbod uitspreken om gedurende een jaar tot twintig jaar een drankgelegenheid, een bureau voor arbeidsbemiddeling, een onderneming die vertoningen organiseert, een zaak voor verhuur of verkoop van visuele dragers, een hotel, een bureau voor verhuur van kamers of appartementen, een reisbureau, een huwelijksbureau, een adoptie-instelling, een instelling waaraan de bewaring van minderjarigen wordt toevertrouwd, een bedrijf dat instaat voor het vervoer van leerlingen en jeugdgroepen, een gelegenheid voor ontspanning of vakantie, of een inrichting die lichaamsverzorging of psychologische begeleiding aanbiedt, hetzij persoonlijk, hetzij door bemiddeling van een tussenpersoon, uit te baten of er, in welke hoedanigheid ook, werkzaam te zijn, of een beroepsactiviteit of sociale activiteit verbonden aan het plegen van het misdrijf uit te oefenen.

§ 3. Ook kan de rechter, onverminderd andere wettelijke bepalingen, ingeval van veroordeling wegens mensenhandel, voor een termijn van een jaar tot twintig jaar, het verbod uitspreken om:

1° in welke hoedanigheid ook deel te nemen aan onderwijs in een openbare of particuliere instelling die minderjarigen opvangt;

2° als vrijwilliger, als lid van het statutair of contractueel personeel of als lid van de organen van bestuur en beheer, deel uit te maken van elke rechtspersoon of feitelijke vereniging waarvan de activiteit in hoofdzaak op minderjarigen is gericht;

3° als vrijwilliger, als lid van het statutair of contractueel personeel of als lid van de organen van bestuur en beheer, van elke rechtspersoon of feitelijke vereniging een activiteit toegewezen te krijgen die de veroordeelde in een vertrouwens- of een gezagsrelatie tegenover minderjarigen plaatst.

§ 4. Artikel 48, derde en vierde lid, is van toepassing op de in paragrafen 2 en 3 bedoelde verboden.”

“Art. 263. Les interdictions spécifiques et les déchéances en cas de condamnation du chef de traite et de trafic des êtres humains

§ 1er. En cas de condamnation du chef de traite ou de trafic des êtres humains, les coupables sont condamnés à la déchéance des droits visés à l'article 47, alinéa 1er.

§ 2. Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut, en cas de condamnation du chef de traite des êtres humains, interdire, pour un terme d'un an à vingt ans, au condamné d'exploiter, soit par lui-même, soit par personne interposée, un débit de boissons, un bureau de placement, une entreprise de spectacles, une agence de location ou de vente de supports visuels, un hôtel, une agence de location de chambres ou appartements, une agence de voyage, une entreprise de courtage matrimonial, une institution d'adoption, un établissement à qui l'on confie la garde des mineurs, une entreprise qui assure le transport d'élèves et de groupements de jeunesse, un établissement de loisirs ou de vacances, ou tout établissement proposant des soins corporels ou psychologiques, ou d'y être employé à quelque titre que ce soit, ou encore d'exercer une activité professionnelle ou sociale liée à la commission de l'infraction.

§ 3. De même, le juge peut, en cas de condamnation du chef de traite des êtres humains, ordonner, sans préjudice d'autres dispositions légales, pour un terme d'un an à vingt ans, l'interdiction:

1° du droit de participer, à quelque titre que ce soit, à un enseignement donné dans un établissement public ou privé qui accueille des mineurs;

2° du droit de faire partie, comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel, ou comme membre des organes d'administration et de gestion, de toute personne morale ou association de fait dont l'activité concerne à titre principal les mineurs;

3° du droit d'être affecté à une activité qui place le condamné en relation de confiance ou d'autorité vis-à-vis de mineurs, comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel ou comme membre des organes d'administration et de gestion, de toute personne morale ou association de fait.

§ 4. L'article 48, alinéas 3 et 4, est applicable aux interdictions prévues aux paragraphes 2 et 3.”

Art. 37

In artikel 2, van dezelfde wet, wordt een artikel 263/1 ingevoegd in het Strafwetboek, luidende:

“Art. 263/1. Overzending van een rechterlijke beslissing ingeval van veroordeling wegens mensenhandel

Ingeval van veroordeling wegens mensenhandel kan de rechter in de overzending bevelen van het strafrechtelijk gedeelte van het beschikkend gedeelte van de rechterlijke beslissing aan de desbetreffende werkgever, rechtspersoon of tuchtrechtelijke overheid wanneer de dader wegens zijn hoedanigheid of beroep contact heeft met minderjarigen en er een werkgever, rechtspersoon of een overheid die over hem het tuchtrechtelijk gezag uitoefent, bekend is.

Die maatregel wordt hetzij ambtshalve genomen, hetzij op verzoek van de burgerlijke partij of van het openbaar ministerie, bij een met bijzondere redenen omklede rechterlijke beslissing wegens de ernst van de feiten, het vermogen tot reclassering of het risico op recidive.”

Art. 38

In artikel 2 wordt een artikel 263/2 ingevoegd in het Strafwetboek, luidende:

“Art. 263/2 Bescherming van de identiteit van het slachtoffer ingeval van veroordeling wegens mensenhandel

§ 1. Het publiceren en verspreiden door middel van boeken, pers, film, radio, televisie of op enige andere wijze, van teksten, tekeningen, foto's, enigerlei beelden of geluidsfragmenten waaruit de identiteit kan blijken van het slachtoffer van een misdrijf inzake mensenhandel zoals bedoeld in deze afdeling zijn verboden, tenzij met schriftelijke toestemming van het slachtoffer of met toestemming, ten behoeve van het opsporingsonderzoek of het gerechtelijk onderzoek, van de procureur des Konings of van de met het onderzoek belaste magistraat.

Noch het minderjarige slachtoffer, noch de personen aan wie diens ouderlijk gezag is toevertrouwd, kunnen hun toestemming geven.

§ 2. Het opzettelijk overtreden van dit artikel wordt bestraft met een straf van niveau 2.”

Art. 39

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt artikel 269 van het Strafwetboek opgeheven.

Art. 37

Dans l'article 2, de la même loi, il est inséré un article 263/1 dans le Code pénal, rédigé comme suit:

“Art. 263/1. La transmission d'une décision judiciaire en cas de condamnation du chef de traite des êtres humains

En cas de condamnation du chef de traite des êtres humains, lorsque l'auteur est en contact, en raison de son état ou de sa profession, avec des mineurs et qu'un employeur, une personne morale ou une autorité qui exerce le pouvoir disciplinaire sur lui est connu, le juge peut ordonner la transmission de la partie pénale du dispositif de la décision judiciaire à cet employeur, cette personne morale ou ce pouvoir disciplinaire.

Cette mesure est prise soit d'office, soit à la demande de la partie civile ou du ministère public dans une décision judiciaire spécialement motivée en raison de la gravité des faits, de la capacité de réinsertion ou du risque de récidive.”

Art. 38

Dans l'article 2, de la même loi, il est inséré un article 263/2 dans le Code pénal, rédigé comme suit:

“Art. 263/2. La protection de l'identité de la victime en cas de condamnation du chef de traite des êtres humains

§ 1er. La publication et la diffusion par le livre, la presse, la cinématographie, la radiophonie, la télévision ou par quelque autre manière, de textes, de dessins, de photographies, d'images quelconques ou de messages audio de nature à révéler l'identité de la victime d'une infraction de traite des êtres humains visée par la présente section sont interdites, sauf si cette dernière a donné son accord écrit ou si le procureur du Roi ou le magistrat chargé de l'instruction a donné son accord pour les besoins de l'information ou de l'instruction.

Ni la victime mineure, ni les personnes auxquelles l'autorité parentale sur celle-ci a été confiée ne peuvent donner leur accord.

§ 2. Le fait de délibérément violer le présent article est puni d'une peine de niveau 2.”

Art. 39

Dans l'article 2 de la même loi, l'article 269 du Code pénal est abrogé.

Art. 40

In artikel 2 van dezelfde wet wordt in artikel 270 van het Strafwetboek, het opschrift aangevuld met de woorden: “en ontzettingen”.

Art. 41

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt een artikel 271/1 ingevoegd in het Strafwetboek, luidende:

“Art. 271/1. Overzending van een rechterlijke beslissing

De rechter kan in de in deze afdeling bedoelde gevallen de overzending bevelen van het strafrechtelijk gedeelte van het beschikkend gedeelte van de rechterlijke beslissing aan de desbetreffende werkgever, rechtspersoon of tuchtrechtelijke overheid wanneer de dader wegens zijn hoedanigheid of beroep contact heeft met minderjarigen en er een werkgever, rechtspersoon of een overheid die over hem het tuchtrechtelijk gezag uitoefent, bekend is.

Die maatregel wordt hetzij ambtshalve genomen, hetzij op verzoek van de burgerlijke partij of van het openbaar ministerie, bij een met bijzondere redenen omklede rechterlijke beslissing wegens de ernst van de feiten, het vermogen tot reclassering of het risico op recidive.”

Art. 42

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt artikel 280, § 1, van het Strafwetboek aangevuld met een lid, luidende:

“Voor de toepassing van het eerste lid, 7°, kan rekening worden gehouden met de veroordeling uitgesproken door een strafgerecht van een andere Staat die Partij is bij het Verdrag van de Raad van Europa tegen de handel in menselijke organen, voor een van de feiten die strafbaar zijn gesteld overeenkomstig dat Verdrag, voor zover de dader niet op minder gunstige wijze wordt behandeld dan indien de vroegere veroordeling was uitgesproken door een Belgisch gerecht.”

Art. 43

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in artikel 283, het derde lid opgeheven.

Art. 44

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt artikel 284, § 1, van het Strafwetboek aangevuld met een lid, luidende:

Art. 40

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 270 du Code pénal, l'intitulé est complété par les mots: “et déchéances”.

Art. 41

Dans l'article 2 de la même loi, il est inséré un article 271/1 dans le Code pénal, rédigé comme suit:

“Art. 271/1. La transmission d'une décision judiciaire

Dans les cas visés dans la présente section, lorsque l'auteur est en contact, en raison de son état ou de sa profession, avec des mineurs et qu'un employeur, une personne morale ou une autorité qui exerce le pouvoir disciplinaire sur lui est connu, le juge peut ordonner la transmission de la partie pénale du dispositif de la décision judiciaire à cet employeur, cette personne morale ou ce pouvoir disciplinaire.

Cette mesure est prise soit d'office, soit à la demande de la partie civile ou du ministère public dans une décision judiciaire spécialement motivée en raison de la gravité des faits, de la capacité de réinsertion ou du risque de récidive.”

Art. 42

Dans l'article 2 de la même loi, l'article 280, § 1er, du Code pénal est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“Pour l'application de l'alinéa 1er, 7°, peut être prise en compte la condamnation prononcée par une juridiction pénale d'un autre État Partie à la Convention du Conseil de l'Europe contre le trafic d'organes humains, pour une des infractions établies conformément à cette Convention, dans la mesure où l'auteur n'est pas traité d'une façon moins favorable que si la condamnation antérieure avait été prononcée par une juridiction belge.”

Art. 43

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 283 du Code pénal, l'alinéa 3 est abrogé.

Art. 44

Dans l'article 2 de la même loi, l'article 284, § 1er, du Code pénal est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Voor de toepassing van het eerste lid, 7°, kan rekening worden gehouden met de veroordeling uitgesproken door een strafgerecht van een andere Staat die Partij is bij het Verdrag van de Raad van Europa tegen de handel in menselijke organen, voor een van de feiten die strafbaar zijn gesteld overeenkomstig dat Verdrag, voor zover de dader niet op minder gunstige wijze wordt behandeld dan indien de vroegere veroordeling was uitgesproken door een Belgisch gerecht.”

Art. 45

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 287 van het Strafwetboek de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het opschrift van het artikel, worden de woorden “en ontzettingen” ingevoegd tussen de woorden “Specifiek verbod” en de woorden “in geval”;

2° in het eerste lid, worden de woorden “De rechter kan” vervangen door de woorden “Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter”;

3° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Ingeval van veroordeling wegens handel in menselijke organen, worden de schuldigen veroordeeld tot de ontzetting uit de rechten bedoeld in artikel 47, eerste lid.”

Art. 46

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 297 van het Strafwetboek, de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

“In geval van veroordeling wegens een in dit hoofdstuk omschreven misdrijf kan de rechter de definitieve gehele of gedeeltelijke sluiting bevelen van de inrichting waarin het misdrijf werd gepleegd, of voor een termijn van één maand tot drie jaar.”;

2° in het derde lid, worden de woorden “, en dit definitief of voor een periode van ten hoogste twee jaar,” ingevoegd tussen de woorden “omstandigheden zulks vereist” en de woorden “en na de uitbater”;

3° het artikel wordt aangevuld met drie leden, luidende:

“De dagvaarding voor de rechtbank wordt op verzoek van de gerechtsdeurwaarder die de dagvaarding

“Pour l’application de l’alinéa 1er, 7°, peut être prise en compte la condamnation prononcée par une juridiction pénale d’un autre État Partie à la Convention du Conseil de l’Europe contre le trafic d’organes humains, pour une des infractions établies conformément à cette Convention, dans la mesure où l’auteur n’est pas traité d’une façon moins favorable que si la condamnation antérieure avait été prononcée par une juridiction belge.”

Art. 45

Dans l’article 2 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées à l’article 287 du Code pénal:

1° dans l’intitulé de l’article, les mots “et les déchéances” sont insérés entre les mots “interdiction spécifique” et les mots “en cas de”;

2° dans l’alinéa 1er, les mots “Le juge peut” sont remplacés par les mots “Sans préjudice d’autres dispositions légales, le juge peut”;

3° l’article est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“En cas de condamnation du chef de trafic d’organes, les coupables sont condamnés à la déchéance des droits visés à l’article 47, alinéa 1er.”

Art. 46

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 297 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° l’alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“En cas de condamnation du chef d’une infraction visée au présent chapitre, le juge peut ordonner en outre la fermeture définitive, complète ou partielle, de l’établissement dans laquelle l’infraction a été commise, ou pour une durée d’un mois à trois ans.”;

2° dans l’alinéa 3, les mots “, et ce, de manière définitive ou pour une durée de deux ans au plus,” sont insérés entre les mots “circonstances concrètes l’exige” et les mots “après avoir entendu”;

3° l’article est complété par trois alinéas rédigés comme suit:

“La citation devant le tribunal est transcrite au bureau compétent de l’Administration générale de la

heeft uitgebracht, overgeschreven in het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie van de plaats waar het goed zich bevindt.

De dagvaarding bevat de gegevens van het betrokken onroerend goed bedoeld in artikel 141 van de Hypotheekwet van 16 december 1851 en de identificatiegegevens van de eigenaar ervan bedoeld in de artikelen 139 en 140 van de Hypotheekwet.

Elke beslissing wordt op de kant van de overschrijving van het proces-verbaal van de dagvaarding vermeld overeenkomstig de procedure van artikel 84 van de Hypotheekwet. De griffier van het gerecht zendt de uittreksels en de verklaring dat geen hoger beroep werd ingesteld toe aan het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie.”

Art. 47

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 298 van het Strafwetboek, de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het opschrift van het artikel, worden de woorden “en ontzettingen” opgeheven;

2° in § 1, tweede lid, worden de woorden “de ontzetting uitspreken uit het recht “vervangen door de woorden “het verbod uitspreken”;

3° paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

“§ 2. Artikel 48, derde en vierde lid, is van toepassing op de in paragraaf 1 bedoelde verboden.”

Art. 48

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt artikel 316 van het Strafwetboek aangevuld met een lid, luidende:

“Artikel 48, derde en vierde lid, is van toepassing op dit verbod.”

Art. 49

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 340, eerste lid, van het Strafwetboek, de woorden “*avéré ou supposé*” ingevoegd tussen de woorden “*un mineur*” en de woorden “*ou une personne*”.

Documentation patrimoniale de la situation du bien à la diligence de l’huissier de justice auteur de l’exploit.

La citation contient les données de l’immeuble concerné, visées à l’article 141 de la loi hypothécaire du 16 décembre 1851 et les données d’identification de son propriétaire, visées aux articles 139 et 140 de la loi hypothécaire.

Toute décision rendue en la cause est mentionnée en marge de la transcription du procès-verbal de la citation selon la procédure prévue par l’article 84 de la loi hypothécaire. Le greffier de la juridiction fait parvenir au bureau compétent de l’Administration générale de la Documentation patrimoniale les extraits et la déclaration selon laquelle aucun recours n’est introduit.”

Art. 47

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 298 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’intitulé de l’article, les mots “et déchéances” sont abrogés;

2° au § 1er, alinéa 2, les mots “la déchéance du droit” sont remplacés par les mots “l’interdiction”;

3° le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. L’article 48, alinéas 3 et 4, est applicable aux interdictions prévues au paragraphe 1er.”

Art. 48

Dans l’article 2 de la même loi, l’article 316 du Code pénal est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“L’article 48, alinéas 3 et 4, est applicable à cette interdiction.”

Art. 49

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 340, alinéa 1er, du Code pénal, les mots “*avéré ou supposé*” sont insérés entre les mots “*un mineur*” et les mots “*ou une personne*”.

Art. 50

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 348, eerste lid, van het Strafwetboek, de woorden “*par la loi et sans respecter*” vervangen door de woorden “*par la loi ou sans respecter*”.

Art. 51

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 351 van het Strafwetboek, de woorden “*à l’expulsion*” vervangen door de woorden “*ou à la décision d’expulsion*”.

Art. 52

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 353, § 2, tweede lid, van het Strafwetboek, de woorden “*les délits commis*” vervangen door de woorden “*les infractions commises*”.

Art. 53

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in de Franse tekst van artikel 360, eerste lid, van het Strafwetboek, het woord “*déclarer*” vervangen door het woord “*notifier*”.

Art. 54

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in artikel 361 van het Strafwetboek, het woord “*niet-afgifte*” vervangen door het woord “*niet-kennisgeving*”.

Art. 55

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 376, derde lid, van het Strafwetboek, de woorden “*van niveau 2 of meer*” vervangen door de woorden “*van niveau 2, 3 of 4*”.

Art. 56

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in artikel 384, eerste lid, van het Strafwetboek, wordt het woord “*délibérément*,” ingevoegd tussen de woorden “*consiste à*” en de woorden “*fournir ou réunir*” in de Franse tekst, en wordt het woord “*opzettelijk*” ingevoegd tussen de woorden “*direct of indirect*,” en “*verstrekken*” in de Nederlandse tekst.

Art. 50

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 348, alinéa 1er, du Code pénal, les mots “*par la loi et sans respecter*” sont remplacés par les mots “*par la loi ou sans respecter*”.

Art. 51

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 351 du Code pénal, les mots “*à l’expulsion*” sont remplacés par les mots “*ou à la décision d’expulsion*”.

Art. 52

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 353, § 2, alinéa 2, du Code pénal, les mots “*les délits commis*” sont remplacés par les mots “*les infractions commises*”.

Art. 53

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 360, alinéa 1er, du Code pénal, le mot “*déclarer*” est remplacé par le mot “*notifier*”.

Art. 54

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 361 du Code pénal, le mot “*déclaration*” est remplacé par le mot “*notification*”.

Art. 55

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 376, alinéa 3, du Code pénal, les mots “*de niveau 2 ou plus*” sont remplacés par les mots “*de niveau 2, 3 ou 4*”.

Art. 56

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 384, alinéa 1er, du Code pénal, le mot “*délibérément*” est inséré entre les mots “*consiste à*” et les mots “*fournir ou réunir*” dans le texte français et le mot “*opzettelijk*” est inséré entre les mots “*direct of indirect*,” et “*verstrekken*” dans le texte néerlandais.

Art. 57

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt een artikel 386/1 ingevoegd in het Strafwetboek, luidende:

“Art. 386/1. De vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit

Bij een veroordeling, als dader of deelnemer, tot een gevangenisstraf van ten minste vijf jaar zonder uitstel, voor een misdrijf als bedoeld in deze titel, spreekt de rechter zich ambtshalve uit over de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit van de belanghebbende, met inachtneming van de voorwaarden die vermeld zijn in artikel 23/2 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

De rechter kan, bij een met bijzondere redenen omkleed vonnis, beslissen de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit niet uit te spreken indien de gevolgen daarvan kennelijk onredelijk en onevenredig zouden zijn.”

Art. 58

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 427 van het Strafwetboek, de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de eerste paragraaf, eerste lid, wordt vervangen als volgt:

“Namaking van de munt, van de effecten en van het materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt of van de effecten is het met bedrieglijk opzet nabootsen van de echte munt, van echte effecten of van het echte materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt of de effecten, door het vervaardigen van niet-authentieke munten, niet-authentieke effecten of niet-authentiek materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt of de effecten.”;

2° in de Franse tekst van de eerste paragraaf, tweede lid, worden de woorden “*avec une intention frauduleuse*” opgeheven.

Art. 59

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in de Franse tekst van artikel 430, eerste lid, eerste streepje, van het Strafwetboek, het woord “*destinés*” vervangen door het woord “*destiné*”.

Art. 57

Dans l'article 2 de la même loi, il est inséré un article 386/1 dans le Code pénal, rédigé comme suit:

“Art. 386/1. La déchéance de la nationalité belge

En cas de condamnation, comme auteur ou participant, à une peine d'emprisonnement d'au moins cinq ans sans sursis, pour une des infractions visées au présent titre, le juge se prononce d'office sur la déchéance de la nationalité belge de l'intéressé, dans le respect des conditions prévues à l'article 23/2 du Code de la nationalité belge.

Le juge peut décider, par un jugement spécialement motivé, de ne pas prononcer la déchéance de la nationalité belge lorsque les conséquences de celle-ci seraient manifestement déraisonnables et disproportionnées.”

Art. 58

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 427 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er, alinéa 1er, est remplacé par ce qui suit:

“La contrefaçon de la monnaie, des titres et du matériel destiné à la fabrication de la monnaie ou des titres consiste à imiter, dans une intention frauduleuse, de la monnaie véritable, des titres véritables ou du matériel véritable destiné à la fabrication de la monnaie ou des titres par la fabrication de monnaies non authentiques, de titres non authentiques ou de matériel non authentique destiné à la fabrication de la monnaie ou des titres.”;

2° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “avec une intention frauduleuse” sont abrogés.

Art. 59

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 430, alinéa 1er, premier tiret, du Code pénal, le mot “*destinés*” est remplacé par le mot “*destiné*”.

Art. 60

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 434 van het Strafwetboek, de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de eerste paragraaf, eerste lid, worden de woorden “het niet-contante betaalinstrument” vervangen door de woorden “niet-contante betaalinstrumenten”;

2° in de eerste paragraaf, tweede lid, worden de woorden “het niet-contante betaalinstrument” vervangen door de woorden “niet-contante betaalinstrumenten”.

Art. 61

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 435, eerste lid, van het Strafwetboek, de woorden “niet-contant betaalinstrument” vervangen door de woorden “niet-contante betaalinstrumenten”.

Art. 62

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 436, eerste lid, van het Strafwetboek, de woorden “overdracht van een onrechtmatig verkregen, vals of nagemaakt niet-contant betaalinstrument” vervangen door de woorden “overdracht van onrechtmatig verkregen, valse of nagemaakte niet-contante betaalinstrumenten”.

Art. 63

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 437, eerste lid, van het Strafwetboek, de woorden “*le caractère contrefaits, falsifiés ou endommagés*” vervangen door de woorden “*le caractère contrefait, falsifié ou endommagé*”.

Art. 64

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 439 van het Strafwetboek, de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de eerste paragraaf, eerste lid, wordt vervangen als volgt:

“Namaking van ’s Lands zegel, van de rijksstempels of van de keurstempels die dienen voor het merken van goud, zilver en platina is het met bedrieglijk opzet nabootsen van echte ’s Lands zegel, van de echte rijksstempels of van de echte keurstempels die dienen voor het merken

Art. 60

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 434 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “l’instrument de paiement autre que les espèces” sont remplacés par les mots “, des instruments de paiement autres que les espèces”;

2° dans le texte Néerlandais du paragraphe 1er, alinéa 2, les mots “*het niet-contante betaalinstrument*” sont remplacés par les mots “*niet-contante betaalinstrumenten*”.

Art. 61

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 435, alinéa 1er, du Code pénal, les mots “un instrument de paiement autre que les espèces” sont remplacés par les mots “des instruments de paiement autres que les espèces”.

Art. 62

Dans le texte néerlandais de l’article 436, alinéa 1er, du Code pénal, les mots “*overdracht van een onrechtmatig verkregen, vals of nagemaakt niet-contant betaalinstrument*” sont remplacés par les mots “*overdracht van onrechtmatig verkregen, valse of nagemaakte niet-contante betaalinstrumenten*”.

Art. 63

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 437, alinéa 1er, du Code pénal, les mots “le caractère contrefaits, falsifiés ou endommagés” sont remplacés par les mots “le caractère contrefait, falsifié ou endommagé”.

Art. 64

Dans 2 de la même loi, dans l’article 439 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er, alinéa 1er, est remplacé par ce qui suit:

“La contrefaçon du sceau de l’État, des timbres nationaux ou des poinçons servant à marquer les matières d’or, d’argent et de platine consiste à imiter, dans une intention frauduleuse, le sceau de l’État véritable, les timbres nationaux véritables ou les poinçons véritables

van goud, zilver en platina door het vervaardigen van een niet-authentiek zegel, van niet-authentieke stempels of van niet-authentieke keurstempels.”;

2° in paragraaf 2 worden de woorden “zegel, van de nagemaakte of vervalste stempels” vervangen door de woorden “s Lands zegel, van de nagemaakte of vervalste rijksstempels”.

Art. 65

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 440 van het Strafwetboek, de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, worden de woorden “echte zegels, stempels” vervangen door de woorden “echte s Lands zegels, rijksstempels”;

2° in paragraaf 2, worden de woorden “het zegel, van de rijksstempels” vervangen door de woorden “s Lands zegel, van de stempels”.

Art. 66

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van het opschrift van artikel 441 van het Strafwetboek, de woorden “*contrefaits ou falsifiés*” vervangen door de woorden “*contrefait ou falsifié*”.

Art. 67

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in het opschrift van artikel 442 van het Strafwetboek, de woorden “nagemaakt of vervalst” vervangen door de woorden “nagemaakte of vervalste”.

Art. 68

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 443 van het Strafwetboek, de woorden “een door het waarborgkantoor” vervangen door de woorden “het door het waarborgkantoor”.

Art. 69

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 466, 2°, van het Strafwetboek, de woorden “*ou une personne en situation de vulnérabilité*” vervangen door de woorden “*ou d’une personne en situation de vulnérabilité*”.

servant à marquer les matières d’or, d’argent et de platine par la fabrication d’un sceau non authentique, de timbres non authentiques ou de poinçons non authentiques.”;

2° dans le paragraphe 2, les mots “le sceau, les timbres” sont remplacés par les mots “le sceau de l’État, les timbres nationaux”.

Art. 65

Dans 2 de la même loi, dans l’article 440 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, les mots “vrais sceau, timbres” sont remplacés par les mots “vrais sceau de l’État, les timbres nationaux”;

2° dans le paragraphe 2, les mots “du sceau, des timbres nationaux” sont remplacés par les mots “du sceau de l’État, des timbres”.

Art. 66

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’intitulé de l’article 441 du Code pénal, les mots “contrefaits ou falsifiés” sont remplacés par les mots “contrefait ou falsifié”.

Art. 67

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’intitulé du texte néerlandais de l’article 442 du Code pénal, les mots “*nagemaakt of vervalst*” sont remplacés par les mots “*nagemaakte of vervalste*”.

Art. 68

Dans l’article 2 de la même loi, dans le texte néerlandais de l’article 443 du Code pénal, les mots “*een door het waarborgkantoor*” sont remplacés par les mots “*het door het waarborgkantoor*”.

Art. 69

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 466, 2°, du Code pénal, les mots “ou une personne en situation de vulnérabilité” sont remplacés par les mots “ou d’une personne en situation de vulnérabilité”.

Art. 70

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in artikel 474 van het Strafwetboek, de bepaling onder 4° opgeheven.

Art. 71

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 490 van het Strafwetboek, de woorden “in rechte of in feite” vervangen door de woorden “, in rechte of in feite,”.

Art. 72

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 492, eerste lid, 2°, van het Strafwetboek, de woorden “*présenté dans la faillite et affirmé*” vervangen door de woorden “*déposé dans la faillite ou affirmé*”.

Art. 73

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 495, 1°, van het Strafwetboek, de woorden “*aux articles*” vervangen door de woorden “*à l’article*”.

Art. 74

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in artikel 496, § 2, van het Strafwetboek, het woord “*bewerkstelligt*” vervangen door het woord “*bewerkstelligd*”.

Art. 75

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 509 van het Strafwetboek, de woorden “*sans intention de*” vervangen door de woorden “, *sans intention de*”.

Art. 76

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in artikel 511 van het Strafwetboek, de bepaling onder 1° opgeheven.

Art. 77

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 513, eerste lid, van het Strafwetboek, het woord “*social*” vervangen door het woord “*sociétal*”.

Art. 70

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 474 du Code pénal, le 4° est abrogé.

Art. 71

Dans l'article 2 de la même loi, dans le texte néerlandais de l'article 490 du Code pénal, les mots “*in rechte of in feite*” sont remplacés par les mots “, *in rechte of in feite*,”.

Art. 72

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 492, alinéa 1er, 2°, du Code pénal, les mots “*présenté dans la faillite et affirmé*” sont remplacés par les mots “*déposé dans la faillite ou affirmé*”.

Art. 73

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 495, 1°, du Code pénal, les mots “*aux articles*” sont remplacés par les mots “*à l’article*”.

Art. 74

Dans l'article 2 de la même loi, dans le texte néerlandais de l'article 496, § 2, du Code pénal, le mot “*bewerkstelligt*” est remplacé par le mot “*bewerkstelligd*”.

Art. 75

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 509 du Code pénal, les mots “*sans intention de*” sont remplacés par les mots “, *sans intention de*”.

Art. 76

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 511 du Code pénal, le 1° est abrogé.

Art. 77

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 513, alinéa 1er, du Code pénal, le mot “*social*” est remplacé par le mot “*sociétal*”.

Art. 78

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van het opschrift en de inleidende zin van artikel 518 van het Strafwetboek de woorden “*à l’aide de violences ou de menaces*” vervangen door de woorden “*avec violences ou menaces*”.

Art. 79

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van het opschrift en van artikel 519 van het Strafwetboek de woorden “*à l’aide de violences ou de menaces*” vervangen door de woorden “*avec violences ou menaces*”.

Art. 80

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 521 van het Strafwetboek, de woorden “*sans intention de la donner*” vervangen door de woorden “*, sans intention de la donner,*”.

Art. 81

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in artikel 523 van het Strafwetboek, de bepaling onder 1° opgeheven.

Art. 82

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 533, eerste lid, van het Strafwetboek, de woorden “*que l’intéressé sait*” ingevoegd tussen de woorden “*et 532 alors*” en de woorden “*que ce dispositif*”.

Art. 83

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in het opschrift van artikel 534 van het Strafwetboek, het woord “*loterijen*” vervangen door het woord “*loterij*”.

Art. 84

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 534 van het Strafwetboek, de woorden “*loterijen zijn*” vervangen door de woorden “*loterij is*”.

Art. 78

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’intitulé et dans la phrase liminaire de l’article 518 du Code pénal, les mots “*à l’aide de violences ou de menaces*” sont remplacés par les mots “*avec violences ou menaces*”.

Art. 79

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’intitulé et dans l’article 519 du Code pénal, les mots “*à l’aide de violences ou de menaces*” sont remplacés par les mots “*avec violences ou menaces*”.

Art. 80

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 521 du Code pénal, les mots “*sans intention de la donner*” sont remplacés par les mots “*, sans intention de la donner,*”.

Art. 81

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 523 du Code pénal, le 1° est abrogé.

Art. 82

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 533, alinéa 1er, du Code pénal, les mots “*que l’intéressé sait*” sont insérés entre les mots “*et 532 alors*” et les mots “*que ce dispositif*”.

Art. 83

Dans l’article 2 de la même loi, dans le texte néerlandais de l’intitulé de l’article 534 du Code pénal, le mot “*loterijen*” est remplacé par le mot “*loterij*”.

Art. 84

Dans l’article 2 de la même loi, dans le texte néerlandais de l’article 534 du Code pénal, les mots “*loterijen zijn*” sont remplacés par les mots “*loterij is*”.

Art. 85

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in het opschrift van artikel 535 van het Strafwetboek, de woorden “illegale loterijen” vervangen door de woorden “een illegale loterij”.

Art. 86

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 535 van het Strafwetboek, de woorden “illegale loterijen” vervangen door de woorden “een illegale loterij”.

Art. 87

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in het opschrift en het eerste lid van artikel 536 van het Strafwetboek, de woorden “illegale loterijen” vervangen door de woorden “een illegale loterij”.

Art. 88

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 541 van het Strafwetboek, de woorden “*des enchères et des soumissions*” telkens vervangen door de woorden “*des enchères ou des soumissions*”.

Art. 89

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in artikel 583, tweede lid, van het Strafwetboek, het woord “moeten” vervangen door het woord “moet”.

Art. 90

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 613, eerste lid, van het Strafwetboek, de woorden “, *ainsi que l’acceptation de cette offre ou proposition*,” ingevoegd tussen de woorden “*de niveau 3 ou plus*” en de woorden “*lorsque cela n’a pas eu*”.

Art. 91

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 644, derde lid, van het Strafwetboek, de woorden “ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijk werk” vervangen door de woorden “integriteitsaantasting van de tweede en derde graad”.

Art. 85

Dans l’article 2 de la même loi, dans la version néerlandaise de l’intitulé de l’article 535 du Code pénal, les mots “*illegale loterijen*” sont remplacés par les mots “*een illegale loterij*”.

Art. 86

Dans l’article 2 de la même loi, dans le texte néerlandais de l’article 535 du Code pénal, les mots “*illegale loterijen*” sont remplacés par les mots “*een illegale loterij*”.

Art. 87

Dans l’article 2 de la même loi, dans la version néerlandaise de l’intitulé et de l’alinéa 1er de l’article 536 du Code pénal, les mots “*illegale loterijen*” sont remplacés par les mots “*een illegale loterij*”.

Art. 88

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 541 du Code pénal, les mots “*des enchères et des soumissions*” sont chaque fois remplacés par les mots “*des enchères ou des soumissions*”.

Art. 89

Dans l’article 2 de la même loi, dans le texte néerlandais de l’article 583, alinéa 2, du Code pénal, le mot “*moeten*” est remplacé par le mot “*moet*”.

Art. 90

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 613, alinéa 1er, du Code pénal, les mots “, *ainsi que l’acceptation de cette offre ou proposition*,” sont insérés entre les mots “*de niveau 3 ou plus*” et les mots “*lorsque cela n’a pas eu*”.

Art. 91

Dans l’article 2 de la même loi, dans l’article 644, alinéa 3, du Code pénal, les mots “*maladie ou une incapacité de travail personnel*” sont remplacés par les mots “*atteinte à l’intégrité du deuxième et du troisième degré*”.

Art. 92

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 645, tweede lid, van het Strafwetboek, de woorden “ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijk werk” vervangen door de woorden “integriteitsaantasting van de tweede en derde graad”.

Art. 93

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in de Franse tekst van artikel 655 van het Strafwetboek, het woord “*instruction*” telkens vervangen door het woord “*enquête*”.

Art. 94

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 661, eerste lid, van het Strafwetboek, de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de Franse tekst, wordt het woord “*conçus*” vervangen door het woord “*conçu*”;

2° de woorden “verboden en” worden vervangen door de woorden “verboden of”.

Art. 95

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in artikel 662, eerste lid, van het Strafwetboek, de woorden “verboden en” vervangen door de woorden “verboden of”.

Art. 96

In artikel 2 van dezelfde wet worden in artikel 663 van het Strafwetboek, de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de Franse tekst, wordt het woord “*conçus*” vervangen door het woord “*conçu*”;

2° in de Franse tekst, wordt het woord “*interdites*” vervangen door het woord “*prohibées*”.

Art. 97

In artikel 2 van dezelfde wet, worden in de Franse tekst van artikel 670, eerste lid, van het Strafwetboek, de woorden “*et à*” vervangen door de woorden “*ou à*”.

Art. 92

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 645, alinéa 2, du Code pénal, les mots “maladie ou une incapacité de travail personnel” sont remplacés par les mots “atteinte à l'intégrité du deuxième et du troisième degré”.

Art. 93

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 655 du Code pénal, le mot “instruction” est à chaque fois remplacé par le mot “enquête”.

Art. 94

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 661, alinéa 1er, du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° le mot “conçus” est remplacé par le mot “conçu”;

2° les mots “armes interdites et” sont remplacés par les mots “armes prohibées ou”.

Art. 95

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 662, alinéa 1er, du Code pénal, les mots “interdites et” sont remplacés par les mots “prohibées ou”.

Art. 96

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 663 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° le mot “conçus” est remplacé par le mot “conçu”;

2° le mot “interdites” est remplacé par le mot “prohibées”.

Art. 97

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 670, alinéa 1er, du Code pénal, les mots “et à” sont remplacés par les mots “ou à”.

Art. 98

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt in het opschrift van de Franse tekst van artikel 672 van het Strafwetboek het woord “excuses” vervangen door het woord “excuse”.

Art. 99

In artikel 2 van dezelfde wet, in artikel 686, 5°, van het Strafwetboek, worden de woorden “in artikelen 188, 269 en 297” vervangen door de woorden “in artikel 59”.

HOOFDSTUK 4

Opheffingsbepalingen

Art. 100

De artikelen 3 tot en met 35 van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek I van het Strafwetboek worden opgeheven.

Art. 101

De artikelen 3 tot en met 118 van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek worden opgeheven.

HOOFDSTUK 5

Inwerkingtreding

Art. 102

De artikelen 1 tot 104 treden in werking op 8 april 2026.

Art. 98

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'intitulé de l'article 672 du Code pénal, le mot “excuses” est remplacé par le mot “excuse”.

Art. 99

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 686, 5°, du Code pénal, les mots “aux articles 188, 269 et 297” sont remplacés par les mots “à l'article 59”.

CHAPITRE 4

Dispositions abrogatoires

Art. 100

Les articles 3 à 35 de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal sont abrogés.

Art. 101

Les articles 3 à 118 de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal sont abrogés.

CHAPITRE 5

Entrée en vigueur

Art. 102

Les articles 1er à 104 entrent en vigueur le 8 avril 2026.

Art. 103

De artikelen 105 en 106 treden in werking op 7 april 2026.

Gegeven te Brussel, op 17 november 2025.

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Justitie,

Annelies Verlinden

Art. 103

Les articles 105 et 106 entrent en vigueur le 7 avril 2026.

Donné à Bruxelles, le 17 novembre 2025.

PHILIPPE

PAR LE ROI:

La ministre de la Justice,

Annelies Verlinden

CONCORDANTIETABEL**RICHTLIJN – WETSONTWERP**

Richtlijn (EU) 2024/1203 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024, inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht en tot vervanging van de Richtlijnen 2008/99/EG	Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek I van het Strafwetboek en de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek
Article 3.3, a)	Article 20

CONCORDANTIETABEL**WETSONTWERP – RICHTLIJN**

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek I van het Strafwetboek en de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek	Richtlijn (EU) 2024/1203 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024, inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht en tot vervanging van de Richtlijnen 2008/99/EG
Article 20	Article 3.3, a)

TABLEAU DE CORRESPONDANCE**DIRECTIVE – PROJET DE LOI**

Directive (UE) 2024/1203 du Parlement européen et du Conseil du 11 avril 2024, relative à la protection de l'environnement par le droit pénal et remplaçant les directives 2008/99/CE et 2009/123/CE	Projet de loi modifiant la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal et la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal
Article 3.3, a)	Article 20

TABLEAU DE CORRESPONDANCE**PROJET DE LOI – DIRECTIVE**

Projet de loi modifiant la loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal et la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal	Directive (UE) 2024/1203 du Parlement européen et du Conseil du 11 avril 2024, relative à la protection de l'environnement par le droit pénal et remplaçant les directives 2008/99/CE et 2009/123/CE
Article 20	Article 3.3, a)

COÖRDINATIE VAN DE ARTIKELN

Basistekst	Tekst aangepast aan het wetsontwerp
<i>Wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek I van het Strafwetboek</i>	
HOOFDSTUK 2 – Wijzigingen van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek I van het Strafwetboek	
Art. 2 (wijziging van het Nederlandse tekst)	
Art. 42. Behandeling onder vrijheidsberoving	Art. 42. Behandeling onder vrijheidsberoving
§ 1. Indien het misdrijf van die aard is dat een gevangenisstraf kan worden opgelegd, kan de rechter de beklaagde of de beschuldigde opleggen zich aan een geschikte behandeling te onderwerpen, indien hij aan een psychiatrische aandoening lijdt die niet dermate ernstig is dat die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden tenietdoet, maar waardoor hij een ernstig gevaar vormt voor andermans leven of integriteit.	§ 1. Indien het misdrijf van die aard is dat een gevangenisstraf kan worden opgelegd, kan de rechter de beklaagde of de beschuldigde opleggen zich aan een geschikte behandeling te onderwerpen, indien hij aan een psychiatrische aandoening lijdt die niet dermate ernstig is dat die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden tenietdoet, maar waardoor hij een ernstig gevaar vormt voor andermans leven of integriteit.
Het misdrijf waarvoor de behandeling onder vrijheidsberoving wordt opgelegd, moet mede het gevolg zijn van de psychiatrische aandoening waaraan de beklaagde of de beschuldigde lijdt. Deze straf kan niet worden opgelegd indien andere, minder dwingende straffen of maatregelen kunnen worden opgelegd om de gepaste zorg te verlenen en de maatschappij te beschermen.	Het misdrijf waarvoor de behandeling onder vrijheidsberoving wordt opgelegd, moet mede het gevolg zijn van de psychiatrische aandoening waaraan de beklaagde of de beschuldigde lijdt. Deze straf kan niet worden opgelegd indien andere, minder dwingende straffen of maatregelen kunnen worden opgelegd om de gepaste zorg te verlenen en de maatschappij te beschermen.
§ 2. Alvorens de rechter beslist een behandeling onder vrijheidsberoving op te leggen, wint hij het gemotiveerd advies in van een deskundige, of van een gespecialiseerde dienst, door de Koning erkend bij besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.	§ 2. Alvorens de rechter beslist een behandeling onder vrijheidsberoving op te leggen, wint hij het gemotiveerd advies in van een deskundige, of van een gespecialiseerde dienst, door de Koning erkend bij besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.
Dit advies bevat een beschrijving van de aard van de eventuele psychiatrische aandoening waaraan de beklaagde of de beschuldigde lijdt, van het verband tussen de stoornissen en het misdrijf, evenals een voorstel betreffende de aard en de duur van de behandeling.	Dit advies bevat een beschrijving van de aard van de eventuele psychiatrische aandoening waaraan de beklaagde of de beschuldigde lijdt, van het verband tussen de stoornissen en het misdrijf, evenals een voorstel betreffende de aard en de duur van de behandeling.
De beklaagde of de beschuldigde kan zich ook laten onderzoeken door een geneesheer naar zijn keuze en diens advies voorleggen. Deze	De beklaagde of de beschuldigde kan zich ook laten onderzoeken door een arts naar zijn keuze en diens advies voorleggen. Deze arts kan

geneesheer kan kennis nemen van het dossier van de beklaagde of de beschuldigde.	kennis nemen van het dossier van de beklaagde of de beschuldigde.
§ 3. De behandeling onder vrijheidsberoving wordt, afhankelijk van het toepasselijke strafniveau, opgelegd voor een duur van ten minste zes maanden tot ten hoogste twintig jaar. De duur wordt berekend overeenkomstig hetgeen bepaald is in artikel 41, § 2, tweede tot vierde lid.	§ 3. De behandeling onder vrijheidsberoving wordt, afhankelijk van het toepasselijke strafniveau, opgelegd voor een duur van ten minste zes maanden tot ten hoogste twintig jaar. De duur wordt berekend overeenkomstig hetgeen bepaald is in artikel 41, § 2, tweede tot vierde lid.
De rechter vermeldt in zijn beslissing de aard van de behandeling en de duur ervan, op basis van het gemotiveerd advies van de deskundige of van de gespecialiseerde instelling.	De rechter vermeldt in zijn beslissing de aard van de behandeling en de duur ervan, op basis van het gemotiveerd advies van de deskundige of van de gespecialiseerde instelling.
De rechter legt, binnen de grenzen bepaald voor het misdrijf en door de wet, een vervangende gevangenisstraf op die kan worden toegepast indien de behandeling onder vrijheidsberoving niet wordt uitgevoerd en waarvan de duur niet lager kan zijn dan die van de behandeling onder vrijheidsberoving.	De rechter legt, binnen de grenzen bepaald voor het misdrijf en door de wet, een vervangende gevangenisstraf op die kan worden toegepast indien de behandeling onder vrijheidsberoving niet wordt uitgevoerd en waarvan de duur niet lager kan zijn dan die van de behandeling onder vrijheidsberoving.
Indien de strafuitvoeringsrechtbank oordeelt dat de toestand van de veroordeelde voldoende gestabiliseerd is zodat redelijkerwijze niet te vrezen valt dat betrokkene nieuwe ernstige misdrijven zou plegen en voldaan is aan de voorwaarden die overeenkomstig de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten gelden voor het toekennen van een voorwaardelijke invrijheidsstelling of een elektronisch toezicht voor een gevangenisstraf van een zelfde duur, beslist zij om voortijdig een einde te maken aan de behandeling onder vrijheidsberoving door hem een van deze modaliteiten toe te kennen.	Indien de strafuitvoeringsrechtbank oordeelt dat de toestand van de veroordeelde voldoende gestabiliseerd is zodat redelijkerwijze niet te vrezen valt dat betrokkene nieuwe ernstige misdrijven zou plegen en voldaan is aan de voorwaarden die overeenkomstig de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten gelden voor het toekennen van een voorwaardelijke invrijheidsstelling of een elektronisch toezicht voor een gevangenisstraf van een zelfde duur, beslist zij om voortijdig een einde te maken aan de behandeling onder vrijheidsberoving door hem een van deze modaliteiten toe te kennen.
Indien nog niet is voldaan aan de voorwaarden die overeenkomstig de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten gelden voor het toekennen van een voorwaardelijke invrijheidsstelling of een elektronisch toezicht voor een gevangenisstraf van een zelfde duur, beslist de strafuitvoeringsrechtbank of	Indien nog niet is voldaan aan de voorwaarden die overeenkomstig de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten gelden voor het toekennen van een voorwaardelijke invrijheidsstelling of een elektronisch toezicht voor een gevangenisstraf van een zelfde duur, beslist de strafuitvoeringsrechtbank of

betrokkene wordt overgeplaatst naar een inrichting bedoeld in artikel 41, § 4, of, indien hierdoor de positieve effecten van de behandeling zouden worden tenietgedaan, hij in een instelling zoals vermeld in paragraaf 4 in detentie kan verblijven.	betrokkene wordt overgeplaatst naar een inrichting bedoeld in artikel 41, § 4, of, indien hierdoor de positieve effecten van de behandeling zouden worden tenietgedaan, hij in een instelling zoals vermeld in paragraaf 4 in detentie kan verblijven.
§ 4. De behandeling onder vrijheidsberoving vindt plaats in een instelling aangewezen door de strafuitvoeringsrechtbank en de tenuitvoerlegging ervan wordt geregeld in de bepalingen van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten. Zij kan evenwel niet bevelen dat de uitvoering van de behandeling onder vrijheidsberoving moet plaatsvinden in een gevangenis.	§ 4. De behandeling onder vrijheidsberoving vindt plaats in een instelling aangewezen door de strafuitvoeringsrechtbank en de tenuitvoerlegging ervan wordt geregeld in de bepalingen van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten. Zij kan evenwel niet bevelen dat de uitvoering van de behandeling onder vrijheidsberoving moet plaatsvinden in een gevangenis.
§ 5. Indien de veroordeelde in het kader van de uitvoering van de behandeling onder vrijheidsberoving te kennen geeft de opgelegde behandeling niet meer te willen volgen, indien hij de uitvoering van de behandeling onmogelijk maakt of de voorwaarden voor een goede uitvoering van de behandeling niet respecteert, kan de strafuitvoeringsrechtbank, op vordering van het openbaar ministerie en na de veroordeelde te hebben gehoord, beslissen dat de vervangende gevangenisstraf of een deel daarvan wordt uitgevoerd en dit rekening houdend met het deel van de behandeling onder vrijheidsberoving dat de veroordeelde reeds heeft ondergaan.	§ 5. Indien de veroordeelde in het kader van de uitvoering van de behandeling onder vrijheidsberoving te kennen geeft de opgelegde behandeling niet meer te willen volgen, indien hij de uitvoering van de behandeling onmogelijk maakt of de voorwaarden voor een goede uitvoering van de behandeling niet respecteert, kan de strafuitvoeringsrechtbank, op vordering van het openbaar ministerie en na de veroordeelde te hebben gehoord, beslissen dat de vervangende gevangenisstraf of een deel daarvan wordt uitgevoerd en dit rekening houdend met het deel van de behandeling onder vrijheidsberoving dat de veroordeelde reeds heeft ondergaan.
Art. 2	
Art. 47. Ontzetting uit bepaalde burgerlijke en politieke rechten	Art. 47. Ontzetting uit bepaalde burgerlijke en politieke rechten
De gehele of gedeeltelijke ontzetting heeft betrekking op de uitoefening van de volgende rechten:	De gehele of gedeeltelijke ontzetting heeft betrekking op de uitoefening van de volgende rechten:
1° het recht openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen of de titels en graden te voeren waarmee de betrokkene is bekleed;	1° het recht openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen of de titels en graden te voeren waarmee de betrokkene is bekleed;
2° het recht verkozen te worden;	2° het recht verkozen te worden;

3° het recht enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;	3° het recht enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4° het recht gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; het recht in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;	4° het recht gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; het recht in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5° het recht geroepen te worden tot het ambt van voogd, toezien voogd of curator, behalve over de eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het oud Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen;	5° het recht geroepen te worden tot het ambt van voogd, toezien voogd of curator, behalve over de eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of bewindvoerder van een persoon die krachtens artikel 492/1 van het oud Burgerlijk Wetboek is beschermd uit te oefenen;
6° het recht wapens te dragen of enige activiteit met betrekking tot wapens uit te oefenen;	6° het recht wapens te dragen of enige activiteit met betrekking tot wapens uit te oefenen;
7° het recht te dienen in het leger.	7° het recht te dienen in het leger.
In geval van veroordeling tot een straf van niveau 8 wordt de levenslange ontzetting uitgesproken van de rechten bedoeld in het eerste lid. De rechter kan daarnaast de ontzetting van het kiesrecht opleggen voor het leven of voor een periode van twintig tot ten hoogste dertig jaar.	In geval van veroordeling tot een straf van niveau 8 wordt de levenslange ontzetting uitgesproken van de rechten bedoeld in het eerste lid. De rechter kan daarnaast de ontzetting van het kiesrecht opleggen voor het leven of voor een periode van twintig tot ten hoogste dertig jaar.
In geval van veroordeling tot een straf van niveau 7, kan de rechter de veroordeelde geheel of ten dele ontzetten van de uitoefening van de rechten bedoeld in het eerste lid voor twintig jaar. De rechter kan daarnaast de ontzetting van het kiesrecht opleggen voor een zelfde periode.	In geval van veroordeling tot een straf van niveau 7, kan de rechter de veroordeelde geheel of ten dele ontzetten van de uitoefening van de rechten bedoeld in het eerste lid voor twintig jaar. De rechter kan daarnaast de ontzetting van het kiesrecht opleggen voor een zelfde periode.
In geval van veroordeling tot een straf van niveau 2 tot en met 6, kan de rechter de veroordeelde geheel of ten dele ontzetten van de uitoefening van de rechten bedoeld in het eerste lid voor vijf tot ten hoogste tien jaar.	In geval van veroordeling tot een straf van niveau 2 tot en met 6, kan de rechter de veroordeelde geheel of ten dele ontzetten van de uitoefening van de rechten bedoeld in het eerste lid voor vijf tot ten hoogste tien jaar.
De periode van de ontzetting, bij het vonnis of arrest van veroordeling bepaald, gaat in op de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. De termijn wordt evenwel verlengd met de tijd waarin de gevangenisstraf	De periode van de ontzetting, bij het vonnis of arrest van veroordeling bepaald, gaat in op de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. De termijn wordt evenwel verlengd met de tijd waarin de gevangenisstraf

of de behandeling onder vrijheidsberoving wordt uitgevoerd, met uitzondering van de periode gedurende dewelke de straf wordt uitgevoerd onder de modaliteit van het elektronisch toezicht en de periodes van voorwaardelijke of voorlopige invrijheidstelling.	of de behandeling onder vrijheidsberoving wordt uitgevoerd, met uitzondering van de periode gedurende dewelke de straf wordt uitgevoerd onder de modaliteit van het elektronisch toezicht en de periodes van voorwaardelijke invrijheidsstelling, voorlopige invrijheidsstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering en de invrijheidsstelling onder toezicht.
Indien daartoe grond bestaat, kan de strafuitvoeringsrechtbank beslissen een in kracht van gewijsde getreden veroordeling tot de ontzetting uit de rechten te wijzigen door de duur of de omvang van de ontzetting te verminderen, de ontzetting op te schorten of te beëindigen.	Indien daartoe grond bestaat, kan de strafuitvoeringsrechtbank beslissen een in kracht van gewijsde getreden veroordeling tot de ontzetting uit de rechten te wijzigen door de duur of de omvang van de ontzetting te verminderen, de ontzetting op te schorten of te beëindigen.

Art. 2

Art. 48. Beroepsverbod	Art. 48. Beroepsverbod
De rechter kan de veroordeelde verbieden zijn beroep uit te oefenen indien hij ernstig misbruik heeft gemaakt van zijn beroep om het misdrijf te plegen.	De rechter kan de veroordeelde verbieden zijn beroep uit te oefenen indien hij ernstig misbruik heeft gemaakt van zijn beroep om het misdrijf te plegen.
Het beroepsverbod bedraagt minstens een jaar en ten hoogste vijf jaar.	Het beroepsverbod bedraagt minstens een jaar en ten hoogste vijf jaar.
Het beroepsverbod gaat in vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. De termijn wordt evenwel verlengd met de tijd waarin de gevangenisstraf of de behandeling onder vrijheidsberoving wordt uitgevoerd, met uitzondering van de periode gedurende dewelke de straf wordt uitgevoerd onder de modaliteit van het elektronisch toezicht en de periodes van voorwaardelijke of voorlopige invrijheidstelling.	Het beroepsverbod gaat in vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. De termijn wordt evenwel verlengd met de tijd waarin de gevangenisstraf of de behandeling onder vrijheidsberoving wordt uitgevoerd, met uitzondering van de periode gedurende dewelke de straf wordt uitgevoerd onder de modaliteit van het elektronisch toezicht en de periodes van voorwaardelijke invrijheidsstelling, voorlopige invrijheidsstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering en de invrijheidsstelling onder toezicht.
Indien daartoe grond bestaat, kan de strafuitvoeringsrechtbank beslissen een in kracht van gewijsde getreden veroordeling tot het beroepsverbod te wijzigen door de duur van	Indien daartoe grond bestaat, kan de strafuitvoeringsrechtbank beslissen een in kracht van gewijsde getreden veroordeling tot het beroepsverbod te wijzigen door de duur van

het verbod te verminderen, het verbod op te schorten of te beëindigen.	het verbod te verminderen, het verbod op te schorten of te beëindigen.
--	--

Art. 2

Art. 49. Verval van het recht tot sturen	Art. 49. Verval van het recht tot sturen
De rechter kan de dader veroordelen tot een verval van het recht tot sturen indien een motorrijtuig gediend heeft of bestemd was tot het plegen van het misdrijf of tot het verzekeren van de vlucht.	De rechter kan de dader veroordelen tot een verval van het recht tot sturen indien een motorrijtuig gediend heeft of bestemd was tot het plegen van het misdrijf of tot het verzekeren van de vlucht.
Het verval van het recht tot sturen bedraagt minstens zes maanden en ten hoogste vijf jaar.	Het verval van het recht tot sturen bedraagt minstens zes maanden en ten hoogste vijf jaar.
De rechter kan het verval beperken tot de uitvoering buiten de beroepsactiviteit.	De rechter kan het verval beperken tot de uitvoering buiten de beroepsactiviteit.
Het verval gaat in vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. De termijn wordt evenwel verlengd met de tijd waarin de gevangenisstraf of de behandeling onder vrijheidsberoving wordt uitgevoerd, met uitzondering van de periode gedurende dewelke de straf wordt uitgevoerd onder de modaliteit van het elektronisch toezicht en de periodes van voorwaardelijke of voorlopige invrijheidstelling.	Het verval gaat in vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. De termijn wordt evenwel verlengd met de tijd waarin de gevangenisstraf of de behandeling onder vrijheidsberoving wordt uitgevoerd, met uitzondering van de periode gedurende dewelke de straf wordt uitgevoerd onder de modaliteit van het elektronisch toezicht en de periodes van voorwaardelijke invrijheidstelling, voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering en de invrijheidstelling onder toezicht.
Artikel 40, tweede lid tot vierde lid, van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer is van toepassing.	Artikel 40, tweede lid tot vierde lid, van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer is van toepassing.
Indien daartoe grond bestaat, kan de strafuitvoeringsrechtbank beslissen een in kracht van gewijsde getreden veroordeling tot verval van het recht tot sturen te wijzigen door de duur van het verval te verminderen, het verval op te schorten of te beëindigen.	Indien daartoe grond bestaat, kan de strafuitvoeringsrechtbank beslissen een in kracht van gewijsde getreden veroordeling tot verval van het recht tot sturen te wijzigen door de duur van het verval te verminderen, het verval op te schorten of te beëindigen.
De Koning bepaalt de formaliteiten die moeten worden vervuld met betrekking tot de uitvoering van de vervallenverklaringen van het recht tot sturen.	De Koning bepaalt de formaliteiten die moeten worden vervuld met betrekking tot de uitvoering van de vervallenverklaringen van het recht tot sturen.

Art. 2

Art. 50. Verblijfs-, plaats- of contactverbod	Art. 50. Verblijfs-, plaats- of contactverbod
De rechter kan de veroordeelde, voor een termijn van een jaar tot ten hoogste twintig jaar, de ontzetting opleggen van het recht te wonen, te verblijven of zich op te houden in het door de rechter bepaalde gebied of contact te hebben met de personen die hij individueel aanwijst.	De rechter kan de veroordeelde, voor een termijn van een jaar tot ten hoogste twintig jaar, de ontzetting opleggen van het recht te wonen, te verblijven of zich op te houden in het door de rechter bepaalde gebied of contact te hebben met de personen die hij individueel aanwijst.
	De oplegging van deze straf moet met bijzondere redenen worden omkleed en rekening houden met de ernst van de feiten, met de reclasseringsmogelijkheden voor de veroordeelde of het risico op recidive.
Het verblijfs-, plaats- of contactverbod gaat in vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. De termijn wordt evenwel verlengd met de tijd waarin de gevangenisstraf of de behandeling onder vrijheidsberoving wordt uitgevoerd, met uitzondering van de periode gedurende dewelke de straf wordt uitgevoerd onder de modaliteit van het elektronisch toezicht en de periodes van voorwaardelijke of voorlopige invrijheidstelling.	Het verblijfs-, plaats- of contactverbod gaat in vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. De termijn wordt evenwel verlengd met de tijd waarin de gevangenisstraf of de behandeling onder vrijheidsberoving wordt uitgevoerd, met uitzondering van de periode gedurende dewelke de straf wordt uitgevoerd onder de modaliteit van het elektronisch toezicht en de periodes van voorwaardelijke invrijheidstelling, voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering en de invrijheidstelling onder toezicht.
Indien daartoe grond bestaat, kan de strafuitvoeringsrechtbank beslissen een in kracht van gewijsde getreden veroordeling waarbij een verblijfs-, plaats- of contactverbod is opgelegd, te wijzigen door de duur of de omvang van het verbod te beperken, de nadere regels of de voorwaarden ervan aan te passen, het op te schorten of het te beëindigen.	Indien daartoe grond bestaat, kan de strafuitvoeringsrechtbank beslissen een in kracht van gewijsde getreden veroordeling waarbij een verblijfs-, plaats- of contactverbod is opgelegd, te wijzigen door de duur of de omvang van het verbod te beperken, de nadere regels of de voorwaarden ervan aan te passen, het op te schorten of het te beëindigen.

Art. 2

Art. 53. Verbeurdverklaring	Art. 53. Verbeurdverklaring
§ 1. Behoudens wanneer ze als hoofdstraf van niveau 1 wordt uitgesproken, is de verbeurdverklaring een bijkomende straf die de rechter moet uitspreken wanneer hij het misdrijf bewezen verklaart.	§ 1. Behoudens wanneer ze als hoofdstraf van niveau 1 wordt uitgesproken, is de verbeurdverklaring een bijkomende straf die de rechter moet uitspreken wanneer hij het misdrijf bewezen verklaart.

§ 2. De rechter spreekt de verbeurdverklaring uit:	§ 2. De rechter spreekt de verbeurdverklaring uit:
1° van de zaken die het voorwerp van het misdrijf uitmaken, indien zij eigendom zijn van de veroordeelde;	1° van de zaken die het voorwerp van het misdrijf uitmaken, indien zij eigendom zijn van de veroordeelde;
2° van de zaken die hebben gediend of waren bestemd tot het plegen van het misdrijf, indien zij eigendom zijn van de veroordeelde;	2° van de zaken die hebben gediend of waren bestemd tot het plegen van het misdrijf, indien zij eigendom zijn van de veroordeelde;
3° van de zaken die uit het misdrijf zijn ontstaan;	3° van de zaken die uit het misdrijf zijn ontstaan;
4° van de vermogensvoordelen die uit het misdrijf zijn verkregen, van de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en van de inkomsten uit de belegde voordelen.	4° van de vermogensvoordelen die uit het misdrijf zijn verkregen, van de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en van de inkomsten uit de belegde voordelen.
Indien de verbeurd te verklaren zaken bedoeld in het eerste lid, 2° en 4°, niet in het vermogen van de veroordeelde kunnen worden teruggevonden, gaat de rechter, op schriftelijke vordering van het openbaar ministerie of ambtshalve, na de beklaagde of de beschuldigde hierover te hebben gehoord, over tot een raming van de geldwaarde ervan en spreekt de verbeurdverklaring uit van een daarmee overeenstemmend geldbedrag. Wanneer er meerdere daders zijn, zal enkel diegene die het verbeurd te verklaren goed heeft onttrokken aan de gerechtelijke autoriteiten worden veroordeeld tot betaling van het daarmee overeenstemmend bedrag. Indien die persoon niet kan worden bepaald, zal elk van de daders worden veroordeeld tot de betaling van een deel van dat bedrag, te bepalen door de rechtbank, die hierbij rekening houdt met het aandeel van elk van de veroordeelde daders in het misdrijf.	Indien de verbeurd te verklaren zaken bedoeld in het eerste lid, 2° en 4°, niet in het vermogen van de veroordeelde kunnen worden teruggevonden, gaat de rechter, op schriftelijke vordering van het openbaar ministerie of ambtshalve, na de beklaagde of de beschuldigde hierover te hebben gehoord, over tot een raming van de geldwaarde ervan en spreekt de verbeurdverklaring uit van een daarmee overeenstemmend geldbedrag. Wanneer er meerdere daders zijn, zal enkel diegene die het verbeurd te verklaren goed heeft onttrokken aan de gerechtelijke autoriteiten worden veroordeeld tot betaling van het daarmee overeenstemmend bedrag. Indien die persoon niet kan worden bepaald, zal elk van de daders worden veroordeeld tot de betaling van een deel van dat bedrag, te bepalen door de rechtbank, die hierbij rekening houdt met het aandeel van elk van de veroordeelde daders in het misdrijf.
§ 3. De verbeurdverklaring van onroerende goederen die hebben gediend of bestemd zijn geweest voor het plegen van het misdrijf zal slechts worden bevolen in de door de wet bepaalde gevallen.	§ 3. De verbeurdverklaring van onroerende goederen die hebben gediend of bestemd zijn geweest voor het plegen van het misdrijf zal slechts worden bevolen in de door de wet bepaalde gevallen.
§ 4. De verbeurdverklaring van onroerende goederen kan enkel gebeuren op schriftelijke vordering van het openbaar ministerie. Wanneer zij niet wordt voorafgegaan door een onroerend strafrechtelijk beslag van het goed,	§ 4. De verbeurdverklaring van onroerende goederen kan enkel gebeuren op schriftelijke vordering van het openbaar ministerie. Wanneer zij niet wordt voorafgegaan door een onroerend strafrechtelijk beslag van het goed,

wordt deze vordering kosteloos overgeschreven bij de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie van waar het goed gelegen is.	wordt deze vordering kosteloos overgeschreven bij de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie van waar het goed gelegen is.
§ 5. Voor het bepalen van het bedrag van de vermogensbestanddelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, kan de rechter zich inzonderheid baseren op alle elementen die hem op tegensprekelijke wijze worden voorgelegd, en die wijzen op een onevenwicht tussen enerzijds de tijdelijke of blijvende aangroei van het vermogen en de bestedingen van de veroordeelde gedurende de incriminatieperiode die door het openbaar ministerie worden bewezen, en anderzijds de tijdelijke of blijvende aangroei van het vermogen en de bestedingen van de veroordeelde in diezelfde periode, waarvan die laatste geloofwaardig kan maken dat ze niet voortspruiten uit de misdrijven waarvoor hij werd veroordeeld.	§ 5. Voor het bepalen van het bedrag van de vermogensbestanddelen die uit het misdrijf zijn verkregen, kan de rechter zich inzonderheid baseren op alle elementen die hem op tegensprekelijke wijze worden voorgelegd, en die wijzen op een onevenwicht tussen enerzijds de tijdelijke of blijvende aangroei van het vermogen en de bestedingen van de veroordeelde gedurende de incriminatieperiode die door het openbaar ministerie worden bewezen, en anderzijds de tijdelijke of blijvende aangroei van het vermogen en de bestedingen van de veroordeelde in diezelfde periode, waarvan die laatste geloofwaardig kan maken dat ze niet voortspruiten uit de misdrijven waarvoor hij werd veroordeeld.
§ 6. De rechter vermindert indien nodig de verbeurdverklaring van de goederen die hebben gediend tot of waren bestemd om het misdrijf te plegen bedoeld in paragraaf 2, eerste lid, 2°, of het bedrag van de vermogensvoordelen bedoeld in paragraaf 2, eerste lid, 4°, of de raming van de geldwaarde bedoeld in paragraaf 2, tweede lid, teneinde de veroordeelde niet aan een onredelijk zware straf te onderwerpen.	§ 6. De rechter vermindert indien nodig de verbeurdverklaring van de goederen die hebben gediend tot of waren bestemd om het misdrijf te plegen bedoeld in paragraaf 2, eerste lid, 2°, of het bedrag van de vermogensvoordelen bedoeld in paragraaf 2, eerste lid, 4°, of de raming van de geldwaarde bedoeld in paragraaf 2, tweede lid, teneinde de veroordeelde niet aan een onredelijk zware straf te onderwerpen.
§ 7. De verbeurdverklaring van de in paragrafen 1 en 2, eerste lid, bedoelde zaken wordt eveneens uitgesproken wanneer die zaken zich buiten het Belgische grondgebied bevinden.	§ 7. De verbeurdverklaring van de in paragrafen 1 en 2, eerste lid, bedoelde zaken wordt eveneens uitgesproken wanneer die zaken zich buiten het Belgische grondgebied bevinden.
De verbeurdverklaring van de in paragraaf 2, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde zaken, uitgesproken ten aanzien van publiekrechtelijke rechtspersonen, kan enkel betrekking hebben op goederen die vatbaar zijn voor burgerlijk beslag.	De verbeurdverklaring van de in paragraaf 2, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde zaken, uitgesproken ten aanzien van publiekrechtelijke rechtspersonen, kan enkel betrekking hebben op goederen die vatbaar zijn voor burgerlijk beslag.
§ 8. Behoudens toepassing van artikel 67, worden de verbeurdverklaarde zaken aan de Schatkist toegekend.	§ 8. Behoudens toepassing van artikel 67, worden de verbeurdverklaarde zaken aan de Schatkist toegekend.
§ 9. Iedere derde die beweert recht te hebben op de verbeurdverklaarde zaak, kan dit recht	§ 9. Iedere derde die beweert recht te hebben op de verbeurdverklaarde zaak, kan dit recht

laten gelden binnen een termijn en volgens de nadere regels bepaald door de Koning.	laten gelden binnen een termijn en volgens de nadere regels bepaald door de Koning.
---	---

Art. 2

Art. 54. Verruimde verbeurdverklaring	Art. 54. Verruimde verbeurdverklaring
§ 1. De vermogensvoordelen, de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en de inkomsten uit de belegde voordelen die worden gevonden in het vermogen of in het bezit van een persoon, ook indien zij gelokaliseerd zijn buiten het Belgische grondgebied, kunnen op schriftelijke vordering van het openbaar ministerie verbeurdverklaard worden, of die persoon kan worden veroordeeld tot de betaling van een bedrag dat door de rechter wordt geraamd als zijnde overeenstemmend met de waarde van deze zaken indien de betrokkene schuldig werd bevonden:	§ 1. De vermogensvoordelen, de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en de inkomsten uit de belegde voordelen die worden gevonden in het vermogen of in het bezit van een persoon, ook indien zij gelokaliseerd zijn buiten het Belgische grondgebied, kunnen op schriftelijke vordering van het openbaar ministerie verbeurdverklaard worden, of die persoon kan worden veroordeeld tot de betaling van een bedrag dat door de rechter wordt geraamd als zijnde overeenstemmend met de waarde van deze zaken indien de betrokkene schuldig werd bevonden:
1° ofwel aan een of meer misdrijven bedoeld:	1° ofwel aan een of meer misdrijven bedoeld:
a) in de artikelen 151 tot 168, 170 tot 174;	a) in de artikelen 151 tot 168, 170 tot 174;
b) in de artikelen 258 tot 261, 290 en 291;	b) in de artikelen 258 tot 261, 290 en 291;
c) in de artikelen 342 tot 346;	c) in de artikelen 342 tot 346;
d) in artikel 371, voor zover die misdrijven bestraft worden met een van de straffen van niveau 3 tot 8, en van dien aard zijn dat zij financieel gewin kunnen opleveren, in de artikelen 373 tot 375, voor zover dit misdrijf van dien aard is dat het financieel gewin kan opleveren, in de artikelen 376 tot 382, voor zover deze misdrijven van dien aard zijn dat zij financieel gewin kunnen opleveren, in artikel 383, voor zover dit misdrijf wordt bestraft met een van de straffen bedoeld in artikel 383, § 1, tweede en derde streepje, en van dien aard is dat het financieel gewin kan opleveren, en in de artikelen 384 tot 386, voor zover deze misdrijven van dien aard zijn dat zij financieel gewin kunnen opleveren;	d) in artikel 371, voor zover die misdrijven bestraft worden met een van de straffen van niveau 3 tot 8, en van dien aard zijn dat zij financieel gewin kunnen opleveren, in de artikelen 373 tot 375, voor zover dit misdrijf van dien aard is dat het financieel gewin kan opleveren, in de artikelen 376 tot 382, voor zover deze misdrijven van dien aard zijn dat zij financieel gewin kunnen opleveren, in artikel 383, voor zover dit misdrijf wordt bestraft met een van de straffen bedoeld in artikel 383, § 1, tweede en derde streepje, en van dien aard is dat het financieel gewin kan opleveren, en in de artikelen 384 tot 386, voor zover deze misdrijven van dien aard zijn dat zij financieel gewin kunnen opleveren;
e) in de artikelen 407 tot 409;	e) in de artikelen 407 tot 409;
f) in de artikelen 427, 439 en 441;	f) in de artikelen 427, 439 en 441;

g) in artikel 487;	g) in artikel 487;
h) in de artikelen 501 en 502, met uitzondering van de zaken die gedekt zijn door artikel 53, § 2, eerste lid, 1°;	h) in de artikelen 501 en 502, met uitzondering van de zaken die gedekt zijn door artikel 53, § 2, eerste lid, 1°;
i) in de artikelen 488, 524, 525, 527, 528 en 531 tot 533;	i) in de artikelen 488, 524 tot 528 en 531 tot 533;
j) in artikel 638;	j) in artikel 638;
k) in artikel 2bis, § 1, van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen, voor zover de feiten betrekking hebben op de invoer, de uitvoer, de vervaardiging, de verkoop of het te koop stellen van de in dat artikel bedoelde middelen en stoffen, of in artikel 2bis, § 3, b), of in § 4, b);	k) in artikel 2bis, § 1, van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen, voor zover de feiten betrekking hebben op de invoer, de uitvoer, de vervaardiging, de verkoop of het te koop stellen van de in dat artikel bedoelde middelen en stoffen, of in artikel 2bis, § 3, b), of in § 4, b);
l) in artikel 2quater, eerste lid, 4°, van dezelfde wet;	l) in artikel 2quater, eerste lid, 4°, van dezelfde wet;
2° ofwel aan strafbare feiten waarvan de ernst en de finaliteit de rechtbank toelaat te besluiten dat deze feiten werden gepleegd in het kader van ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd.	2° ofwel aan strafbare feiten waarvan de ernst en de finaliteit de rechtbank toelaat te besluiten dat deze feiten werden gepleegd in het kader van ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd.
§ 2. De verruimde verbeurdverklaring kan worden uitgesproken tegen de daders en deelnemers die werden veroordeeld wegens één of meerdere van de in dit artikel opgesomde misdrijven en onder de in paragraaf 1 bepaalde voorwaarden, wanneer de veroordeelde over een relevante periode verdere vermogensvoordelen heeft ontvangen terwijl er ernstige en concrete elementen zijn dat deze voordelen voortspruiten uit het misdrijf waarvoor hij werd veroordeeld of uit misdrijven die, rechtstreeks of onrechtstreeks, aanleiding kunnen geven tot een economisch voordeel voor zover zij voorkomen in dezelfde rubriek, bepaald in paragraaf 1, als het misdrijf waarvoor de betrokkene is veroordeeld en de veroordeelde het tegendeel niet geloofwaardig maakt.	§ 2. De verruimde verbeurdverklaring kan worden uitgesproken tegen de daders en deelnemers die werden veroordeeld wegens één of meerdere van de in dit artikel opgesomde misdrijven en onder de in paragraaf 1 bepaalde voorwaarden, wanneer de veroordeelde over een relevante periode verdere vermogensvoordelen heeft ontvangen terwijl er ernstige en concrete elementen zijn dat deze voordelen voortspruiten uit het misdrijf waarvoor hij werd veroordeeld of uit misdrijven die, rechtstreeks of onrechtstreeks, aanleiding kunnen geven tot een economisch voordeel voor zover zij voorkomen in dezelfde rubriek, bepaald in paragraaf 1, als het misdrijf waarvoor de betrokkene is veroordeeld en de veroordeelde het tegendeel niet geloofwaardig maakt.

§ 3. Als relevante periode wordt aanzien de periode van vijf jaar die aanvangt bij het plegen van het eerste misdrijf dat is bewezen in hoofde van de veroordeelde, en die eindigt op de datum van de uitspraak van het vonnis.	§ 3. Als relevante periode wordt aanzien de periode van vijf jaar die aanvangt bij het plegen van het eerste misdrijf dat is bewezen in hoofde van de veroordeelde, en die eindigt op de datum van de uitspraak van het vonnis.
De ernstige en concrete elementen kunnen worden geput uit alle geloofwaardige elementen die op tegensprekelijke wijze aan de rechtbank zijn overgelegd.	De ernstige en concrete elementen kunnen worden geput uit alle geloofwaardige elementen die op tegensprekelijke wijze aan de rechtbank zijn overgelegd.
Het openbaar ministerie levert het bewijs van het bestaan van een verrijking die niet gerechtvaardigd is door een geoorloofde oorzaak over de relevante periode.	Het openbaar ministerie levert het bewijs van het bestaan van een verrijking die niet gerechtvaardigd is door een geoorloofde oorzaak over de relevante periode.
Onder verrijking verstaat men de al dan niet tijdelijke vermeerdering van de middelen en de vermindering van de uitgaven die de veroordeelde heeft genoten en die niet gerechtvaardigd zijn door een geoorloofde oorzaak. De beklaagde of de beschuldigde kan de geoorloofde herkomst van die verrijking aannemelijk maken.	Onder verrijking verstaat men de al dan niet tijdelijke vermeerdering van de middelen en de vermindering van de uitgaven die de veroordeelde heeft genoten en die niet gerechtvaardigd zijn door een geoorloofde oorzaak. De beklaagde of de beschuldigde kan de geoorloofde herkomst van die verrijking aannemelijk maken.
§ 4. De rechter vermindert, indien nodig, het bedrag van de vermogensvoordelen of de geldwaarde ervan teneinde de veroordeelde niet te onderwerpen aan een onredelijk zware straf.	§ 4. De rechter vermindert, indien nodig, het bedrag van de vermogensvoordelen of de geldwaarde ervan teneinde de veroordeelde niet te onderwerpen aan een onredelijk zware straf.
§ 5. Iedere derde die beweert recht te hebben op de verbeurdverklaarde zaak, kan dit recht laten gelden binnen een termijn en volgens de nadere regels bepaald door de Koning. In dit verband kan hij de rechtmatige herkomst van de zaak aannemelijk maken.	§ 5. Iedere derde die beweert recht te hebben op de verbeurdverklaarde zaak, kan dit recht laten gelden binnen een termijn en volgens de nadere regels bepaald door de Koning. In dit verband kan hij de rechtmatige herkomst van de zaak aannemelijk maken.
§ 6. Behoudens toepassing van artikel 67, worden de verbeurdverklaarde zaken aan de Schatkist toegekend.	§ 6. Behoudens toepassing van artikel 67, worden de verbeurdverklaarde zaken aan de Schatkist toegekend.

Art. 2

Art. 56. Dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap	Art. 56. Dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap
§ 1. Wanneer de rechter van oordeel is dat hij een straf van niveau 1 of 2 moet uitspreken, kan hij de rechtspersoon veroordelen tot een	§ 1. Wanneer de rechter van oordeel is dat hij een straf van niveau 1 of 2 moet uitspreken, kan hij de rechtspersoon veroordelen tot een

dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap als hoofdstraf.	dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap als hoofdstraf.
De rechter kan een dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap slechts uitspreken indien de rechtspersoon, in persoon of via zijn advocaat, met kennis van zaken zijn instemming heeft gegeven.	De rechter kan een dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap slechts uitspreken indien de rechtspersoon, in persoon of via zijn advocaat, met kennis van zaken zijn instemming heeft gegeven.
§ 2. Het budget dat de veroordeelde rechtspersoon moet besteden aan de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap van niveau 2 moet hoger zijn dan 20.000 euro en bedraagt ten hoogste 360.000 euro. In geval van veroordeling tot een dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap van niveau 1, mag dat budget niet lager zijn dan 200 euro en bedraagt het ten hoogste 20.000 euro.	§ 2. Het budget dat de veroordeelde rechtspersoon moet besteden aan de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap van niveau 2 moet hoger zijn dan 20.000 euro en bedraagt ten hoogste 360.000 euro. In geval van veroordeling tot een dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap van niveau 1, mag dat budget niet lager zijn dan 200 euro en bedraagt het ten hoogste 20.000 euro.
De dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap mag uitsluitend worden verricht ten voordele van de openbare diensten van de Staat, de gemeenschappen, de gewesten, de provincies, de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, dan wel ten gunste van verenigingen zonder winstoogmerk of stichtingen met een sociaal, wetenschappelijk of cultureel oogmerk.	De dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap mag uitsluitend worden verricht ten voordele van de openbare diensten van de Staat, de gemeenschappen, de gewesten, de provincies, de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, dan wel ten gunste van verenigingen zonder winstoogmerk of stichtingen met een sociaal, wetenschappelijk of cultureel oogmerk.
De rechter bepaalt het budget dat de veroordeelde rechtspersoon moet besteden aan de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap en kan aanwijzingen geven betreffende de concrete inhoud en de uitvoeringsmodaliteiten ervan.	De rechter bepaalt het budget dat de veroordeelde rechtspersoon moet besteden aan de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap, geeft aanwijzingen betreffende de concrete inhoud en kan aanwijzingen geven betreffende de uitvoeringsmodaliteiten ervan.
De rechter legt, binnen de grenzen bepaald voor het misdrijf en door de wet, bij het uitspreken van een dienstverleningsstraf een vervangende geldboete op die kan worden toegepast indien de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap niet wordt uitgevoerd.	De rechter legt, binnen de grenzen bepaald voor het misdrijf en door de wet, bij het uitspreken van een dienstverleningsstraf een vervangende geldboete op die kan worden toegepast indien de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap niet wordt uitgevoerd.
§ 3. Op de tenuitvoerlegging van de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap wordt toegezien door de strafuitvoeringsrechtbank.	§ 3. Op de tenuitvoerlegging van de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap wordt toegezien door de strafuitvoeringsrechtbank.
§ 4. Wanneer de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap geheel of	§ 4. Wanneer de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap geheel of

gedeeltelijk niet wordt uitgevoerd, kan de strafuitvoeringsrechtbank, op vordering van het openbaar ministerie en na de veroordeelde gehoord te hebben, beslissen dat de vervangende geldboete of een deel ervan ten uitvoer zal worden gelegd, hierbij rekening houdende met het deel van de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap dat de veroordeelde reeds heeft verricht.	gedeeltelijk niet wordt uitgevoerd, kan de strafuitvoeringsrechtbank, op vordering van het openbaar ministerie en na de veroordeelde gehoord te hebben, beslissen dat de vervangende geldboete of een deel ervan ten uitvoer zal worden gelegd, hierbij rekening houdende met het deel van de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap dat de veroordeelde reeds heeft verricht.
---	---

Art. 2

Art. 59. Sluiting van de inrichting	Art. 59. Sluiting van de inrichting
In de bij wet bepaalde gevallen kan de rechter de definitieve gehele of gedeeltelijke sluiting bevelen van de inrichting van de veroordeelde, met uitzondering van de inrichtingen waar werkzaamheden worden verricht die behoren tot een opdracht van openbare dienstverlening. De sluiting van de inrichting houdt het verbod in hierin enige activiteit uit te oefenen gelijkaardig aan die naar aanleiding waarvan het misdrijf werd gepleegd. De sluiting gaat in vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. Bij gebreke aan vrijwillige sluiting gebeurt deze op initiatief van het openbaar ministerie op kosten van de veroordeelde.	In de bij wet bepaalde gevallen kan de rechter de tijdelijke of definitieve gehele of gedeeltelijke sluiting bevelen van de inrichting van de veroordeelde, met uitzondering van de inrichtingen waar werkzaamheden worden verricht die behoren tot een opdracht van openbare dienstverlening. De sluiting van de inrichting houdt het verbod in hierin enige activiteit uit te oefenen die verband houdt met degene die geleid heeft tot het plegen van het misdrijf . De sluiting gaat in vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. Bij gebreke aan vrijwillige sluiting gebeurt deze op initiatief van het openbaar ministerie op kosten van de veroordeelde.

Art. 2

Art. 60. Herhaling	Art. 60. Herhaling
Indien de dader wordt vervolgd voor een misdrijf waarop door de wet een straf van niveau 1, 2, 3, 4, 5 of 6 is gesteld, kan deze straf worden verhoogd naar een straf van het onmiddellijk hogere niveau indien op het ogenblik van het plegen van het misdrijf nog geen vijf jaren verlopen waren te rekenen vanaf de dag waarop een vorige veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. De termijn van vijf jaar wordt evenwel verlengd met de tijd waarin de gevangenisstraf of behandeling onder vrijheidsberoving wordt uitgevoerd, met uitzondering van de periode gedurende dewelke de straf wordt uitgevoerd onder de modaliteit van het elektronisch toezicht en de	Indien de dader wordt vervolgd voor een misdrijf waarop door de wet een straf van niveau 1, 2, 3, 4, 5 of 6 is gesteld, kan deze straf worden verhoogd naar een straf van het onmiddellijk hogere niveau indien op het ogenblik van het plegen van het misdrijf nog geen vijf jaren verlopen waren te rekenen vanaf de dag waarop een vorige veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. De termijn van vijf jaar wordt evenwel verlengd met de tijd waarin de gevangenisstraf of behandeling onder vrijheidsberoving wordt uitgevoerd, met uitzondering van de periode gedurende dewelke de straf wordt uitgevoerd onder de modaliteit van het elektronisch toezicht en de periodes van voorwaardelijke

periodes van voorwaardelijke of voorlopige invrijheidstelling.	invrijheidsstelling, voorlopige invrijheidsstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering en de invrijheidsstelling onder toezicht.
Indien de dader wordt vervolgd voor een misdrijf waarop door de wet een straf van niveau 7 is gesteld en de dader reeds eerder werd veroordeeld tot een straf van niveau 7 of 8, wordt de minimumstraf gebracht op een gevangenisstraf van tweeëntwintig jaar of een behandeling onder vrijheidsberoving van zeventien jaar.	Indien de dader wordt vervolgd voor een misdrijf waarop door de wet een straf van niveau 7 is gesteld en de dader reeds eerder werd veroordeeld tot een straf van niveau 7 of 8, wordt de minimumstraf gebracht op een gevangenisstraf van tweeëntwintig jaar of een behandeling onder vrijheidsberoving van zeventien jaar voor natuurlijke personen en op een geldboete van 2.080.000 euro voor rechtspersonen.

Art. 2

Art. 62. Meerdaadse samenloop	Art. 62. Meerdaadse samenloop
§ 1. Er is meerdaadse samenloop wanneer iemand schuldig wordt bevonden aan verscheidene misdrijven die ieder het gevolg zijn van een verschillend feit en die zijn gepleegd op een ogenblik waarop voor geen van deze feiten een veroordeling is tussengekomen die in kracht van gewijsde is getreden.	§ 1. Er is meerdaadse samenloop wanneer iemand schuldig wordt bevonden aan verscheidene misdrijven die ieder het gevolg zijn van een verschillend feit en die zijn gepleegd op een ogenblik waarop voor geen van deze feiten een veroordeling is tussengekomen die in kracht van gewijsde is getreden.
§ 2. Indien de rechter oordeelt dat de misdrijven die de samenloop uitmaken met een straf van niveau 7 of 8 moet worden bestraft, wordt alleen de zwaarste straf uitgesproken. De andere hoofdstraffen worden opgeslorpt door deze straf. De bijkomende straffen worden cumulatief opgelegd binnen de grenzen bepaald door de wet.	§ 2. Indien de rechter oordeelt dat de misdrijven die de samenloop uitmaken met een straf van niveau 7 of 8 moet worden bestraft, wordt alleen de zwaarste straf uitgesproken. De andere hoofdstraffen worden opgeslorpt door deze straf. De bijkomende straffen worden cumulatief opgelegd binnen de grenzen bepaald door de wet.
§ 3. In de andere gevallen wordt, wanneer de feiten gelijktijdig worden berecht, de hoofdstraf opgelegd binnen het zwaarste strafniveau. De hoofdstraf kan evenwel worden verhoogd naar een hoofdstraf van het onmiddellijk hoger niveau. Strafverhoging is niet mogelijk in de hypothese van strafniveau 6 of 1. Indien het toepasselijke strafniveau het niveau 1 is, kunnen de verscheidene hoofdstraffen cumulatief worden opgelegd.	§ 3. In de andere gevallen wordt, wanneer de feiten gelijktijdig worden berecht, de hoofdstraf opgelegd binnen het zwaarste strafniveau. De hoofdstraf kan evenwel worden verhoogd naar een hoofdstraf van het onmiddellijk hoger niveau. Strafverhoging is niet mogelijk in de hypothese van strafniveau 6 of 1. Indien het toepasselijke strafniveau het niveau 1 is, kunnen de verscheidene hoofdstraffen cumulatief worden opgelegd. In geen geval mag de opgelegde straf hoger zijn dan het maximale cumulatieve straftotaal dat bij een

	niet-gelijktijdige berechting kan worden opgelegd.
In geval van niet-gelijktijdige berechting houdt de laatst optredende feitenrechter rekening met de eerst uitgesproken straf. De straf die hij oplegt mag de zwaarste hoofdstraf binnen het huidig strafniveau niet te boven gaan. In geen geval mogen de eerst uitgesproken straf en de later uitgesproken straf samen de bovengrens zoals bepaald in de hypothese van gelijktijdige berechting te boven gaan.	In geval van niet-gelijktijdige berechting houdt de laatst optredende feitenrechter rekening met de eerst uitgesproken straf. De straf die hij oplegt mag de zwaarste hoofdstraf binnen het huidig strafniveau niet te boven gaan. In geen geval mogen de eerst uitgesproken straf en de later uitgesproken straf samen de bovengrens zoals bepaald in de hypothese van gelijktijdige berechting te boven gaan.
De bijkomende straffen worden cumulatief opgelegd binnen de grenzen bepaald door de wet.	De bijkomende straffen worden cumulatief opgelegd binnen de grenzen bepaald door de wet.
§ 4. Wanneer de rechter bij wie een zaak laatst is aangebracht, uitspraak doet zonder kennis van de samenloop, vermindert de strafuitvoeringsrechtbank het straftotaal volgens de voorgaande regels.	§ 4. Wanneer de rechter bij wie een zaak laatst is aangebracht, uitspraak doet zonder kennis van de samenloop, vermindert de strafuitvoeringsrechtbank het straftotaal volgens de voorgaande regels.
Art. 2	
Art. 64. Opschorting van de uitspraak van de ver-oordeling	Art. 64. Opschorting van de uitspraak van de ver-oordeling
§ 1. Wanneer de rechter het ten laste gelegd misdrijf waarop een straf van niveau 1, 2, 3, 4, 5 of 6 is gesteld bewezen verklaart, kan hij de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gelasten indien de beklaagde hiermee instemt.	§ 1. Wanneer de rechter het ten laste gelegd misdrijf waarop een straf van niveau 1, 2, 3, 4, 5 of 6 is gesteld bewezen verklaart, kan hij de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gelasten indien de beklaagde hiermee in persoon of via zijn advocaat, met kennis van zaken , instemt.
Aan de opschorting wordt een proeftijd gekoppeld van ten minste een jaar en ten hoogste vijf jaar, met ingang van de dag waarop het vonnis of het arrest in kracht van gewijsde is getreden.	Aan de opschorting wordt een proeftijd gekoppeld van ten minste een jaar en ten hoogste vijf jaar, met ingang van de dag waarop het vonnis of het arrest in kracht van gewijsde is getreden.
De beslissing tot opschorting maakt een einde aan de vervolging indien zij niet wordt herroepen.	De beslissing tot opschorting maakt een einde aan de vervolging indien zij niet wordt herroepen.
§ 2. Wanneer de opschorting wordt gelast, wordt de beklaagde veroordeeld in de kosten en, indien daar aanleiding toe bestaat, tot de teruggave en de verbeurdverklaring. Desgevallend wordt ook uitspraak gedaan over de burgerlijke vordering.	§ 2. Wanneer de opschorting wordt gelast, wordt de beklaagde veroordeeld in de kosten en, indien daar aanleiding toe bestaat, tot de teruggave en de verbeurdverklaring. Desgevallend wordt ook uitspraak gedaan over de burgerlijke vordering.

§ 3. De onderzoeksgerechten kunnen de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gelasten ten aanzien van de in verdenking gestelde onder de voorwaarden bedoeld in de paragrafen 1 en 2 wanneer zij van oordeel zijn dat de openbaarheid van de debatten de declassering van de in verdenking gestelde zou kunnen veroorzaken of zijn reclassering in gevaar zou kunnen brengen.	§ 3. De onderzoeksgerechten kunnen de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gelasten ten aanzien van de in verdenking gestelde onder de voorwaarden bedoeld in de paragrafen 1 en 2 wanneer zij van oordeel zijn dat de openbaarheid van de debatten de declassering van de in verdenking gestelde zou kunnen veroorzaken of zijn reclassering in gevaar zou kunnen brengen.
§ 4. De opschorting kan op vordering van het openbaar ministerie worden herroepen door de correctionele rechtbank of, indien het feit behoort tot haar bevoegdheid, door de politierechtbank, die de opschorting gelast heeft:	§ 4. De opschorting kan op vordering van het openbaar ministerie worden herroepen door de correctionele rechtbank of, indien het feit behoort tot haar bevoegdheid, door de politierechtbank, die de opschorting gelast heeft:
1° indien bij een in kracht van gewijsde getreden beslissing wordt vastgesteld dat een nieuw misdrijf, gepleegd tijdens de proeftijd, een hoofdgevangenisstraf van minstens zes maanden tot gevolg heeft gehad;	1° indien bij een in kracht van gewijsde getreden beslissing wordt vastgesteld dat een nieuw misdrijf, gepleegd tijdens de proeftijd, een hoofdgevangenisstraf van minstens zes maanden tot gevolg heeft gehad in het geval van een natuurlijk persoon, of een geldboete van meer dan 20.000 euro in het geval van een rechtspersoon;
2° indien diegene voor wie de maatregel is genomen wegens een overtreding van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer of van haar uitvoeringsbesluiten, gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf heeft gepleegd dat veroordeling krachtens de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer of haar uitvoeringsbesluiten tot gevolg heeft gehad.	2° indien diegene voor wie de maatregel is genomen wegens een overtreding van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer of van haar uitvoeringsbesluiten, gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf heeft gepleegd dat veroordeling krachtens de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer of haar uitvoeringsbesluiten tot gevolg heeft gehad. Dit geldt eveneens indien de maatregel tegelijkertijd is genomen wegens een overtreding van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer of van haar uitvoeringsbesluiten en wegens een overtreding van de artikelen 107, 107/1 of 218 van dit Wetboek.
Indien de opschorting wordt herroepen, kan voor het betrokken misdrijf ten hoogste een straf van niveau 3 worden opgelegd.	Indien de opschorting wordt herroepen, kan voor het betrokken misdrijf ten hoogste een straf van niveau 3 worden opgelegd.
De vordering tot herroeping en tot uitspraak van de veroordeling voor het misdrijf dat aanleiding heeft gegeven tot de opschorting	De vordering tot herroeping en tot uitspraak van de veroordeling voor het misdrijf dat aanleiding heeft gegeven tot de opschorting

verjaart drie volle jaren na de dag waarop de veroordeling wegens het nieuwe misdrijf in kracht van gewijsde is getreden.	verjaart drie volle jaren na de dag waarop de veroordeling wegens het nieuwe misdrijf in kracht van gewijsde is getreden.
---	---

Art. 2

Art. 65. Uitstel van de tenuitvoerlegging van de straffen	Art. 65. Uitstel van de tenuitvoerlegging van de straffen
§ 1. Wanneer de rechter een straf oplegt die een straf van niveau 3 niet te boven gaat, kan hij bevelen dat de tenuitvoerlegging van de hoofdstraffen of bijkomende straffen die hij uitspreekt volledig of gedeeltelijk wordt uitgesteld.	§ 1. Wanneer de rechter een straf oplegt die een straf van niveau 3 niet te boven gaat, kan hij bevelen dat de tenuitvoerlegging van de hoofdstraffen of bijkomende straffen die hij uitspreekt volledig of gedeeltelijk wordt uitgesteld.
De tenuitvoerlegging van de verbeurdverklaring, van de straf onder elektronisch toezicht, van de werkstraf, van de probatiestraf, van de behandeling onder vrijheidsberoving, van de verlengde opvolging of van een vervangende straf kan echter niet worden uitgesteld.	De tenuitvoerlegging van de verbeurdverklaring, van de straf onder elektronisch toezicht, van de werkstraf, van de probatiestraf, van de behandeling onder vrijheidsberoving, van de verlengde opvolging, van de dienstverleningsstraf ten gunste van de gemeenschap of van een vervangende straf kan echter niet worden uitgesteld.
De duur van het uitstel mag niet minder dan een jaar en niet meer dan vijf jaar bedragen, met ingang van de dag waarop het vonnis of het arrest in kracht van gewijsde is getreden.	De duur van het uitstel mag niet minder dan een jaar en niet meer dan vijf jaar bedragen, met ingang van de dag waarop het vonnis of het arrest in kracht van gewijsde is getreden.
De rechter kan een gewoon uitstel bevelen of aan het uitstel probatievoorwaarden verbinden.	De rechter kan een gewoon uitstel bevelen of aan het uitstel probatievoorwaarden verbinden.
§ 2. In geval van probatie-uitstel verbindt de rechter aan het uitstel door hem bepaalde probatievoorwaarden, die hij in zijn uitspraak vermeldt, mits de beklaagde zich ertoe verbindt die voorwaarden na te leven.	§ 2. In geval van probatie-uitstel verbindt de rechter aan het uitstel door hem bepaalde probatievoorwaarden, die hij in zijn uitspraak vermeldt, mits de beklaagde zich ertoe verbindt die voorwaarden na te leven.
Het probatie-uitstel impliceert de naleving van de volgende algemene voorwaarden:	Het probatie-uitstel impliceert de naleving van de volgende algemene voorwaarden:
1° geen misdrijven plegen;	1° geen misdrijven plegen;
2° een vast adres hebben en, bij wijziging ervan, het adres van zijn nieuwe verblijfplaats onmiddellijk meedelen aan de bevoegde dienst van de gemeenschappen die met de begeleiding is belast;	2° een vast adres hebben en, bij wijziging ervan, het adres van zijn nieuwe verblijfplaats onmiddellijk meedelen aan de bevoegde dienst van de gemeenschappen die met de begeleiding is belast;

3° gevolg geven aan de oproepingen van de strafuitvoeringsrechtbank en, in voorkomend geval, aan die van de bevoegde dienst van de gemeenschappen die met de begeleiding is belast.	3° gevolg geven aan de oproepingen van de strafuitvoeringsrechtbank en, in voorkomend geval, aan die van de bevoegde dienst van de gemeenschappen die met de begeleiding is belast.
De bijzondere voorwaarden kunnen onder meer bestaan uit het volgen van een opleiding, een beroepsstage of een ambulante behandeling.	De bijzondere voorwaarden kunnen onder meer bestaan uit het volgen van een opleiding, een beroepsstage of een ambulante behandeling.
§ 3. De strafuitvoeringsrechtbank kan, hetzij ambtshalve, hetzij op vordering van het openbaar ministerie, hetzij op verzoek van de veroordeelde, de probatievoorwaarden geheel of ten dele opschorten, nader omschrijven of aanpassen aan de omstandigheden.	§ 3. De strafuitvoeringsrechtbank kan, hetzij ambtshalve, hetzij op vordering van het openbaar ministerie, hetzij op verzoek van de veroordeelde, de probatievoorwaarden geheel of ten dele opschorten, nader omschrijven of aanpassen aan de omstandigheden.
De Koning bepaalt voor het overige de nadere regels inzake de tenuitvoerlegging en controle van de probatie.	De Koning bepaalt voor het overige de nadere regels inzake de tenuitvoerlegging en controle van de probatie.
§ 4. Het uitstel wordt herroepen indien bij een in kracht van gewijsde getreden beslissing wordt vastgesteld dat een nieuw misdrijf, gepleegd tijdens de proeftijd, een gevangenisstraf van meer dan achttien maanden zonder uitstel tot gevolg heeft gehad.	§ 4. Het uitstel wordt herroepen indien bij een in kracht van gewijsde getreden beslissing wordt vastgesteld dat een nieuw misdrijf, gepleegd tijdens de proeftijd, een gevangenisstraf van meer dan achttien maanden zonder uitstel voor een natuurlijk persoon, of een geldboete van meer dan 180.000 euro zonder uitstel voor een rechtspersoon tot gevolg heeft gehad.
Het uitstel kan worden herroepen indien bij een in kracht van gewijsde getreden beslissing wordt vastgesteld dat een nieuw misdrijf, gepleegd tijdens de proeftijd, een gevangenisstraf zonder uitstel van ten hoogste achttien maanden tot gevolg heeft gehad.	Het uitstel kan worden herroepen indien bij een in kracht van gewijsde getreden beslissing wordt vastgesteld dat een nieuw misdrijf, gepleegd tijdens de proeftijd, een gevangenisstraf zonder uitstel van ten hoogste achttien maanden voor een natuurlijk persoon, of een geldboete van meer dan 20.000 euro tot ten hoogste 180.000 euro zonder uitstel voor een rechtspersoon tot gevolg heeft gehad.
Het probatie-uitstel kan eveneens worden herroepen in geval van een andere ernstige niet-naleving van de algemene of bijzondere probatievoorwaarden.	Het probatie-uitstel kan eveneens worden herroepen in geval van een andere ernstige niet-naleving van de algemene of bijzondere probatievoorwaarden.
	Het uitstel en het probatie-uitstel kunnen ook worden herroepen indien diegene voor wie de maatregel is genomen wegens een overtreding van de wet van 16 maart 1968 betreffende de

	politie over het wegverkeer of van haar uitvoeringsbesluiten, gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf heeft gepleegd dat veroordeling krachtens de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer tot gevolg heeft gehad. Dit geldt eveneens indien de maatregel tegelijkertijd is genomen wegens een overtreding van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer of van haar uitvoeringsbesluiten en wegens een overtreding van de artikelen 107, 107/1 of 218 van dit Wetboek.
Wanneer het uitstel kan worden herroepen, doet de strafuitvoeringsrechtbank uitspraak over het verzoek tot herroeping ingediend door het openbaar ministerie. Het verzoek tot herroeping wegens ernstige niet-naleving van de probatievoorwaarden moet uiterlijk binnen een jaar na het verstrijken van de proeftijd van het uitstel worden ingesteld. Het verjaart een jaar na de dag waarop zij bij de strafuitvoeringsrechtbank is aangebracht.	Wanneer het uitstel kan worden herroepen, doet de strafuitvoeringsrechtbank uitspraak over het verzoek tot herroeping ingediend door het openbaar ministerie. Het verzoek tot herroeping wegens ernstige niet-naleving van de probatievoorwaarden moet uiterlijk binnen drie jaar na het verstrijken van de proeftijd van het uitstel worden ingesteld. Het verjaart een jaar na de dag waarop zij bij de strafuitvoeringsrechtbank is aangebracht.

Art. 2

Art. 74. Verjaring van de straf	Art. 74. Verjaring van de straf
§ 1. Behalve straffen uitgesproken voor de misdaad van genocide, misdaden tegen de mensheid en oorlogsmisdaden, verjaren straffen van niveau 7 en 8 door verloop van twintig jaar, te rekenen vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden.	§ 1. Behalve straffen uitgesproken voor de misdaad van genocide, misdaden tegen de mensheid en oorlogsmisdaden, verjaren straffen van niveau 7 en 8 door verloop van twintig jaar, te rekenen vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden.
Behalve straffen uitgesproken voor de misdaad van genocide, misdaden tegen de mensheid en oorlogsmisdaden, verjaren straffen van niveau 6, 5 en 4 na verloop van tien jaar te rekenen vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. Straffen van niveau 3, 2 en 1 verjaren na verloop van vijf jaar te rekenen vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. In geen geval is de verjaringstermijn korter dan de duur van de opgelegde straf.	Behalve straffen uitgesproken voor de misdaad van genocide, misdaden tegen de mensheid en oorlogsmisdaden, verjaren straffen van niveau 6, 5 en 4 na verloop van tien jaar te rekenen vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden en straffen van niveau 3, 2 en 1 verjaren na verloop van vijf jaar te rekenen vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. In geen geval is de verjaringstermijn korter dan de duur van de opgelegde straf.
De bijkomende straffen verjaren door verloop van de in de het eerste en tweede lid vastgestelde termijnen, naargelang het niveau	De bijkomende straffen verjaren door verloop van de in de het eerste en tweede lid vastgestelde termijnen, naargelang het niveau

van de hoofdstraf waarmee zij samen zijn uitgesproken.	van de hoofdstraf waarmee zij samen zijn uitgesproken.
De verjaring van de straf kan worden gestuit door elke daad die een begin van effectieve uitvoering van de straf is.	De verjaring van de straf kan worden gestuit door elke daad die een begin van effectieve uitvoering van de straf is.
De verjaring van de straf wordt geschorst wanneer de wet dit bepaalt of wanneer er een wettelijk beletsel is dat de tenuitvoerlegging van de straf verhindert.	De verjaring van de straf wordt geschorst wanneer de wet dit bepaalt of wanneer er een wettelijk beletsel is dat de tenuitvoerlegging van de straf verhindert.
§ 2. De verjaring van de vermogensstraffen wordt eveneens gestuit door elke handeling gesteld door een bevoegde overheid met het oog op de uitvoering van deze straffen.	§ 2. De verjaring van de vermogensstraffen wordt eveneens gestuit door elke handeling gesteld door een bevoegde overheid met het oog op de uitvoering van deze straffen.
	§ 3. De verjaring van de straffen uitgesproken met uitstel overeenkomstig artikel 65 begint te lopen op de hierna vermelde data:
	wanneer het uitstel van rechtswege wordt herroepen krachtens artikel 65, § 4, eerste lid, begint de verjaring te lopen op hetzelfde tijdstip als die van de straffen uitgesproken voor het nieuwe misdrijf;
	wanneer het uitstel wordt herroepen in toepassing van artikel 65, § 4, tweede, derde en vierde lid, begint de verjaring te lopen vanaf de datum van het herroepingsvonnis.
Art. 38	
Deze wet treedt in werking twee jaar na de dag van de bekendmaking van deze wet in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van de artikelen 42 en 46 van het Strafwetboek en artikel 25 van deze wet die in werking treden op 1 januari 2035.	Deze wet treedt in werking twee jaar na de dag van de bekendmaking van deze wet in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van de artikelen 42 en 46 van het Strafwetboek die in werking treden op 1 januari 2035.
De Koning kan voor de artikelen 42 en 46 van het Strafwetboek en artikel 25 van deze wet een datum van inwerkingtreding bepalen voorafgaand aan de datum vermeld in het eerste lid.	De Koning kan voor de artikelen 42 en 46 van het Strafwetboek een datum van inwerkingtreding bepalen voorafgaand aan de datum vermeld in het eerste lid.

Wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek

HOOFDSTUK 3 – Wijzigingen van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek

Art. 2

Art. 79 Algemene definities	Art. 79 Algemene definities
Voor de toepassing van dit Wetboek wordt verstaan onder:	Voor de toepassing van dit Wetboek wordt verstaan onder:
5° persoon met een openbare functie:	5° persoon met een openbare functie:
- een persoon die op basis van een wet, een besluit of een rechterlijke beslissing;	a) een persoon die op basis van een wet, een besluit of een rechterlijke beslissing;
- de openbare orde moet handhaven;	- de openbare orde moet handhaven;
- de naleving van bepaalde normen of beslissingen van een overheidsorgaan moet controleren;	- de naleving van bepaalde normen of beslissingen van een overheidsorgaan moet controleren;
- de naleving van bepaalde normen of beslissingen van een overheidsorgaan moet afdwingen;	- de naleving van bepaalde normen of beslissingen van een overheidsorgaan moet afdwingen;
- een persoon die een openbare dienst of opdracht uitoefent waarbij zijn handelingen zijn bepaald en gereguleerd door een wet, besluit of rechterlijke beslissing;	b) een persoon die een openbare dienst of opdracht uitoefent waarbij zijn handelingen zijn bepaald en gereguleerd door een wet, besluit of rechterlijke beslissing;

Art. 2

Art. 89. Gedwongen verdwijning die geen misdrijf tegen de menselijkheid vormt	Art. 89. Gedwongen verdwijning die geen misdrijf tegen de mensheid vormt
§ 1. De gedwongen verdwijning die geen misdrijf tegen de menselijkheid vormt is de opzettelijke arrestatie, gevangenhouding, ontvoering of elke andere vorm van opzettelijke vrijheidsontneming door vertegenwoordigers van de staat of door personen of groepen personen die optreden met de machtiging of steun van of bewilliging door de staat, gevolgd door een weigering een dergelijke vrijheidsontneming te erkennen of door verhulling van het feit zelf of van de verblijfplaats van de verdwenen persoon, waardoor deze buiten de bescherming van de wet geplaatst wordt.	§ 1. De gedwongen verdwijning die geen misdrijf tegen de mensheid vormt is de opzettelijke arrestatie, gevangenhouding, ontvoering of elke andere vorm van opzettelijke vrijheidsontneming door vertegenwoordigers van de staat of door personen of groepen personen die optreden met de machtiging of steun van of bewilliging door de staat, gevolgd door een weigering een dergelijke vrijheidsontneming te erkennen of door verhulling van het feit zelf of van de verblijfplaats van de verdwenen persoon, waardoor deze buiten de bescherming van de wet geplaatst wordt.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 6.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 6.

§ 2. De gedwongen verdwijning die geen misdad tegen de menselijkheid vormt wordt bestraft met een straf van niveau 4 indien de persoon verantwoordelijk voor de gedwongen verdwijning vrijwillig het slachtoffer terug in vrijheid stelt binnen de vijf dagen na de vrijheidsberoving.	§ 2. De gedwongen verdwijning die geen misdad tegen de menselijkheid vormt wordt bestraft met een straf van niveau 4 indien de persoon verantwoordelijk voor de gedwongen verdwijning vrijwillig het slachtoffer terug in vrijheid stelt binnen de vijf dagen na de vrijheidsberoving.
§ 3. De gedwongen verdwijning die geen misdad tegen de menselijkheid vormt wordt bestraft met een straf van niveau 7:	§ 2. De gedwongen verdwijning die geen misdad tegen de mensheid vormt wordt bestraft met een straf van niveau 7:
1° indien het misdrijf de dood heeft veroorzaakt;	1° indien het misdrijf de dood heeft veroorzaakt;
2° indien de persoon wiens vrijheid werd ontnomen, werd onderworpen aan foltering;	2° indien de persoon wiens vrijheid werd ontnomen, werd onderworpen aan foltering;
3° ingeval het misdrijf werd gepleegd jegens een minderjarige of een persoon in een kwetsbare toestand.	3° ingeval het misdrijf werd gepleegd jegens een minderjarige of een persoon in een kwetsbare toestand.
Art. 2	
Art. 94. Misdad van ecocide	Art. 94. Misdad van ecocide
§ 1. De misdad van ecocide, zoals hierna omschreven, gepleegd zowel in vredes- als in oorlogstijd, wordt bestraft volgens de bepalingen van deze titel.	§ 1. De misdad van ecocide, zoals hierna omschreven, gepleegd zowel in vredes- als in oorlogstijd, wordt bestraft volgens de bepalingen van deze titel.
De misdad van ecocide is het opzettelijk plegen, door handelen of nalaten, van een illegale handeling, die ernstige, grootschalige en langdurige schade aan het milieu veroorzaakt, wetende dat deze handeling dergelijke schade toebrengt, voor zover deze handeling betrekking heeft op een inbreuk op federale wetgeving of internationale wetgeving die bindend is voor de federale overheid of zover de handeling niet in België kan gelokaliseerd worden.	De misdad van ecocide is het opzettelijk plegen, door handelen of nalaten, van een illegale handeling, die ernstige, grootschalige en langdurige schade aan het milieu veroorzaakt, wetende dat deze handeling dergelijke schade toebrengt, voor zover deze handeling betrekking heeft op een inbreuk op federale wetgeving of internationale wetgeving die bindend is voor de federale overheid of zover de handeling niet in België kan gelokaliseerd worden.
Voor de toepassing van het tweede lid wordt verstaan onder:	Voor de toepassing van het tweede lid wordt verstaan onder:
a) ernstige schade: schade die leidt tot negatieve zeer nadelige veranderingen, verstoringen of effecten aan enigerlei onderdeel van het milieu, met inbegrip van aanzienlijke gevolgen voor het leven of de	a) ernstige schade: schade die leidt tot negatieve zeer nadelige veranderingen, verstoringen of effecten aan enigerlei onderdeel van het milieu, met inbegrip van aanzienlijke gevolgen voor het leven of de

gezondheid van de mens, op de biodiversiteit of op natuurlijke, culturele of economische hulpbronnen voor de samenleving;	gezondheid van de mens, op de biodiversiteit of op natuurlijke, culturele of economische hulpbronnen voor de samenleving;
b) grootschalige schade: schade die zich uitstrekt tot buiten een beperkt geografisch gebied, die de grenzen van een regio of een staat overschrijdt of die wordt geleden door een volledig ecosysteem of een volledige soort of door een aanzienlijk aantal mensen;	b) grootschalige schade: schade die zich uitstrekt tot buiten een beperkt geografisch gebied, die de grenzen van een regio of een staat overschrijdt of die wordt geleden door een volledig ecosysteem of een volledige beschermde habitat in de zin van artikel 2, b), van de Richtlijn (EU) 2024/1203 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht en tot vervanging van de Richtlijnen 2008/99/EG en 2009/123/EG of een volledige soort of door een aanzienlijk aantal mensen;
c) langdurige schade: schade die onomkeerbaar is of niet binnen een redelijke termijn door natuurlijke regeneratie kan worden hersteld;	c) langdurige schade: schade die onomkeerbaar is of niet binnen een redelijke termijn door natuurlijke regeneratie kan worden hersteld;
d) milieu: de aarde, haar ecosystemen, haar biosfeer, haar criosfeer, haar lithosfeer, haar hydrosfeer en haar atmosfeer alsmede de kosmische ruimte.	d) milieu: de aarde, haar ecosystemen, haar biosfeer, haar criosfeer, haar lithosfeer, haar hydrosfeer en haar atmosfeer alsmede de kosmische ruimte.
§ 2. Deze misdaad wordt bestraft met een straf van niveau 6.	§ 2. Deze misdaad wordt bestraft met een straf van niveau 6.

Art. 2 (wijziging van de Franse versie van artikel 130)

Art. 130. Intrafamiliale ontorende behandeling	Art. 130. Intrafamiliale ontorende behandeling
De ontorende behandeling van een bloedverwant of aanverwant in de rechte opgaande of neerdalende lijn, een bloedverwant of aanverwant in de zijlijn tot de derde graad, een partner of ieder ander persoon die een soortgelijke positie heeft in het gezin van voornoemde personen wordt bestraft met een straf van niveau 3.	De ontorende behandeling van een bloedverwant of aanverwant in de rechte opgaande of neerdalende lijn, een bloedverwant of aanverwant in de zijlijn tot de derde graad, een partner of ieder ander persoon die een soortgelijke positie heeft in het gezin van voornoemde personen wordt bestraft met een straf van niveau 3.

Art. 2

Art. 150. Verzwarende factoren	Art. 150. Verzwarende factoren
Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor feiten die niet-consensuele seksuele handelingen uitmaken, houdt de	Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor feiten die niet-consensuele

rechter in het bijzonder rekening met het feit dat:	seksuele handelingen uitmaken, neemt de rechter in overweging het feit dat:
- de dader een bloedverwant in de rechte opgaande of neerdalende of in de zijlijn tot de derde graad is van het slachtoffer, dan wel een aanverwant in de rechte lijn of in de zijlijn tot de derde graad, dat hij gezag heeft over het slachtoffer, hem onder zijn bewaring heeft of occasioneel of gewoonlijk met het slachtoffer samenwoont of heeft samengewoond;	- de dader een bloedverwant in de rechte opgaande of neerdalende of in de zijlijn tot de derde graad is van het slachtoffer, dan wel een aanverwant in de rechte lijn of in de zijlijn tot de derde graad, dat hij gezag heeft over het slachtoffer, hem onder zijn bewaring heeft of occasioneel of gewoonlijk met het slachtoffer samenwoont of heeft samengewoond;
- het misdrijf werd gepleegd door een persoon met een openbare functie in het kader van de uitoefening van deze functie;	- het misdrijf werd gepleegd door een persoon met een openbare functie in het kader van de uitoefening van deze functie;
- het misdrijf werd gepleegd door een arts of een andere gezondheidswerker in het kader van de uitoefening van zijn functie;	- het misdrijf werd gepleegd door een arts of een andere gezondheidswerker in het kader van de uitoefening van zijn functie;
- het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige beneden de volle leeftijd van tien jaar;	- het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige beneden de volle leeftijd van tien jaar;
- het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar en is voorafgegaan door een benadering van deze minderjarige vanwege de dader met het oogmerk op een later tijdstip de in deze afdeling bepaalde feiten te plegen;	- het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar en is voorafgegaan door een benadering van deze minderjarige vanwege de dader met het oogmerk op een later tijdstip de in deze afdeling bepaalde feiten te plegen;
- het misdrijf werd gepleegd in het bijzijn van een minderjarige;	- het misdrijf werd gepleegd in het bijzijn van een minderjarige;
- het misdrijf werd gepleegd omwille van culturele drijfveren, gewoontes, tradities, religie of de zogenaamde "eer".	- het misdrijf werd gepleegd omwille van culturele drijfveren, gewoontes, tradities, religie of de zogenaamde "eer".

Art. 2 (nieuw)

	Art. 150/1. Bijkomende straf
	Onverminderd de toepassing van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek kan de rechter de onwaardigheid om te erven uitspreken voor het misdrijf verkrachting en alle verzwaarde vormen van dit misdrijf, bedoeld in onderafdeling 3, behoudens de niet-consensuele seksuele handelingen met de dood tot gevolg.

Art. 2

Art. 154. Werven van een minderjarige voor ontucht of prostitutie	Art. 154. Werven van een minderjarige voor ontucht of prostitutie
Werven van een minderjarige voor ontucht of prostitutie is het, onverminderd de in artikel 258 bedoelde gevallen, rechtstreeks of via een tussenpersoon, opzettelijk aanwerven, meenemen, wegbrengen of bij zich houden van een minderjarige met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie.	Werven van een minderjarige voor ontucht of prostitutie is het, onverminderd de in artikel 258 bedoelde gevallen, rechtstreeks of via een tussenpersoon, opzettelijk aanwerven, meenemen, wegbrengen of bij zich houden van een minderjarige met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie.
Dit misdrijf wordt bestraft een straf van niveau 4.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 4.
De geldboete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn.	De geldboete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn.

Art. 2

Art. 181. Verzwarende factoren	Art. 181. Verzwarende factoren
Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor een misdrijf bedoeld in deze afdeling houdt de rechter in het bijzonder rekening met het feit dat:	Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor een misdrijf bedoeld in deze afdeling neemt de rechter in overweging het feit dat:
- het misdrijf werd gepleegd door een persoon met een openbare functie in het kader van de uitoefening van deze functie;	- het misdrijf werd gepleegd door een persoon met een openbare functie in het kader van de uitoefening van deze functie;
- het misdrijf werd gepleegd door een persoon die zich in een erkende positie van vertrouwen, gezag of invloed ten aanzien van de minderjarige bevindt;	- het misdrijf werd gepleegd door een persoon die zich in een erkende positie van vertrouwen, gezag of invloed ten aanzien van de minderjarige bevindt;
- het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige beneden de volle leeftijd van tien jaar;	- het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige beneden de volle leeftijd van tien jaar;
- het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar en is voorafgegaan door een benadering van deze minderjarige vanwege de dader met het oogmerk om op een later tijdstip de in die afdeling bepaalde feiten te plegen;	- het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar en is voorafgegaan door een benadering van deze minderjarige vanwege de dader met het oogmerk om op een later tijdstip de in die afdeling bepaalde feiten te plegen;
- het misdrijf werd gepleegd omwille van culturele drijfveren, gewoontes, tradities, religie of de zogenaamde "eer".	- het misdrijf werd gepleegd omwille van culturele drijfveren, gewoontes, tradities, religie of de zogenaamde "eer".

Art. 2

Art. 186. Verzwarende factoren	Art. 186. Verzwarende factoren
Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor een misdrijf bedoeld in deze afdeling houdt de rechter in het bijzonder rekening met het feit dat:	Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor een misdrijf bedoeld in deze afdeling neemt de rechter in overweging het feit dat:
- het misdrijf werd gepleegd door een persoon met een openbare functie in het kader van de uitoefening van deze functie;	- het misdrijf werd gepleegd door een persoon met een openbare functie in het kader van de uitoefening van deze functie;
- het misdrijf werd gepleegd door een persoon die zich in een gezags- of vertrouwenspositie bevindt ten opzichte van het slachtoffer;	- het misdrijf werd gepleegd door een persoon die zich in een gezags- of vertrouwenspositie bevindt ten opzichte van het slachtoffer;
- het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar;	- het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar;
- het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar en is voorafgegaan door een benadering van deze minderjarige vanwege de dader met het oogmerk om op een later tijdstip de in deze afdeling bepaalde feiten te plegen;	- het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige beneden de volle leeftijd van zestien jaar en is voorafgegaan door een benadering van deze minderjarige vanwege de dader met het oogmerk om op een later tijdstip de in deze afdeling bepaalde feiten te plegen;
- het misdrijf werd gepleegd omwille van culturele drijfveren, gewoontes, tradities, religie of de zogenaamde "eer".	- het misdrijf werd gepleegd omwille van culturele drijfveren, gewoontes, tradities, religie of de zogenaamde "eer".

Art. 2

Art. 188. Sluiting van de inrichting	Art. 188. Sluiting van de inrichting
Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter in de in dit hoofdstuk bedoelde gevallen, ongeacht de hoedanigheid van natuurlijke- of rechtspersoon, van de uitbater, eigenaar, huurder of zaakvoerder, de sluiting van de inrichting bevelen waar de inbreuken werden gepleegd, voor een termijn van één maand tot drie jaar.	Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter in de in dit hoofdstuk bedoelde gevallen, ongeacht de hoedanigheid van natuurlijke- of rechtspersoon, van de uitbater, eigenaar, huurder of zaakvoerder, de sluiting van de inrichting bevelen waar de inbreuken werden gepleegd, voor een termijn van één maand tot drie jaar.
Wanneer de veroordeelde niet de eigenaar, uitbater, huurder of zaakvoerder van de inrichting is, kan de sluiting slechts worden bevolen indien de ernst van de specifieke omstandigheden dit vereist, en dit voor een periode van ten hoogste twee jaar, na	Wanneer de veroordeelde niet de eigenaar, uitbater, huurder of zaakvoerder van de inrichting is, kan de sluiting slechts worden bevolen indien de ernst van de specifieke omstandigheden dit vereist, en dit voor een periode van ten hoogste twee jaar, na

dagvaarding op verzoek van het openbaar ministerie, de eigenaar, de uitbater, de huurder of de zaakvoerder van de inrichting.	dagvaarding op verzoek van het openbaar ministerie, de eigenaar, de uitbater, de huurder of de zaakvoerder van de inrichting.
De dagvaarding voor de rechtbank wordt op verzoek van de gerechtsdeurwaarder die de dagvaarding heeft uitgebracht, overgeschreven in het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie van de plaats waar het goed zich bevindt.	De dagvaarding voor de rechtbank wordt op verzoek van de gerechtsdeurwaarder die de dagvaarding heeft uitgebracht, overgeschreven in het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie van de plaats waar het goed zich bevindt.
De dagvaarding bevat de gegevens van het betrokken onroerend goed bedoeld in artikel 141 van de Hypotheekwet van 16 december 1851 en de identificatiegegevens van de eigenaar ervan bedoeld in de artikelen 139 en 140 van de Hypotheekwet.	De dagvaarding bevat de gegevens van het betrokken onroerend goed bedoeld in artikel 141 van de Hypotheekwet van 16 december 1851 en de identificatiegegevens van de eigenaar ervan bedoeld in de artikelen 139 en 140 van de Hypotheekwet.
Elke beslissing wordt op de kant van de overschrijving van het proces-verbaal van de dagvaarding vermeld overeenkomstig de procedure van artikel 84 van de Hypotheekwet. De griffier van het gerecht zendt de uittreksels en de verklaring dat geen hoger beroep werd ingesteld toe aan het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie.	Elke beslissing wordt op de kant van de overschrijving van het proces-verbaal van de dagvaarding vermeld overeenkomstig de procedure van artikel 84 van de Hypotheekwet. De griffier van het gerecht zendt de uittreksels en de verklaring dat geen hoger beroep werd ingesteld toe aan het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie.
De sluiting van de inrichting houdt het verbod in hierin enige activiteit uit te oefenen die verband houdt met diegene die geleid heeft tot het plegen van het misdrijf. De sluiting gaat in vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. Bij gebreke aan vrijwillige sluiting gebeurt deze op initiatief van het openbaar ministerie op kosten van de veroordeelde.	Opgeheven
Art. 2	
Art. 189. Verblijfs-, plaats- of contactverbod	Opgeheven
Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter in de in dit hoofdstuk bedoelde gevallen de veroordeelde, voor een termijn van een jaar tot ten hoogste twintig jaar, de ontzetting opleggen uit het recht te wonen, te verblijven of zich op te houden in het door de rechter bepaalde gebied of contact te hebben met de personen die hij individueel aanwijst.	

De oplegging van deze straf moet met bijzondere redenen worden omkleed en rekening houden met de ernst van de feiten en met de reclasseringsmogelijkheden voor de veroordeelde.	
Het verblijfs-, plaats- of contactverbod gaat in vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. De termijn wordt evenwel verlengd met de duur van de periode waarin de vrijheidsstraf wordt uitgevoerd, met uitzondering gedurende dewelke de straf wordt uitgevoerd onder de modaliteit van het elektronisch toezicht en periodes van voorwaardelijke of voorlopige invrijheidstelling.	
Indien daartoe grond bestaat, kan de strafuitvoeringsrechtbank beslissen een in kracht van gewijsde getreden veroordeling waarbij een verblijfs-, plaats- of contactverbod is opgelegd, te wijzigen teneinde de duur of de omvang van het verbod te beperken, de nadere regels of de voorwaarden ervan aan te passen, het op te schorten of het te beëindigen.	

Art. 2

Art. 190. Specifieke verboden en ontzettingen	Art. 190. Specifieke verboden en ontzettingen
§ 1. In de gevallen omschreven in dit hoofdstuk worden de schuldigen veroordeeld tot de ontzetting uit de rechten bedoeld in artikel 47, eerste lid.	§ 1. In de gevallen omschreven in dit hoofdstuk worden de schuldigen veroordeeld tot de ontzetting uit de rechten bedoeld in artikel 47, eerste lid.
§ 2. Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter in de in dit hoofdstuk bedoelde gevallen de veroordeelde verbieden tijdelijk of levenslang, rechtstreeks of onrechtstreeks een rusthuis, een home, een bejaardenverblijf of elke andere structuur voor gemeenschappelijk verblijf van personen in een kwetsbare toestand uit te baten, of als vrijwilliger, contractueel of statutair personeelslid dan wel als lid van de bestuurs- en beheersorganen deel uit te maken van enige instelling of vereniging waarvan de hoofdactiviteit gericht is op personen in een kwetsbare toestand.	§ 2. Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter in de in dit hoofdstuk bedoelde gevallen de veroordeelde verbieden tijdelijk of levenslang, rechtstreeks of onrechtstreeks een rusthuis, een home, een bejaardenverblijf of elke andere structuur voor gemeenschappelijk verblijf van personen in een kwetsbare toestand uit te baten, of als vrijwilliger, contractueel of statutair personeelslid dan wel als lid van de bestuurs- en beheersorganen deel uit te maken van enige instelling of vereniging waarvan de hoofdactiviteit gericht is op personen in een kwetsbare toestand.
Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter in de in dit hoofdstuk bedoelde	Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter in de in dit hoofdstuk bedoelde

gevallen wegens feiten gepleegd ten nadele van een minderjarige of met zijn deelneming, de ontzetting uitspreken uit het recht om, voor een termijn van een jaar tot twintig jaar:	gevallen wegens feiten gepleegd ten nadele van een minderjarige of met zijn deelneming, de ontzetting uitspreken uit het recht om, voor een termijn van een jaar tot twintig jaar:
- in welke hoedanigheid ook deel te nemen aan onderwijs in een openbare of particuliere instelling die minderjarigen opvangt;	- in welke hoedanigheid ook deel te nemen aan onderwijs in een openbare of particuliere instelling die minderjarigen opvangt;
- deel uit te maken, als vrijwilliger, lid van het statutair of contractueel personeel dan wel als lid van de bestuurs- en beheersorganen, van elke rechtspersoon of feitelijke vereniging waarvan de activiteit in hoofdzaak op minderjarigen gericht is;	- deel uit te maken, als vrijwilliger, lid van het statutair of contractueel personeel dan wel als lid van de bestuurs- en beheersorganen, van elke rechtspersoon of feitelijke vereniging waarvan de activiteit in hoofdzaak op minderjarigen gericht is;
- een activiteit toegewezen te krijgen die de veroordeelde in een vertrouwens- of een gezagsrelatie tegenover minderjarigen plaatst, als vrijwilliger, lid van het statutair of contractueel personeel dan wel als lid van de bestuurs- en beheersorganen, van elke rechtspersoon of feitelijke vereniging.	- een activiteit toegewezen te krijgen die de veroordeelde in een vertrouwens- of een gezagsrelatie tegenover minderjarigen plaatst, als vrijwilliger, lid van het statutair of contractueel personeel dan wel als lid van de bestuurs- en beheersorganen, van elke rechtspersoon of feitelijke vereniging.
§ 3. De verboden en ontzettingen bedoeld in dit artikel gaan in vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. De termijn wordt evenwel verlengd met de duur van de periode waarin de gevangenisstraf of de opsluiting wordt uitgevoerd, met uitzondering van de periode gedurende dewelke de straf wordt uitgevoerd onder de modaliteit van het elektronisch toezicht en periodes van voorwaardelijke of voorlopige invrijheidstelling.	§ 3. Artikel 48, derde en vierde lid, is van toepassing op de in paragraaf 2 bedoelde verboden.

Art. 2

Art. 192 Bescherming van de identiteit van het slachtoffer	Art. 192 Bescherming van de identiteit van het slachtoffer
§ 1. Het publiceren en verspreiden door middel van boeken, pers, film, radio, televisie of op enige andere wijze, van teksten, tekeningen, foto's, enigerlei beelden of geluidsfragmenten waaruit de identiteit kan blijken van het slachtoffer van een in dit hoofdstuk bedoeld misdrijf zijn verboden, tenzij met schriftelijke toestemming van het slachtoffer of met toestemming, ten behoeve van het opsporingsonderzoek of het gerechtelijk	§ 1. Het publiceren en verspreiden door middel van boeken, pers, film, radio, televisie of op enige andere wijze, van teksten, tekeningen, foto's, enigerlei beelden of geluidsfragmenten waaruit de identiteit kan blijken van het slachtoffer van een in dit hoofdstuk bedoeld misdrijf zijn verboden, tenzij met schriftelijke toestemming van het slachtoffer of met toestemming, ten behoeve van het opsporingsonderzoek of het gerechtelijk

onderzoek, van de procureur des Konings of van de met het onderzoek belaste magistraat.	onderzoek, van de procureur des Konings of van de met het onderzoek belaste magistraat.
Noch het minderjarige slachtoffer, noch de personen aan wie diens ouderlijk gezag is toevertrouwd, kunnen hun toestemming geven.	Noch het minderjarige slachtoffer, noch de personen aan wie diens ouderlijk gezag is toevertrouwd, kunnen hun toestemming geven.
§ 2. Het overtreden van dit artikel wordt bestraft met een straf van niveau 2.	§ 2. Opzettelijke overtredingen van dit artikel wordt bestraft met een straf van niveau 2.

Art. 2 (wijziging van de Franse versie van artikel 217)

Art. 217. Veroorzaken van een integriteitsaantasting door een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid	Art. 217. Veroorzaken van een integriteitsaantasting door een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid
Het op eender welke wijze veroorzaken van een integriteitsaantasting van de eerste, tweede of derde graad bij een ander persoon door een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid wordt bestraft met een straf van niveau 1.	Het op eender welke wijze veroorzaken van een integriteitsaantasting van de eerste, tweede of derde graad bij een ander persoon door een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid wordt bestraft met een straf van niveau 1.

Art. 2 (wijziging van de Franse versie van artikel 218)

Art. 218. Veroorzaken van een integriteitsaantasting in een verkeersongeval	Art. 218. Veroorzaken van een integriteitsaantasting in een verkeersongeval
Het op eender welke wijze veroorzaken van een integriteitsaantasting van de eerste, tweede of derde graad bij een ander persoon door een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid in het kader van een verkeersongeval wordt bestraft met een straf van niveau 2.	Het op eender welke wijze veroorzaken van een integriteitsaantasting van de eerste, tweede of derde graad bij een ander persoon door een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid in het kader van een verkeersongeval wordt bestraft met een straf van niveau 2.

Art. 2 (wijziging van de Franse versie van artikel 229)

Art. 229. Strafverminderende verschoningsgrond	Art. 229. Strafverminderende verschoningsgrond
De dader die het slachtoffer vrijwillig vrijlaat of terugbrengt onder het gezag dat over hem wordt uitgeoefend binnen de vijf dagen na aanvang van de vrijheidsberoving, ontvoering of gijzeling, wordt bestraft met een straf van het onmiddellijk lagere niveau. Deze strafvermindering is niet van toepassing indien de feiten een integriteitsaantasting van de derde graad of de dood tot gevolg hebben gehad. In geval van gijzeling geldt deze strafvermindering bovendien slechts voor zover	De dader die het slachtoffer vrijwillig vrijlaat of terugbrengt onder het gezag dat over hem wordt uitgeoefend binnen de vijf dagen na aanvang van de vrijheidsberoving, ontvoering of gijzeling, wordt bestraft met een straf van het onmiddellijk lagere niveau . Deze strafvermindering is niet van toepassing indien de feiten een integriteitsaantasting van de derde graad of de dood tot gevolg hebben gehad. In geval van gijzeling geldt deze strafvermindering bovendien slechts voor zover

niet aan het bevel of de voorwaarde werd voldaan en het slachtoffer niet aan foltering werd onderworpen.	niet aan het bevel of de voorwaarde werd voldaan en het slachtoffer niet aan foltering werd onderworpen.
--	--

Art. 2

Art. 233. Bedreiging met behulp van radioactief materiaal, kernmateriaal en biologische of chemische wapens	Art. 233. Bedreiging met behulp van radioactief materiaal, kernmateriaal en biologische of chemische wapens
Bedreiging met behulp van radioactief materiaal, kernmateriaal en biologische of chemische wapens is:	Bedreiging met behulp van radioactief materiaal, kernmateriaal en biologische of chemische wapens is:
1° met het oogmerk de dood van of ernstige letsels aan een persoon, dan wel aanzienlijke schade aan goederen of aan het milieu te veroorzaken, dreigen radioactief materiaal of radioactieve instrumenten te gebruiken of een gerichte handeling te begaan tegen een nucleaire installatie of de werking van zo'n installatie te verstoren;	1° met het oogmerk de dood van of ernstige letsels aan een persoon, dan wel aanzienlijke schade aan goederen of aan het milieu te veroorzaken, dreigen radioactief materiaal of radioactieve instrumenten te gebruiken of een gerichte handeling te begaan tegen een nucleaire installatie of de werking van zo'n installatie te verstoren;
2° met het oogmerk een natuurlijke persoon of een rechtspersoon, een internationale organisatie of een Staat dwingen iets te doen of na te laten, dreigen diefstal van kernmateriaal te zullen plegen;	2° met het oogmerk een natuurlijke persoon of een rechtspersoon, een internationale organisatie of een Staat te dwingen iets te doen of na te laten, dreigen diefstal van kernmateriaal te zullen plegen;
3° opzettelijk dreigen biologische of chemische wapens of producten te zullen gebruiken voor een aanslag op personen, op eigendommen, op rechtspersonen, op internationale organisaties of op een Staat.	3° opzettelijk dreigen biologische of chemische wapens of producten te zullen gebruiken voor een aanslag op personen, op eigendommen, op rechtspersonen, op internationale organisaties of op een Staat.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 3.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 3.

Art. 2

Art. 248. Verzwarende factor	Art. 248. Verzwarende factor
Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor een misdrijf omschreven in deze afdeling neemt de rechter de volgende omstandigheden in overweging dat het misdrijf werd gepleegd in een wetgevende vergadering of op de terechtzitting van een hof of van een rechtbank.	Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor een misdrijf omschreven in deze afdeling neemt de rechter het feit dat het misdrijf werd gepleegd in een wetgevende vergadering of op de terechtzitting van een hof of van een rechtbank in overweging.

Art. 2

Art. 263. Specifieke verboden in geval van veroordeling wegens mensenhandel	Art. 263. Specifieke verboden en ontzettingen in geval van veroordeling wegens mensenhandel en mensensmokkel
§ 1. Ingeval van veroordeling wegens mensenhandel kan de rechter ten aanzien van de veroordeelde het verbod uitspreken om gedurende een jaar tot twintig jaar een drankgelegenheid, een bureau voor arbeidsbemiddeling, een onderneming die vertoningen organiseert, een zaak voor verhuur of verkoop van visuele dragers, een hotel, een bureau voor verhuur van kamers of appartementen, een reisbureau, een huwelijksbureau, een adoptie-instelling, een instelling waaraan de bewaring van minderjarigen wordt toevertrouwd, een bedrijf dat instaat voor het vervoer van leerlingen en jeugdgroepen, een gelegenheid voor ontspanning of vakantie, of een inrichting die lichaamsverzorging of psychologische begeleiding aanbiedt, hetzij persoonlijk, hetzij door bemiddeling van een tussenpersoon, uit te baten of er, in welke hoedanigheid ook, werkzaam te zijn, of een beroepsactiviteit of sociale activiteit verbonden aan het plegen van het misdrijf uit te oefenen.	§ 1. Ingeval van veroordeling wegens mensenhandel of mensensmokkel worden de schuldigen veroordeeld tot de ontzetting uit de rechten bedoeld in artikel 47, eerste lid.
§ 2. Ook kan de rechter, voor een termijn van een jaar tot twintig jaar, het verbod uitspreken om:	§ 2. Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter ingeval van veroordeling wegens mensenhandel, voor de veroordeelde het verbod uitspreken om gedurende een jaar tot twintig jaar een drankgelegenheid, een bureau voor arbeidsbemiddeling, een onderneming die vertoningen organiseert, een zaak voor verhuur of verkoop van visuele dragers, een hotel, een bureau voor verhuur van kamers of appartementen, een reisbureau, een huwelijksbureau, een adoptie-instelling, een instelling waaraan de bewaring van minderjarigen wordt toevertrouwd, een bedrijf dat instaat voor het vervoer van leerlingen en jeugdgroepen, een gelegenheid voor ontspanning of vakantie, of een inrichting die lichaamsverzorging of psychologische begeleiding aanbiedt, hetzij persoonlijk, hetzij door bemiddeling van een tussenpersoon, uit te baten of er, in welke hoedanigheid ook, werkzaam te zijn, of een beroepsactiviteit of

	sociale activiteit verbonden aan het plegen van het misdrijf uit te oefenen.
	§ 3. Ook kan de rechter, onverminderd andere wettelijke bepalingen, ingeval van veroordeling wegens mensenhandel, voor een termijn van een jaar tot twintig jaar, het verbod uitspreken om:
1° in welke hoedanigheid ook deel te nemen aan onderwijs in een openbare of particuliere instelling die minderjarigen opvangt;	1° in welke hoedanigheid ook deel te nemen aan onderwijs in een openbare of particuliere instelling die minderjarigen opvangt;
2° als vrijwilliger, als lid van het statutair of contractueel personeel of als lid van de organen van bestuur en beheer, deel uit te maken van elke rechtspersoon of feitelijke vereniging waarvan de activiteit in hoofdzaak op minderjarigen is gericht;	2° als vrijwilliger, als lid van het statutair of contractueel personeel of als lid van de organen van bestuur en beheer, deel uit te maken van elke rechtspersoon of feitelijke vereniging waarvan de activiteit in hoofdzaak op minderjarigen is gericht;
3° als vrijwilliger, als lid van het statutair of contractueel personeel of als lid van de organen van bestuur en beheer, van elke rechtspersoon of feitelijke vereniging een activiteit toegewezen te krijgen die de veroordeelde in een vertrouwens- of een gezagsrelatie tegenover minderjarigen plaatst;	3° als vrijwilliger, als lid van het statutair of contractueel personeel of als lid van de organen van bestuur en beheer, van elke rechtspersoon of feitelijke vereniging een activiteit toegewezen te krijgen die de veroordeelde in een vertrouwens- of een gezagsrelatie tegenover minderjarigen plaatst.
Het opleggen van die maatregel moet bijzonder gemotiveerd worden en er moet in dat verband rekening worden gehouden met de ernst van de feiten en het re-integratievermogen van de veroordeelde.	
§ 3. Artikel 48, derde en vierde lid, is van toepassing op de in paragrafen 1 en 2 bedoelde verboden.	§ 4. Artikel 48, derde en vierde lid, is van toepassing op de in paragrafen 2 en 3 bedoelde verboden.

Art 2 (nieuw)

	Art. 263/1. Overzending van een rechterlijke beslissing ingeval van veroordeling wegens mensenhandel
	Ingeval van veroordeling wegens mensenhandel kan de rechter in de overzending bevelen van het strafrechtelijk gedeelte van het beschikkend gedeelte van de rechterlijke beslissing aan de desbetreffende werkgever, rechtspersoon of tuchtrechtelijke overheid wanneer de dader wegens zijn hoedanigheid of beroep contact heeft met

	minderjarigen en er een werkgever, rechtspersoon of een overheid die over hem het tuchtrechtelijk gezag uitoefent, bekend is.
	Die maatregel wordt hetzij ambtshalve genomen, hetzij op verzoek van de burgerlijke partij of van het openbaar ministerie, bij een met bijzondere redenen omklede rechterlijke beslissing wegens de ernst van de feiten, het vermogen tot reclassering of het risico op recidive.”.

Art. 2 (nieuw)

	Art. 263/2. Bescherming van de identiteit van het slachtoffer ingeval van veroordeling wegens mensenhandel
	§ 1. Het publiceren en verspreiden door middel van boeken, pers, film, radio, televisie of op enige andere wijze, van teksten, tekeningen, foto's, enigerlei beelden of geluidsfragmenten waaruit de identiteit kan blijken van het slachtoffer van een misdrijf inzake mensenhandel zoals bedoeld in deze afdeling zijn verboden, tenzij met schriftelijke toestemming van het slachtoffer of met toestemming, ten behoeve van het opsporingsonderzoek of het gerechtelijk onderzoek, van de procureur des Konings of van de met het onderzoek belaste magistraat.
	Noch het minderjarige slachtoffer, noch de personen aan wie diens ouderlijk gezag is toevertrouwd, kunnen hun toestemming geven.
	§ 2. Het opzettelijk overtreden van dit artikel wordt bestraft met een straf van niveau 2.

Art. 2

Art. 269. Sluiting van de inrichting	Opgeheven
Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter in de in dit hoofdstuk bedoelde gevallen, ongeacht de hoedanigheid van natuurlijke- of rechtspersoon, van de uitbater, eigenaar, huurder of zaakvoerder, de sluiting van de inrichting bevelen waar de inbreuken	

werden gepleegd, voor een termijn van één maand tot drie jaar.	
Wanneer de veroordeelde niet de eigenaar, uitbater, huurder of zaakvoerder van de inrichting is, kan de sluiting slechts worden bevolen indien de ernst van de specifieke omstandigheden dit vereist, en dit voor een periode van ten hoogste twee jaar, na dagvaarding op verzoek van het openbaar ministerie, de eigenaar, uitbater, huurder of zaakvoerder van de inrichting.	
De dagvaarding voor de rechtbank wordt op verzoek van de gerechtsdeurwaarder die de dagvaarding heeft uitgebracht, overgeschreven in het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie van de plaats waar het goed zich bevindt.	
De dagvaarding bevat de gegevens van het betrokken onroerend goed bedoeld in artikel 141 van de Hypotheekwet en de identificatiegegevens van de eigenaar ervan bedoeld in de artikelen 139 en 140 van de Hypotheekwet.	
Elke beslissing wordt op de kant van de overschrijving van het proces-verbaal van de dagvaarding vermeld overeenkomstig de procedure van artikel 84 van de Hypotheekwet. De griffier van het gerecht zendt de uittreksels en de verklaring dat geen hoger beroep werd ingesteld toe aan het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie.	
De sluiting van de inrichting houdt het verbod in om hierin enige activiteit uit te oefenen die verband houdt met diegene die geleid heeft tot het plegen van het misdrijf. De sluiting gaat in vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. Bij gebreke aan vrijwillige sluiting gebeurt deze op initiatief van het openbaar ministerie op kosten van de veroordeelde.	
Art. 2	
Art. 270. Specifieke verboden	Art. 270. Specifieke verboden en ontzettingen

In de gevallen bedoeld in dit hoofdstuk worden de schuldigen veroordeeld tot de ontzetting uit de rechten bedoeld in artikel 47, eerste lid.	In de gevallen bedoeld in dit hoofdstuk worden de schuldigen veroordeeld tot de ontzetting uit de rechten bedoeld in artikel 47, eerste lid.
Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter in de in dit hoofdstuk bedoelde gevallen ten aanzien van de veroordeelde het verbod uitspreken om gedurende een jaar tot twintig jaar een drankgelegenheid, een bureau voor arbeidsbemiddeling, een onderneming die vertoningen organiseert, een zaak voor verhuur of verkoop van visuele dragers, een hotel, een bureau voor verhuur van kamers of appartementen, een reisbureau, een huwelijksbureau, een adoptie-instelling, een instelling waaraan de bewaring van minderjarigen wordt toevertrouwd, een bedrijf dat instaat voor het vervoer van leerlingen en jeugdgroepen, een gelegenheid voor ontspanning of vakantie, of een inrichting die lichaamsverzorging of psychologische begeleiding aanbiedt, hetzij persoonlijk, hetzij door bemiddeling van een tussenpersoon, uit te baten of er, in welke hoedanigheid ook, werkzaam te zijn, of een beroepsactiviteit of sociale activiteit verbonden aan het plegen van het misdrijf uit te oefenen.	Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter in de in dit hoofdstuk bedoelde gevallen ten aanzien van de veroordeelde het verbod uitspreken om gedurende een jaar tot twintig jaar een drankgelegenheid, een bureau voor arbeidsbemiddeling, een onderneming die vertoningen organiseert, een zaak voor verhuur of verkoop van visuele dragers, een hotel, een bureau voor verhuur van kamers of appartementen, een reisbureau, een huwelijksbureau, een adoptie-instelling, een instelling waaraan de bewaring van minderjarigen wordt toevertrouwd, een bedrijf dat instaat voor het vervoer van leerlingen en jeugdgroepen, een gelegenheid voor ontspanning of vakantie, of een inrichting die lichaamsverzorging of psychologische begeleiding aanbiedt, hetzij persoonlijk, hetzij door bemiddeling van een tussenpersoon, uit te baten of er, in welke hoedanigheid ook, werkzaam te zijn, of een beroepsactiviteit of sociale activiteit verbonden aan het plegen van het misdrijf uit te oefenen.
Artikel 48, derde en vierde lid, is van toepassing op deze verboden.	Artikel 48, derde en vierde lid, is van toepassing op deze verboden.
Art. 2 (nieuw)	
	Art. 271/1. Overzending van een rechterlijke beslissing
	De rechter kan in de in deze afdeling bedoelde gevallen de overzending bevelen van het strafrechtelijk gedeelte van het beschikkend gedeelte van de rechterlijke beslissing aan de desbetreffende werkgever, rechtspersoon of tuchtrechtelijke overheid wanneer de dader wegens zijn hoedanigheid of beroep contact heeft met minderjarigen en er een werkgever, rechtspersoon of een overheid die over hem het tuchtrechtelijk gezag uitoefent, bekend is.
	Die maatregel wordt hetzij ambtshalve genomen, hetzij op verzoek van de burgerlijke partij of van het openbaar ministerie, bij een met bijzondere redenen omklede rechterlijke

	beslissing wegens de ernst van de feiten, het vermogen tot reclassering of het risico op recidive.
Art. 2	
Art. 280. Verzwaard illegaal wegnemen, transplanteren, gebruiken of beheren en ongeoorloofd ronselen van een donor of ontvanger van menselijke organen	Art. 280. Verzwaard illegaal wegnemen, transplanteren, gebruiken of beheren en ongeoorloofd ronselen van een donor of ontvanger van menselijke organen
§ 1. Het illegaal wegnemen, illegaal transplanteren of gebruiken, illegaal beheren en het ongeoorloofd ronselen van een donor of ontvanger van menselijke organen wordt bestraft met een straf van niveau 5 wanneer:	§ 1. Het illegaal wegnemen, illegaal transplanteren of gebruiken, illegaal beheren en het ongeoorloofd ronselen van een donor of ontvanger van menselijke organen wordt bestraft met een straf van niveau 5 wanneer:
1° het misdrijf is gepleegd op een minderjarige of een persoon in een kwetsbare toestand;	1° het misdrijf is gepleegd op een minderjarige of een persoon in een kwetsbare toestand;
2° het misdrijf is gepleegd door een persoon die misbruik heeft gemaakt van het gezag of de faciliteiten die zijn functies hem verlenen;	2° het misdrijf is gepleegd door een persoon die misbruik heeft gemaakt van het gezag of de faciliteiten die zijn functies hem verlenen;
3° het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar is gebracht;	3° het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar is gebracht;
4° het misdrijf de lichamelijke of geestelijke gezondheid van het slachtoffer ernstig heeft aangetast;	4° het misdrijf de lichamelijke of geestelijke gezondheid van het slachtoffer ernstig heeft aangetast;
5° van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt;	5° van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt;
6° het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet;	6° het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet;
7° de dader reeds werd veroordeeld voor een in deze afdeling bedoeld misdrijf, onder voorbehoud van de toepassing van artikel 60;	7° de dader reeds werd veroordeeld voor een in deze afdeling bedoeld misdrijf, onder voorbehoud van de toepassing van artikel 60;
8° het misdrijf werd gepleegd vanuit een discriminerende drijfveer.	8° het misdrijf werd gepleegd vanuit een discriminerende drijfveer.
	Voor de toepassing van het eerste lid, 7°, kan rekening worden gehouden met de veroordeling uitgesproken door een strafgerecht van een andere Staat die Partij is bij het Verdrag van de Raad van Europa tegen de handel in menselijke organen, voor een van

	de feiten die strafbaar zijn gesteld overeenkomstig dat Verdrag, voor zover de dader niet op minder gunstige wijze wordt behandeld dan indien de vroegere veroordeling was uitgesproken door een Belgisch gerecht.
§ 2. Deze misdrijven worden bestraft met een straf van niveau 6 wanneer:	§ 2. Deze misdrijven worden bestraft met een straf van niveau 6 wanneer:
1° het misdrijf de dood van het slachtoffer heeft veroorzaakt zonder dat het misdrijf werd gepleegd met het oogmerk te doden;	1° het misdrijf de dood van het slachtoffer heeft veroorzaakt zonder dat het misdrijf werd gepleegd met het oogmerk te doden;
2° het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet.	2° het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet.
Art. 2	
Art. 283. Aanbieden of aanvaarden van een voordeel in het kader van de handel in menselijke organen	Art. 283. Aanbieden of aanvaarden van een voordeel in het kader van de handel in menselijke organen
Aanbieden of aanvaarden van een voordeel in het kader van de handel in menselijke organen is het opzettelijk:	Aanbieden of aanvaarden van een voordeel in het kader van de handel in menselijke organen is het opzettelijk:
1° rechtstreeks of via tussenpersonen beloven, aanbieden of overhandigen aan een persoon van een voordeel van welke aard dan ook, voor zichzelf of voor een derde, opdat hij een orgaan wegneemt, transplanteert of gebruikt in strijd met de artikelen 276 tot 278, of het faciliteren van een dergelijke handeling;	1° rechtstreeks of via tussenpersonen beloven, aanbieden of overhandigen aan een persoon van een voordeel van welke aard dan ook, voor zichzelf of voor een derde, opdat hij een orgaan wegneemt, transplanteert of gebruikt in strijd met de artikelen 276 tot 278, of het faciliteren van een dergelijke handeling;
2° rechtstreeks of via tussenpersonen vragen, aanvaarden of ontvangen van een voordeel van welke aard dan ook, voor zichzelf of voor een derde, teneinde een orgaan weg te nemen, te transplanteren of te gebruiken in strijd met de artikelen 276 tot 278, of het faciliteren van een dergelijke handeling.	2° rechtstreeks of via tussenpersonen vragen, aanvaarden of ontvangen van een voordeel van welke aard dan ook, voor zichzelf of voor een derde, teneinde een orgaan weg te nemen, te transplanteren of te gebruiken in strijd met de artikelen 276 tot 278, of het faciliteren van een dergelijke handeling.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 3.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 3.
Poging tot het in dit artikel bedoelde misdrijf is niet strafbaar.	Opgeheven

Art. 2

Art. 284. Verzwaard faciliteren of verspreiden van illegale praktijken en aanbieden of aanvaarden van een onterecht voordeel in het kader van de handel in menselijke organen	Art. 284. Verzwaard faciliteren of verspreiden van illegale praktijken en aanbieden of aanvaarden van een onterecht voordeel in het kader van de handel in menselijke organen
§ 1. Het faciliteren of verspreiden van illegale praktijken en het aanbieden of aanvaarden van een onterecht voordeel in het kader van de handel in menselijke organen worden bestraft met een straf van niveau 4 wanneer:	§ 1. Het faciliteren of verspreiden van illegale praktijken en het aanbieden of aanvaarden van een onterecht voordeel in het kader van de handel in menselijke organen worden bestraft met een straf van niveau 4 wanneer:
1° het misdrijf is gepleegd op een minderjarige of persoon in een kwetsbare toestand;	1° het misdrijf is gepleegd op een minderjarige of persoon in een kwetsbare toestand;
2° het misdrijf is gepleegd door een persoon die misbruik heeft gemaakt van het gezag of de faciliteiten die zijn functies hem verlenen;	2° het misdrijf is gepleegd door een persoon die misbruik heeft gemaakt van het gezag of de faciliteiten die zijn functies hem verlenen;
3° het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar is gebracht;	3° het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar is gebracht;
4° het misdrijf de lichamelijke of geestelijke gezondheid van het slachtoffer ernstig heeft aangetast;	4° het misdrijf de lichamelijke of geestelijke gezondheid van het slachtoffer ernstig heeft aangetast;
5° van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt;	5° van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt;
6° het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet;	6° het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet;
7° de dader reeds werd veroordeeld voor een in deze afdeling bedoeld misdrijf, onder voorbehoud van de toepassing van artikel 60;	7° de dader reeds werd veroordeeld voor een in deze afdeling bedoeld misdrijf, onder voorbehoud van de toepassing van artikel 60;
8° het misdrijf werd gepleegd vanuit een discriminerende drijfveer.	8° het misdrijf werd gepleegd vanuit een discriminerende drijfveer.
	Voor de toepassing van het eerste lid, 7°, kan rekening worden gehouden met de veroordeling uitgesproken door een strafgerecht van een andere Staat die Partij is bij het Verdrag van de Raad van Europa tegen de handel in menselijke organen, voor een van de feiten die strafbaar zijn gesteld overeenkomstig dat Verdrag, voor zover de dader niet op minder gunstige wijze wordt behandeld dan indien de vroegere

	veroordeling was uitgesproken door een Belgisch gerecht.
§ 2. Deze misdrijven worden bestraft met een straf van niveau 5 wanneer:	§ 2. Deze misdrijven worden bestraft met een straf van niveau 5 wanneer:
1° het misdrijf de dood van het slachtoffer heeft veroorzaakt zonder dat het misdrijf werd gepleegd met het oogmerk te doden;	1° het misdrijf de dood van het slachtoffer heeft veroorzaakt zonder dat het misdrijf werd gepleegd met het oogmerk te doden;
2° het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet.	2° het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet.

Art. 2

Art. 287. Specifiek verbod in geval van veroordeling voor handel in menselijke organen	Art. 287. Specifiek verbod en ontzettingen in geval van veroordeling voor handel in menselijke organen
De rechter kan de personen die veroordeeld zijn voor feiten bedoeld in deze afdeling, voor een termijn van een jaar tot twintig jaar, verbieden een beroepsactiviteit of sociale activiteit uit te oefenen die verband houdt met het plegen van een van de in deze afdeling strafbaar gestelde feiten.	Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter de personen die veroordeeld zijn voor feiten bedoeld in deze afdeling, voor een termijn van een jaar tot twintig jaar, verbieden een beroepsactiviteit of sociale activiteit uit te oefenen die verband houdt met het plegen van een van de in deze afdeling strafbaar gestelde feiten.
Artikel 48, derde en vierde lid, is van toepassing op dit verbod.	Artikel 48, derde en vierde lid, is van toepassing op dit verbod.
	Ingeval van veroordeling wegens handel in menselijke organen, worden de schuldigen veroordeeld tot de ontzetting uit de rechten bedoeld in artikel 47, eerste lid.

Art. 2

Art. 297. Sluiting van de inrichting	Art. 297. Sluiting van de inrichting
In geval van veroordeling wegens een in dit hoofdstuk omschreven misdrijf kan de rechter daarenboven de definitieve gehele of gedeeltelijke sluiting bevelen van de inrichting waarin het misdrijf werd gepleegd.	In geval van veroordeling wegens een in dit hoofdstuk omschreven misdrijf kan de rechter de definitieve gehele of gedeeltelijke sluiting bevelen van de inrichting waarin het misdrijf werd gepleegd, of voor een termijn van één maand tot drie jaar.
In afwijking van artikel 59 kan de sluiting worden bevolen zonder rekening te houden met de hoedanigheid van de natuurlijke	In afwijking van artikel 59 kan de sluiting worden bevolen zonder rekening te houden met de hoedanigheid van de natuurlijke

persoon of rechtspersoon als uitbater, eigenaar, huurder of zaakvoerder.	persoon of rechtspersoon als uitbater, eigenaar, huurder of zaakvoerder.
Wanneer de veroordeelde niet de uitbater, eigenaar, huurder of zaakvoerder van de inrichting is, kan de sluiting enkel worden bevolen indien de ernst van de concrete omstandigheden zulks vereist en na de uitbater, eigenaar, huurder of zaakvoerder van de inrichting te hebben gehoord.	Wanneer de veroordeelde niet de uitbater, eigenaar, huurder of zaakvoerder van de inrichting is, kan de sluiting enkel worden bevolen indien de ernst van de concrete omstandigheden zulks vereist, en dit definitief of voor een periode van ten hoogste twee jaar , en na de uitbater, eigenaar, huurder of zaakvoerder van de inrichting te hebben gehoord.
	De dagvaarding voor de rechtbank wordt op verzoek van de gerechtsdeurwaarder die de dagvaarding heeft uitgebracht, overgeschreven in het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie van de plaats waar het goed zich bevindt.
	De dagvaarding bevat de gegevens van het betrokken onroerend goed bedoeld in artikel 141 van de Hypotheekwet van 16 december 1851 en de identificatiegegevens van de eigenaar ervan bedoeld in de artikelen 139 en 140 van de Hypotheekwet.
	Elke beslissing wordt op de kant van de overschrijving van het proces-verbaal van de dagvaarding vermeld overeenkomstig de procedure van artikel 84 van de Hypotheekwet. De griffier van het gerecht zendt de uittreksels en de verklaring dat geen hoger beroep werd ingesteld toe aan het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie.

Art. 2

Art. 298. Specifieke verboden en ontzettingen	Art. 298. Specifieke verboden
§ 1. Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter in de in dit hoofdstuk omschreven gevallen de veroordeelde verbieden tijdelijk of levenslang, rechtstreeks of onrechtstreeks een rusthuis, een home, een bejaardenverblijf of elke andere structuur voor gemeenschappelijk verblijf van personen in een kwetsbare toestand uit te baten, of als vrijwilliger, contractueel of	§ 1. Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter in de in dit hoofdstuk omschreven gevallen de veroordeelde verbieden tijdelijk of levenslang, rechtstreeks of onrechtstreeks een rusthuis, een home, een bejaardenverblijf of elke andere structuur voor gemeenschappelijk verblijf van personen in een kwetsbare toestand uit te baten, of als vrijwilliger, contractueel of

statutair personeelslid dan wel als lid van de bestuurs- en beheersorganen deel uit te maken van enige instelling of vereniging waarvan de hoofdactiviteit gericht is op personen in een kwetsbare toestand.	statutair personeelslid dan wel als lid van de bestuurs- en beheersorganen deel uit te maken van enige instelling of vereniging waarvan de hoofdactiviteit gericht is op personen in een kwetsbare toestand.
Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter in de in dit hoofdstuk omschreven gevallen wegens feiten gepleegd op een minderjarige of met zijn deelneming, de ontzetting uitspreken uit het recht om, voor een termijn van een jaar tot twintig jaar:	Onverminderd andere wettelijke bepalingen, kan de rechter in de in dit hoofdstuk omschreven gevallen wegens feiten gepleegd op een minderjarige of met zijn deelneming, het verbod uitspreken om, voor een termijn van een jaar tot twintig jaar:
1° in welke hoedanigheid ook deel te nemen aan onderwijs in een openbare of particuliere instelling die minderjarigen opvangt;	1° in welke hoedanigheid ook deel te nemen aan onderwijs in een openbare of particuliere instelling die minderjarigen opvangt;
2° als vrijwilliger, als lid van het statutair of contractueel personeel of als lid van de organen van bestuur en beheer, deel uit te maken van elke rechtspersoon of feitelijke vereniging waarvan de activiteit in hoofdzaak op minderjarigen gericht is;	2° als vrijwilliger, als lid van het statutair of contractueel personeel of als lid van de organen van bestuur en beheer, deel uit te maken van elke rechtspersoon of feitelijke vereniging waarvan de activiteit in hoofdzaak op minderjarigen gericht is;
3° als vrijwilliger, als lid van het statutair of contractueel personeel of als lid van de organen van bestuur en beheer, van elke rechtspersoon of feitelijke vereniging, een activiteit toegewezen te krijgen die de veroordeelde in een vertrouwens- of een gezagsrelatie tegenover minderjarigen plaatst.	3° als vrijwilliger, als lid van het statutair of contractueel personeel of als lid van de organen van bestuur en beheer, van elke rechtspersoon of feitelijke vereniging, een activiteit toegewezen te krijgen die de veroordeelde in een vertrouwens- of een gezagsrelatie tegenover minderjarigen plaatst.
§ 2. De verboden en ontzettingen bedoeld in paragraaf 1, gaan in op de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is getreden. De termijn wordt evenwel verlengd met de tijd waarin de gevangenisstraf wordt uitgevoerd, met uitzondering van de periode gedurende dewelke de straf wordt uitgevoerd onder de modaliteit van het elektronisch toezicht en periodes van voorwaardelijke of voorlopige invrijheidstelling.	§ 2. Artikel 48, derde en vierde lid, is van toepassing op de in paragraaf 1 bedoelde verboden.

Art. 2

Art. 316. Specifiek verbod	Art. 316. Specifiek verbod
De rechtbanken kunnen de personen die veroordeeld zijn voor feiten bedoeld in deze afdeling, voor een maximale duur van vijf jaar, verbieden een beroepsactiviteit of sociale activiteit uit te oefenen die verband houdt met	De rechtbanken kunnen de personen die veroordeeld zijn voor feiten bedoeld in deze afdeling, voor een maximale duur van vijf jaar, verbieden een beroepsactiviteit of sociale activiteit uit te oefenen die verband houdt met

het plegen van de in deze afdeling strafbaar gestelde feiten.	het plegen van de in deze afdeling strafbaar gestelde feiten.
	Artikel 48, derde en vierde lid, is van toepassing op dit verbod.

Art. 2 (wijziging in de Franse tekst)

Art. 340. Technologisch lokken van personen met het oog op het plegen van een misdrijf	Art. 340. Technologisch lokken van personen met het oog op het plegen van een misdrijf
Het technologisch lokken van personen met het oog op het plegen van een misdrijf is het opzettelijk door een meerderjarige communiceren met een kennelijk of vermoedelijk minderjarige of persoon in een kwetsbare toestand door middel van informatie- of communicatietechnologieën om het plegen van een misdrijf op dit slachtoffer te vergemakkelijken:	Het technologisch lokken van personen met het oog op het plegen van een misdrijf is het opzettelijk door een meerderjarige communiceren met een kennelijk of vermoedelijk minderjarige of persoon in een kwetsbare toestand door middel van informatie- of communicatietechnologieën om het plegen van een misdrijf op dit slachtoffer te vergemakkelijken:
1° indien de dader zijn identiteit, leeftijd of hoedanigheid heeft verzwegen of hierover heeft gelogen;	1° indien de dader zijn identiteit, leeftijd of hoedanigheid heeft verzwegen of hierover heeft gelogen;
2° indien de dader nadruk heeft gelegd op de in acht te nemen discretie over hun gesprekken;	2° indien de dader nadruk heeft gelegd op de in acht te nemen discretie over hun gesprekken;
3° indien de dader enig geschenk of voordeel heeft aangeboden of voorgespiegeld;	3° indien de dader enig geschenk of voordeel heeft aangeboden of voorgespiegeld;
4° indien de dader een andere list heeft gebruikt.	4° indien de dader een andere list heeft gebruikt.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 3.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 3.

Art. 2 (wijziging in de Franse tekst)

Art. 348. Huisvredebreuk of schending van een bewoonde plaats	Art. 348. Huisvredebreuk of schending van een bewoonde plaats
Huisvredebreuk of schending van een bewoonde plaats is het opzettelijk binnentreden in een door een ander bewoonde woonplaats, huis, appartement, kamer of verblijf, of in de aanhorigheden ervan, dit goed bezetten of erin verblijven zonder toestemming van de bewoners, buiten de gevallen die de wet bepaalt of zonder inachtneming van de vormen die zij voorschrijft.	Huisvredebreuk of schending van een bewoonde plaats is het opzettelijk binnentreden in een door een ander bewoonde woonplaats, huis, appartement, kamer of verblijf, of in de aanhorigheden ervan, dit goed bezetten of erin verblijven zonder toestemming van de bewoners, buiten de gevallen die de wet bepaalt of zonder inachtneming van de vormen die zij voorschrijft.

Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.
Art. 2 (wijziging in de Franse tekst)	
Art. 351. Weigering om gevolg te geven aan een beslissing tot ontruiming of tot uithuiszetting	Art. 351. Weigering om gevolg te geven aan een beslissing tot ontruiming of tot uithuiszetting
Weigering om gevolg te geven aan een beslissing tot ontruiming of tot uithuiszetting is het opzettelijk geen gevolg geven, binnen de gestelde termijn, aan het bevel tot ontruiming bedoeld in artikel 12, § 1, van de wet van 18 oktober 2017 betreffende het onrechtmatig binnendringen in, bezetten van of verblijven in andermans goed of tot uithuiszetting bedoeld in artikel 1344decies van het Gerechtelijk Wetboek.	Weigering om gevolg te geven aan een beslissing tot ontruiming of tot uithuiszetting is het opzettelijk geen gevolg geven, binnen de gestelde termijn, aan het bevel tot ontruiming bedoeld in artikel 12, § 1, van de wet van 18 oktober 2017 betreffende het onrechtmatig binnendringen in, bezetten van of verblijven in andermans goed of tot uithuiszetting bedoeld in artikel 1344decies van het Gerechtelijk Wetboek.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 1.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 1.

Art. 2 (wijziging in de Franse tekst)

Art. 353. Afwijkingen van het beroepsgeheim	Art. 353. Afwijkingen van het beroepsgeheim
§ 1. Eenieder, die uit hoofde van zijn staat of beroep houder is van geheimen en hierdoor kennis heeft van een misdrijf zoals omschreven in de artikelen 96 tot 101, 134 tot 149, 151 tot 165, 171 tot 174, 194 tot 202, 206 tot 211, 258, 310 tot 315, 328 tot 330, en 333 tot 337, gepleegd op een minderjarige, op een persoon in een kwetsbare toestand in de zin van artikel 79, 2°, of op een persoon in een kwetsbare toestand ten gevolge van partnergeweld of het gebruiken van geweld in naam van culturele drijfveren, gewoontes, religie, tradities of de zogenaamde “eer”, kan, onverminderd de verplichtingen hem opgelegd door artikel 299, het misdrijf ter kennis brengen van de procureur des Konings in de volgende gevallen:	§ 1. Eenieder, die uit hoofde van zijn staat of beroep houder is van geheimen en hierdoor kennis heeft van een misdrijf zoals omschreven in de artikelen 96 tot 101, 134 tot 149, 151 tot 165, 171 tot 174, 194 tot 202, 206 tot 211, 258, 310 tot 315, 328 tot 330, en 333 tot 337, gepleegd op een minderjarige, op een persoon in een kwetsbare toestand in de zin van artikel 79, 2°, of op een persoon in een kwetsbare toestand ten gevolge van partnergeweld of het gebruiken van geweld in naam van culturele drijfveren, gewoontes, religie, tradities of de zogenaamde “eer”, kan, onverminderd de verplichtingen hem opgelegd door artikel 299, het misdrijf ter kennis brengen van de procureur des Konings in de volgende gevallen:
- hetzij wanneer er een ernstig en dreigend gevaar bestaat voor de fysieke of psychische integriteit van de minderjarige of de bedoelde persoon in een kwetsbare toestand en hij deze integriteit niet zelf of met hulp van anderen kan beschermen;	- hetzij wanneer er een ernstig en dreigend gevaar bestaat voor de fysieke of psychische integriteit van de minderjarige of de bedoelde persoon in een kwetsbare toestand en hij deze integriteit niet zelf of met hulp van anderen kan beschermen;

- hetzij wanneer er aanwijzingen zijn van een gewichtig en reëel gevaar dat andere minderjarigen of zoals hierboven bedoelde personen in een kwetsbare toestand het slachtoffer zouden worden van de in voormelde artikelen bedoelde misdrijven en hij deze integriteit niet zelf of met hulp van anderen kan beschermen.	- hetzij wanneer er aanwijzingen zijn van een gewichtig en reëel gevaar dat andere minderjarigen of zoals hierboven bedoelde personen in een kwetsbare toestand het slachtoffer zouden worden van de in voormelde artikelen bedoelde misdrijven en hij deze integriteit niet zelf of met hulp van anderen kan beschermen.
§ 2. Er is geen misdrijf wanneer iemand die uit hoofde van zijn staat of beroep houder is van geheimen, deze meedeelt in het kader van een overleg dat wordt georganiseerd, hetzij bij of krachtens een wet, hetzij bij een met redenen omklede toestemming van de procureur des Konings.	§ 2. Er is geen misdrijf wanneer iemand die uit hoofde van zijn staat of beroep houder is van geheimen, deze meedeelt in het kader van een overleg dat wordt georganiseerd, hetzij bij of krachtens een wet, hetzij bij een met redenen omklede toestemming van de procureur des Konings.
Dit overleg kan uitsluitend worden georganiseerd, hetzij met het oog op de bescherming van de fysieke en psychische integriteit van de persoon of van derden, hetzij ter voorkoming van de terroristische misdrijven bedoeld in titel 4, hoofdstuk 1, of van de misdrijven gepleegd in het raam van een criminele organisatie, bedoeld in artikel 406.	Dit overleg kan uitsluitend worden georganiseerd, hetzij met het oog op de bescherming van de fysieke en psychische integriteit van de persoon of van derden, hetzij ter voorkoming van de terroristische misdrijven bedoeld in titel 4, hoofdstuk 1, of van de misdrijven gepleegd in het raam van een criminele organisatie, bedoeld in artikel 406.
De in het eerste lid bedoelde wet of de met redenen omklede toestemming van de procureur des Konings bepalen ten minste wie aan het overleg kan deelnemen, met welke finaliteit en volgens welke modaliteiten het overleg zal plaatsvinden.	De in het eerste lid bedoelde wet of de met redenen omklede toestemming van de procureur des Konings bepalen ten minste wie aan het overleg kan deelnemen, met welke finaliteit en volgens welke modaliteiten het overleg zal plaatsvinden.
De deelnemers zijn tot geheimhouding verplicht wat betreft de tijdens het overleg meegedeelde geheimen. Eenieder die dit geheim schendt, wordt gestraft met een straf van niveau 2. De geheimen die tijdens dit overleg worden meegedeeld, kunnen slechts aanleiding geven tot de strafrechtelijke vervolging van de misdrijven waarvoor het overleg werd georganiseerd.	De deelnemers zijn tot geheimhouding verplicht wat betreft de tijdens het overleg meegedeelde geheimen. Eenieder die dit geheim schendt, wordt gestraft met een straf van niveau 2. De geheimen die tijdens dit overleg worden meegedeeld, kunnen slechts aanleiding geven tot de strafrechtelijke vervolging van de misdrijven waarvoor het overleg werd georganiseerd.
§ 3. De paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing op de advocaat voor wat betreft het meedelen van vertrouwelijke informatie van zijn cliënt wanneer die zijn cliënt mogelijk aan strafvervolging blootstelt.	§ 3. De paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing op de advocaat voor wat betreft het meedelen van vertrouwelijke informatie van zijn cliënt wanneer die zijn cliënt mogelijk aan strafvervolging blootstelt.

Art. 2 (wijziging in de Franse tekst)

Art. 360. Niet-kennisgeving van een vondeling	Art. 360. Niet-kennisgeving van een vondeling
De niet-kennisgeving van een vondeling is het opzettelijk nalaten onmiddellijk kennisgeving te doen van een gevonden pasgeboren kind aan de openbare hulpdiensten, zoals bij artikel 45 van het oud Burgerlijk Wetboek is voorgeschreven.	De niet-kennisgeving van een vondeling is het opzettelijk nalaten onmiddellijk kennisgeving te doen van een gevonden pasgeboren kind aan de openbare hulpdiensten, zoals bij artikel 45 van het oud Burgerlijk Wetboek is voorgeschreven.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 1.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 1.
Art. 2	
Art. 361. Strafuitsluitende verschoningsgrond	Art. 361. Strafuitsluitende verschoningsgrond
De niet-afgifte van een vondeling wordt niet bestraft wanneer de persoon erin heeft toegestemd het kind te zijnen laste te nemen en dienaangaande een verklaring heeft afgelegd bij de gemeenteoverheid van de plaats waar het kind is gevonden.	De niet-kennisgeving van een vondeling wordt niet bestraft wanneer de persoon erin heeft toegestemd het kind te zijnen laste te nemen en dienaangaande een verklaring heeft afgelegd bij de gemeenteoverheid van de plaats waar het kind is gevonden.
Art. 2	
Art. 376. Aanzetten tot het plegen van terroristische misdrijven en verheerlijken van terrorisme	Art. 376. Aanzetten tot het plegen van terroristische misdrijven en verheerlijken van terrorisme
Aanzetten tot het plegen van terroristische misdrijven is, onverminderd de toepassing van de artikelen 373, 374 en 375, het verspreiden of anderszins publiekelijk ter beschikking stellen van een boodschap met het oogmerk aan te zetten tot het plegen van één van de in de artikelen 371 en 382, bedoelde misdrijven, met uitzondering van het in artikel 371, § 3, 6°, bedoelde misdrijf, indien dergelijk gedrag, ongeacht of het al dan niet rechtstreeks aanstuurt op het plegen van terroristische misdrijven, het risico oplevert dat één of meer van deze misdrijven mogelijk worden gepleegd.	Aanzetten tot het plegen van terroristische misdrijven is, onverminderd de toepassing van de artikelen 373, 374 en 375, het verspreiden of anderszins publiekelijk ter beschikking stellen van een boodschap met het oogmerk aan te zetten tot het plegen van één van de in de artikelen 371 en 382, bedoelde misdrijven, met uitzondering van het in artikel 371, § 3, 6°, bedoelde misdrijf, indien dergelijk gedrag, ongeacht of het al dan niet rechtstreeks aanstuurt op het plegen van terroristische misdrijven, het risico oplevert dat één of meer van deze misdrijven mogelijk worden gepleegd.
Verheerlijken van terrorisme is het in het openbaar, ontkennen, schromelijk minimaliseren, pogen te rechtvaardigen of goedkeuren van een van de in de artikelen 371 en 382 bedoelde misdrijven, met uitzondering van het in artikel 371, § 3, 6°, bedoelde misdrijf, wanneer dit gedrag een ernstig en reëel gevaar oplevert dat een of meer van deze misdrijven	Verheerlijken van terrorisme is het in het openbaar, ontkennen, schromelijk minimaliseren, pogen te rechtvaardigen of goedkeuren van een van de in de artikelen 371 en 382 bedoelde misdrijven, met uitzondering van het in artikel 371, § 3, 6°, bedoelde misdrijf, wanneer dit gedrag een ernstig en reëel gevaar oplevert dat een of meer van deze misdrijven

mogelijk worden gepleegd en het gedrag met dat oogmerk werd gepleegd.	mogelijk worden gepleegd en het gedrag met dat oogmerk werd gepleegd.
Deze misdrijven worden bestraft met een straf van niveau 3 wanneer zij betrekking hebben op een terroristisch misdrijf strafbaar met een straf van niveau 2 of meer of niveau 4 wanneer zij betrekking hebben op een terroristisch misdrijf strafbaar met een straf van niveau 5 of meer.	Deze misdrijven worden bestraft met een straf van niveau 3 wanneer zij betrekking hebben op een terroristisch misdrijf strafbaar met een straf van van niveau 2, 3 of 4 of niveau 4 wanneer zij betrekking hebben op een terroristisch misdrijf strafbaar met een straf van niveau 5 of meer.

Art. 2

Art. 384. Ter beschikking stellen van gegevens of materiële middelen met het oog op het plegen van een terroristisch misdrijf	Art. 384. Ter beschikking stellen van gegevens of materiële middelen met het oog op het plegen van een terroristisch misdrijf
Ter beschikking stellen van gegevens of materiële middelen met het oog op het plegen van een terroristisch misdrijf is het, op enigerlei wijze, direct of indirect, verstrekken of inzamelen van gegevens of materiële middelen, daaronder begrepen financiële hulp, met het oogmerk dat deze worden gebruikt of in de wetenschap dat zij, geheel of gedeeltelijk, zullen worden gebruikt, om een misdrijf als bedoeld in de artikelen 371 of 373 tot 383 te plegen of eraan bij te dragen.	Ter beschikking stellen van gegevens of materiële middelen met het oog op het plegen van een terroristisch misdrijf is het, op enigerlei wijze, direct of indirect, opzettelijk verstrekken of inzamelen van gegevens of materiële middelen, daaronder begrepen financiële hulp, met het oogmerk dat deze worden gebruikt of in de wetenschap dat zij, geheel of gedeeltelijk, zullen worden gebruikt, om een misdrijf als bedoeld in de artikelen 371 of 373 tot 383 te plegen of eraan bij te dragen.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 3 wanneer het ter beschikking stellen gelinkt is aan een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 4 of lager of niveau 4 wanneer het ter beschikking stellen gelinkt is aan een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 5 of meer.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 3 wanneer het ter beschikking stellen gelinkt is aan een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 4 of lager of niveau 4 wanneer het ter beschikking stellen gelinkt is aan een misdrijf strafbaar met een straf van niveau 5 of meer.

Art. 2 (nieuw)

	Art. 386/1. De vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit
	Bij een veroordeling, als dader of deelnemer, tot een gevangenisstraf van ten minste vijf jaar zonder uitstel, voor een misdrijf als bedoeld in deze titel, spreekt de rechter zich ambtshalve uit over de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit van de belanghebbende, met inachtneming van de voorwaarden die vermeld zijn in artikel 23/2 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

	De rechter kan, bij een met bijzondere redenen omkleed vonnis, beslissen de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit niet uit te spreken indien de gevolgen daarvan kennelijk onredelijk en onevenredig zouden zijn.
--	--

Art. 2

Art. 427. Namaking en vervalsing van de munt, van de effecten en van het materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt of de effecten	Art. 427. Namaking en vervalsing van de munt, van de effecten en van het materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt of de effecten
§ 1. Namaking van de munt, van de effecten en van het materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt of van de effecten is het met bedrieglijk opzet nabootsen van de munt, van effecten of van het echte materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt of de effecten, door het vervaardigen van niet-authentieke munten, niet-authentieke effecten of niet-authentiek materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt of de effecten.	§ 1. Namaking van de munt, van de effecten en van het materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt of van de effecten is het met bedrieglijk opzet nabootsen van de echte munt, van echte effecten of van het echte materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt of de effecten, door het vervaardigen van niet-authentieke munten, niet-authentieke effecten of niet-authentiek materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt of de effecten.
Vervalsing van de munt, van de effecten en van het materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt of de effecten is het met bedrieglijk opzet aantasten van de munt, van de effecten of van het materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt of de effecten teneinde er wijzigingen in aan te brengen.	Vervalsing van de munt, van de effecten en van het materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt of de effecten is het met bedrieglijk opzet aantasten van de munt, van de effecten of van het materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt of de effecten teneinde er wijzigingen in aan te brengen.
§ 2. De namaking en de vervalsing van de munt en van de effecten worden bestraft met een straf van niveau 4.	§ 2. De namaking en de vervalsing van de munt en van de effecten worden bestraft met een straf van niveau 4.
De namaking en de vervalsing van het materiaal voor het vervaardigen van de munt of de effecten worden bestraft met een straf van niveau 3.	De namaking en de vervalsing van het materiaal voor het vervaardigen van de munt of de effecten worden bestraft met een straf van niveau 3.

Art. 2 (wijziging in de Franse tekst)

Art. 430. Overdracht van materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt of van de veiligheidskenmerken	Art. 430. Overdracht van materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt of van de veiligheidskenmerken
Overdracht van materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt of van de veiligheidskenmerken is het met bedrieglijk	Overdracht van materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt of van de veiligheidskenmerken is het met bedrieglijk

opzet ontvangen, zich aanschaffen of in bezit hebben van:	opzet ontvangen, zich aanschaffen of in bezit hebben van:
- het nagemaakte of vervalste materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt;	- het nagemaakte of vervalste materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt;
- het echte materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt;	- het echte materiaal bestemd tot het vervaardigen van de munt;
- de veiligheidskenmerken.	- de veiligheidskenmerken.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.

Art. 2

Art. 434. Namaking en vervalsing van niet-contante betaalinstrumenten	Art. 434. Namaking en vervalsing van niet-contante betaalinstrumenten
§ 1. Namaking van niet-contante betaalinstrumenten is het met bedrieglijk opzet nabootsen van het niet-contante betaalinstrument, door het vervaardigen van niet-authentieke niet-contante betaalinstrumenten.	§ 1. Namaking van niet-contante betaalinstrumenten is het met bedrieglijk opzet nabootsen van niet-contante betaalinstrumenten , door het vervaardigen van niet-authentieke niet-contante betaalinstrumenten.
Vervalsing van niet-contante betaalinstrumenten is het met bedrieglijk opzet aantasten van het niet-contante betaalinstrument teneinde er wijzigingen in aan te brengen.	Vervalsing van niet-contante betaalinstrumenten is het met bedrieglijk opzet aantasten van het niet-contante betaalinstrument teneinde er wijzigingen in aan te brengen.
§ 2. De namaking en de vervalsing van niet-contante betaalinstrumenten worden bestraft met een straf van niveau 2.	§ 2. De namaking en de vervalsing van niet-contante betaalinstrumenten worden bestraft met een straf van niveau 2.

Art. 2

Art. 435. Gebruik van valse of nagemaakte niet-contante betaalinstrumenten	Art. 435. Gebruik van valse of nagemaakte niet-contante betaalinstrumenten
Gebruik van valse of nagemaakte niet-contante betaalinstrumenten is het met bedrieglijk opzet gebruiken of pogen te gebruiken van een vals of nagemaakt niet-contant betaalinstrument.	Gebruik van valse of nagemaakte niet-contante betaalinstrumenten is het met bedrieglijk opzet gebruiken of pogen te gebruiken van een vals of nagemaakt niet-contante betaalinstrumenten.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.

Art. 2

Art. 436. Overdracht van onrechtmatig verkregen, valse of nagemaakte niet-contante betaalinstrumenten.	Art. 436. Overdracht van onrechtmatig verkregen, valse of nagemaakte niet-contante betaalinstrumenten.
Overdracht van een onrechtmatig verkregen, vals of nagemaakt niet-contant betaalinstrument is het bezitten, voorhanden hebben, aanschaffen voor zichzelf of voor een ander, invoeren, uitvoeren, vervoeren, verkopen of verspreiden met het oogmerk om deze te gebruiken, van een onrechtmatig verkregen, vals of nagemaakt niet-contant betaalinstrument.	Overdracht van onrechtmatig verkregen, valse of nagemaakte niet-contante betaalinstrumenten is het bezitten, voorhanden hebben, aanschaffen voor zichzelf of voor een ander, invoeren, uitvoeren, vervoeren, verkopen of verspreiden met het oogmerk om deze te gebruiken, van een onrechtmatig verkregen, vals of nagemaakt niet-contant betaalinstrument.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.

Art. 2 (wijziging van de Franse tekst)

Art. 437. Hergebruik van nagemaakte, vervalste of beschadigde niet-contante betaalinstrumenten	Art. 437. Hergebruik van nagemaakte, vervalste of beschadigde niet-contante betaalinstrumenten
Hergebruik van nagemaakte, vervalste of beschadigde niet-contante betaalinstrumenten is het opnieuw gebruiken of pogen te gebruiken van nagemaakte, vervalste of beschadigde niet-contante betaalinstrumenten die te goeder trouw ontvangen zijn, maar waarvan men het nagemaakte, vervalste of beschadigde karakter na ontvangst heeft vastgesteld.	Hergebruik van nagemaakte, vervalste of beschadigde niet-contante betaalinstrumenten is het opnieuw gebruiken of pogen te gebruiken van nagemaakte, vervalste of beschadigde niet-contante betaalinstrumenten die te goeder trouw ontvangen zijn, maar waarvan men het nagemaakte, vervalste of beschadigde karakter na ontvangst heeft vastgesteld.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 1.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 1.

Art. 2

Art. 439. Namaking, vervalsing of gebruik van 's Lands zegel, van de rijksstempels of van de keurstempels die dienen voor het merken van goud, zilver en platina	Art. 439. Namaking, vervalsing of gebruik van 's Lands zegel, van de rijksstempels of van de keurstempels die dienen voor het merken van goud, zilver en platina
§ 1. Namaking van 's Lands zegel, van de rijksstempels of van de keurstempels die dienen voor het merken van goud, zilver en platina is het met bedrieglijk opzet nabootsen van 's Lands zegel, van de rijksstempels of van de keurstempels die dienen voor het merken van goud, zilver en platina door het vervaardigen van een niet-authentiek zegel, van niet-	§ 1. Namaking van 's Lands zegel, van de rijksstempels of van de keurstempels die dienen voor het merken van goud, zilver en platina is het met bedrieglijk opzet nabootsen van echte 's Lands zegel, van de echte rijksstempels of van de echte keurstempels die dienen voor het merken van goud, zilver en platina door het vervaardigen van een niet-authentiek zegel, van niet-authentieke

authentieke stempels of van niet-authentieke keurstempels.	stempels of van niet-authentieke keurstempels.
Vervalsing van 's Lands zegel, van de rijksstempels of van de keurstempels die dienen voor het merken van goud, zilver en platina is het met bedrieglijk opzet aantasten van 's Lands zegel, van de rijksstempels of van de keurstempels die dienen voor het merken van goud, zilver en platina teneinde er wijzigingen in aan te brengen.	Vervalsing van 's Lands zegel, van de rijksstempels of van de keurstempels die dienen voor het merken van goud, zilver en platina is het met bedrieglijk opzet aantasten van 's Lands zegel, van de rijksstempels of van de keurstempels die dienen voor het merken van goud, zilver en platina teneinde er wijzigingen in aan te brengen.
Deze misdrijven worden bestraft met een straf van niveau 3.	Deze misdrijven worden bestraft met een straf van niveau 3.
§ 2. Gebruik van 's Lands zegel, van de rijksstempels of van de keurstempels die dienen voor het merken van goud, zilver en platina is het met bedrieglijk opzet gebruiken van het nagemaakte of vervalste zegel, van de nagemaakte of vervalste stempels of van de nagemaakte of vervalste keurstempels.	§ 2. Gebruik van 's Lands zegel, van de rijksstempels of van de keurstempels die dienen voor het merken van goud, zilver en platina is het met bedrieglijk opzet gebruiken van het nagemaakte of vervalste 's Lands zegel, van de nagemaakte of vervalste rijksstempels of van de nagemaakte of vervalste keurstempels.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 3.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 3.
§ 3. De straffen waarin is voorzien in de paragrafen 1 en 2 zijn tevens van toepassing op de namaking, de vervalsing en het gebruik van het zegel, van de stempels of van de keurstempels die aan andere Staten toebehoren.	§ 3. De straffen waarin is voorzien in de paragrafen 1 en 2 zijn tevens van toepassing op de namaking, de vervalsing en het gebruik van het zegel, van de stempels of van de keurstempels die aan andere Staten toebehoren.
Art. 2	
Art. 440. Nadelig gebruik van 's Lands zegel, van de rijksstempels of van de keurstempels die dienen voor het merken van goud, zilver en platina	Art. 440. Nadelig gebruik van 's Lands zegel, van de rijksstempels of van de keurstempels die dienen voor het merken van goud, zilver en platina
§ 1. Nadelig gebruik van 's Lands zegel, van de rijksstempels of van de keurstempels die dienen voor het merken van goud, zilver en platina is het zich onrechtmatig verschaffen van echte zegels, stempels of keurstempels en dit opzettelijk aanwenden of gebruiken op een wijze die de rechten en belangen van de Staat, van enige overheid of van een particulier benadeelt.	§ 1. Nadelig gebruik van 's Lands zegel, van de rijksstempels of van de keurstempels die dienen voor het merken van goud, zilver en platina is het zich onrechtmatig verschaffen van echte 's Lands zegels, rijksstempels of keurstempels en dit opzettelijk aanwenden of gebruiken op een wijze die de rechten en belangen van de Staat, van enige overheid of van een particulier benadeelt.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 1.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 1.

§ 2. De straf waarin is voorzien in paragraaf 1 is tevens van toepassing op het nadelig gebruik van het zegel, van de rijksstempels of van de keurstempels die aan andere Staten toebehoren.	§ 2. De straf waarin is voorzien in paragraaf 1 is tevens van toepassing op het nadelig gebruik van 's Lands zegel, van de stempels of van de keurstempels die aan andere Staten toebehoren.
Art. 2 (wijziging van de Franse tekst)	
Art. 441. Handel in papier of goud, zilver of platina, gemerkt met een nagemaakte of vervalste zegel of keurstempel	Art. 441. Handel in papier of goud, zilver of platina, gemerkt met een nagemaakte of vervalste zegel of keurstempel
Handel in papier of goud, zilver of platina, gemerkt met een nagemaakte of vervalste zegel of keurstempel, is het opzettelijk verkopen of te koop stellen van het papier of van het goud, zilver of platina, gemerkt met een nagemaakte of vervalste zegel of keurstempel.	Handel in papier of goud, zilver of platina, gemerkt met een nagemaakte of vervalste zegel of keurstempel, is het opzettelijk verkopen of te koop stellen van het papier of van het goud, zilver of platina, gemerkt met een nagemaakte of vervalste zegel of keurstempel.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 3.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 3.
Art. 2	
Art. 442. Gebruik van het papier, gemerkt met een nagemaakte of vervalst zegel	Art. 442. Gebruik van het papier, gemerkt met een nagemaakte of vervalste zegel
Gebruik van het papier, gemerkt met een nagemaakte of vervalste zegel, is het met bedrieglijk opzet gebruik maken van een papier, gemerkt met een nagemaakte of vervalste zegel, dat men zich heeft aangeschaft.	Gebruik van het papier, gemerkt met een nagemaakte of vervalste zegel, is het met bedrieglijk opzet gebruik maken van een papier, gemerkt met een nagemaakte of vervalste zegel, dat men zich heeft aangeschaft.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 1.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 1.
Art. 2	
Art. 443. Bedrieglijk aanbrengen van de door het waarborgkantoor geplaatste keurmerken	Art. 443. Bedrieglijk aanbrengen van de door het waarborgkantoor geplaatste keurmerken
Bedrieglijk aanbrengen van de door het waarborgkantoor geplaatste keurmerken is het met bedrieglijk opzet aanbrengen van een door het waarborgkantoor geplaatst keurmerk op een ander voorwerp.	Bedrieglijk aanbrengen van de door het waarborgkantoor geplaatste keurmerken is het met bedrieglijk opzet aanbrengen van het door het waarborgkantoor geplaatst keurmerk op een ander voorwerp.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.
Art. 2 (wijziging van de Franse tekst)	

Art. 466. Verzwaarde diefstal zonder geweld of bedreiging	Art. 466. Verzwaarde diefstal zonder geweld of bedreiging
Diefstal zonder geweld of bedreiging wordt bestraft met een straf van niveau 3 indien:	Diefstal zonder geweld of bedreiging wordt bestraft met een straf van niveau 3 indien:
1° de dader een niet voor het publiek toegankelijke plaats is binnengedrongen om de diefstal te plegen, terwijl hij moest vermoeden dat zich daar een of meer personen bevonden;	1° de dader een niet voor het publiek toegankelijke plaats is binnengedrongen om de diefstal te plegen, terwijl hij moest vermoeden dat zich daar een of meer personen bevonden;
2° de diefstal werd gepleegd ten nadele van een minderjarige of een persoon in een kwetsbare toestand;	2° de diefstal werd gepleegd ten nadele van een minderjarige of een persoon in een kwetsbare toestand;
3° de daders of een van hen een valse identiteit of hoedanigheid hebben aangenomen of een vals bevel van het openbaar gezag hebben ingeroepen;	3° de daders of een van hen een valse identiteit of hoedanigheid hebben aangenomen of een vals bevel van het openbaar gezag hebben ingeroepen;
4° het misdrijf werd gepleegd bij nacht.	4° het misdrijf werd gepleegd bij nacht.

Art. 2

Art. 474. Verzwarende factoren van diefstal en afpersing	Art. 474. Verzwarende factoren van diefstal en afpersing
Bij de keuze van de straf of maatregel en de zwaarte ervan voor een in deze afdeling bedoeld misdrijf neemt de rechter in overweging dat:	Bij de keuze van de straf of maatregel en de zwaarte ervan voor een in deze afdeling bedoeld misdrijf neemt de rechter in overweging dat:
1° het misdrijf werd gepleegd ten nadele van de werkgever van de dader;	1° het misdrijf werd gepleegd ten nadele van de werkgever van de dader;
2° het misdrijf werd gepleegd door een persoon met een openbare functie in het kader van de uitoefening van deze functie;	2° het misdrijf werd gepleegd door een persoon met een openbare functie in het kader van de uitoefening van deze functie;
3° de dader een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig heeft gebruikt, om het misdrijf te vergemakkelijken of zijn vlucht te verzekeren;	3° de dader een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig heeft gebruikt, om het misdrijf te vergemakkelijken of zijn vlucht te verzekeren;
4° het misdrijf werd gepleegd vanuit een discriminerende drijfveer.	Opgeheven

Art. 2

Art. 490. Eenvoudige bankbreuk	Art. 490. Eenvoudige bankbreuk
--------------------------------	--------------------------------

Eenvoudige bankbreuk is het door een onderneming bedoeld in artikel I.1, eerste lid, 1°, van het Wetboek van economisch recht of door een bestuurder in rechte of in feite van een vennootschap of van een rechtspersoon in staat van faillissement:	Eenvoudige bankbreuk is het door een onderneming bedoeld in artikel I.1, eerste lid, 1°, van het Wetboek van economisch recht of door een bestuurder, in rechte of in feite , van een vennootschap of van een rechtspersoon in staat van faillissement:
1° opzettelijk, ten behoeve van derden en zonder voldoende tegenprestatie, aangaan van al te aanzienlijke verbintenissen gelet op de financiële toestand van de onderneming;	1° opzettelijk, ten behoeve van derden en zonder voldoende tegenprestatie, aangaan van al te aanzienlijke verbintenissen gelet op de financiële toestand van de onderneming;
2° opzettelijk, zonder wettelijk verhinderd te zijn, verzuimen de verplichtingen vastgelegd bij artikel XX.146 van het Wetboek van economisch recht na te leven;	2° opzettelijk, zonder wettelijk verhinderd te zijn, verzuimen de verplichtingen vastgelegd bij artikel XX.146 van het Wetboek van economisch recht na te leven;
3° doen van aankopen tot wederverkoop beneden de koers of toestemmen in leningen, effectencirculaties en andere al te kostelijke middelen om zich geld te verschaffen, met het oogmerk om de faillietverklaring uit te stellen;	3° doen van aankopen tot wederverkoop beneden de koers of toestemmen in leningen, effectencirculaties en andere al te kostelijke middelen om zich geld te verschaffen, met het oogmerk om de faillietverklaring uit te stellen;
4° opzettelijk verhullen van uitgaven of verliezen of geen verantwoording afleggen over het bestaan of over de aanwending van de activa of een deel ervan, zoals zij uit de boekhoudkundige stukken blijken op de datum van staking van betaling, en van alle goederen van welke aard ook, die zij naderhand zouden hebben verkregen;	4° opzettelijk verhullen van uitgaven of verliezen of geen verantwoording afleggen over het bestaan of over de aanwending van de activa of een deel ervan, zoals zij uit de boekhoudkundige stukken blijken op de datum van staking van betaling, en van alle goederen van welke aard ook, die zij naderhand zouden hebben verkregen;
5° betalen of bevoordelen van een schuldeiser ten nadele van de boedel met het oogmerk de faillietverklaring uit te stellen;	5° betalen of bevoordelen van een schuldeiser ten nadele van de boedel met het oogmerk de faillietverklaring uit te stellen;
6° verzuimen om binnen de termijn gesteld bij artikel XX.102 van het Wetboek van economisch recht aangifte te doen van het faillissement, met het oogmerk de faillietverklaring uit te stellen;	6° verzuimen om binnen de termijn gesteld bij artikel XX.102 van het Wetboek van economisch recht aangifte te doen van het faillissement, met het oogmerk de faillietverklaring uit te stellen;
7° opzettelijk verzuimen om, naar aanleiding van de aangifte van het faillissement, de inlichtingen vereist bij artikel XX.103 van hetzelfde Wetboek, te verstrekken;	7° opzettelijk verzuimen om, naar aanleiding van de aangifte van het faillissement, de inlichtingen vereist bij artikel XX.103 van hetzelfde Wetboek, te verstrekken;
8° opzettelijk verstrekken van onjuiste inlichtingen naar aanleiding van de aangifte van het faillissement of naderhand in antwoord op	8° opzettelijk verstrekken van onjuiste inlichtingen naar aanleiding van de aangifte van het faillissement of naderhand in antwoord op

de vragen van de rechter-commissaris of van de curators.	de vragen van de rechter-commissaris of van de curators.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 1.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 1.
De poging tot het misdrijf bedoeld in dit artikel is niet strafbaar.	De poging tot het misdrijf bedoeld in dit artikel is niet strafbaar.

Art. 2 (wijziging van de Franse tekst)

Art. 492. Bedrieglijke aantasting van de activa of passiva van een gefailleerde persoon	Art. 492. Bedrieglijke aantasting van de activa of passiva van een gefailleerde persoon
Bedrieglijke aantasting van de activa of passiva van een gefailleerde persoon is het met bedrieglijk opzet door een derde:	Bedrieglijke aantasting van de activa of passiva van een gefailleerde persoon is het met bedrieglijk opzet door een derde:
1° geheel of ten dele wegnemen, verbergen of helen van de activa in het belang van de gefailleerde onderneming, zelfs zonder de medewerking van deze onderneming of van de bestuurders, in rechte of in feite, van die vennootschap of rechtspersoon;	1° geheel of ten dele wegnemen, verbergen of helen van de activa in het belang van de gefailleerde onderneming, zelfs zonder de medewerking van deze onderneming of van de bestuurders, in rechte of in feite, van die vennootschap of rechtspersoon;
2° indienen of bevestigen, in eigen naam of door tussenpersonen, van verholde of overdreven schuldvorderingen bij het faillissement.	2° indienen of bevestigen, in eigen naam of door tussenpersonen, van verholde of overdreven schuldvorderingen bij het faillissement.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 3.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 3.
De poging tot het misdrijf bedoeld in dit artikel is niet strafbaar.	De poging tot het misdrijf bedoeld in dit artikel is niet strafbaar.

Art. 2 (wijziging van de Franse tekst)

Art. 495. Bedrieglijke schending van de procedure van gerechtelijke reorganisatie door derden	Art. 495. Bedrieglijke schending van de procedure van gerechtelijke reorganisatie door derden
Bedrieglijke schending van de procedure van gerechtelijke reorganisatie door derden is het met bedrieglijk opzet:	Bedrieglijke schending van de procedure van gerechtelijke reorganisatie door derden is het met bedrieglijk opzet:
1° deelnemen aan de stemming bedoeld in artikel XX.78 of XX.83/14 van het Wetboek van economisch recht, zonder schuldeiser te zijn;	1° deelnemen aan de stemming bedoeld in artikel XX.78 of XX.83/14 van het Wetboek van economisch recht, zonder schuldeiser te zijn;
2° als schuldeiser zijn schuldvorderingen overdrijven;	2° als schuldeiser zijn schuldvorderingen overdrijven;

3° hetzij met de schuldenaar, hetzij met enige andere persoon, bijzondere voordelen bedingen om de stemming over het reorganisatieplan in een bepaalde richting te sturen, of een bijzondere overeenkomst sluiten waaruit voor hen een voordeel zou voortvloeien ten laste van de activa van de schuldenaar.	3° hetzij met de schuldenaar, hetzij met enige andere persoon, bijzondere voordelen bedingen om de stemming over het reorganisatieplan in een bepaalde richting te sturen, of een bijzondere overeenkomst sluiten waaruit voor hen een voordeel zou voortvloeien ten laste van de activa van de schuldenaar.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.
De poging tot het misdrijf bedoeld in dit artikel is niet strafbaar.	De poging tot het misdrijf bedoeld in dit artikel is niet strafbaar.

Art. 2

Art. 496.	Art. 496.
Bedrieglijk bewerkstelligen van onvermogen	Bedrieglijk bewerkstelligen van onvermogen
§ 1. Het bedrieglijk bewerkstelligen van onvermogen is het met bedrieglijk opzet bewerkstelligen van zijn onvermogen en het niet voldoen aan de op hem rustende verbintenissen.	§ 1. Het bedrieglijk bewerkstelligen van onvermogen is het met bedrieglijk opzet bewerkstelligen van zijn onvermogen en het niet voldoen aan de op hem rustende verbintenissen.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.
§ 2. Dat de schuldenaar zijn onvermogen heeft bewerkstelligd, kan worden afgeleid uit elke omstandigheid waaruit blijkt dat hij zich onvermogend heeft willen maken.	§ 2. Dat de schuldenaar zijn onvermogen heeft bewerkstelligd , kan worden afgeleid uit elke omstandigheid waaruit blijkt dat hij zich onvermogend heeft willen maken.
§ 3. Poging tot het in dit artikel bedoelde misdrijf is niet strafbaar.	§ 3. Poging tot het in dit artikel bedoelde misdrijf is niet strafbaar.

Art. 2 (wijziging van de Franse tekst)

Art. 509. Brandstichting met een integriteitsaantasting van de derde graad of de dood tot gevolg	Art. 509. Brandstichting met een integriteitsaantasting van de derde graad of de dood tot gevolg
Indien de brandstichting een integriteitsaantasting van de derde graad of de dood tot gevolg heeft zonder dat de dader het oogmerk had te doden, wordt de straf in de vorige artikelen vermeld met één niveau verhoogd zonder dat evenwel een zwaardere straf dan een straf van niveau 6 kan worden opgelegd.	Indien de brandstichting een integriteitsaantasting van de derde graad of de dood tot gevolg heeft zonder dat de dader het oogmerk had te doden, wordt de straf in de vorige artikelen vermeld met één niveau verhoogd zonder dat evenwel een zwaardere straf dan een straf van niveau 6 kan worden opgelegd.

Art. 2

Art. 511. Verzwarende factoren	Art. 511. Verzwarende factoren
Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor een misdrijf omschreven in de artikelen van deze afdeling neemt de rechter in overweging dat:	Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor een misdrijf omschreven in de artikelen van deze afdeling neemt de rechter in overweging dat:
1° het misdrijf werd gepleegd vanuit een discriminerende drijfveer;	1° Opgeheven
2° het slachtoffer een minderjarige of een persoon in een kwetsbare toestand is;	2° het slachtoffer een minderjarige of een persoon in een kwetsbare toestand is;
3° het misdrijf met twee of meer personen is gepleegd;	3° het misdrijf met twee of meer personen is gepleegd;
4° het slachtoffer een persoon is met een openbare functie naar aanleiding van de uitoefening van deze functie.	4° het slachtoffer een persoon is met een openbare functie naar aanleiding van de uitoefening van deze functie.

Art. 2 (wijziging van de Franse tekst)

Art. 513. Vernieling door ontploffing of overstroming	Art. 513. Vernieling door ontploffing of overstroming
Vernieling door ontploffing of overstroming is het opzettelijk of het door een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid veroorzaken van een ontploffing of een overstroming waardoor schade wordt veroorzaakt of een maatschappelijk gevaar ontstaat.	Vernieling door ontploffing of overstroming is het opzettelijk of het door een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid veroorzaken van een ontploffing of een overstroming waardoor schade wordt veroorzaakt of een maatschappelijk gevaar ontstaat.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf als bedoeld in de artikelen 505 tot 511 indien het misdrijf opzettelijk wordt gepleegd.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf als bedoeld in de artikelen 505 tot 511 indien het misdrijf opzettelijk wordt gepleegd.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf als bedoeld in het artikel 512 indien het misdrijf wordt gepleegd door een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf als bedoeld in het artikel 512 indien het misdrijf wordt gepleegd door een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid.

Art. 2 (wijziging van de Franse tekst)

Art. 518. Vandalisme met geweld of bedreiging	Art. 518. Vandalisme met geweld of bedreiging
Vandalisme met geweld of bedreiging wordt als volgt bestraft:	Vandalisme met geweld of bedreiging wordt als volgt bestraft:

1° vandalisme wordt bestraft met een straf van niveau 2;	1° vandalisme wordt bestraft met een straf van niveau 2;
2° vandalisme met ernstige schade tot gevolg wordt bestraft met een straf van niveau 3.	2° vandalisme met ernstige schade tot gevolg wordt bestraft met een straf van niveau 3.

Art. 2 (wijziging van de Franse tekst)

Art. 519. Vandalisme met geweld of bedreiging aan of in een bewoond huis of de aanhorigheden ervan	Art. 519. Vandalisme met geweld of bedreiging aan of in een bewoond huis of de aanhorigheden ervan
Vandalisme met geweld of bedreiging aan of in een bewoond huis of de aanhorigheden ervan wordt bestraft met een straf van niveau 4.	Vandalisme met geweld of bedreiging aan of in een bewoond huis of de aanhorigheden ervan wordt bestraft met een straf van niveau 4.

Art. 2 (wijziging van de Franse tekst)

Art. 521. Vandalisme gepaard gaande met gewelddaden met de dood tot gevolg	Art. 521. Vandalisme gepaard gaande met gewelddaden met de dood tot gevolg
Vandalisme gepaard gaande met gewelddaden met de dood tot gevolg zonder dat de dader het oogmerk had te doden wordt bestraft met een straf van niveau 5.	Vandalisme gepaard gaande met gewelddaden met de dood tot gevolg zonder dat de dader het oogmerk had te doden wordt bestraft met een straf van niveau 5.

Art. 2

Art. 523. Verzwarende factoren	Art. 523. Verzwarende factoren
Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor een misdrijf omschreven in deze afdeling neemt de rechter in overweging dat:	Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor een misdrijf omschreven in deze afdeling neemt de rechter in overweging dat:
1° het misdrijf werd gepleegd vanuit een discriminerende drijfveer;	1° Opgeheven
2° het slachtoffer een minderjarige of een persoon in een kwetsbare toestand is;	2° het slachtoffer een minderjarige of een persoon in een kwetsbare toestand is;
3° het misdrijf bij nacht werd gepleegd;	3° het misdrijf bij nacht werd gepleegd;
4° het misdrijf met twee of meer personen is gepleegd;	4° het misdrijf met twee of meer personen is gepleegd;
5° het slachtoffer een persoon is met een openbare functie naar aanleiding van de uitoefening van deze functie.	5° het slachtoffer een persoon is met een openbare functie naar aanleiding van de uitoefening van deze functie.

Art. 2 (wijziging van de Franse tekst)

Art. 533. Bezit of terbeschikkingstelling van een instrument dat informaticasabotage mogelijk moet maken	Art. 533. Bezit of terbeschikkingstelling van een instrument dat informaticasabotage mogelijk moet maken
Bezit of terbeschikkingstelling van een instrument dat informaticasabotage mogelijk moet maken is het onrechtmatig, opzettelijk bezitten, produceren, verkopen, verkrijgen met het oog op het gebruik ervan, invoeren, verspreiden of op enige andere manier ter beschikking stellen van een instrument, met inbegrip van informaticagegevens, dat hoofdzakelijk is ontworpen of aangepast voor het plegen van een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 531 en 532, terwijl de betrokkene weet dat dit instrument of deze gegevens aangewend kunnen worden om schade te berokkenen aan gegevens of, geheel of gedeeltelijk, de correcte werking van een informaticasysteem te verhinderen.	Bezit of terbeschikkingstelling van een instrument dat informaticasabotage mogelijk moet maken is het onrechtmatig, opzettelijk bezitten, produceren, verkopen, verkrijgen met het oog op het gebruik ervan, invoeren, verspreiden of op enige andere manier ter beschikking stellen van een instrument, met inbegrip van informaticagegevens, dat hoofdzakelijk is ontworpen of aangepast voor het plegen van een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 531 en 532, terwijl de betrokkene weet dat dit instrument of deze gegevens aangewend kunnen worden om schade te berokkenen aan gegevens of, geheel of gedeeltelijk, de correcte werking van een informaticasysteem te verhinderen.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.

Art. 2

Art. 534. Definitie van illegale loterijen	Art. 534. Definitie van illegale loterijen
Illegale loterijen zijn alle verrichtingen die het publiek aangeboden worden en die bestemd zijn om winst te verschaffen door middel van het lot en die niet zijn toegelaten door of krachtens de wet.	Illegale loterij zijn alle verrichtingen die het publiek aangeboden worden en die bestemd zijn om winst te verschaffen door middel van het lot en die niet zijn toegelaten door of krachtens de wet.

Art. 2

Art. 535. Deelneming aan de organisatie van illegale loterijen	Art. 535. Deelneming aan de organisatie van een illegale loterij
Deelneming aan de organisatie van illegale loterijen is het opzettelijk deelnemen aan de organisatie van een illegale loterij.	Deelneming aan de organisatie van een illegale loterij is het opzettelijk deelnemen aan de organisatie van een illegale loterij.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 1.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 1.

Art. 2

Art. 536. Verspreiding van briefjes van illegale loterijen	Art. 536. Verspreiding van briefjes van een illegale loterij
--	---

Verspreiding van briefjes van illegale loterijen is het opzettelijk verspreiden of verkopen van briefjes van een illegale loterij.	Verspreiding van briefjes van een illegale loterij is het opzettelijk verspreiden of verkopen van briefjes van een illegale loterij.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 1.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 1.

Art. 2 (wijziging van de Franse tekst)

Art. 541. Belemmering of verstoring van de vrijheid van opbod of van inschrijving	Art. 541. Belemmering of verstoring van de vrijheid van opbod of van inschrijving
Belemmering of verstoring van de vrijheid van opbod of van inschrijving is het bedrieglijk of met het oogmerk om te schaden artificieel beperken van de oproep tot mededinging of het vertekenen van de normale mededingingsvoorwaarden, door middel van geweld, bedreiging of gelijk welk ander bedrieglijk middel, bij het toewijzen van rechten op roerende of onroerende goederen, een aanneming, een levering, een uitbating of enige dienst, dan wel bij de plaatsing van een overheidsopdracht of een concessieovereenkomst.	Belemmering of verstoring van de vrijheid van opbod of van inschrijving is het bedrieglijk of met het oogmerk om te schaden artificieel beperken van de oproep tot mededinging of het vertekenen van de normale mededingingsvoorwaarden, door middel van geweld, bedreiging of gelijk welk ander bedrieglijk middel, bij het toewijzen van rechten op roerende of onroerende goederen, een aanneming, een levering, een uitbating of enige dienst, dan wel bij de plaatsing van een overheidsopdracht of een concessieovereenkomst.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.
Worden vrijgesteld van straffen zij die, voor elke vervolging, alle informatie waarover zij beschikken met betrekking tot de omstandigheden en de daders van deze inbreuken ter kennis brengen aan het openbaar ministerie en indien zij hiervoor een verzoek tot immuniteit van vervolging hebben ingediend bij de Belgische Mededingingsautoriteit overeenkomstig artikel IV.54/4 van het Wetboek van economisch recht met betrekking tot dezelfde feiten.	Worden vrijgesteld van straffen zij die, voor elke vervolging, alle informatie waarover zij beschikken met betrekking tot de omstandigheden en de daders van deze inbreuken ter kennis brengen aan het openbaar ministerie en indien zij hiervoor een verzoek tot immuniteit van vervolging hebben ingediend bij de Belgische Mededingingsautoriteit overeenkomstig artikel IV.54/4 van het Wetboek van economisch recht met betrekking tot dezelfde feiten.
In geval van toepassing van het derde lid, stelt het openbaar ministerie de Belgische Mededingingsautoriteit onverwijld in kennis van de zaak en verzekert zij de nodige contacten met de Belgische Mededingingsautoriteit.	In geval van toepassing van het derde lid, stelt het openbaar ministerie de Belgische Mededingingsautoriteit onverwijld in kennis van de zaak en verzekert zij de nodige contacten met de Belgische Mededingingsautoriteit.

Art. 2

Art. 583. Reproductie, bekendmaking of overdacht aan onbevoegden van een	Art. 583. Reproductie, bekendmaking of overdacht aan onbevoegden van een
--	--

staatsgeheim met betrekking tot de verdediging van het grondgebied of de uitwendige veiligheid van de Staat	staatsgeheim met betrekking tot de verdediging van het grondgebied of de uitwendige veiligheid van de Staat
Reproductie, bekendmaking of overdracht aan onbevoegden van een staatsgeheim met betrekking tot de verdediging van het grondgebied of de uitwendige veiligheid van de Staat is het opzettelijk, geheel of ten dele	Reproductie, bekendmaking of overdracht aan onbevoegden van een staatsgeheim met betrekking tot de verdediging van het grondgebied of de uitwendige veiligheid van de Staat is het opzettelijk, geheel of ten dele
1° in origineel of reproductie, overleveren of meedelen aan een persoon die onbevoegd is om die in ontvangst te nemen of er kennis van te nemen;	1° in origineel of reproductie, overleveren of meedelen aan een persoon die onbevoegd is om die in ontvangst te nemen of er kennis van te nemen;
2° zonder toelating van de bevoegde overheid reproduceren, openbaar of bekendmaken;	2° zonder toelating van de bevoegde overheid reproduceren, openbaar of bekendmaken;
van een staatsgeheim dat geheim moeten worden gehouden in het belang van de verdediging van het grondgebied of van de uitwendige veiligheid van de Staat, alsook de poging om dit te doen.	van een staatsgeheim dat geheim moet worden gehouden in het belang van de verdediging van het grondgebied of van de uitwendige veiligheid van de Staat, alsook de poging om dit te doen.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 4.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 4.

Art. 2 (wijziging van de Franse tekst)

Art. 613. Aanzetten tot misdrijven tegen de landsverdediging	Art. 613. Aanzetten tot misdrijven tegen de landsverdediging
Aanzetten tot misdrijven tegen de landsverdediging is het opzettelijk, op vasthoudende en zekere wijze aanbieden of voorstellen om een misdrijf uit dit hoofdstuk strafbaar met een straf van niveau 3 of hoger te plegen, alsook de aanvaarding van dit aanbod of voorstel, terwijl dit geen uitwerking heeft gehad wegens omstandigheden onafhankelijk van de wil van de dader.	Aanzetten tot misdrijven tegen de landsverdediging is het opzettelijk, op vasthoudende en zekere wijze aanbieden of voorstellen om een misdrijf uit dit hoofdstuk strafbaar met een straf van niveau 3 of hoger te plegen, alsook de aanvaarding van dit aanbod of voorstel, terwijl dit geen uitwerking heeft gehad wegens omstandigheden onafhankelijk van de wil van de dader.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van het tweede lagere strafniveau dan datgene gesteld op het voltooide misdrijf.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van het tweede lagere strafniveau dan datgene gesteld op het voltooide misdrijf.
Deze bepaling laat de toepassing van artikel 19 onverlet.	Deze bepaling laat de toepassing van artikel 19 onverlet.

Art. 2

Art. 644. Weerspannigheid	Art. 644. Weerspannigheid
---------------------------	---------------------------

Weerspannigheid is het zich opzettelijk met geweld of bedreiging verzetten tegen of aanvallen van een persoon met een openbare functie die handelt ter uitvoering van de wetten, de bevelen of de beschikkingen van het openbaar gezag of van een rechterlijke beslissing, dan wel het plegen van deze feiten ten aanzien van iedere persoon die bijstand levert aan de uitoefening van deze functie.	Weerspannigheid is het zich opzettelijk met geweld of bedreiging verzetten tegen of aanvallen van een persoon met een openbare functie die handelt ter uitvoering van de wetten, de bevelen of de beschikkingen van het openbaar gezag of van een rechterlijke beslissing, dan wel het plegen van deze feiten ten aanzien van iedere persoon die bijstand levert aan de uitoefening van deze functie.
Als de weerspannigheid gepleegd is zonder wapens, dan wordt het misdrijf bestraft met een straf van niveau 1. Als de weerspannigheid gepleegd is met wapens, dan wordt het misdrijf bestraft met een straf van niveau 2.	Als de weerspannigheid gepleegd is zonder wapens, dan wordt het misdrijf bestraft met een straf van niveau 1. Als de weerspannigheid gepleegd is met wapens, dan wordt het misdrijf bestraft met een straf van niveau 2.
Indien de weerspannigheid een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijk werk tot gevolg heeft, wordt het misdrijf bestraft met een straf van niveau 2 indien het gepleegd is zonder wapens of met een straf van niveau 3 indien het gepleegd is met wapens.	Indien de weerspannigheid een integriteitsaantasting van de tweede en derde graad tot gevolg heeft, wordt het misdrijf bestraft met een straf van niveau 2 indien het gepleegd is zonder wapens of met een straf van niveau 3 indien het gepleegd is met wapens.

Art. 2

Art. 645. Collectieve weerspannigheid	Art. 645. Collectieve weerspannigheid
Indien de weerspannigheid wordt gepleegd door twee of meer personen die zich, al dan niet na een voorafgaande afspraak, daartoe verenigen, wordt dit misdrijf bestraft met een straf van niveau 3.	Indien de weerspannigheid wordt gepleegd door twee of meer personen die zich, al dan niet na een voorafgaande afspraak, daartoe verenigen, wordt dit misdrijf bestraft met een straf van niveau 3.
Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan neemt de rechter in overweging dat het misdrijf een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijk werk tot gevolg heeft.	Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan neemt de rechter in overweging dat het misdrijf een integriteitsaantasting van de tweede en derde graad tot gevolg heeft.

Art. 2 (wijziging van de Franse tekst)

Art. 655. Miskenning van de plicht tot medewerking aan het onderzoek	Art. 655. Miskenning van de plicht tot medewerking aan het onderzoek
Miskenning van de plicht tot medewerking aan het onderzoek is het opzettelijk weigeren mee te werken aan een onderzoeksmaatregel, deze onderzoeksmaatregel niet uitvoeren op de gevorderde wijze of het gevorderde tijdstip, dan wel de gevorderde gegevens doen verdwijnen,	Miskenning van de plicht tot medewerking aan het onderzoek is het opzettelijk weigeren mee te werken aan een onderzoeksmaatregel, deze onderzoeksmaatregel niet uitvoeren op de gevorderde wijze of het gevorderde tijdstip, dan wel de gevorderde gegevens doen verdwijnen,

vernietigen of wijzigen, in de gevallen waarin de wet de medewerking aan de onderzoeksmaatregel verplicht stelt.	vernietigen of wijzigen, in de gevallen waarin de wet de medewerking aan de onderzoeksmaatregel verplicht stelt.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2. In afwijking van artikel 52, bedraagt de geldboete als bijkomende straf ten minste 200 euro en ten hoogste 160.000 euro.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2. In afwijking van artikel 52, bedraagt de geldboete als bijkomende straf ten minste 200 euro en ten hoogste 160.000 euro.

Art. 2

Art. 661. Het uitrusten van een voertuig met een verborgen ruimte	Art. 661. Het uitrusten van een voertuig met een verborgen ruimte
Het uitrusten van een voertuig met een verborgen ruimte is het opzettelijk uitrusten van een voertuig, een boot, een vliegtuig of elk ander vervoermiddel met een niet-fabriekseigen ruimte voor het heimelijk in bezit hebben of heimelijk vervoeren van illegale voorwerpen, verboden en vergunningsplichtige wapens of geld met een illegale herkomst.	Het uitrusten van een voertuig met een verborgen ruimte is het opzettelijk uitrusten van een voertuig, een boot, een vliegtuig of elk ander vervoermiddel met een niet-fabriekseigen ruimte voor het heimelijk in bezit hebben of heimelijk vervoeren van illegale voorwerpen, verboden of vergunningsplichtige wapens of geld met een illegale herkomst.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 1.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 1.

Art. 2

Art. 662. Het bezit van een voertuig met een verborgen ruimte	Art. 662. Het bezit van een voertuig met een verborgen ruimte
Het bezit van een voertuig met een verborgen ruimte is het opzettelijk in bezit hebben van een voertuig, een boot, een vliegtuig of enig ander vervoermiddel dat is uitgerust met een niet-fabriekseigen ruimte die wordt gebruikt voor het heimelijk bezit of voor het heimelijk vervoeren van illegale voorwerpen, verboden en vergunningsplichtige wapens of geld met een illegale herkomst.	Het bezit van een voertuig met een verborgen ruimte is het opzettelijk in bezit hebben van een voertuig, een boot, een vliegtuig of enig ander vervoermiddel dat is uitgerust met een niet-fabriekseigen ruimte die wordt gebruikt voor het heimelijk bezit of voor het heimelijk vervoeren van illegale voorwerpen, verboden of vergunningsplichtige wapens of geld met een illegale herkomst.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.

Art. 2 (wijziging van de Franse tekst)

Art. 663. Verzwaard uitrusten van een voertuig met een verborgen ruimte	Art. 663. Verzwaard uitrusten van een voertuig met een verborgen ruimte
Het uitrusten van een voertuig met een verborgen niet-fabriekseigen ruimte voor het heimelijk in bezit hebben of voor het heimelijk	Het uitrusten van een voertuig met een verborgen niet-fabriekseigen ruimte voor het heimelijk in bezit hebben of voor het heimelijk

vervoeren van illegale voorwerpen, verboden en vergunningsplichtige wapens of geld met een illegale herkomst wordt bestraft met een straf van niveau 3 wanneer de betrokken activiteit een beroep of een gewoonlijke activiteit is.	vervoeren van illegale voorwerpen, verboden en vergunningsplichtige wapens of geld met een illegale herkomst wordt bestraft met een straf van niveau 3 wanneer de betrokken activiteit een beroep of een gewoonlijke activiteit is.
---	---

Art. 2 (wijziging van de Franse tekst)

Art. 670. Onthulling van de identiteit van een politie-ambtenaar	Art. 670. Onthulling van de identiteit van een politie-ambtenaar
Onthulling van de identiteit van een politieambtenaar is het opzettelijk kenbaar maken van de identiteit van een lid van de politiediensten die overeenkomstig de wet moet worden afgeschermd, alsook het zich opzettelijk onrechtmatig toegang verschaffen tot het register bedoeld in artikel 112septies van het Wetboek van strafvordering.	Onthulling van de identiteit van een politieambtenaar is het opzettelijk kenbaar maken van de identiteit van een lid van de politiediensten die overeenkomstig de wet moet worden afgeschermd, alsook het zich opzettelijk onrechtmatig toegang verschaffen tot het register bedoeld in artikel 112septies van het Wetboek van strafvordering.
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.

Art. 2

Art. 672. Strafuitsluitende verschoningsgronden	Art. 672. Strafuitsluitende verschoningsgronden
De volgende personen die het misdrijf bedoeld in artikel 671 hebben gepleegd worden niet gestraft:	De volgende personen die het misdrijf bedoeld in artikel 671 hebben gepleegd worden niet gestraft:
1° zij die de drukker doen kennen;	1° zij die de drukker doen kennen;
2° de omroepers, aanplakkers, verkopers of verspreiders die de persoon doen kennen van wie zij het gedrukte stuk hebben gekregen.	2° de omroepers, aanplakkers, verkopers of verspreiders die de persoon doen kennen van wie zij het gedrukte stuk hebben gekregen.

Art. 2

Art. 686. Niet-naleving van een straf bestaande uit een verbod	Art. 686. Niet-naleving van een straf bestaande uit een verbod
Niet-naleving van een straf bestaande uit een verbod is het opzettelijk overtreden van een van de volgende straffen:	Niet-naleving van een straf bestaande uit een verbod is het opzettelijk overtreden van een van de volgende straffen:
1° het verbod om een activiteit die deel uitmaakt van het voorwerp uit te oefenen, bedoeld in artikel 57;	1° het verbod om een activiteit die deel uitmaakt van het voorwerp uit te oefenen, bedoeld in artikel 57;

2° het beroepsverbod, bedoeld in artikel 48 of enig ander beroepsverbod dat op basis van dit wetboek kan worden opgelegd;	2° het beroepsverbod, bedoeld in artikel 48 of enig ander beroepsverbod dat op basis van dit wetboek kan worden opgelegd;
3° het verval van het recht tot sturen, bedoeld in artikel 49;	3° het verval van het recht tot sturen, bedoeld in artikel 49;
4° het verblijfs-, plaats- of contactverbod, bedoeld in artikel 50 of enig ander verblijfs-, plaats- of contactverbod dat op basis van dit wetboek kan worden opgelegd;	4° het verblijfs-, plaats- of contactverbod, bedoeld in artikel 50 of enig ander verblijfs-, plaats- of contactverbod dat op basis van dit wetboek kan worden opgelegd;
5° de sluiting van de inrichting, bedoeld in artikelen 188, 269 en 297.	5° de sluiting van de inrichting, bedoeld in artikel 59 .
Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.	Dit misdrijf wordt bestraft met een straf van niveau 2.

COORDINATION DES ARTICLES

Texte de base	Texte adapté au projet de loi
<i>Loi du 29 février 2024 introduisant le livre Ier du Code pénal</i>	
CHAPITRE 2 – Modifications de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre I ^{er} du Code pénal	
Art. 2 (modification de la version néerlandaise de l'article 42)	
Art. 42. Le traitement sous privation de liberté	Art. 42. Le traitement sous privation de liberté
§ 1 ^{er} . Lorsque l'infraction est telle qu'elle est de nature à entraîner un emprisonnement, le juge peut imposer au prévenu ou à l'accusé de se soumettre à un traitement adapté, s'il souffre d'un trouble psychiatrique qui n'est pas d'une gravité telle qu'il abolit sa capacité de discernement ou de contrôle de ses actes, mais en raison de laquelle il représente un grave danger pour l'intégrité ou la vie d'autrui.	§ 1 ^{er} . Lorsque l'infraction est telle qu'elle est de nature à entraîner un emprisonnement, le juge peut imposer au prévenu ou à l'accusé de se soumettre à un traitement adapté, s'il souffre d'un trouble psychiatrique qui n'est pas d'une gravité telle qu'il abolit sa capacité de discernement ou de contrôle de ses actes, mais en raison de laquelle il représente un grave danger pour l'intégrité ou la vie d'autrui.
L'infraction pour laquelle le traitement sous privation de liberté est imposé doit résulter notamment du trouble psychiatrique dont souffre le prévenu ou l'accusé. Cette peine ne peut pas être infligée lorsque d'autres peines ou mesures moins coercitives peuvent être ordonnées pour apporter les soins adéquats et protéger la société.	L'infraction pour laquelle le traitement sous privation de liberté est imposé doit résulter notamment du trouble psychiatrique dont souffre le prévenu ou l'accusé. Cette peine ne peut pas être infligée lorsque d'autres peines ou mesures moins coercitives peuvent être ordonnées pour apporter les soins adéquats et protéger la société.
§ 2. Avant de décider d'imposer un traitement sous privation de liberté, le juge recueille l'avis motivé d'un expert ou d'un service spécialisé agréés par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres.	§ 2. Avant de décider d'imposer un traitement sous privation de liberté, le juge recueille l'avis motivé d'un expert ou d'un service spécialisé agréés par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres.
Cet avis contient une description de la nature du trouble psychiatrique éventuelle dont souffre le prévenu ou l'accusé, du lien entre ces troubles et l'infraction ainsi qu'une proposition relative à la nature et à la durée du traitement.	Cet avis contient une description de la nature du trouble psychiatrique éventuelle dont souffre le prévenu ou l'accusé, du lien entre ces troubles et l'infraction ainsi qu'une proposition relative à la nature et à la durée du traitement.
Le prévenu ou l'accusé peut également se faire examiner par un médecin de son choix et produire l'avis de celui-ci. Ce médecin peut prendre connaissance du dossier du prévenu ou de l'accusé.	Le prévenu ou l'accusé peut également se faire examiner par un médecin de son choix et produire l'avis de celui-ci. Ce médecin peut prendre connaissance du dossier du prévenu ou de l'accusé.
§ 3. La durée du traitement sous privation de liberté est déterminée en fonction du niveau de	§ 3. La durée du traitement sous privation de liberté est déterminée en fonction du niveau de

peine applicable pour une durée d'au moins six mois et d'au plus vingt ans. La durée est calculée conformément à ce qui est prévu à l'article 41, § 2, alinéas 2 à 4.	peine applicable pour une durée d'au moins six mois et d'au plus vingt ans. La durée est calculée conformément à ce qui est prévu à l'article 41, § 2, alinéas 2 à 4.
Le juge indique dans sa décision la nature du traitement ainsi que sa durée, sur la base de l'avis motivé de l'expert ou du service spécialisé.	Le juge indique dans sa décision la nature du traitement ainsi que sa durée, sur la base de l'avis motivé de l'expert ou du service spécialisé.
Le juge prévoit, dans les limites prévues pour l'infraction et par la loi, un emprisonnement subsidiaire qui peut être appliqué en cas de non-exécution du traitement sous privation de liberté et dont la durée ne peut pas être inférieure à celle du traitement sous privation de liberté.	Le juge prévoit, dans les limites prévues pour l'infraction et par la loi, un emprisonnement subsidiaire qui peut être appliqué en cas de non-exécution du traitement sous privation de liberté et dont la durée ne peut pas être inférieure à celle du traitement sous privation de liberté.
Si le tribunal de l'application des peines estime que l'état du condamné s'est suffisamment stabilisé pour qu'il n'y ait raisonnablement plus à craindre qu'il ne commette de nouvelles infractions graves et qu'il est satisfait aux conditions auxquelles la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine subordonne l'octroi d'une libération conditionnelle ou d'une surveillance électronique pour une peine d'emprisonnement de même durée, il décide de mettre fin anticipativement au traitement sous privation de liberté en octroyant au condamné l'une de ces modalités.	Si le tribunal de l'application des peines estime que l'état du condamné s'est suffisamment stabilisé pour qu'il n'y ait raisonnablement plus à craindre qu'il ne commette de nouvelles infractions graves et qu'il est satisfait aux conditions auxquelles la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine subordonne l'octroi d'une libération conditionnelle ou d'une surveillance électronique pour une peine d'emprisonnement de même durée, il décide de mettre fin anticipativement au traitement sous privation de liberté en octroyant au condamné l'une de ces modalités.
Lorsqu'il n'est pas satisfait aux conditions auxquelles la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine subordonne l'octroi d'une libération conditionnelle ou d'une surveillance électronique pour une peine d'emprisonnement de même durée, le tribunal de l'application des peines décide si l'intéressé est transféré dans l'établissement visé par l'article 41, § 4, ou, lorsque les effets positifs du traitement seraient annihilés par cette incarcération, qu'il reste en détention dans un établissement comme indiqué au paragraphe 4.	Lorsqu'il n'est pas satisfait aux conditions auxquelles la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine subordonne l'octroi d'une libération conditionnelle ou d'une surveillance électronique pour une peine d'emprisonnement de même durée, le tribunal de l'application des peines décide si l'intéressé est transféré dans l'établissement visé par l'article 41, § 4, ou, lorsque les effets positifs du traitement seraient annihilés par cette incarcération, qu'il reste en détention dans un établissement comme indiqué au paragraphe 4.

§ 4. Le traitement sous privation de liberté a lieu dans un établissement désigné par le tribunal de l'application des peines et son exécution est régie par les dispositions de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine. Toutefois, il ne peut pas ordonner que l'exécution d'un traitement privatif de liberté ait lieu dans une prison.	§ 4. Le traitement sous privation de liberté a lieu dans un établissement désigné par le tribunal de l'application des peines et son exécution est régie par les dispositions de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine. Toutefois, il ne peut pas ordonner que l'exécution d'un traitement privatif de liberté ait lieu dans une prison.
§ 5. Si le condamné indique qu'il n'est pas ou plus disposé à suivre le traitement imposé dans le cadre de l'exécution du traitement sous privation de liberté, s'il rend impossible l'exécution du traitement ou s'il ne respecte pas les conditions permettant la bonne exécution du traitement, le tribunal de l'application des peines peut, sur réquisition du ministère public et après avoir entendu le condamné, décider que la peine d'emprisonnement subsidiaire ou une partie de celle-ci sera mise à exécution, et ce en tenant compte de la partie de traitement sous privation de liberté qui a déjà été subie par le condamné.	§ 5. Si le condamné indique qu'il n'est pas ou plus disposé à suivre le traitement imposé dans le cadre de l'exécution du traitement sous privation de liberté, s'il rend impossible l'exécution du traitement ou s'il ne respecte pas les conditions permettant la bonne exécution du traitement, le tribunal de l'application des peines peut, sur réquisition du ministère public et après avoir entendu le condamné, décider que la peine d'emprisonnement subsidiaire ou une partie de celle-ci sera mise à exécution, et ce en tenant compte de la partie de traitement sous privation de liberté qui a déjà été subie par le condamné.
Art. 2	
Art. 47. La déchéance de certains droits civils et politiques	Art. 47. La déchéance de certains droits civils et politiques
La déchéance totale ou partielle porte sur l'exercice des droits suivants:	La déchéance totale ou partielle porte sur l'exercice des droits suivants:
1° le droit d'exercer des fonctions, offices ou emplois publics ou de porter les titres et grades revêtus par l'intéressé;	1° le droit d'exercer des fonctions, offices ou emplois publics ou de porter les titres et grades revêtus par l'intéressé;
2° le droit d'éligibilité;	2° le droit d'éligibilité;
3° le droit de porter une décoration ou un titre de noblesse;	3° le droit de porter une décoration ou un titre de noblesse;
4° le droit d'être juré ou expert, d'agir en tant que témoin instrumentaire ou certificateur dans des actes; le droit de témoigner devant la justice, autrement que pour y donner seulement des renseignements;	4° le droit d'être juré ou expert, d'agir en tant que témoin instrumentaire ou certificateur dans des actes; le droit de témoigner devant la justice, autrement que pour y donner seulement des renseignements;

5° le droit d'être appelé aux fonctions de tuteur, subrogé tuteur ou curateur, si ce n'est de ses propres enfants, ou d'exercer la fonction d'administrateur judiciaire des biens d'un présumé absent ou d'administrateur d'une personne protégée en vertu de l'article 492/1 de l'ancien Code civil;	5° le droit d'être appelé aux fonctions de tuteur, subrogé tuteur ou curateur, si ce n'est de ses propres enfants, ou d'exercer la fonction d'administrateur judiciaire des biens d'un présumé absent ou d'administrateur d'une personne protégée en vertu de l'article 492/1 de l'ancien Code civil;
6° le droit de porter des armes ou d'exercer une quelconque activité en relation avec des armes;	6° le droit de porter des armes ou d'exercer une quelconque activité en relation avec des armes;
7° le droit de servir dans l'armée.	7° le droit de servir dans l'armée.
En cas de condamnation à une peine de niveau 8, la déchéance à vie des droits visés à l'alinéa 1er est prononcée. Le juge peut en outre prononcer l'interdiction du droit de vote à perpétuité ou pour une période de vingt à trente ans au plus.	En cas de condamnation à une peine de niveau 8, la déchéance à vie des droits visés à l'alinéa 1er est prononcée. Le juge peut en outre prononcer l'interdiction du droit de vote à perpétuité ou pour une période de vingt à trente ans au plus.
En cas de condamnation à une peine de niveau 7, le juge peut interdire en tout ou partie l'exercice des droits visés à l'alinéa 1er pour vingt ans. Le juge peut en outre prononcer l'interdiction du droit de vote pour une même période.	En cas de condamnation à une peine de niveau 7, le juge peut interdire en tout ou partie l'exercice des droits visés à l'alinéa 1er pour vingt ans. Le juge peut en outre prononcer l'interdiction du droit de vote pour une même période.
En cas de condamnation à une peine de niveau 2 à 6, le juge peut interdire en tout ou partie l'exercice des droits visés à l'alinéa 1er pour cinq à dix ans au plus.	En cas de condamnation à une peine de niveau 2 à 6, le juge peut interdire en tout ou partie l'exercice des droits visés à l'alinéa 1er pour cinq à dix ans au plus.
La période de déchéance, définie par le jugement ou l'arrêt de condamnation, prend cours le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. Le délai est toutefois prolongé de la durée pendant laquelle la peine d'emprisonnement ou le traitement sous privation de liberté se trouve exécuté à l'exception de la période pendant laquelle la peine est exécutée sous la modalité de la surveillance électronique et des périodes de libération conditionnelle ou provisoire.	La période de déchéance, définie par le jugement ou l'arrêt de condamnation, prend cours le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. Le délai est toutefois prolongé de la durée pendant laquelle la peine d'emprisonnement ou le traitement sous privation de liberté se trouve exécuté à l'exception de la période pendant laquelle la peine est exécutée sous la modalité de la surveillance électronique et des périodes de libération conditionnelle, de mise en liberté provisoire en vue de l'éloignement du territoire ou de la remise et de la libération sous surveillance.
S'il y a lieu, le tribunal de l'application des peines peut décider de modifier une condamnation passée en force de chose jugée de déchéance des droits en diminuant la durée	S'il y a lieu, le tribunal de l'application des peines peut décider de modifier une condamnation passée en force de chose jugée de déchéance des droits en diminuant la durée

ou l'étendue de la déchéance, en la suspendant ou en y mettant fin.	ou l'étendue de la déchéance, en la suspendant ou en y mettant fin.
Art. 2	
L'interdiction professionnelle	Art. 48. L'interdiction professionnelle
Le juge peut interdire au condamné d'exercer sa profession s'il a abusé gravement de sa profession pour commettre l'infraction.	Le juge peut interdire au condamné d'exercer sa profession s'il a abusé gravement de sa profession pour commettre l'infraction.
L'interdiction professionnelle a une durée d'un an minimum et de cinq ans au plus.	L'interdiction professionnelle a une durée d'un an minimum et de cinq ans au plus.
L'interdiction professionnelle prend cours le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. Le délai est toutefois prolongé de la durée pendant laquelle la peine d'emprisonnement ou le traitement sous privation de liberté se trouve exécuté à l'exception de la période pendant laquelle la peine est exécutée sous la modalité de la surveillance électronique et des périodes de libération conditionnelle ou provisoire.	L'interdiction professionnelle prend cours le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. Le délai est toutefois prolongé de la durée pendant laquelle la peine d'emprisonnement ou le traitement sous privation de liberté se trouve exécuté à l'exception de la période pendant laquelle la peine est exécutée sous la modalité de la surveillance électronique et des périodes de libération conditionnelle, de mise en liberté provisoire en vue de l'éloignement du territoire ou de la remise et de la libération sous surveillance.
S'il y a lieu, le tribunal de l'application des peines peut décider de modifier une condamnation passée en force de chose jugée d'interdiction professionnelle en diminuant la durée de l'interdiction, en la suspendant ou en y mettant fin.	S'il y a lieu, le tribunal de l'application des peines peut décider de modifier une condamnation passée en force de chose jugée d'interdiction professionnelle en diminuant la durée de l'interdiction, en la suspendant ou en y mettant fin.
Art. 2	
Art. 49. La déchéance du droit de conduire	Art. 49. La déchéance du droit de conduire
Le juge peut condamner l'auteur à une déchéance du droit de conduire si un véhicule automoteur a servi ou était destiné à commettre l'infraction ou à assurer la fuite.	Le juge peut condamner l'auteur à une déchéance du droit de conduire si un véhicule automoteur a servi ou était destiné à commettre l'infraction ou à assurer la fuite.
La déchéance du droit de conduire est de six mois minimum et de cinq ans au plus.	La déchéance du droit de conduire est de six mois minimum et de cinq ans au plus.
Le juge peut limiter la déchéance à son exécution en dehors de l'activité professionnelle.	Le juge peut limiter la déchéance à son exécution en dehors de l'activité professionnelle.

La déchéance prend cours le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. Le délai est toutefois prolongé de la durée pendant laquelle la peine d'emprisonnement ou le traitement sous privation de liberté se trouve exécuté à l'exception de la période pendant laquelle la peine est exécutée sous la modalité de la surveillance électronique et des périodes de libération conditionnelle ou provisoire.	La déchéance prend cours le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. Le délai est toutefois prolongé de la durée pendant laquelle la peine d'emprisonnement ou le traitement sous privation de liberté se trouve exécuté à l'exception de la période pendant laquelle la peine est exécutée sous la modalité de la surveillance électronique et des périodes de libération conditionnelle, de mise en liberté provisoire en vue de l'éloignement du territoire ou de la remise et de la libération sous surveillance.
L'article 40, alinéas 2 à 4, de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière est applicable.	L'article 40, alinéas 2 à 4, de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière est applicable.
S'il y a lieu, le tribunal de l'application des peines peut décider de modifier une condamnation passée en force de chose jugée de déchéance du droit de conduire en diminuant la durée de la déchéance, en la suspendant ou en y mettant fin.	S'il y a lieu, le tribunal de l'application des peines peut décider de modifier une condamnation passée en force de chose jugée de déchéance du droit de conduire en diminuant la durée de la déchéance, en la suspendant ou en y mettant fin.
Le Roi détermine les formalités qui doivent être accomplies en ce qui concerne l'exécution des déchéances du droit de conduire.	Le Roi détermine les formalités qui doivent être accomplies en ce qui concerne l'exécution des déchéances du droit de conduire.
Art. 2	
Art. 50. L'interdiction de résidence, de lieu ou de contact	Art. 50. L'interdiction de résidence, de lieu ou de contact
Le juge peut imposer au condamné, pour une durée d'un an à vingt ans au plus, l'interdiction du droit d'habiter, de résider ou de se tenir dans la zone déterminée par le juge ou d'entrer en contact avec les personnes qu'il désigne individuellement.	Le juge peut imposer au condamné, pour une durée d'un an à vingt ans au plus, l'interdiction du droit d'habiter, de résider ou de se tenir dans la zone déterminée par le juge ou d'entrer en contact avec les personnes qu'il désigne individuellement.
	L'imposition de cette peine doit être spécialement motivée et tenir compte de la gravité des faits, de la capacité de réinsertion du condamné ou du risque de récidive.
L'interdiction de résidence, de lieu ou de contact prend cours le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. Le délai est toutefois prolongé de la durée pendant laquelle la peine d'emprisonnement ou le traitement	L'interdiction de résidence, de lieu ou de contact prend cours le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. Le délai est toutefois prolongé de la durée pendant laquelle la peine d'emprisonnement ou le traitement

sous privation de liberté se trouve exécuté à l'exception de la période pendant laquelle la peine est exécutée sous la modalité de la surveillance électronique et des périodes de libération conditionnelle ou provisoire.	sous privation de liberté se trouve exécuté à l'exception de la période pendant laquelle la peine est exécutée sous la modalité de la surveillance électronique et des périodes de libération conditionnelle, de mise en liberté provisoire en vue de l'éloignement du territoire ou de la remise et de la libération sous surveillance.
S'il y a lieu, le tribunal de l'application des peines peut décider de modifier une condamnation passée en force de chose jugée d'interdiction de résidence, de lieu ou de contact, en diminuant la durée ou l'étendue de l'interdiction, en adaptant les modalités ou les conditions de l'interdiction, en la suspendant ou en y mettant fin.	S'il y a lieu, le tribunal de l'application des peines peut décider de modifier une condamnation passée en force de chose jugée d'interdiction de résidence, de lieu ou de contact, en diminuant la durée ou l'étendue de l'interdiction, en adaptant les modalités ou les conditions de l'interdiction, en la suspendant ou en y mettant fin.
Art. 2	
Art. 53. La confiscation	Art. 53. La confiscation
§ 1 ^{er} . La confiscation est une peine accessoire que le juge est tenu de prononcer lorsqu'il déclare les faits établis. Lorsque le juge estime pouvoir prononcer une peine de niveau 1, il peut condamner à la confiscation à titre de peine principale.	§ 1 ^{er} . La confiscation est une peine accessoire que le juge est tenu de prononcer lorsqu'il déclare les faits établis. Lorsque le juge estime pouvoir prononcer une peine de niveau 1, il peut condamner à la confiscation à titre de peine principale.
§ 2. Le juge prononce la confiscation:	§ 2. Le juge prononce la confiscation:
1° des choses formant l'objet de l'infraction quand la propriété en appartient au condamné;	1° des choses formant l'objet de l'infraction quand la propriété en appartient au condamné;
2° des choses qui ont servi ou qui ont été destinées à commettre l'infraction quand la propriété en appartient au condamné;	2° des choses qui ont servi ou qui ont été destinées à commettre l'infraction quand la propriété en appartient au condamné;
3° des choses qui ont été créées par l'infraction;	3° des choses qui ont été créées par l'infraction;
4° des avantages patrimoniaux tirés de l'infraction, des biens et valeurs qui leur ont été substitués et des revenus de ces avantages investis.	4° des avantages patrimoniaux tirés de l'infraction, des biens et valeurs qui leur ont été substitués et des revenus de ces avantages investis.
Si les choses confiscales visées à l'alinéa 1 ^{er} , 2°, et 4° ne peuvent être trouvées dans le patrimoine du condamné, le juge procède, sur réquisitions écrites du ministère public ou d'office, après avoir entendu le prévenu ou l'accusé, à leur évaluation monétaire et prononce la confiscation qui porte sur une	Si les choses confiscales visées à l'alinéa 1 ^{er} , 2°, et 4° ne peuvent être trouvées dans le patrimoine du condamné, le juge procède, sur réquisitions écrites du ministère public ou d'office, après avoir entendu le prévenu ou l'accusé, à leur évaluation monétaire et prononce la confiscation qui porte sur une

somme d'argent qui leur est équivalente. En cas de pluralité d'auteurs, celui qui a placé la chose confiscable hors de portée des autorités judiciaires sera seul condamné au paiement de cette somme d'argent équivalente. Si cette personne ne peut être déterminée, chacun des auteurs sera condamné à une quote-part de cette somme à déterminer par le tribunal, compte tenu de la participation de chacun des condamnés dans l'infraction.	somme d'argent qui leur est équivalente. En cas de pluralité d'auteurs, celui qui a placé la chose confiscable hors de portée des autorités judiciaires sera seul condamné au paiement de cette somme d'argent équivalente. Si cette personne ne peut être déterminée, chacun des auteurs sera condamné à une quote-part de cette somme à déterminer par le tribunal, compte tenu de la participation de chacun des condamnés dans l'infraction.
§ 3. La confiscation de biens immobiliers qui ont servi ou qui ont été destinés à commettre l'infraction ne sera ordonnée que dans les cas où la loi le prévoit.	§ 3. La confiscation de biens immobiliers qui ont servi ou qui ont été destinés à commettre l'infraction ne sera ordonnée que dans les cas où la loi le prévoit.
§ 4. La confiscation de biens immobiliers ne peut avoir lieu que sur réquisition écrite du ministère public. Lorsqu'elle n'a pas été précédée d'une saisie immobilière pénale du bien, cette réquisition est transcrite gratuitement à l'Administration générale de la Documentation patrimoniale de la situation du bien.	§ 4. La confiscation de biens immobiliers ne peut avoir lieu que sur réquisition écrite du ministère public. Lorsqu'elle n'a pas été précédée d'une saisie immobilière pénale du bien, cette réquisition est transcrite gratuitement à l'Administration générale de la Documentation patrimoniale de la situation du bien.
§ 5. Pour déterminer le montant des avantages patrimoniaux tirés directement de l'infraction, le juge peut notamment se fonder sur tous les éléments qui lui sont soumis de manière contradictoire et qui démontrent un déséquilibre entre, d'une part, l'accroissement temporaire ou constant du patrimoine et les dépenses du condamné durant la période infractionnelle, dont le ministère public rapporte la preuve, et, d'autre part, l'accroissement temporaire ou constant du patrimoine et les dépenses du condamné durant cette même période pour lesquels ce dernier peut rendre plausible qu'ils ne découlent pas des infractions pour lesquelles il est condamné.	§ 5. Pour déterminer le montant des avantages patrimoniaux tirés de l'infraction, le juge peut notamment se fonder sur tous les éléments qui lui sont soumis de manière contradictoire et qui démontrent un déséquilibre entre, d'une part, l'accroissement temporaire ou constant du patrimoine et les dépenses du condamné durant la période infractionnelle, dont le ministère public rapporte la preuve, et, d'autre part, l'accroissement temporaire ou constant du patrimoine et les dépenses du condamné durant cette même période pour lesquels ce dernier peut rendre plausible qu'ils ne découlent pas des infractions pour lesquelles il est condamné.
§ 6. Le juge diminue au besoin la confiscation des choses qui ont servi ou qui ont été destinées à commettre l'infraction visées au paragraphe 2, alinéa 1er, 2°, ou le montant des avantages patrimoniaux visés au paragraphe 2, alinéa 1er, 4°, ou l'évaluation monétaire visée au paragraphe 2, alinéa 2, afin de ne pas soumettre le condamné à une peine déraisonnablement lourde.	§ 6. Le juge diminue au besoin la confiscation des choses qui ont servi ou qui ont été destinées à commettre l'infraction visées au paragraphe 2, alinéa 1er, 2°, ou le montant des avantages patrimoniaux visés au paragraphe 2, alinéa 1er, 4°, ou l'évaluation monétaire visée au paragraphe 2, alinéa 2, afin de ne pas soumettre le condamné à une peine déraisonnablement lourde.

§ 7. La confiscation des choses visées aux paragraphes 1 ^{er} et 2, alinéa 1 ^{er} , est prononcée également lorsque ces choses se trouvent hors du territoire de la Belgique.	§ 7. La confiscation des choses visées aux paragraphes 1 ^{er} et 2, alinéa 1 ^{er} , est prononcée également lorsque ces choses se trouvent hors du territoire de la Belgique.
La confiscation des choses visées au paragraphe 2, alinéa 1 ^{er} , 1° et 2°, prononcée à l'égard des personnes morales de droit public, ne peut porter que sur des biens civilement saisissables.	La confiscation des choses visées au paragraphe 2, alinéa 1 ^{er} , 1° et 2°, prononcée à l'égard des personnes morales de droit public, ne peut porter que sur des biens civilement saisissables.
§ 8. Sous réserve de l'application de l'article 67, les choses confisquées sont attribuées au Trésor public.	§ 8. Sous réserve de l'application de l'article 67, les choses confisquées sont attribuées au Trésor public.
§ 9. Tout tiers prétendant droit sur la chose confisquée peut faire valoir ce droit dans un délai et suivant les modalités déterminées par le Roi.	§ 9. Tout tiers prétendant droit sur la chose confisquée peut faire valoir ce droit dans un délai et suivant les modalités déterminées par le Roi.
Art. 2	
Art. 54. La confiscation élargie	Art. 54. La confiscation élargie
§ 1 ^{er} . Les avantages patrimoniaux, les biens et les valeurs qui y ont été substitués et les revenus provenant des avantages investis trouvés dans le patrimoine ou en possession d'une personne, y compris s'ils sont localisés en dehors du territoire de la Belgique, peuvent, sur réquisitions écrites du ministère public, être confisqués ou cette personne peut être condamnée au paiement d'un montant que le juge estime correspondre à la valeur de ces choses si elle a été reconnue coupable:	§ 1 ^{er} . Les avantages patrimoniaux, les biens et les valeurs qui y ont été substitués et les revenus provenant des avantages investis trouvés dans le patrimoine ou en possession d'une personne, y compris s'ils sont localisés en dehors du territoire de la Belgique, peuvent, sur réquisitions écrites du ministère public, être confisqués ou cette personne peut être condamnée au paiement d'un montant que le juge estime correspondre à la valeur de ces choses si elle a été reconnue coupable:
1° soit d'une ou de plusieurs infractions visées:	1° soit d'une ou de plusieurs infractions visées:
a) aux articles 151 à 168, 170 à 174;	a) aux articles 151 à 168, 170 à 174;
b) aux articles 258 à 261, 290 et 291;	b) aux articles 258 à 261, 290 et 291;
c) aux articles 342 à 346;	c) aux articles 342 à 346;
d) à l'article 371, pour autant que ces infractions soient punies d'une des peines de niveau 3 à 8 et qu'elles soient de nature à générer des avantages patrimoniaux, aux articles 373 à 375, pour autant que cette infraction soit de nature à générer des avantages patrimoniaux, aux articles 376 à 382, pour autant que ces infractions soient de nature à générer des	d) à l'article 371, pour autant que ces infractions soient punies d'une des peines de niveau 3 à 8 et qu'elles soient de nature à générer des avantages patrimoniaux, aux articles 373 à 375, pour autant que cette infraction soit de nature à générer des avantages patrimoniaux, aux articles 376 à 382, pour autant que ces infractions soient de nature à générer des

avantages patrimoniaux, à l'article 383, pour autant que cette infraction soit punie d'une des peines prévues à l'article 383, § 1 ^{er} , deuxième et troisième tiret, et qu'elle soit de nature à générer des avantages patrimoniaux, et aux articles 384 à 386, pour autant que ces infractions soient de nature à générer des avantages patrimoniaux;	avantages patrimoniaux, à l'article 383, pour autant que cette infraction soit punie d'une des peines prévues à l'article 383, § 1 ^{er} , deuxième et troisième tiret, et qu'elle soit de nature à générer des avantages patrimoniaux, et aux articles 384 à 386, pour autant que ces infractions soient de nature à générer des avantages patrimoniaux;
e) aux articles 407 à 409;	e) aux articles 407 à 409;
f) aux articles 427, 439 et 441;	f) aux articles 427, 439 et 441;
g) à l'article 487;	g) à l'article 487;
h) aux articles 501 et 502, à l'exception des choses couvertes par l'article 53, § 2, alinéa 1 ^{er} , 1°;	h) aux articles 501 et 502, à l'exception des choses couvertes par l'article 53, § 2, alinéa 1 ^{er} , 1°;
i) aux articles 488, 524, 525, 527, 528 et 531 à 533;	i) aux articles 488, 524 à 528 et 531 à 533;
j) à l'article 638;	j) à l'article 638;
k) à l'article 2bis, § 1 ^{er} , de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes, pour autant que les faits portent sur l'importation, l'exportation, la fabrication, la vente ou la mise en vente des substances visées à cet article, ou à l'article 2bis, § 3, b), ou au § 4, b);	k) à l'article 2bis, § 1 ^{er} , de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes, pour autant que les faits portent sur l'importation, l'exportation, la fabrication, la vente ou la mise en vente des substances visées à cet article, ou à l'article 2bis, § 3, b), ou au § 4, b);
l) à l'article 2quater, alinéa 1 ^{er} , 4°, de la même loi;	l) à l'article 2quater, alinéa 1 ^{er} , 4°, de la même loi;
2° soit d'infractions dont la gravité et la finalité permettent au tribunal de décider que ces infractions ont été commises dans le cadre d'une fraude fiscale grave, organisée ou non.	2° soit d'infractions dont la gravité et la finalité permettent au tribunal de décider que ces infractions ont été commises dans le cadre d'une fraude fiscale grave, organisée ou non.
§ 2. La confiscation élargie peut être prononcée contre les auteurs et participants condamnés pour une ou plusieurs des infractions énumérées au présent article et aux conditions définies au paragraphe 1 ^{er} si le condamné a acquis pendant une période pertinente des avantages patrimoniaux supplémentaires alors qu'il existe des éléments sérieux et concrets que	§ 2. La confiscation élargie peut être prononcée contre les auteurs et participants condamnés pour une ou plusieurs des infractions énumérées au présent article et aux conditions définies au paragraphe 1 ^{er} si le condamné a acquis pendant une période pertinente des avantages patrimoniaux supplémentaires alors qu'il existe des éléments sérieux et concrets que

ceux-ci découlent de l'infraction pour laquelle il a été condamné ou d'infractions susceptibles de donner lieu, directement ou indirectement, à un avantage économique pour autant qu'elles figurent sous la même rubrique, prévue au paragraphe 1 ^{er} , que l'infraction qui fait l'objet de la condamnation et que le condamné n'a pas pu rendre plausible le contraire.	ceux-ci découlent de l'infraction pour laquelle il a été condamné ou d'infractions susceptibles de donner lieu, directement ou indirectement, à un avantage économique pour autant qu'elles figurent sous la même rubrique, prévue au paragraphe 1 ^{er} , que l'infraction qui fait l'objet de la condamnation et que le condamné n'a pas pu rendre plausible le contraire.
§ 3. Est considérée comme pertinente, la période commençant cinq ans à partir de la réalisation de la première infraction établie dans le chef du condamné et se terminant à la date du prononcé du jugement.	§ 3. Est considérée comme pertinente, la période commençant cinq ans à partir de la réalisation de la première infraction établie dans le chef du condamné et se terminant à la date du prononcé du jugement.
Les éléments sérieux et concrets peuvent être puisés dans tous les éléments dignes de foi qui ont été soumis de façon contradictoire au tribunal.	Les éléments sérieux et concrets peuvent être puisés dans tous les éléments dignes de foi qui ont été soumis de façon contradictoire au tribunal.
Le ministère public démontre l'existence d'un enrichissement non justifié par une cause licite pendant la période pertinente.	Le ministère public démontre l'existence d'un enrichissement non justifié par une cause licite pendant la période pertinente.
Par enrichissement, on entend l'accroissement, temporaire ou non, des ressources et la diminution des dépenses dont a bénéficié le condamné et non justifiés par une cause licite. Le prévenu ou l'accusé peut rendre vraisemblable l'origine licite de cet enrichissement.	Par enrichissement, on entend l'accroissement, temporaire ou non, des ressources et la diminution des dépenses dont a bénéficié le condamné et non justifiés par une cause licite. Le prévenu ou l'accusé peut rendre vraisemblable l'origine licite de cet enrichissement.
§ 4. Le juge diminue au besoin le montant des avantages patrimoniaux ou leur évaluation monétaire afin de ne pas soumettre le condamné à une peine déraisonnablement lourde.	§ 4. Le juge diminue au besoin le montant des avantages patrimoniaux ou leur évaluation monétaire afin de ne pas soumettre le condamné à une peine déraisonnablement lourde.
§ 5. Tout tiers prétendant droit sur la chose confisquée peut faire valoir ce droit dans un délai et suivant les modalités déterminées par le Roi. Dans ce cadre, il peut rendre vraisemblable l'origine licite de la chose.	§ 5. Tout tiers prétendant droit sur la chose confisquée peut faire valoir ce droit dans un délai et suivant les modalités déterminées par le Roi. Dans ce cadre, il peut rendre vraisemblable l'origine licite de la chose.
§ 6. Sous réserve de l'application de l'article 67, les choses confisquées sont attribuées au Trésor public.	§ 6. Sous réserve de l'application de l'article 67, les choses confisquées sont attribuées au Trésor public.
Art. 2	
Art. 56. La peine de prestation en faveur de la communauté	Art. 56. La peine de prestation en faveur de la communauté

§ 1 ^{er} . Lorsqu'il estime devoir prononcer une peine de niveau 1 ou 2, le juge peut condamner la personne morale à titre de peine principale à une peine de prestation en faveur de la communauté.	§ 1 ^{er} . Lorsqu'il estime devoir prononcer une peine de niveau 1 ou 2, le juge peut condamner la personne morale à titre de peine principale à une peine de prestation en faveur de la communauté.
Le juge ne peut prononcer une peine de prestation en faveur de la communauté que si la personne morale a donné, en personne ou par l'intermédiaire de son avocat, son consentement éclairé.	Le juge ne peut prononcer une peine de prestation en faveur de la communauté que si la personne morale a donné, en personne ou par l'intermédiaire de son avocat, son consentement éclairé.
§ 2. Le budget que la personne morale condamnée doit consacrer à la peine de prestation en faveur de la communauté de niveau 2 doit être supérieur à 20.000 euros et ne peut pas excéder 360.000 euros. En cas de condamnation à une peine de prestation en faveur de la communauté de niveau 1, ce budget ne peut être inférieur à 200 euros et ne peut pas excéder 20.000 euros.	§ 2. Le budget que la personne morale condamnée doit consacrer à la peine de prestation en faveur de la communauté de niveau 2 doit être supérieur à 20.000 euros et ne peut pas excéder 360.000 euros. En cas de condamnation à une peine de prestation en faveur de la communauté de niveau 1, ce budget ne peut être inférieur à 200 euros et ne peut pas excéder 20.000 euros.
La peine de prestation en faveur de la communauté ne peut être effectuée qu'au bénéfice des services publics de l'Etat, des communautés, des régions, des provinces, des communes et des centres publics d'action sociale ou en faveur d'associations sans but lucratif ou de fondations à but social, scientifique ou culturel.	La peine de prestation en faveur de la communauté ne peut être effectuée qu'au bénéfice des services publics de l'Etat, des communautés, des régions, des provinces, des communes et des centres publics d'action sociale ou en faveur d'associations sans but lucratif ou de fondations à but social, scientifique ou culturel.
Le juge détermine le budget que la personne morale condamnée devra consacrer à la peine de prestation en faveur de la communauté et peut donner des indications concernant son contenu concret et ses modalités d'exécution.	Le juge détermine le budget que la personne morale condamnée devra consacrer à la peine de prestation en faveur de la communauté, donne des indications concernant son contenu concret et peut donner des indications concernant ses modalités d'exécution.
Le juge prévoit, dans les limites prévues pour l'infraction et par la loi, une amende subsidiaire qui peut être appliquée en cas de non-exécution de la peine de prestation en faveur de la communauté.	Le juge prévoit, dans les limites prévues pour l'infraction et par la loi, une amende subsidiaire qui peut être appliquée en cas de non-exécution de la peine de prestation en faveur de la communauté.
§ 3. L'exécution de la peine de prestation en faveur de la communauté est contrôlée par le tribunal de l'application des peines.	§ 3. L'exécution de la peine de prestation en faveur de la communauté est contrôlée par le tribunal de l'application des peines.
§ 4. En cas d'inexécution totale ou partielle de la peine de prestation en faveur de la communauté, le tribunal de l'application des peines peut, sur réquisition du ministère public	§ 4. En cas d'inexécution totale ou partielle de la peine de prestation en faveur de la communauté, le tribunal de l'application des peines peut, sur réquisition du ministère public

et après avoir entendu le condamné, décider que la peine d’amende subsidiaire ou une partie de celle-ci sera mise à exécution, et ce en tenant compte de la partie de la peine de prestation en faveur de la communauté qui a déjà été exécutée par le condamné.	et après avoir entendu le condamné, décider que la peine d’amende subsidiaire ou une partie de celle-ci sera mise à exécution, et ce en tenant compte de la partie de la peine de prestation en faveur de la communauté qui a déjà été exécutée par le condamné.
--	--

Art. 2

Art. 59. La fermeture d’établissement	Art. 59. La fermeture d’établissement
Dans les cas prévus par la loi, le juge peut ordonner la fermeture définitive, complète ou partielle, de l’établissement du condamné, à l’exception des établissements où sont exercées des activités qui relèvent d’une mission de service public. La fermeture de l’établissement implique l’interdiction d’y exercer toute activité similaire à celle qui a conduit à la commission de l’infraction. La fermeture prend cours le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. A défaut de fermeture volontaire, celle-ci s’effectue à l’initiative du ministère public aux frais du condamné.	Dans les cas prévus par la loi, le juge peut ordonner la fermeture temporaire ou définitive, complète ou partielle, de l’établissement du condamné, à l’exception des établissements où sont exercées des activités qui relèvent d’une mission de service public. La fermeture de l’établissement implique l’interdiction d’y exercer toute activité liée à celle qui a conduit à la commission de l’infraction. La fermeture prend cours le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. A défaut de fermeture volontaire, celle-ci s’effectue à l’initiative du ministère public aux frais du condamné.

Art. 2

Art. 60. La récidive	Art. 60. La récidive
Lorsque l’auteur est poursuivi pour une infraction pour laquelle la loi prévoit une peine de niveau 1, 2, 3, 4, 5 ou 6, cette peine peut être aggravée vers une peine du niveau immédiatement supérieur si au moment de la commission de l’infraction cinq années ne se sont pas encore écoulées à compter du jour où la condamnation précédente est passée en force de chose jugée. Le délai de cinq ans est toutefois prolongé de la durée pendant laquelle la peine d’emprisonnement ou le traitement sous privation de liberté se trouve exécuté, à l’exception de la période pendant laquelle la peine est exécutée sous la modalité de la surveillance électronique et des périodes de libération conditionnelle ou provisoire.	Lorsque l’auteur est poursuivi pour une infraction pour laquelle la loi prévoit une peine de niveau 1, 2, 3, 4, 5 ou 6, cette peine peut être aggravée vers une peine du niveau immédiatement supérieur si au moment de la commission de l’infraction cinq années ne se sont pas encore écoulées à compter du jour où la condamnation précédente est passée en force de chose jugée. Le délai de cinq ans est toutefois prolongé de la durée pendant laquelle la peine d’emprisonnement ou le traitement sous privation de liberté se trouve exécuté, à l’exception de la période pendant laquelle la peine est exécutée sous la modalité de la surveillance électronique et des périodes de libération conditionnelle, de mise en liberté provisoire en vue de l’éloignement du territoire ou de la remise et de la libération sous surveillance.

Lorsque l'auteur est poursuivi pour une infraction pour laquelle la loi prévoit une peine de niveau 7 et qu'il a déjà été condamné antérieurement à une peine de niveau 7 ou 8, le minimum de la peine est porté à un emprisonnement de vingt-deux ans ou un traitement sous privation de liberté de dix-sept ans.	Lorsque l'auteur est poursuivi pour une infraction pour laquelle la loi prévoit une peine de niveau 7 et qu'il a déjà été condamné antérieurement à une peine de niveau 7 ou 8, le minimum de la peine est porté à un emprisonnement de vingt-deux ans ou un traitement sous privation de liberté de dix-sept ans pour les personnes physiques et à une amende de 2.080.000 euros pour les personnes morales.
Art. 2	
Art. 62. Le concours constitué de plusieurs faits	Art. 62. Le concours constitué de plusieurs faits
§ 1 ^{er} . Il y a concours de plusieurs faits lorsqu'une personne est reconnue coupable de plusieurs infractions résultant chacune d'un fait différent et qui ont été commises à un moment où aucun de ces faits n'a fait l'objet d'une condamnation définitive passée en force de chose jugée.	§ 1 ^{er} . Il y a concours de plusieurs faits lorsqu'une personne est reconnue coupable de plusieurs infractions résultant chacune d'un fait différent et qui ont été commises à un moment où aucun de ces faits n'a fait l'objet d'une condamnation définitive passée en force de chose jugée.
§ 2. Si le juge estime que les infractions constituant le concours doivent être punies d'une peine de niveau 7 ou 8, seule la peine la plus grave sera prononcée. Les autres peines principales sont absorbées par cette peine. Les peines accessoires sont cumulées dans les limites prévues par la loi.	§ 2. Si le juge estime que les infractions constituant le concours doivent être punies d'une peine de niveau 7 ou 8, seule la peine la plus grave sera prononcée. Les autres peines principales sont absorbées par cette peine. Les peines accessoires sont cumulées dans les limites prévues par la loi.
§ 3. Dans les autres cas, si les faits sont jugés simultanément, la peine principale est fixée au niveau de peine le plus élevé. La peine principale peut toutefois être aggravée à une peine principale du niveau immédiatement supérieur. L'aggravation de la peine n'est pas possible dans l'hypothèse du niveau de peine 6 ou 1. Si le niveau de peine applicable est le niveau 1, les différentes peines principales peuvent être imposées cumulativement.	§ 3. Dans les autres cas, si les faits sont jugés simultanément, la peine principale est fixée au niveau de peine le plus élevé. La peine principale peut toutefois être aggravée à une peine principale du niveau immédiatement supérieur. L'aggravation de la peine n'est pas possible dans l'hypothèse du niveau de peine 6 ou 1. Si le niveau de peine applicable est le niveau 1, les différentes peines principales peuvent être imposées cumulativement. En aucun cas, la peine prononcée ne peut excéder le maximum du cumul des peines pouvant être prononcées en cas de jugement non simultané.
En cas de jugement non simultané, le juge du fond intervenant en dernier lieu tient compte de la première peine prononcée. La peine qu'il prononce ne peut pas excéder la peine principale la plus forte dans le niveau de peine actuel. En aucun cas, l'ensemble de la première peine prononcée et de la peine prononcée	En cas de jugement non simultané, le juge du fond intervenant en dernier lieu tient compte de la première peine prononcée. La peine qu'il prononce ne peut pas excéder la peine principale la plus forte dans le niveau de peine actuel. En aucun cas, l'ensemble de la première peine prononcée et de la peine prononcée

après ne peut dépasser le plafond fixé dans l'hypothèse du jugement simultané.	après ne peut dépasser le plafond fixé dans l'hypothèse du jugement simultané.
Les peines accessoires sont cumulées dans les limites prévues par la loi.	Les peines accessoires sont cumulées dans les limites prévues par la loi.
§ 4. Lorsque le juge saisi en dernier lieu d'une cause statue sur celle-ci sans avoir connaissance du concours, le tribunal de l'application des peines réduit le total des peines selon les règles qui précèdent.	§ 4. Lorsque le juge saisi en dernier lieu d'une cause statue sur celle-ci sans avoir connaissance du concours, le tribunal de l'application des peines réduit le total des peines selon les règles qui précèdent.
Art. 2	
Art. 64. La suspension du prononcé de la condamnation	Art. 64. La suspension du prononcé de la condamnation
§ 1 ^{er} . Lorsque le juge déclare établie l'infraction mise à charge du prévenu pour laquelle une peine de niveau 1, 2, 3, 4, 5 ou 6 est prévue, il peut ordonner, de l'accord du prévenu, la suspension du prononcé de la condamnation.	§ 1 ^{er} . Lorsque le juge déclare établie l'infraction mise à charge du prévenu pour laquelle une peine de niveau 1, 2, 3, 4, 5 ou 6 est prévue, il peut ordonner, de l'accord du prévenu, en personne ou par l'intermédiaire de son avocat, en connaissance de cause , la suspension du prononcé de la condamnation.
La suspension est assortie d'un délai d'épreuve d'au moins un an et de cinq ans au plus à compter du jour où le jugement ou l'arrêt passe en force de chose jugée.	La suspension est assortie d'un délai d'épreuve d'au moins un an et de cinq ans au plus à compter du jour où le jugement ou l'arrêt passe en force de chose jugée.
La décision de suspension met fin à la poursuite si elle n'est pas révoquée.	La décision de suspension met fin à la poursuite si elle n'est pas révoquée.
§ 2. Lorsque la suspension est ordonnée, le prévenu est condamné aux frais et, s'il y a lieu, aux restitutions et à la confiscation. Le cas échéant, il est statué également sur l'action civile.	§ 2. Lorsque la suspension est ordonnée, le prévenu est condamné aux frais et, s'il y a lieu, aux restitutions et à la confiscation. Le cas échéant, il est statué également sur l'action civile.
§ 3. Lorsqu'elles estiment que la publicité des débats pourrait provoquer le déclassement de l'inculpé ou compromettre son reclassement, les juridictions d'instruction peuvent ordonner la suspension du prononcé de la condamnation à son égard dans les conditions visées aux paragraphes 1 ^{er} et 2.	§ 3. Lorsqu'elles estiment que la publicité des débats pourrait provoquer le déclassement de l'inculpé ou compromettre son reclassement, les juridictions d'instruction peuvent ordonner la suspension du prononcé de la condamnation à son égard dans les conditions visées aux paragraphes 1 ^{er} et 2.
§ 4. La suspension peut être révoquée, sur réquisition du ministère public, par le tribunal correctionnel ou, lorsque cela relève de ses compétences, par le tribunal de police, qui a prononcé la suspension:	§ 4. La suspension peut être révoquée, sur réquisition du ministère public, par le tribunal correctionnel ou, lorsque cela relève de ses compétences, par le tribunal de police, qui a prononcé la suspension:

1° lorsqu'il résulte d'une décision passée en force de chose jugée qu'une nouvelle infraction, commise dans le délai d'épreuve, a entraîné une peine d'emprisonnement principal d'au moins six mois;	1° lorsqu'il résulte d'une décision passée en force de chose jugée qu'une nouvelle infraction, commise dans le délai d'épreuve, a entraîné une peine d'emprisonnement principale d'au moins six mois dans le cas d'une personne physique ou une peine d'amende de plus de 20.000 euros dans le cas d'une personne morale;
2° si la personne qui fait l'objet de cette mesure du chef d'infraction à la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière ou à ses arrêtés d'exécution a commis une nouvelle infraction pendant le délai d'épreuve et ayant entraîné une condamnation en vertu de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière ou de ses arrêtés d'exécution.	2° si la personne qui fait l'objet de cette mesure du chef d'infraction à la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière ou à ses arrêtés d'exécution a commis une nouvelle infraction pendant le délai d'épreuve et ayant entraîné une condamnation en vertu de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière ou de ses arrêtés d'exécution. Cela vaut également si la mesure est prise en même temps pour une infraction à la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière ou à ses arrêtés d'exécution et pour une infraction aux articles 107, 107/1 ou 218 du présent Code.
Si la suspension est révoquée, une peine de niveau 3 au plus peut être prononcée pour l'infraction qui y a donné lieu.	Si la suspension est révoquée, une peine de niveau 3 au plus peut être prononcée pour l'infraction qui y a donné lieu.
L'action en révocation et tendant au prononcé d'une peine pour l'infraction qui avait donné lieu à la suspension se prescrit après trois ans révolus à compter du jour où la condamnation pour la nouvelle infraction est passée en force de chose jugée.	L'action en révocation et tendant au prononcé d'une peine pour l'infraction qui avait donné lieu à la suspension se prescrit après trois ans révolus à compter du jour où la condamnation pour la nouvelle infraction est passée en force de chose jugée.

Art. 2

Art. 65. Le sursis à l'exécution des peines	Art. 65. Le sursis à l'exécution des peines
§ 1 ^{er} . Lorsque le juge condamne à une peine ne dépassant pas une peine de niveau 3, le juge peut ordonner qu'il sera sursis à l'exécution de tout ou partie des peines principales ou accessoires qu'il prononce.	§ 1 ^{er} . Lorsque le juge condamne à une peine ne dépassant pas une peine de niveau 3, le juge peut ordonner qu'il sera sursis à l'exécution de tout ou partie des peines principales ou accessoires qu'il prononce.
Toutefois, il ne peut être sursis à l'exécution de la peine de confiscation, de la peine de surveillance électronique, de la peine de travail, de la peine de probation, du traitement sous privation de liberté, du suivi prolongé ou d'une peine subsidiaire.	Toutefois, il ne peut être sursis à l'exécution de la peine de confiscation, de la peine de surveillance électronique, de la peine de travail, de la peine de probation, du traitement sous privation de liberté, du suivi prolongé, de la

	peine de prestation en faveur de la communauté ou d'une peine subsidiaire.
Le délai du sursis ne peut être inférieur à une année ni excéder cinq années à compter du jour où le jugement ou l'arrêt est passé en force de chose jugée.	Le délai du sursis ne peut être inférieur à une année ni excéder cinq années à compter du jour où le jugement ou l'arrêt est passé en force de chose jugée.
Le juge peut prononcer un sursis simple ou prévoir que le sursis sera assorti des conditions de probation.	Le juge peut prononcer un sursis simple ou prévoir que le sursis sera assorti des conditions de probation.
§ 2. En cas de sursis probatoire, le juge assortit le sursis de conditions de probation qu'il détermine dans sa décision, moyennant l'engagement par le prévenu de respecter ces conditions.	§ 2. En cas de sursis probatoire, le juge assortit le sursis de conditions de probation qu'il détermine dans sa décision, moyennant l'engagement par le prévenu de respecter ces conditions.
Le sursis probatoire est subordonné au respect des conditions générales suivantes:	Le sursis probatoire est subordonné au respect des conditions générales suivantes:
1° ne pas commettre d'infractions;	1° ne pas commettre d'infractions;
2° avoir une adresse fixe et, en cas de changement de celle-ci, communiquer sans délai l'adresse de sa nouvelle résidence au service compétent des communautés chargé de la guidance;	2° avoir une adresse fixe et, en cas de changement de celle-ci, communiquer sans délai l'adresse de sa nouvelle résidence au service compétent des communautés chargé de la guidance;
3° donner suite aux convocations du tribunal de l'application des peines et, le cas échéant, à celles du service compétent des communautés chargé de la guidance.	3° donner suite aux convocations du tribunal de l'application des peines et, le cas échéant, à celles du service compétent des communautés chargé de la guidance.
Les conditions particulières peuvent consister notamment à suivre une formation, un stage professionnel ou un traitement ambulatoire.	Les conditions particulières peuvent consister notamment à suivre une formation, un stage professionnel ou un traitement ambulatoire.
§ 3. Le tribunal de l'application des peines peut suspendre en tout ou en partie les conditions de probation, les préciser ou les adapter aux circonstances, soit d'office, soit sur réquisition du ministère public, soit à la demande du condamné.	§ 3. Le tribunal de l'application des peines peut suspendre en tout ou en partie les conditions de probation, les préciser ou les adapter aux circonstances, soit d'office, soit sur réquisition du ministère public, soit à la demande du condamné.
Le Roi fixe, pour le surplus, les modalités d'exécution et de contrôle de la mesure de probation.	Le Roi fixe, pour le surplus, les modalités d'exécution et de contrôle de la mesure de probation.
§ 4. Le sursis est révoqué s'il est constaté dans une décision passée en force de chose jugée, qu'une nouvelle infraction commise pendant le	§ 4. Le sursis est révoqué s'il est constaté dans une décision passée en force de chose jugée, qu'une nouvelle infraction commise pendant

délai d'épreuve a entraîné une peine d'emprisonnement de plus de dix-huit mois sans sursis.	le délai d'épreuve a entraîné pour une personne physique, une peine d'emprisonnement de plus de dix-huit mois sans sursis ou, pour une personne morale, une peine d'amende de plus de 180.000 euros sans sursis.
Le sursis peut être révoqué s'il est constaté dans une décision passée en force de chose jugée, qu'une nouvelle infraction commise pendant le délai d'épreuve a entraîné une peine d'emprisonnement sans sursis ne dépassant pas dix-huit mois.	Le sursis peut être révoqué s'il est constaté dans une décision passée en force de chose jugée, qu'une nouvelle infraction commise pendant le délai d'épreuve a entraîné pour une personne physique, une peine d'emprisonnement sans sursis ne dépassant pas dix-huit mois ou pour une personne morale une peine d'amende sans sursis de plus de 20.000 euros jusqu'à 180.000 euros au plus.
Le sursis probatoire peut être également révoqué en cas d'une autre inobservation grave des conditions de probation générales ou particulières.	Le sursis probatoire peut être également révoqué en cas d'une autre inobservation grave des conditions de probation générales ou particulières.
	Le sursis et le sursis probatoire peuvent aussi être révoqués si la personne qui fait l'objet de cette mesure du chef d'une infraction à la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière ou à ses arrêtés d'exécution a commis une nouvelle infraction pendant le délai d'épreuve et ayant entraîné à une condamnation en vertu de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière. Cela vaut également si la mesure est prise en même temps pour une infraction à la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière ou à ses arrêtés d'exécution et pour une infraction aux articles 107, 107/1 ou 218 du présent Code.
Dans les cas où le sursis peut être révoqué, le tribunal de l'application des peines statue sur la demande en révocation introduite par le ministère public. La demande en révocation pour inobservation grave des conditions de probation doit être intentée au plus tard dans l'année qui suit l'expiration du délai d'épreuve du sursis. Elle est prescrite après une année révolue à compter du jour où le tribunal de l'application des peines a été saisi.	Dans les cas où le sursis peut être révoqué, le tribunal de l'application des peines statue sur la demande en révocation introduite par le ministère public. La demande en révocation pour inobservation grave des conditions de probation doit être intentée au plus tard dans l'année qui suit l'expiration du délai d'épreuve du sursis. Elle est prescrite après trois années révolues à compter du jour où le tribunal de l'application des peines a été saisi.

Art. 2

Art. 74. La prescription de la peine	Art. 74. La prescription de la peine
§ 1 ^{er} . Sauf pour les peines prononcées pour le crime de génocide, les crimes contre l'humanité et les crimes de guerre, les peines de niveau 7 et 8 se prescrivent par vingt années révolues, à compter du jour où la condamnation est passée en force de chose jugée.	§ 1 ^{er} . Sauf pour les peines prononcées pour le crime de génocide, les crimes contre l'humanité et les crimes de guerre, les peines de niveau 7 et 8 se prescrivent par vingt années révolues, à compter du jour où la condamnation est passée en force de chose jugée.
Sauf pour les peines prononcées pour le crime de génocide, les crimes contre l'humanité et les crimes de guerre, les peines de niveau 6, 5 et 4 se prescrivent par dix années révolues à compter du jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. Les peines de niveau 3, 2 et 1 se prescrivent par cinq années révolues à compter du jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. Le délai de prescription ne peut en aucun cas être inférieur à la durée de la peine imposée.	Sauf pour les peines prononcées pour le crime de génocide, les crimes contre l'humanité et les crimes de guerre, les peines de niveau 6, 5 et 4 se prescrivent par dix années révolues à compter du jour où la condamnation est passée en force de chose jugée et les peines de niveau 3, 2 et 1 se prescrivent par cinq années révolues à compter du jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. Le délai de prescription ne peut en aucun cas être inférieur à la durée de la peine imposée.
Les peines accessoires se prescrivent dans les délais fixés aux alinéas 1 ^{er} et 2 en fonction du niveau de la peine principale prononcée avec laquelle elles ont été prononcées ensemble.	Les peines accessoires se prescrivent dans les délais fixés aux alinéas 1 ^{er} et 2 en fonction du niveau de la peine principale prononcée avec laquelle elles ont été prononcées ensemble.
La prescription de la peine peut être interrompue par tout acte constituant un début d'exécution effective de la peine.	La prescription de la peine peut être interrompue par tout acte constituant un début d'exécution effective de la peine.
La prescription de la peine est suspendue lorsque la loi le prévoit ou lorsqu'il existe un empêchement légal à l'exécution de la peine.	La prescription de la peine est suspendue lorsque la loi le prévoit ou lorsqu'il existe un empêchement légal à l'exécution de la peine.
§ 2. Pour les peines patrimoniales, la prescription est également interrompue par tout acte accompli par l'autorité qualifiée en vue de l'exécution de ces peines.	§ 2. Pour les peines patrimoniales, la prescription est également interrompue par tout acte accompli par l'autorité qualifiée en vue de l'exécution de ces peines.
	§ 3. La prescription des peines prononcées avec sursis en application de l'article 65 commence à courir aux dates ci-après:
	si le sursis est révoqué de plein droit par application de l'article 65, § 4, alinéa 1 ^{er} , la prescription prend cours en même temps que celle des peines prononcées pour la nouvelle infraction;
	s'il est révoqué par application de l'article 65, § 4, alinéas 2, 3 et 4 la prescription prend cours

	à compter de la date du jugement de révocation.
--	---

Art. 38

La présente loi entre en vigueur deux ans après le jour de sa publication au Moniteur belge à l'exception des articles 42 et 46 du Code pénal et de l'article 25 de la présente loi qui entrent en vigueur le 1 ^{er} janvier 2035.	La présente loi entre en vigueur deux ans après le jour de sa publication au Moniteur belge à l'exception des articles 42 et 46 du Code pénal qui entrent en vigueur le 1 ^{er} janvier 2035.
Le Roi peut déterminer une date d'entrée en vigueur des articles 42 et 46 du Code pénal et de l'article 25 de la présente loi antérieure à celle mentionnée au premier alinéa.	Le Roi peut déterminer une date d'entrée en vigueur des articles 42 et 46 du Code pénal antérieure à celle mentionnée au premier alinéa.

Loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal

CHAPITRE 3 – Modifications de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal

Art. 2

Art. 79 Les définitions générales	Art. 79 Les définitions générales
Pour l'application du présent Code, l'on entend par:	Pour l'application du présent Code, l'on entend par:
5° personne exerçant une fonction publique:	5° personne exerçant une fonction publique:
- une personne qui, en vertu d'une loi, d'un arrêté ou d'une décision judiciaire:	a) une personne qui, en vertu d'une loi, d'un arrêté ou d'une décision judiciaire:
- doit maintenir l'ordre public;	- doit maintenir l'ordre public;
- doit contrôler le respect de certaines normes ou décisions d'un organisme public;	- doit contrôler le respect de certaines normes ou décisions d'un organisme public;
- doit faire respecter certaines normes ou décisions d'un organisme public;	- doit faire respecter certaines normes ou décisions d'un organisme public;
- une personne qui exerce une mission ou un service public dans le cadre duquel ses actes sont déterminés et réglementés par une loi, un arrêté ou une décision judiciaire;	b) une personne qui exerce une mission ou un service public dans le cadre duquel ses actes sont déterminés et réglementés par une loi, un arrêté ou une décision judiciaire;

Art. 2

Art. 89. La disparition forcée non constitutive d'un crime contre l'humanité	Art. 89. La disparition forcée non constitutive d'un crime contre l'humanité
§ 1 ^{er} . La disparition forcée non constitutive d'un crime contre l'humanité consiste en	§ 1 ^{er} . La disparition forcée non constitutive d'un crime contre l'humanité consiste en

l'arrestation, la détention, l'enlèvement délibérés ou toute autre forme de privation de liberté délibérée par des agents de l'Etat ou par des personnes ou des groupes de personnes qui agissent avec l'autorisation, l'appui ou l'acquiescement de l'Etat, suivi du déni de la reconnaissance de la privation de liberté ou de la dissimulation du sort réservé à la personne disparue ou du lieu où elle se trouve, la soustrayant à la protection de la loi.	l'arrestation, la détention, l'enlèvement délibérés ou toute autre forme de privation de liberté délibérée par des agents de l'Etat ou par des personnes ou des groupes de personnes qui agissent avec l'autorisation, l'appui ou l'acquiescement de l'Etat, suivi du déni de la reconnaissance de la privation de liberté ou de la dissimulation du sort réservé à la personne disparue ou du lieu où elle se trouve, la soustrayant à la protection de la loi.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 6.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 6.
§ 2. La disparition forcée non constitutive d'un crime contre l'humanité est punie d'une peine de niveau 4 si dans les cinq jours de la privation de liberté, la personne responsable de la disparition forcée libère volontairement la victime.	§ 2. La disparition forcée non constitutive d'un crime contre l'humanité est punie d'une peine de niveau 4 si dans les cinq jours de la privation de liberté, la personne responsable de la disparition forcée libère volontairement la victime.
§ 3. La disparition forcée non constitutive d'un crime contre l'humanité est punie d'une peine de niveau 7:	§ 2. La disparition forcée non constitutive d'un crime contre l'humanité est punie d'une peine de niveau 7:
1° lorsque l'infraction aura causé la mort;	1° lorsque l'infraction aura causé la mort;
2° lorsque la personne privée de liberté a été soumise à des actes de torture;	2° lorsque la personne privée de liberté a été soumise à des actes de torture;
3° lorsque l'infraction aura été commise sur un mineur ou sur une personne en situation de vulnérabilité.	3° lorsque l'infraction aura été commise sur un mineur ou sur une personne en situation de vulnérabilité.
Art. 2	
Art. 94. Le crime d'écocide	Art. 94. Le crime d'écocide
§ 1 ^{er} . Le crime d'écocide, tel que défini ci-après, qu'il soit commis en temps de paix ou en temps de guerre, est réprimé conformément aux dispositions du présent titre.	§ 1 ^{er} . Le crime d'écocide, tel que défini ci-après, qu'il soit commis en temps de paix ou en temps de guerre, est réprimé conformément aux dispositions du présent titre.
Le crime d'écocide consiste à commettre délibérément, par action ou par omission, un acte illégal causant des dommages graves, étendus et à long terme à l'environnement en sachant que cet acte cause de tels dommages, pour autant que cet acte constitue une infraction à la législation fédérale ou à un instrument international qui lie l'autorité	Le crime d'écocide consiste à commettre délibérément, par action ou par omission, un acte illégal causant des dommages graves, étendus et à long terme à l'environnement en sachant que cet acte cause de tels dommages, pour autant que cet acte constitue une infraction à la législation fédérale ou à un instrument international qui lie l'autorité

fédérale ou si l'acte ne peut pas être localisé en Belgique.	fédérale ou si l'acte ne peut pas être localisé en Belgique.
Aux fins de l'alinéa 2, l'on entend par:	Aux fins de l'alinéa 2, l'on entend par:
a) dommage grave: les dommages qui entraînent des changements, perturbations ou atteintes négatifs hautement préjudiciables à une quelconque composante de l'environnement, y compris des répercussions substantielles sur la vie ou la santé humaine, sur la biodiversité ou sur les ressources naturelles, culturelles ou économiques pour la société;	a) dommage grave: les dommages qui entraînent des changements, perturbations ou atteintes négatifs hautement préjudiciables à une quelconque composante de l'environnement, y compris des répercussions substantielles sur la vie ou la santé humaine, sur la biodiversité ou sur les ressources naturelles, culturelles ou économiques pour la société;
b) dommage étendu: les dommages qui s'étendent au-delà d'une zone géographique limitée, qui traversent les frontières d'une région ou d'un Etat ou qui sont subis par un écosystème entier ou une espèce entière ou un nombre important d'êtres humains;	b) dommage étendu: les dommages qui s'étendent au-delà d'une zone géographique limitée, qui traversent les frontières d'une région ou d'un Etat ou qui sont subis par un écosystème entier ou un habitat entier situé dans un site protégé au sens de l'article 2, b), de la directive (UE) 2024/1203 du Parlement européen et du Conseil du 11 avril 2024 relative à la protection de l'environnement par le droit pénal et remplaçant les directives 2008/99/CE et 2009/123/CE ou une espèce entière ou un nombre important d'êtres humains;
c) dommage à long terme: les dommages qui sont irréversibles ou qui ne peuvent être réparés par régénération naturelle dans un délai raisonnable;	c) dommage à long terme: les dommages qui sont irréversibles ou qui ne peuvent être réparés par régénération naturelle dans un délai raisonnable;
d) environnement: la terre, ses écosystèmes, sa biosphère, sa cryosphère, sa lithosphère, son hydrosphère, son atmosphère, ainsi que l'espace extra-atmosphérique.	d) environnement: la terre, ses écosystèmes, sa biosphère, sa cryosphère, sa lithosphère, son hydrosphère, son atmosphère, ainsi que l'espace extra-atmosphérique.
§ 2. Ce crime est puni d'une peine de niveau 6.	§ 2. Ce crime est puni d'une peine de niveau 6.
Art. 2 (modification de la version française de l'article 42)	
Art. 130. Le traitement dégradant intrafamilial	Art. 130. Le traitement dégradant intrafamilial
Le traitement inhumain commis sur un parent ou allié ascendants ou descendants en ligne directe, un parent ou allié en ligne collatérale jusqu'au troisième degré, un partenaire ou toute autre personne occupant une position similaire au sein de la famille des personnes précitées est punie d'une peine de niveau 3.	Le traitement dégradant commis sur un parent ou allié ascendants ou descendants en ligne directe, un parent ou allié en ligne collatérale jusqu'au troisième degré, un partenaire ou toute autre personne occupant une position similaire au sein de la famille des personnes précitées est punie d'une peine de niveau 3.

Art. 2

Art. 150. Les facteurs aggravants	Art. 150. Les facteurs aggravants
Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, pour des faits constitutifs d'actes à caractère sexuel non consentis, le juge tient plus particulièrement compte du fait que:	Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, pour des faits constitutifs d'actes à caractère sexuel non consentis, le juge prend en considération le fait que:
- l'auteur est un parent ascendant ou descendant en ligne directe ou en ligne collatérale jusqu'au troisième degré ou un allié en ligne directe ou en ligne collatérale jusqu'au troisième degré de la victime, qu'il a autorité sur celle-ci, qu'il en a la garde ou cohabite ou a cohabité occasionnellement ou habituellement avec elle;	- l'auteur est un parent ascendant ou descendant en ligne directe ou en ligne collatérale jusqu'au troisième degré ou un allié en ligne directe ou en ligne collatérale jusqu'au troisième degré de la victime, qu'il a autorité sur celle-ci, qu'il en a la garde ou cohabite ou a cohabité occasionnellement ou habituellement avec elle;
- l'infraction a été commise par une personne exerçant une fonction publique dans le cadre de l'exercice de cette fonction;	- l'infraction a été commise par une personne exerçant une fonction publique dans le cadre de l'exercice de cette fonction;
- l'infraction a été commise par un médecin ou un autre professionnel de la santé dans le cadre de l'exercice de sa fonction;	- l'infraction a été commise par un médecin ou un autre professionnel de la santé dans le cadre de l'exercice de sa fonction;
- l'infraction a été commise sur un mineur de moins de dix ans accomplis;	- l'infraction a été commise sur un mineur de moins de dix ans accomplis;
- l'infraction a été commise sur un mineur de moins de seize ans accomplis et a été précédée par une approche de ce mineur par l'auteur dans le but de commettre ultérieurement les faits visés à la présente section;	- l'infraction a été commise sur un mineur de moins de seize ans accomplis et a été précédée par une approche de ce mineur par l'auteur dans le but de commettre ultérieurement les faits visés à la présente section;
- l'infraction a été commise en présence d'un mineur;	- l'infraction a été commise en présence d'un mineur;
- l'infraction a été commise au nom de la culture, de la coutume, de la tradition, de la religion ou du prétendu "honneur".	- l'infraction a été commise au nom de la culture, de la coutume, de la tradition, de la religion ou du prétendu "honneur".
Art. 2 (nouveau)	
	Art. 150/1. La peine accessoire
	Sans préjudice de l'application des dispositions du Code civil, le juge peut prononcer l'indignité successorale pour l'infraction de viol et toutes les formes aggravées de cette infraction visées dans la sous-section 3, sauf pour les actes à

	caractère sexuel non consentis ayant entraîné la mort.
Art. 2 (modification de la version néerlandaise de l'article 154)	
Art. 154. Le recrutement d'un mineur à des fins de débauche ou de prostitution	Art. 154. Le recrutement d'un mineur à des fins de débauche ou de prostitution
Le recrutement d'un mineur à des fins de débauche ou de prostitution consiste, sans préjudice des cas visés à l'article 258, à embaucher, entraîner, détourner ou retenir délibérément, soit directement soit par un intermédiaire, un mineur en vue de la débauche ou de la prostitution.	Le recrutement d'un mineur à des fins de débauche ou de prostitution consiste, sans préjudice des cas visés à l'article 258, à embaucher, entraîner, détourner ou retenir délibérément, soit directement soit par un intermédiaire, un mineur en vue de la débauche ou de la prostitution.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 4.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 4.
L'amende est appliquée autant de fois qu'il y a de victimes.	L'amende est appliquée autant de fois qu'il y a de victimes.

Art. 2

Art. 181. Les facteurs aggravants	Art. 181. Les facteurs aggravants
Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, pour une infraction visée dans la présente section, le juge tient plus particulièrement compte du fait que:	Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, pour une infraction visée dans la présente section, le juge prend en considération le fait que:
- l'infraction a été commise par une personne exerçant une fonction publique dans le cadre de l'exercice de cette fonction;	- l'infraction a été commise par une personne exerçant une fonction publique dans le cadre de l'exercice de cette fonction;
- l'infraction a été commise par une personne qui se trouve dans une position reconnue de confiance, d'autorité ou d'influence sur le mineur;	- l'infraction a été commise par une personne qui se trouve dans une position reconnue de confiance, d'autorité ou d'influence sur le mineur;
- l'infraction a été commise sur un mineur de moins de dix ans accomplis;	- l'infraction a été commise sur un mineur de moins de dix ans accomplis;
- l'infraction a été commise sur un mineur de moins de seize ans accomplis et a été précédée par une approche de ce mineur par l'auteur dans le but de commettre ultérieurement les faits visés à la présente section;	- l'infraction a été commise sur un mineur de moins de seize ans accomplis et a été précédée par une approche de ce mineur par l'auteur dans le but de commettre ultérieurement les faits visés à la présente section;
- l'infraction a été commise au nom de la culture, de la coutume, de la tradition, de la religion ou du prétendu "honneur".	- l'infraction a été commise au nom de la culture, de la coutume, de la tradition, de la religion ou du prétendu "honneur".

Art. 2

Art. 186. Les facteurs aggravants	Art. 186. Les facteurs aggravants
Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, pour une infraction visée dans la présente section, le juge tient plus particulièrement compte du fait que:	Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, pour une infraction visée dans la présente section, le juge prend en considération le fait que:
- l'infraction a été commise par une personne exerçant une fonction publique dans le cadre de l'exercice de cette fonction;	- l'infraction a été commise par une personne exerçant une fonction publique dans le cadre de l'exercice de cette fonction;
- l'infraction a été commise par une personne qui se trouve en position d'autorité ou de confiance par rapport à la victime;	- l'infraction a été commise par une personne qui se trouve en position d'autorité ou de confiance par rapport à la victime;
- l'infraction a été commise sur un mineur de moins de seize ans accomplis;	- l'infraction a été commise sur un mineur de moins de seize ans accomplis;
- l'infraction a été commise sur un mineur de moins de seize ans accomplis et a été précédée par une approche de ce mineur par l'auteur dans le but de commettre ultérieurement les faits visés à la présente section;	- l'infraction a été commise sur un mineur de moins de seize ans accomplis et a été précédée par une approche de ce mineur par l'auteur dans le but de commettre ultérieurement les faits visés à la présente section;
- l'infraction a été commise au nom de la culture, de la coutume, de la tradition, de la religion ou du prétendu "honneur".	- l'infraction a été commise au nom de la culture, de la coutume, de la tradition, de la religion ou du prétendu "honneur".

Art. 2

Art. 188. La fermeture de l'établissement	Art. 188. La fermeture de l'établissement
Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut, dans les cas visés au présent chapitre, sans avoir égard à la qualité de la personne physique ou morale de l'exploitant, propriétaire, locataire ou gérant, ordonner la fermeture de l'établissement dans lequel les infractions ont été commises, pour une durée d'un mois à trois ans.	Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut, dans les cas visés au présent chapitre, sans avoir égard à la qualité de la personne physique ou morale de l'exploitant, propriétaire, locataire ou gérant, ordonner la fermeture de l'établissement dans lequel les infractions ont été commises, pour une durée d'un mois à trois ans.
Lorsque le condamné n'est ni propriétaire, ni exploitant, ni locataire, ni gérant de l'établissement, la fermeture ne peut être ordonnée que si la gravité des circonstances concrètes l'exige, et ce, pour une durée de deux ans au plus, après citation sur requête du ministère public, du propriétaire, de	Lorsque le condamné n'est ni propriétaire, ni exploitant, ni locataire, ni gérant de l'établissement, la fermeture ne peut être ordonnée que si la gravité des circonstances concrètes l'exige, et ce, pour une durée de deux ans au plus, après citation sur requête du ministère public, du propriétaire, de

l'exploitant, du locataire ou du gérant de l'établissement.	l'exploitant, du locataire ou du gérant de l'établissement.
La citation devant le tribunal est transcrite au bureau compétent de l'Administration générale de la Documentation patrimoniale de la situation du bien à la diligence de l'huissier de justice auteur de l'exploit.	La citation devant le tribunal est transcrite au bureau compétent de l'Administration générale de la Documentation patrimoniale de la situation du bien à la diligence de l'huissier de justice auteur de l'exploit.
La citation contient les données de l'immeuble concerné visées à l'article 141 de la loi hypothécaire du 16 décembre 1851 et les données d'identification de son propriétaire visées aux articles 139 et 140 de la loi hypothécaire.	La citation contient les données de l'immeuble concerné visées à l'article 141 de la loi hypothécaire du 16 décembre 1851 et les données d'identification de son propriétaire visées aux articles 139 et 140 de la loi hypothécaire.
Toute décision rendue en la cause est mentionnée en marge de la transcription du procès-verbal de la citation selon la procédure prévue par l'article 84 de la loi hypothécaire. Le greffier de la juridiction fait parvenir au bureau compétent de l'Administration générale de la Documentation patrimoniale les extraits et la déclaration selon laquelle aucun recours n'est introduit.	Toute décision rendue en la cause est mentionnée en marge de la transcription du procès-verbal de la citation selon la procédure prévue par l'article 84 de la loi hypothécaire. Le greffier de la juridiction fait parvenir au bureau compétent de l'Administration générale de la Documentation patrimoniale les extraits et la déclaration selon laquelle aucun recours n'est introduit.
La fermeture de l'établissement implique l'interdiction d'y exercer toute activité liée à celle qui a conduit à la commission de l'infraction. La fermeture prend cours le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. A défaut de fermeture volontaire, celle-ci s'effectue à l'initiative du ministère public aux frais du condamné.	Abrogé

Art. 2

Art. 189. L'interdiction de résidence, de lieu ou de contact	Abrogé
Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut, dans les cas visés au présent chapitre, imposer au condamné, pour une durée d'un an à vingt ans au plus, l'interdiction du droit d'habiter, de résider ou de se tenir dans la zone déterminée par le juge ou d'entrer en contact avec les personnes qu'il désigne individuellement.	
L'imposition de cette peine doit être spécialement motivée et tenir compte de la	

gravité des faits et de la capacité de réinsertion du condamné.	
L'interdiction de résidence, de lieu ou de contact prend cours le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. Le délai est toutefois prolongé de la durée pendant laquelle la peine privative de liberté se trouve exécutée, à l'exception de la période pendant laquelle la peine est exécutée sous la modalité de la surveillance électronique et des périodes de libération conditionnelle ou provisoire.	
S'il y a lieu, le tribunal de l'application des peines peut décider de modifier une condamnation passée en force de chose jugée d'interdiction de résidence, de lieu ou de contact, en diminuant la durée ou l'étendue de l'interdiction, en adaptant les modalités ou les conditions de l'interdiction, en la suspendant ou en y mettant fin.	

Art. 2

Art. 190. Les interdictions spécifiques et déchéances	Art. 190. Les interdictions spécifiques et déchéances
§ 1 ^{er} . Dans les cas prévus par le présent chapitre, les coupables sont condamnés à la déchéance des droits visés à l'article 47, alinéa 1 ^{er} .	§ 1 ^{er} . Dans les cas prévus par le présent chapitre, les coupables sont condamnés à la déchéance des droits visés à l'article 47, alinéa 1 ^{er} .
§ 2. Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut, dans les cas visés au présent chapitre, interdire au condamné, à terme ou à titre perpétuel, d'exploiter directement ou indirectement une maison de repos, un home, une seigneurie ou toute autre structure d'hébergement collectif de personnes en situation de vulnérabilité, ou de faire partie, comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel ou comme membre des organes d'administration et de gestion, de toute institution ou association dont l'activité concerne à titre principal des personnes en situation de vulnérabilité.	§ 2. Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut, dans les cas visés au présent chapitre, interdire au condamné, à terme ou à titre perpétuel, d'exploiter directement ou indirectement une maison de repos, un home, une seigneurie ou toute autre structure d'hébergement collectif de personnes en situation de vulnérabilité, ou de faire partie, comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel ou comme membre des organes d'administration et de gestion, de toute institution ou association dont l'activité concerne à titre principal des personnes en situation de vulnérabilité.
Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut, dans les cas visés au présent chapitre, pour des faits commis au préjudice d'un mineur	Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut, dans les cas visés au présent chapitre, pour des faits commis au préjudice d'un mineur

ou avec sa participation, prononcer pour une période d'un à vingt ans l'interdiction du droit:	ou avec sa participation, prononcer pour une période d'un à vingt ans l'interdiction du droit :
- de participer, à quelque titre que ce soit, à un enseignement donné dans un établissement public ou privé qui accueille des mineurs;	- de participer, à quelque titre que ce soit, à un enseignement donné dans un établissement public ou privé qui accueille des mineurs;
- de faire partie, comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel, ou comme membre des organes d'administration et de gestion, de toute personne morale ou association de fait dont l'activité concerne à titre principal les mineurs;	- de faire partie, comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel, ou comme membre des organes d'administration et de gestion, de toute personne morale ou association de fait dont l'activité concerne à titre principal les mineurs;
- d'être affecté à une activité qui place le condamné en relation de confiance ou d'autorité vis-à-vis de mineurs, comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel ou comme membre des organes d'administration et de gestion, de toute personne morale ou association de fait.	- d'être affecté à une activité qui place le condamné en relation de confiance ou d'autorité vis-à-vis de mineurs, comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel ou comme membre des organes d'administration et de gestion, de toute personne morale ou association de fait.
§ 3. Les interdictions et les déchéances visées au présent article prennent cours le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. Le délai est toutefois prolongé de la durée pendant laquelle la peine d'emprisonnement ou la réclusion se trouve exécutée, à l'exception de la période de la période pendant laquelle la peine est exécutée sous la modalité de la surveillance électronique et des périodes de libération conditionnelle ou provisoire.	§ 3. L'article 48, alinéas 3 et 4, est applicable aux interdictions prévues au paragraphe 2.

Art. 2

La protection de l'identité de la victime	La protection de l'identité de la victime
§ 1 ^{er} . La publication et la diffusion par le livre, la presse, la cinématographie, la radiophonie, la télévision ou par quelque autre manière, de textes, de dessins, de photographies, d'images quelconques ou de messages audio de nature à révéler l'identité de la victime d'une infraction visée au présent chapitre sont interdites, sauf si cette dernière a donné son accord écrit ou si le procureur du Roi ou le magistrat chargé de l'instruction a donné son accord pour les besoins de l'information ou de l'instruction.	§ 1 ^{er} . La publication et la diffusion par le livre, la presse, la cinématographie, la radiophonie, la télévision ou par quelque autre manière, de textes, de dessins, de photographies, d'images quelconques ou de messages audio de nature à révéler l'identité de la victime d'une infraction visée au présent chapitre sont interdites, sauf si cette dernière a donné son accord écrit ou si le procureur du Roi ou le magistrat chargé de l'instruction a donné son accord pour les besoins de l'information ou de l'instruction.

Ni la victime mineure, ni les personnes auxquelles l'autorité parentale sur celle-ci a été confiée ne peuvent donner leur accord.	Ni la victime mineure, ni les personnes auxquelles l'autorité parentale sur celle-ci a été confiée ne peuvent donner leur accord.
§ 2. Le fait de violer le présent article est puni d'une peine de niveau 2.	§ 2. Le fait de violer délibérément le présent article est puni d'une peine de niveau 2.
Art. 2	
Art. 217. L'atteinte à l'intégrité due à un défaut grave de prévoyance ou de précaution	Art. 217. L'atteinte à l'intégrité due à un défaut grave de prévoyance ou de précaution
L'atteinte, de quelque manière que ce soit, à l'intégrité du premier, deuxième ou troisième degré commise sur une autre personne en conséquence d'un défaut grave de prévoyance et de précaution, est punie d'une peine de niveau 1.	L'atteinte, de quelque manière que ce soit, à l'intégrité du premier, deuxième ou troisième degré commise sur une autre personne en conséquence d'un défaut grave de prévoyance ou de précaution , est punie d'une peine de niveau 1.
Art. 2	
Art. 218. L'atteinte à l'intégrité dans le cadre d'un accident de la circulation	Art. 218. L'atteinte à l'intégrité dans le cadre d'un accident de la circulation
L'atteinte, de quelque manière que ce soit, à l'intégrité du premier, deuxième ou troisième degré commise sur une autre personne en conséquence d'un défaut grave de prévoyance et de précaution dans le cadre d'un accident de la circulation, est punie d'une peine de niveau 2.	L'atteinte, de quelque manière que ce soit, à l'intégrité du premier, deuxième ou troisième degré commise sur une autre personne en conséquence d'un défaut grave de prévoyance ou de précaution dans le cadre d'un accident de la circulation, est punie d'une peine de niveau 2.
Art. 2	
Art. 229. Les causes d'excuses atténuantes	Art. 229. Les causes d' excuse atténuantes
L'auteur qui libère volontairement la victime ou la ramène sous l'autorité exercée à l'égard de celle-ci dans les cinq jours à compter du début de la privation de liberté, de l'enlèvement ou de la prise d'otages, est puni d'une peine du niveau immédiatement inférieur. Cette réduction de peine ne s'applique pas si les faits ont entraîné une atteinte à l'intégrité du troisième degré ou la mort. En outre, en cas de prise d'otages, cette réduction de peine s'applique uniquement dans la mesure où il n'a pas été répondu à l'ordre ou à la condition et où la victime n'a pas été soumise à des actes de torture.	L'auteur qui libère volontairement la victime ou la ramène sous l'autorité exercée à l'égard de celle-ci dans les cinq jours à compter du début de la privation de liberté, de l'enlèvement ou de la prise d'otages, est puni d'une peine du niveau immédiatement inférieur. Cette réduction de peine ne s'applique pas si les faits ont entraîné une atteinte à l'intégrité du troisième degré ou la mort. En outre, en cas de prise d'otages, cette réduction de peine s'applique uniquement dans la mesure où il n'a pas été répondu à l'ordre ou à la condition et où la victime n'a pas été soumise à des actes de torture.

Art. 2 (modification de la version néerlandaise de l'article 233)

Art. 233. La menace à l'aide de matières radioactives, de matières nucléaires et d'armes biologiques ou chimiques	Art. 233. La menace à l'aide de matières radioactives, de matières nucléaires et d'armes biologiques ou chimiques
La menace à l'aide de matières radioactives, de matières nucléaires et d'armes biologiques ou chimiques consiste à:	La menace à l'aide de matières radioactives, de matières nucléaires et d'armes biologiques ou chimiques consiste à:
1° menacer d'utiliser des matières ou engins radioactifs ou de commettre un acte dirigé contre une installation nucléaire ou de perturber le fonctionnement d'une telle installation, dans le but de causer la mort ou des blessures graves à autrui ou des dommages substantiels aux biens ou à l'environnement;	1° menacer d'utiliser des matières ou engins radioactifs ou de commettre un acte dirigé contre une installation nucléaire ou de perturber le fonctionnement d'une telle installation, dans le but de causer la mort ou des blessures graves à autrui ou des dommages substantiels aux biens ou à l'environnement;
2° menacer de commettre un vol de matières nucléaires dans le but de contraindre une personne physique ou une personne morale, une organisation internationale ou un Etat, à faire ou à s'abstenir de faire un acte;	2° menacer de commettre un vol de matières nucléaires dans le but de contraindre une personne physique ou une personne morale, une organisation internationale ou un Etat, à faire ou à s'abstenir de faire un acte;
3° délibérément, menacer d'utiliser des armes ou des produits biologiques ou chimiques en vue d'un attentat contre des personnes, des propriétés, des personnes morales, des organisations internationales ou un Etat.	3° délibérément, menacer d'utiliser des armes ou des produits biologiques ou chimiques en vue d'un attentat contre des personnes, des propriétés, des personnes morales, des organisations internationales ou un Etat.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 3.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 3.

Art. 2 (modification de la version néerlandaise de l'article 248)

Art. 248. Le facteur aggravant	Art. 248. Le facteur aggravant
Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, pour une infraction visée dans la présente section, le juge prend en considération le fait que l'infraction a été commise dans une assemblée législative ou à l'audience d'une cour ou d'un tribunal.	Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, pour une infraction visée dans la présente section, le juge prend en considération le fait que l'infraction a été commise dans une assemblée législative ou à l'audience d'une cour ou d'un tribunal.

Art. 2

Art. 263. Les interdictions spécifiques en cas de condamnation du chef de traite des êtres humains	Art. 263. Les interdictions spécifiques et les déchéances en cas de condamnation du chef de traite et de trafic des êtres humains
§ 1 ^{er} . En cas de condamnation du chef de traite des êtres humains, le juge peut interdire, pour un terme d'un an à vingt ans, au condamné	§ 1er. En cas de condamnation du chef de traite ou de trafic des êtres humains, les coupables

d'exploiter, soit par lui-même, soit par personne interposée, un débit de boissons, un bureau de placement, une entreprise de spectacles, une agence de location ou de vente de supports visuels, un hôtel, une agence de location de chambres ou appartements, une agence de voyage, une entreprise de courtage matrimonial, une institution d'adoption, un établissement à qui l'on confie la garde des mineurs, une entreprise qui assure le transport d'élèves et de groupements de jeunesse, un établissement de loisirs ou de vacances, ou tout établissement proposant des soins corporels ou psychologiques, ou d'y être employé à quelque titre que ce soit, ou encore d'exercer une activité professionnelle ou sociale liée à la commission de l'infraction.	sont condamnés à la déchéance des droits visés à l'article 47, alinéa 1er.
§ 2. De même, le juge peut ordonner, pour un terme d'un an à vingt ans, l'interdiction:	§ 2. Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut, en cas de condamnation du chef de traite des êtres humains, interdire, pour un terme d'un an à vingt ans, au condamné d'exploiter, soit par lui-même, soit par personne interposée, un débit de boissons, un bureau de placement, une entreprise de spectacles, une agence de location ou de vente de supports visuels, un hôtel, une agence de location de chambres ou appartements, une agence de voyage, une entreprise de courtage matrimonial, une institution d'adoption, un établissement à qui l'on confie la garde des mineurs, une entreprise qui assure le transport d'élèves et de groupements de jeunesse, un établissement de loisirs ou de vacances, ou tout établissement proposant des soins corporels ou psychologiques, ou d'y être employé à quelque titre que ce soit, ou encore d'exercer une activité professionnelle ou sociale liée à la commission de l'infraction.
	§ 3. De même, le juge peut, en cas de condamnation du chef de traite des êtres humains, ordonner, sans préjudice d'autres dispositions légales, pour un terme d'un an à vingt ans, l'interdiction:
1° du droit de participer, à quelque titre que ce soit, à un enseignement donné dans un établissement public ou privé qui accueille des mineurs;	1° du droit de participer, à quelque titre que ce soit, à un enseignement donné dans un établissement public ou privé qui accueille des mineurs;

2° du droit de faire partie, comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel, ou comme membre des organes d'administration et de gestion, de toute personne morale ou association de fait dont l'activité concerne à titre principal les mineurs;	2° du droit de faire partie, comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel, ou comme membre des organes d'administration et de gestion, de toute personne morale ou association de fait dont l'activité concerne à titre principal les mineurs;
3° du droit d'être affecté à une activité qui place le condamné en relation de confiance ou d'autorité vis-à-vis de mineurs, comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel ou comme membre des organes d'administration et de gestion, de toute personne morale ou association de fait;	3° du droit d'être affecté à une activité qui place le condamné en relation de confiance ou d'autorité vis-à-vis de mineurs, comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel ou comme membre des organes d'administration et de gestion, de toute personne morale ou association de fait.
L'imposition de cette mesure doit être spécialement motivée et tenir compte de la gravité des faits et de la capacité de réinsertion du condamné.	
§ 3. L'article 48, alinéas 3 et 4, est applicable aux interdictions prévues aux paragraphes 1 ^{er} et 2.	§ 4. L'article 48, alinéas 3 et 4, est applicable aux interdictions prévues aux paragraphes 2 et 3.

Art. 2 (nouveau)

	Art. 263/1. La transmission d'une décision judiciaire en cas de condamnation du chef de traite des êtres humains
	En cas de condamnation du chef de traite des êtres humains, lorsque l'auteur est en contact, en raison de son état ou de sa profession, avec des mineurs et qu'un employeur, une personne morale ou une autorité qui exerce le pouvoir disciplinaire sur lui est connu, le juge peut ordonner la transmission de la partie pénale du dispositif de la décision judiciaire à cet employeur, cette personne morale ou ce pouvoir disciplinaire.
	Cette mesure est prise soit d'office, soit à la demande de la partie civile ou du ministère public dans une décision judiciaire spécialement motivée en raison de la gravité des faits, de la capacité de réinsertion ou du risque de récidive.

Art. 2 (nouveau)

	Art. 263/2. La protection de l'identité de la victime en cas de condamnation du chef de traite des êtres humains
	§ 1er. La publication et la diffusion par le livre, la presse, la cinématographie, la radiophonie, la télévision ou par quelque autre manière, de textes, de dessins, de photographies, d'images quelconques ou de messages audio de nature à révéler l'identité de la victime d'une infraction de traite des êtres humains visée par la présente section sont interdites, sauf si cette dernière a donné son accord écrit ou si le procureur du Roi ou le magistrat chargé de l'instruction a donné son accord pour les besoins de l'information ou de l'instruction.
	Ni la victime mineure, ni les personnes auxquelles l'autorité parentale sur celle-ci a été confiée ne peuvent donner leur accord.
	§ 2. Le fait de délibérément violer le présent article est puni d'une peine de niveau 2.

Art. 2

Art. 269. La fermeture de l'établissement	Abrogé
Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut, dans les cas visés au présent chapitre, sans avoir égard à la qualité de la personne physique ou morale de l'exploitant, propriétaire, locataire ou gérant, ordonner la fermeture de l'établissement dans lequel les infractions ont été commises, pour une durée d'un mois à trois ans.	
Lorsque le condamné n'est ni propriétaire, ni exploitant, ni locataire, ni gérant de l'établissement, la fermeture peut seulement être ordonnée si la gravité des circonstances concrètes l'exige, et ce, pour une durée de deux ans au plus, après citation sur requête du ministère public, du propriétaire, de l'exploitant, du locataire ou du gérant de l'établissement.	
La citation devant le tribunal est transcrite au bureau compétent de l'Administration générale de la Documentation patrimoniale de la	

situation du bien à la diligence de l'huissier de justice auteur de l'exploit.	
La citation contient les données de l'immeuble concerné visées à l'article 141 de la loi hypothécaire et les données d'identification de son propriétaire visées aux articles 139 et 140 de la loi hypothécaire.	
Toute décision rendue en la cause est mentionnée en marge de la transcription du procès-verbal de la citation selon la procédure prévue par l'article 84 de la loi hypothécaire. Le greffier de la juridiction fait parvenir au bureau compétent de l'Administration générale de la Documentation patrimoniale les extraits et la déclaration selon laquelle aucun recours n'est introduit.	
La fermeture de l'établissement implique l'interdiction d'y exercer toute activité liée à celle qui a conduit à la commission de l'infraction. La fermeture prend cours le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. A défaut de fermeture volontaire, celle-ci s'effectue à l'initiative du ministère public aux frais du condamné.	

Art. 2

Art. 270. Les interdictions spécifiques	Art. 270. Les interdictions spécifiques et déchéances
Dans les cas visés au présent chapitre, les coupables sont condamnés à la déchéance des droits visés à l'article 47, alinéa 1 ^{er} .	Dans les cas visés au présent chapitre, les coupables sont condamnés à la déchéance des droits visés à l'article 47, alinéa 1 ^{er} .
Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut, dans les cas visés au présent chapitre, interdire, pour un terme d'un an à vingt ans, au condamné d'exploiter, soit par lui-même, soit par personne interposée, un débit de boissons, un bureau de placement, une entreprise de spectacles, une agence de location ou de vente de supports visuels, un hôtel, une agence de location de chambres ou appartements, une agence de voyage, une entreprise de courtage matrimonial, une institution d'adoption, un établissement à qui l'on confie la garde des mineurs, une entreprise qui assure le transport d'élèves et de groupements de jeunesse, un établissement de loisirs ou de vacances, ou tout	Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut, dans les cas visés au présent chapitre, interdire, pour un terme d'un an à vingt ans, au condamné d'exploiter, soit par lui-même, soit par personne interposée, un débit de boissons, un bureau de placement, une entreprise de spectacles, une agence de location ou de vente de supports visuels, un hôtel, une agence de location de chambres ou appartements, une agence de voyage, une entreprise de courtage matrimonial, une institution d'adoption, un établissement à qui l'on confie la garde des mineurs, une entreprise qui assure le transport d'élèves et de groupements de jeunesse, un établissement de loisirs ou de vacances, ou tout

établissement proposant des soins corporels ou psychologiques, ou d'y être employés à quelque titre que ce soit, ou encore d'exercer une activité professionnelle ou sociale liée à la commission de l'infraction.	établissement proposant des soins corporels ou psychologiques, ou d'y être employés à quelque titre que ce soit, ou encore d'exercer une activité professionnelle ou sociale liée à la commission de l'infraction.
L'article 48, alinéas 3 et 4, est applicable à ces interdictions.	L'article 48, alinéas 3 et 4, est applicable à ces interdictions.

Art. 2 (nouveau)

	Art. 271/1. La transmission d'une décision judiciaire
	Dans les cas visés dans la présente section, lorsque l'auteur est en contact, en raison de son état ou de sa profession, avec des mineurs et qu'un employeur, une personne morale ou une autorité qui exerce le pouvoir disciplinaire sur lui est connu, le juge peut ordonner la transmission de la partie pénale du dispositif de la décision judiciaire à cet employeur, cette personne morale ou ce pouvoir disciplinaire.
	Cette mesure est prise soit d'office, soit à la demande de la partie civile ou du ministère public dans une décision judiciaire spécialement motivée en raison de la gravité des faits, de la capacité de réinsertion ou du risque de récidive.

Art. 2

Art. 280. L'infraction aggravée de prélèvement illégal, de transplantation illégale, d'utilisation illégale, de gestion illégale et de démarchage illicite de donneur ou de receveur d'organes humains	Art. 280. L'infraction aggravée de prélèvement illégal, de transplantation illégale, d'utilisation illégale, de gestion illégale et de démarchage illicite de donneur ou de receveur d'organes humains
§ 1 ^{er} . Le prélèvement illégal, la transplantation illégale, l'utilisation illégale, la gestion illégale et le démarchage illicite de donneur ou de receveur d'organes humains sont punis d'une peine de niveau 5:	§ 1 ^{er} . Le prélèvement illégal, la transplantation illégale, l'utilisation illégale, la gestion illégale et le démarchage illicite de donneur ou de receveur d'organes humains sont punis d'une peine de niveau 5:
1° lorsque l'infraction a été commise sur un mineur ou une personne en situation de vulnérabilité;	1° lorsque l'infraction a été commise sur un mineur ou une personne en situation de vulnérabilité;

2° lorsqu'elle a été commise par une personne qui a abusé de l'autorité ou des facilités que lui confèrent ses fonctions;	2° lorsqu'elle a été commise par une personne qui a abusé de l'autorité ou des facilités que lui confèrent ses fonctions;
3° lorsque la vie de la victime a été mise en danger délibérément ou par négligence grave;	3° lorsque la vie de la victime a été mise en danger délibérément ou par négligence grave;
4° lorsque l'infraction a porté gravement atteinte à la santé physique ou mentale de la victime;	4° lorsque l'infraction a porté gravement atteinte à la santé physique ou mentale de la victime;
5° lorsque l'activité concernée constitue une activité habituelle;	5° lorsque l'activité concernée constitue une activité habituelle;
6° lorsqu'elle constitue un acte de participation à l'activité principale ou accessoire d'une association, et ce, que le coupable ait ou non la qualité de dirigeant;	6° lorsqu'elle constitue un acte de participation à l'activité principale ou accessoire d'une association, et ce, que le coupable ait ou non la qualité de dirigeant;
7° lorsque l'auteur a déjà été condamné pour une infraction prévue dans la présente section, sous réserve de l'application de l'article 60;	7° lorsque l'auteur a déjà été condamné pour une infraction prévue dans la présente section, sous réserve de l'application de l'article 60;
8° Lorsque l'infraction a été commise avec un mobile discriminatoire.	8° Lorsque l'infraction a été commise avec un mobile discriminatoire.
	Pour l'application de l'alinéa 1er, 7°, peut être prise en compte la condamnation prononcée par une juridiction pénale d'un autre État Partie à la Convention du Conseil de l'Europe contre le trafic d'organes humains, pour une des infractions établies conformément à cette Convention, dans la mesure où l'auteur n'est pas traité d'une façon moins favorable que si la condamnation antérieure avait été prononcée par une juridiction belge.
§ 2. Ces infractions sont punies d'une peine de niveau 6:	§ 2. Ces infractions sont punies d'une peine de niveau 6:
1° lorsque l'infraction a causé la mort de la victime sans intention de la donner;	1° lorsque l'infraction a causé la mort de la victime sans intention de la donner;
2° lorsqu'elle constitue un acte de participation à l'activité principale ou accessoire d'une organisation criminelle, et ce, que le coupable ait ou non la qualité de dirigeant.	2° lorsqu'elle constitue un acte de participation à l'activité principale ou accessoire d'une organisation criminelle, et ce, que le coupable ait ou non la qualité de dirigeant.

Art. 2

Art. 283. L'offre ou l'acceptation d'un avantage dans le cadre du trafic d'organes humains	Art. 283. L'offre ou l'acceptation d'un avantage dans le cadre du trafic d'organes humains
L'offre ou l'acceptation d'un avantage dans le cadre du trafic d'organes humains consiste à, délibérément:	L'offre ou l'acceptation d'un avantage dans le cadre du trafic d'organes humains consiste à, délibérément:
1° promettre, offrir, donner, directement ou par interposition de personnes, à une personne un avantage de toute nature, pour lui-même ou pour un tiers, afin qu'elle prélève, transplante ou utilise un organe en violation des articles 276 à 278, ou qu'elle facilite la commission d'un tel acte;	1° promettre, offrir, donner, directement ou par interposition de personnes, à une personne un avantage de toute nature, pour lui-même ou pour un tiers, afin qu'elle prélève, transplante ou utilise un organe en violation des articles 276 à 278, ou qu'elle facilite la commission d'un tel acte;
2° solliciter, accepter ou recevoir, directement ou par interposition de personnes, un avantage de toute nature, pour elle-même ou pour un tiers, afin de prélever, de transplanter ou d'utiliser un organe en violation des articles 276 à 278, ou de faciliter la commission d'un tel acte.	2° solliciter, accepter ou recevoir, directement ou par interposition de personnes, un avantage de toute nature, pour elle-même ou pour un tiers, afin de prélever, de transplanter ou d'utiliser un organe en violation des articles 276 à 278, ou de faciliter la commission d'un tel acte.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 3.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 3.
La tentative de commettre l'infraction visée au présent article n'est pas punissable.	Abrogé

Art. 2

Art. 284. L'infraction aggravée de facilitation ou de diffusion de pratiques illégales et d'offre ou d'acceptation d'un avantage dans le cadre du trafic d'organes humains	Art. 284. L'infraction aggravée de facilitation ou de diffusion de pratiques illégales et d'offre ou d'acceptation d'un avantage dans le cadre du trafic d'organes humains
§ 1 ^{er} . La facilitation ou la diffusion de pratiques illégales et l'offre ou l'acceptation d'un avantage dans le cadre du trafic d'organes humains sont punis d'une peine de niveau 4:	§ 1 ^{er} . La facilitation ou la diffusion de pratiques illégales et l'offre ou l'acceptation d'un avantage dans le cadre du trafic d'organes humains sont punis d'une peine de niveau 4:
1° lorsque l'infraction a été commise sur un mineur ou une personne en situation de vulnérabilité;	1° lorsque l'infraction a été commise sur un mineur ou une personne en situation de vulnérabilité;
2° lorsqu'elle a été commise par une personne qui a abusé de l'autorité ou des facilités que lui confèrent ses fonctions;	2° lorsqu'elle a été commise par une personne qui a abusé de l'autorité ou des facilités que lui confèrent ses fonctions;
3° lorsque la vie de la victime a été mise en danger délibérément ou par négligence grave;	3° lorsque la vie de la victime a été mise en danger délibérément ou par négligence grave;

4° lorsque l'infraction a porté gravement atteinte à la santé physique ou mentale de la victime;	4° lorsque l'infraction a porté gravement atteinte à la santé physique ou mentale de la victime;
5° lorsque l'activité concernée constitue une activité habituelle;	5° lorsque l'activité concernée constitue une activité habituelle;
6° lorsqu'elle constitue un acte de participation à l'activité principale ou accessoire d'une association, et ce, que le coupable ait ou non la qualité de dirigeant;	6° lorsqu'elle constitue un acte de participation à l'activité principale ou accessoire d'une association, et ce, que le coupable ait ou non la qualité de dirigeant;
7° lorsque l'auteur a déjà été condamné pour une infraction prévue dans la présente section, sous réserve de l'application de l'article 60;	7° lorsque l'auteur a déjà été condamné pour une infraction prévue dans la présente section, sous réserve de l'application de l'article 60;
8° lorsque l'infraction a été commise avec un mobile discriminatoire.	8° lorsque l'infraction a été commise avec un mobile discriminatoire.
	Pour l'application de l'alinéa 1er, 7°, peut être prise en compte la condamnation prononcée par une juridiction pénale d'un autre État Partie à la Convention du Conseil de l'Europe contre le trafic d'organes humains, pour une des infractions établies conformément à cette Convention, dans la mesure où l'auteur n'est pas traité d'une façon moins favorable que si la condamnation antérieure avait été prononcée par une juridiction belge.
§ 2. Ces infractions sont punies d'une peine de niveau 5:	§ 2. Ces infractions sont punies d'une peine de niveau 5:
1° lorsque l'infraction a causé la mort de la victime sans que l'infraction ait été commise dans l'intention de la donner;	1° lorsque l'infraction a causé la mort de la victime sans que l'infraction ait été commise dans l'intention de la donner;
2° lorsqu'elle constitue un acte de participation à l'activité principale ou accessoire d'une organisation criminelle, et ce, que le coupable ait ou non la qualité de dirigeant.	2° lorsqu'elle constitue un acte de participation à l'activité principale ou accessoire d'une organisation criminelle, et ce, que le coupable ait ou non la qualité de dirigeant.
Art. 2	
Art. 287. L'interdiction spécifique en cas de condamnation du chef de trafic d'organes humains	Art. 287. L'interdiction spécifique et les déchéances en cas de condamnation du chef de trafic d'organes humains
Le juge peut interdire aux personnes condamnées pour des faits visés à la présente section, pour un terme d'un an à vingt ans, d'exercer une activité professionnelle ou sociale	Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut interdire aux personnes condamnées pour des faits visés à la présente section, pour un terme d'un an à vingt ans, d'exercer une

liée à la commission de l'une des infractions établies à la présente section.	activité professionnelle ou sociale liée à la commission de l'une des infractions établies à la présente section.
L'article 48, alinéas 3 et 4, est applicable à cette interdiction.	L'article 48, alinéas 3 et 4, est applicable à cette interdiction.
	En cas de condamnation du chef de trafic d'organes, les coupables sont condamnés à la déchéance des droits visés à l'article 47, alinéa 1er.

Art. 2

Art. 297. La fermeture de l'établissement	Art. 297. La fermeture de l'établissement
En cas de condamnation du chef d'une infraction visée au présent chapitre, le juge peut ordonner en outre la fermeture définitive complète ou partielle de l'établissement dans laquelle l'infraction a été commise.	En cas de condamnation du chef d'une infraction visée au présent chapitre, le juge peut ordonner en outre la fermeture définitive, complète ou partielle, de l'établissement dans laquelle l'infraction a été commise, ou pour une durée d'un mois à trois ans.
Par dérogation à l'article 59, la fermeture peut être ordonnée sans avoir égard à la qualité de la personne physique ou morale de l'exploitant, propriétaire, locataire ou gérant.	Par dérogation à l'article 59, la fermeture peut être ordonnée sans avoir égard à la qualité de la personne physique ou morale de l'exploitant, propriétaire, locataire ou gérant.
Lorsque le condamné n'est ni l'exploitant, ni le propriétaire, ni le locataire, ni le gérant de l'établissement, la fermeture ne peut être ordonnée que si la gravité des circonstances concrètes l'exige et après avoir entendu le propriétaire, l'exploitant, le locataire ou le gérant de l'établissement.	Lorsque le condamné n'est ni l'exploitant, ni le propriétaire, ni le locataire, ni le gérant de l'établissement, la fermeture ne peut être ordonnée que si la gravité des circonstances concrètes l'exige, et ce, de manière définitive ou pour une durée de deux ans au plus , et après avoir entendu le propriétaire, l'exploitant, le locataire ou le gérant de l'établissement.
	La citation devant le tribunal est transcrite au bureau compétent de l'Administration générale de la Documentation patrimoniale de la situation du bien à la diligence de l'huissier de justice auteur de l'exploit.
	La citation contient les données de l'immeuble concerné, visées à l'article 141 de la loi hypothécaire du 16 décembre 1851 et les données d'identification de son propriétaire, visées aux articles 139 et 140 de la loi hypothécaire.

	Toute décision rendue en la cause est mentionnée en marge de la transcription du procès-verbal de la citation selon la procédure prévue par l'article 84 de la loi hypothécaire. Le greffier de la juridiction fait parvenir au bureau compétent de l'Administration générale de la Documentation patrimoniale les extraits et la déclaration selon laquelle aucun recours n'est introduit.
Art. 2	
Art. 298. Les interdictions spécifiques et déchéances	Art. 298. Les interdictions spécifiques
§ 1er. Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut, dans les cas visés au présent chapitre, interdire au condamné, à terme ou à titre perpétuel, d'exploiter directement ou indirectement une maison de repos, un home, une seigneurie ou toute structure d'hébergement collectif de personnes en situation de vulnérabilité, ou de faire partie, comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel ou comme membre des organes d'administration et de gestion, de toute institution ou association dont l'activité concerne à titre principal des personnes en situation de vulnérabilité.	§ 1er. Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut, dans les cas visés au présent chapitre, interdire au condamné, à terme ou à titre perpétuel, d'exploiter directement ou indirectement une maison de repos, un home, une seigneurie ou toute structure d'hébergement collectif de personnes en situation de vulnérabilité, ou de faire partie, comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel ou comme membre des organes d'administration et de gestion, de toute institution ou association dont l'activité concerne à titre principal des personnes en situation de vulnérabilité.
Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut, dans les cas visés au présent chapitre, pour des faits commis sur un mineur ou avec sa participation, prononcer pour une période d'un an à vingt ans la déchéance du droit:	Sans préjudice d'autres dispositions légales, le juge peut, dans les cas visés au présent chapitre, pour des faits commis sur un mineur ou avec sa participation, prononcer pour une période d'un an à vingt ans l'interdiction:
1° de participer, à quelque titre que ce soit, à un enseignement donné dans un établissement public ou privé qui accueille des mineurs;	1° de participer, à quelque titre que ce soit, à un enseignement donné dans un établissement public ou privé qui accueille des mineurs;
2° de faire partie, comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel ou membre des organes d'administration et de gestion, de toute personne morale ou association de fait dont l'activité concerne à titre principal des mineurs;	2° de faire partie, comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel ou membre des organes d'administration et de gestion, de toute personne morale ou association de fait dont l'activité concerne à titre principal des mineurs;
3° d'être affecté à une activité qui place le condamné comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel ou membre des organes d'administration et de	3° d'être affecté à une activité qui place le condamné comme membre bénévole, membre du personnel statutaire ou contractuel ou membre des organes d'administration et de

gestion de toute personne morale ou association de fait, en relation de confiance ou d'autorité vis-à-vis de mineurs.	gestion de toute personne morale ou association de fait, en relation de confiance ou d'autorité vis-à-vis de mineurs.
§ 2. Les interdictions et les déchéances visées au paragraphe 1er, prennent cours le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée. Le délai est toutefois prolongé de la durée pendant laquelle la peine d'emprisonnement se trouve exécutée à l'exception de la période pendant laquelle la peine est exécutée sous la modalité de la surveillance électronique et des périodes de libération conditionnelle ou provisoire.	§ 2. L'article 48, alinéas 3 et 4, est applicable aux interdictions prévues au paragraphe 1er.
Art. 2	
Art. 316. L'interdiction spécifique	Art. 316. L'interdiction spécifique
Les tribunaux pourront interdire aux personnes condamnées pour des faits visés dans la présente section, pour une durée maximale de cinq ans, d'exercer une activité professionnelle ou sociale liée à la commission des infractions punies par cette section.	Les tribunaux pourront interdire aux personnes condamnées pour des faits visés dans la présente section, pour une durée maximale de cinq ans, d'exercer une activité professionnelle ou sociale liée à la commission des infractions punies par cette section.
	L'article 48, alinéas 3 et 4, est applicable à cette interdiction.
Art. 2	
Art. 340. Le leurre technologique de personnes en vue de commettre une infraction	Art. 340. Le leurre technologique de personnes en vue de commettre une infraction
Le leurre technologique de personnes en vue de commettre une infraction consiste, pour une personne majeure, à, délibérément, communiquer avec un mineur ou une personne en situation de vulnérabilité avérée ou supposée par le biais de technologies de l'information et de la communication, en vue de faciliter la perpétration d'une infraction à l'égard de cette victime:	Le leurre technologique de personnes en vue de commettre une infraction consiste, pour une personne majeure, à, délibérément, communiquer avec un mineur avéré ou supposé ou une personne en situation de vulnérabilité avérée ou supposée par le biais de technologies de l'information et de la communication, en vue de faciliter la perpétration d'une infraction à l'égard de cette victime:
1° si l'auteur a dissimulé ou menti sur son identité ou son âge ou sa qualité;	1° si l'auteur a dissimulé ou menti sur son identité ou son âge ou sa qualité;
2° si l'auteur a insisté sur la discrétion à observer quant à leurs échanges;	2° si l'auteur a insisté sur la discrétion à observer quant à leurs échanges;

3° si l'auteur a offert ou fait miroiter un cadeau ou un avantage quelconque;	3° si l'auteur a offert ou fait miroiter un cadeau ou un avantage quelconque;
4° si l'auteur a usé de toute autre manœuvre.	4° si l'auteur a usé de toute autre manœuvre.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 3.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 3.

Art. 2

Art. 348. La violation de domicile ou d'un lieu habité	Art. 348. La violation de domicile ou d'un lieu habité
La violation de domicile ou d'un lieu habité consiste à, délibérément, hors les cas prévus par la loi et sans respecter les formalités prescrites par celle-ci, pénétrer dans un domicile, une maison, un appartement, une chambre ou un logement habités par autrui, ou leurs dépendances, occuper ce bien ou y séjourner sans autorisation des habitants.	La violation de domicile ou d'un lieu habité consiste à, délibérément, hors les cas prévus par la loi ou sans respecter les formalités prescrites par celle-ci, pénétrer dans un domicile, une maison, un appartement, une chambre ou un logement habités par autrui, ou leurs dépendances, occuper ce bien ou y séjourner sans autorisation des habitants.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.

Art. 2

Art. 351. Le refus d'obtempérer à une décision d'évacuation ou d'expulsion	Art. 351. Le refus d'obtempérer à une décision d'évacuation ou d'expulsion
Le refus d'obtempérer à une décision d'évacuation ou d'expulsion consiste à, délibérément, ne pas donner suite, dans le délai fixé, à l'ordonnance d'évacuation visée à l'article 12, § 1 ^{er} , de la loi du 18 octobre 2017 relative à la pénétration, à l'occupation ou au séjour illégitimes dans le bien d'autrui ou à l'expulsion visée à l'article 1344decies du Code judiciaire.	Le refus d'obtempérer à une décision d'évacuation ou d'expulsion consiste à, délibérément, ne pas donner suite, dans le délai fixé, à l'ordonnance d'évacuation visée à l'article 12, § 1 ^{er} , de la loi du 18 octobre 2017 relative à la pénétration, à l'occupation ou au séjour illégitimes dans le bien d'autrui ou ou à la décision d'expulsion visée à l'article 1344decies du Code judiciaire.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 1.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 1.

Art. 2

Art. 353. Les dérogations au secret professionnel	Art. 353. Les dérogations au secret professionnel
§ 1 ^{er} . Toute personne qui, par état ou par profession, est dépositaire de secrets et a de ce fait connaissance d'une infraction prévue aux	§ 1 ^{er} . Toute personne qui, par état ou par profession, est dépositaire de secrets et a de ce fait connaissance d'une infraction prévue aux

articles 96 à 101, 134 à 149, 151 à 165, 171 à 174, 194 à 202, 206 à 211, 258, 310 à 315, 328 à 330 et 333 à 337, commise sur un mineur, sur une personne en situation de vulnérabilité au sens de l'article 79, 2° ou sur une personne en situation de vulnérabilité en raison de violence entre partenaires ou d'actes de violence perpétrés au nom de la culture, de la coutume, de la religion, de la tradition ou du prétendu "honneur", peut, sans préjudice des obligations que lui impose l'article 299, en informer le procureur du Roi lorsqu'une des situations suivantes est présente:	articles 96 à 101, 134 à 149, 151 à 165, 171 à 174, 194 à 202, 206 à 211, 258, 310 à 315, 328 à 330 et 333 à 337, commise sur un mineur, sur une personne en situation de vulnérabilité au sens de l'article 79, 2° ou sur une personne en situation de vulnérabilité en raison de violence entre partenaires ou d'actes de violence perpétrés au nom de la culture, de la coutume, de la religion, de la tradition ou du prétendu "honneur", peut, sans préjudice des obligations que lui impose l'article 299, en informer le procureur du Roi lorsqu'une des situations suivantes est présente:
- soit il existe un danger grave et imminent pour l'intégrité physique ou mentale du mineur ou de la personne en situation de vulnérabilité visée, et elle n'est pas en mesure, seule ou avec l'aide de tiers, de protéger cette intégrité;	- soit il existe un danger grave et imminent pour l'intégrité physique ou mentale du mineur ou de la personne en situation de vulnérabilité visée, et elle n'est pas en mesure, seule ou avec l'aide de tiers, de protéger cette intégrité;
- soit il y a des indices d'un danger sérieux et réel que d'autres mineurs ou personnes en situation de vulnérabilité telles que visées ci-dessus soient victimes d'une des infractions prévues aux articles précités et elle n'est pas en mesure, seule ou avec l'aide de tiers, de protéger cette intégrité.	- soit il y a des indices d'un danger sérieux et réel que d'autres mineurs ou personnes en situation de vulnérabilité telles que visées ci-dessus soient victimes d'une des infractions prévues aux articles précités et elle n'est pas en mesure, seule ou avec l'aide de tiers, de protéger cette intégrité.
§ 2. Il n'y a pas d'infraction lorsqu'une personne qui, par état ou par profession, est dépositaire de secrets, communique ceux-ci dans le cadre d'une concertation organisée soit par ou en vertu d'une loi, soit moyennant une autorisation motivée du procureur du Roi.	§ 2. Il n'y a pas d'infraction lorsqu'une personne qui, par état ou par profession, est dépositaire de secrets, communique ceux-ci dans le cadre d'une concertation organisée soit par ou en vertu d'une loi, soit moyennant une autorisation motivée du procureur du Roi.
Cette concertation peut exclusivement être organisée soit en vue de protéger l'intégrité physique et psychique de la personne ou de tiers, soit en vue de prévenir les infractions terroristes visées au titre 4, chapitre 1 ^{er} , ou les délits commis dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 406.	Cette concertation peut exclusivement être organisée soit en vue de protéger l'intégrité physique et psychique de la personne ou de tiers, soit en vue de prévenir les infractions terroristes visées au titre 4, chapitre 1 ^{er} , ou les infractions commises dans le cadre d'une organisation criminelle visée à l'article 406.
La loi ou l'autorisation motivée du procureur du Roi, visées à l'alinéa 1 ^{er} , déterminent au moins qui peut participer à la concertation, avec quelle finalité et selon quelles modalités la concertation aura lieu.	La loi ou l'autorisation motivée du procureur du Roi, visées à l'alinéa 1 ^{er} , déterminent au moins qui peut participer à la concertation, avec quelle finalité et selon quelles modalités la concertation aura lieu.
Les participants sont tenus au secret relativement aux secrets communiqués durant la concertation. Toute personne violant ce	Les participants sont tenus au secret relativement aux secrets communiqués durant la concertation. Toute personne violant ce

secret sera punie d'une peine de niveau 2. Les secrets qui sont communiqués pendant cette concertation, ne peuvent donner lieu à la poursuite pénale que des seules infractions pour lesquelles la concertation a été organisée.	secret sera punie d'une peine de niveau 2. Les secrets qui sont communiqués pendant cette concertation, ne peuvent donner lieu à la poursuite pénale que des seules infractions pour lesquelles la concertation a été organisée.
§ 3. Les paragraphes 1 ^{er} et 2 ne s'appliquent pas à l'avocat en ce qui concerne la communication d'informations confidentielles de son client lorsque ces informations sont susceptibles d'exposer son client à des poursuites pénales.	§ 3. Les paragraphes 1 ^{er} et 2 ne s'appliquent pas à l'avocat en ce qui concerne la communication d'informations confidentielles de son client lorsque ces informations sont susceptibles d'exposer son client à des poursuites pénales.

Art. 2

Art. 360. Le défaut de notification d'un enfant abandonné	Art. 360. Le défaut de notification d'un enfant abandonné
Le défaut de notification d'un enfant abandonné consiste à, délibérément, omettre de déclarer immédiatement un enfant nouveau-né trouvé aux services de secours publics comme le prescrit l'article 45 de l'ancien Code civil.	Le défaut de notification d'un enfant abandonné consiste à, délibérément, omettre de notifier immédiatement un enfant nouveau-né trouvé aux services de secours publics comme le prescrit l'article 45 de l'ancien Code civil.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 1.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 1.

Art. 2

Art. 361. La cause d'excuse d'exemption de peine	Art. 361. La cause d'excuse d'exemption de peine
Le défaut de déclaration d'un enfant abandonné n'est pas puni lorsque la personne a consenti à prendre l'enfant à sa charge et a fait, à cet égard, une déclaration devant l'autorité communale du lieu où l'enfant a été trouvé.	Le défaut de notification d'un enfant abandonné n'est pas puni lorsque la personne a consenti à prendre l'enfant à sa charge et a fait, à cet égard, une déclaration devant l'autorité communale du lieu où l'enfant a été trouvé.

Art. 2

Art. 376. L'incitation à la commission d'infractions terroristes et l'apologie du terrorisme	Art. 376. L'incitation à la commission d'infractions terroristes et l'apologie du terrorisme
Sans préjudice de l'application des articles 373, 374 et 375, l'incitation à la commission d'infractions terroristes consiste à diffuser ou mettre à la disposition du public de toute autre manière un message, avec l'intention d'inciter à la commission d'une des infractions visées aux articles 371 et 382, à l'exception de celle visée à l'article 371, § 3, 6°, lorsqu'un tel	Sans préjudice de l'application des articles 373, 374 et 375, l'incitation à la commission d'infractions terroristes consiste à diffuser ou mettre à la disposition du public de toute autre manière un message, avec l'intention d'inciter à la commission d'une des infractions visées aux articles 371 et 382, à l'exception de celle visée à l'article 371, § 3, 6°, lorsqu'un tel

comportement, qu'il préconise directement ou non la commission d'infractions terroristes, crée le risque qu'une ou plusieurs de ces infractions puissent être commises.	comportement, qu'il préconise directement ou non la commission d'infractions terroristes, crée le risque qu'une ou plusieurs de ces infractions puissent être commises.
L'apologie du terrorisme consiste à, en public, nier, minimiser grossièrement, chercher à justifier ou approuver une des infractions visées aux articles 371 et 382, à l'exception de celle visée à l'article 371, § 3, 6°, lorsqu'un tel comportement crée un risque sérieux et réel qu'une ou plusieurs de ces infractions puissent être commises et que ce comportement a été commis dans cette intention.	L'apologie du terrorisme consiste à, en public, nier, minimiser grossièrement, chercher à justifier ou approuver une des infractions visées aux articles 371 et 382, à l'exception de celle visée à l'article 371, § 3, 6°, lorsqu'un tel comportement crée un risque sérieux et réel qu'une ou plusieurs de ces infractions puissent être commises et que ce comportement a été commis dans cette intention.
Ces infractions sont punies d'une peine de niveau 3 lorsqu'elles portent sur une infraction terroriste passible d'une peine de niveau 2 ou plus, ou de niveau 4 lorsqu'elles portent sur une infraction terroriste passible d'une peine de niveau 5 ou plus.	Ces infractions sont punies d'une peine de niveau 3 lorsqu'elles portent sur une infraction terroriste passible d'une peine de niveau 2, 3 ou 4 , ou de niveau 4 lorsqu'elles portent sur une infraction terroriste passible d'une peine de niveau 5 ou plus.

Art. 2

Art. 384. La fourniture d'informations ou de moyens matériels en vue de la commission d'une infraction terroriste	Art. 384. La fourniture d'informations ou de moyens matériels en vue de la commission d'une infraction terroriste
La fourniture d'informations ou de moyens matériels en vue de la commission d'une infraction terroriste consiste à fournir ou réunir, par quelque moyen que ce soit, directement ou indirectement, des informations ou des moyens matériels, y compris une aide financière, avec l'intention qu'ils soient utilisés ou en sachant qu'ils seront utilisés, en tout ou en partie, en vue de commettre ou de contribuer à une infraction visée aux articles 371 ou 373 à 383.	La fourniture d'informations ou de moyens matériels en vue de la commission d'une infraction terroriste consiste à délibérément fournir ou réunir, par quelque moyen que ce soit, directement ou indirectement, des informations ou des moyens matériels, y compris une aide financière, avec l'intention qu'ils soient utilisés ou en sachant qu'ils seront utilisés, en tout ou en partie, en vue de commettre ou de contribuer à une infraction visée aux articles 371 ou 373 à 383.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 3 lorsque la mise à disposition est liée à une infraction passible d'une sanction de niveau 4 ou inférieur ou de niveau 4 lorsque la mise à disposition est liée à une infraction passible d'une sanction de niveau 5 ou supérieur.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 3 lorsque la mise à disposition est liée à une infraction passible d'une sanction de niveau 4 ou inférieur ou de niveau 4 lorsque la mise à disposition est liée à une infraction passible d'une sanction de niveau 5 ou supérieur.

Art. 2 (nouveau)

	Art. 386/1. La déchéance de la nationalité belge
--	---

	En cas de condamnation, comme auteur ou participant, à une peine d'emprisonnement d'au moins cinq ans sans sursis, pour une des infractions visées au présent titre, le juge se prononce d'office sur la déchéance de la nationalité belge de l'intéressé, dans le respect des conditions prévues à l'article 23/2 du Code de la nationalité belge.
	Le juge peut décider, par un jugement spécialement motivé, de ne pas prononcer la déchéance de la nationalité belge lorsque les conséquences de celle-ci seraient manifestement déraisonnables et disproportionnées.

Art. 2

Art. 427. La contrefaçon et la falsification de la monnaie, des titres et du matériel destiné à la fabrication de la monnaie ou des titres	Art. 427. La contrefaçon et la falsification de la monnaie, des titres et du matériel destiné à la fabrication de la monnaie ou des titres
§ 1 ^{er} . La contrefaçon de la monnaie, des titres et du matériel destiné à la fabrication de la monnaie ou des titres consiste à imiter, dans une intention frauduleuse, de la monnaie, des titres ou du matériel destiné à la fabrication de la monnaie ou des titres véritables par la fabrication de monnaies, de titres ou de matériel destiné à la fabrication de la monnaie ou des titres non authentiques.	§ 1er. La contrefaçon de la monnaie, des titres et du matériel destiné à la fabrication de la monnaie ou des titres consiste à imiter, dans une intention frauduleuse, de la monnaie véritable, des titres véritables ou du matériel véritable destiné à la fabrication de la monnaie ou des titres par la fabrication de monnaies non authentiques, de titres non authentiques ou de matériel non authentique destiné à la fabrication de la monnaie ou des titres.
La falsification de la monnaie, des titres et du matériel destiné à la fabrication de la monnaie ou des titres consiste à porter atteinte, dans une intention frauduleuse, à la monnaie, aux titres ou au matériel destiné à la fabrication de la monnaie ou des titres avec une intention frauduleuse pour leur faire subir des modifications.	La falsification de la monnaie, des titres et du matériel destiné à la fabrication de la monnaie ou des titres consiste à porter atteinte, dans une intention frauduleuse, à la monnaie, aux titres ou au matériel destiné à la fabrication de la monnaie ou des titres pour leur faire subir des modifications.
§ 2. La contrefaçon et la falsification de la monnaie et des titres sont punies d'une peine de niveau 4.	§ 2. La contrefaçon et la falsification de la monnaie et des titres sont punies d'une peine de niveau 4.
La contrefaçon et la falsification du matériel de fabrication de la monnaie ou des titres sont punies d'une peine de niveau 3.	La contrefaçon et la falsification du matériel de fabrication de la monnaie ou des titres sont punies d'une peine de niveau 3.

Art. 2

Art. 430. Le transfert de matériel destiné à la fabrication de la monnaie ou des dispositifs de sécurité	Art. 430. Le transfert de matériel destiné à la fabrication de la monnaie ou des dispositifs de sécurité
Le transfert de matériel destiné à la fabrication de la monnaie ou des dispositifs de sécurité consiste à recevoir, se procurer ou posséder dans une intention frauduleuse:	Le transfert de matériel destiné à la fabrication de la monnaie ou des dispositifs de sécurité consiste à recevoir, se procurer ou posséder dans une intention frauduleuse:
- du matériel contrefait ou falsifié destinés à la fabrication de la monnaie;	- du matériel contrefait ou falsifié destiné à la fabrication de la monnaie;
- du vrai matériel destiné à la fabrication de la monnaie;	- du vrai matériel destiné à la fabrication de la monnaie;
- des dispositifs de sécurité.	- des dispositifs de sécurité.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.

Art. 2

Art. 434. La contrefaçon et la falsification des instruments de paiement autres que les espèces	Art. 434. La contrefaçon et la falsification des instruments de paiement autres que les espèces
§ 1 ^{er} . La contrefaçon des instruments de paiement autres que les espèces consiste à imiter, dans une intention frauduleuse l'instrument de paiement autre que les espèces par la fabrication d'instruments de paiement autres que les espèces non authentiques.	§ 1 ^{er} . La contrefaçon des instruments de paiement autres que les espèces consiste à imiter, dans une intention frauduleuse, des instruments de paiement autres que les espèces par la fabrication d'instruments de paiement autres que les espèces non authentiques.
La falsification des instruments de paiement autres que les espèces consiste à porter atteinte, dans une intention frauduleuse, aux instruments de paiement autres que les espèces pour leur faire subir des modifications.	La falsification des instruments de paiement autres que les espèces consiste à porter atteinte, dans une intention frauduleuse, aux instruments de paiement autres que les espèces pour leur faire subir des modifications.
§ 2. La contrefaçon et la falsification des instruments de paiement autres que les espèces sont punies d'une peine de niveau 2.	§ 2. La contrefaçon et la falsification des instruments de paiement autres que les espèces sont punies d'une peine de niveau 2.

Art. 2

Art. 435. L'utilisation des instruments de paiement autres que les espèces contrefaits ou falsifiés	Art. 435. L'utilisation des instruments de paiement autres que les espèces contrefaits ou falsifiés
L'utilisation des instruments de paiement autres que les espèces contrefaits ou falsifiés consiste à utiliser ou tenter d'utiliser un	L'utilisation des instruments de paiement autres que les espèces contrefaits ou falsifiés consiste à utiliser ou tenter d'utiliser des

instrument de paiement autre que les espèces, contrefait ou falsifié, dans une intention frauduleuse.	instruments de paiement autres que les espèces , contrefait ou falsifié, dans une intention frauduleuse.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.

Art. 2 (modification de la version néerlandaise de l'article 436)

Art. 436. Le transfert des instruments de paiements autres que les espèces contrefaits ou falsifiés, obtenus par des moyens illégaux.	Art. 436. Le transfert des instruments de paiements autres que les espèces contrefaits ou falsifiés, obtenus par des moyens illégaux.
Le transfert des instruments de paiements autres que les espèces contrefaits ou falsifiés, obtenus par des moyens illégaux, consiste à posséder, détenir, obtenir pour soi-même ou pour autrui, importer, exporter, transporter, vendre ou distribuer dans l'intention de les utiliser, des instruments de paiement autres que les espèces contrefaits ou falsifiés, obtenus par des moyens illégaux.	Le transfert des instruments de paiements autres que les espèces contrefaits ou falsifiés, obtenus par des moyens illégaux, consiste à posséder, détenir, obtenir pour soi-même ou pour autrui, importer, exporter, transporter, vendre ou distribuer dans l'intention de les utiliser, des instruments de paiement autres que les espèces contrefaits ou falsifiés, obtenus par des moyens illégaux.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.

Art. 2

Art. 437. La réutilisation d'instruments de paiement autres que les espèces contrefaits, falsifiés ou endommagés	Art. 437. La réutilisation d'instruments de paiement autres que les espèces contrefaits, falsifiés ou endommagés
La réutilisation d'instruments de paiement autres que les espèces contrefaits, falsifiés ou endommagés consiste à réutiliser ou tenter de réutiliser des instruments de paiement autres que les espèces contrefaits, falsifiés ou endommagés qui ont été reçus pour bon, après en avoir constaté le caractère contrefaits, falsifiés ou endommagés après réception.	La réutilisation d'instruments de paiement autres que les espèces contrefaits, falsifiés ou endommagés consiste à réutiliser ou tenter de réutiliser des instruments de paiement autres que les espèces contrefaits, falsifiés ou endommagés qui ont été reçus pour bon, après en avoir constaté le caractère contrefait, falsifié ou endommagé après réception.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 1.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 1.

Art. 2

Art. 439. La contrefaçon, la falsification ou l'usage du sceau de l'Etat, des timbres nationaux ou des poinçons servant à marquer les matières d'or, d'argent et de platine	Art. 439. La contrefaçon, la falsification ou l'usage du sceau de l'Etat, des timbres nationaux ou des poinçons servant à marquer les matières d'or, d'argent et de platine
---	---

§ 1 ^{er} . La contrefaçon du sceau de l'Etat, des timbres nationaux ou des poinçons servant à marquer les matières d'or, d'argent et de platine consiste à imiter, dans une intention frauduleuse, le sceau de l'Etat, les timbres nationaux véritables ou les poinçons servant à marquer les matières d'or, d'argent et de platine par la fabrication d'un sceau, de timbres ou de poinçons non authentiques.	§ 1 ^{er} . La contrefaçon du sceau de l'Etat, des timbres nationaux ou des poinçons servant à marquer les matières d'or, d'argent et de platine consiste à imiter, dans une intention frauduleuse, le sceau de l'Etat véritable, les timbres nationaux véritables ou les poinçons véritables servant à marquer les matières d'or, d'argent et de platine par la fabrication d'un sceau non authentique, de timbres non authentiques ou de poinçons non authentiques.
La falsification du sceau de l'Etat, des timbres nationaux ou des poinçons servant à marquer les matières d'or, d'argent et de platine consiste à porter atteinte, dans une intention frauduleuse, au sceau de l'Etat, aux timbres nationaux ou aux poinçons servant à marquer les matières d'or, d'argent et de platine pour leur faire subir des modifications.	La falsification du sceau de l'Etat, des timbres nationaux ou des poinçons servant à marquer les matières d'or, d'argent et de platine consiste à porter atteinte, dans une intention frauduleuse, au sceau de l'Etat, aux timbres nationaux ou aux poinçons servant à marquer les matières d'or, d'argent et de platine pour leur faire subir des modifications.
Ces infractions sont punies d'une peine de niveau 3.	Ces infractions sont punies d'une peine de niveau 3.
§ 2. L'usage du sceau de l'Etat, des timbres nationaux ou des poinçons servant à marquer les matières d'or, d'argent et de platine consiste, dans une intention frauduleuse, à utiliser le sceau, les timbres ou les poinçons contrefaits ou falsifiés.	§ 2. L'usage du sceau de l'Etat, des timbres nationaux ou des poinçons servant à marquer les matières d'or, d'argent et de platine consiste, dans une intention frauduleuse, à utiliser le sceau de l'Etat, les timbres nationaux ou les poinçons contrefaits ou falsifiés.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 3.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 3.
§ 3. Les peines prévues aux paragraphes 1er et 2 sont également applicables à la contrefaçon, à la falsification et à l'usage du sceau, des timbres ou des poinçons appartenant à d'autres Etats.	§ 3. Les peines prévues aux paragraphes 1er et 2 sont également applicables à la contrefaçon, à la falsification et à l'usage du sceau, des timbres ou des poinçons appartenant à d'autres Etats.
Art. 2	
Art. 440. L'usage préjudiciable du sceau de l'Etat, des timbres nationaux ou des poinçons servant à marquer les matières d'or, d'argent et de platine	Art. 440. L'usage préjudiciable du sceau de l'Etat, des timbres nationaux ou des poinçons servant à marquer les matières d'or, d'argent et de platine
§ 1 ^{er} . L'usage préjudiciable du sceau de l'Etat, des timbres nationaux ou des poinçons servant à marquer les matières d'or, d'argent et de platine consiste à se procurer indûment les vrais	§ 1 ^{er} . L'usage préjudiciable du sceau de l'Etat, des timbres nationaux ou des poinçons servant à marquer les matières d'or, d'argent et de platine consiste à se procurer indûment les vrais

sceau, timbres ou poinçons et à en faire, délibérément, une application ou un usage préjudiciable aux droits et aux intérêts de l'Etat, d'une autorité quelconque ou d'un particulier.	sceau de l'État, les timbres nationaux ou poinçons et à en faire, délibérément, une application ou un usage préjudiciable aux droits et aux intérêts de l'Etat, d'une autorité quelconque ou d'un particulier.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 1.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 1.
§ 2. La peine prévue au paragraphe 1er est également applicable à l'usage préjudiciable du sceau, des timbres nationaux ou des poinçons appartenant à d'autres Etats.	§ 2. La peine prévue au paragraphe 1er est également applicable à l'usage préjudiciable du sceau de l'État, des timbres ou des poinçons appartenant à d'autres Etats.

Art. 2

Art. 441. Le commerce des papiers ou des matières d'or, d'argent ou de platine marqués d'un timbre ou d'un poinçon contrefaits ou falsifiés	Art. 441. Le commerce des papiers ou des matières d'or, d'argent ou de platine marqués d'un timbre ou d'un poinçon contrefait ou falsifié
Le commerce des papiers ou des matières d'or, d'argent ou de platine marqués d'un timbre ou d'un poinçon contrefait ou falsifié consiste à vendre ou à mettre en vente, délibérément, des papiers ou des matières d'or, d'argent ou de platine marqués d'un timbre ou d'un poinçon contrefait ou falsifié.	Le commerce des papiers ou des matières d'or, d'argent ou de platine marqués d'un timbre ou d'un poinçon contrefait ou falsifié consiste à vendre ou à mettre en vente, délibérément, des papiers ou des matières d'or, d'argent ou de platine marqués d'un timbre ou d'un poinçon contrefait ou falsifié.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 3.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 3.

Art. 2 (modification de la version néerlandaise de l'article 442)

Art. 442. L'usage du papier marqué d'un timbre contrefait ou falsifié	Art. 442. L'usage du papier marqué d'un timbre contrefait ou falsifié
L'usage du papier marqué d'un timbre contrefait ou falsifié consiste à faire usage, dans une intention frauduleuse, d'un papier marqué d'un timbre contrefait ou falsifié que l'on s'est procuré.	L'usage du papier marqué d'un timbre contrefait ou falsifié consiste à faire usage, dans une intention frauduleuse, d'un papier marqué d'un timbre contrefait ou falsifié que l'on s'est procuré.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 1.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 1.

Art. 2 (modification de la version néerlandaise de l'article 443)

Art. 443. L'application frauduleuse des marques apposées par le bureau de garantie	Art. 443. L'application frauduleuse des marques apposées par le bureau de garantie
--	--

L'application frauduleuse des marques apposées par le bureau de garantie consiste à appliquer, dans une intention frauduleuse, la marque apposée par le bureau de garantie sur un autre objet.	L'application frauduleuse des marques apposées par le bureau de garantie consiste à appliquer, dans une intention frauduleuse, la marque apposée par le bureau de garantie sur un autre objet.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.

Art. 2

Art. 466. Le vol commis sans violences ni menaces aggravé	Art. 466. Le vol commis sans violences ni menaces aggravé
Le vol commis sans violences ni menaces est puni d'une peine de niveau 3 si:	Le vol commis sans violences ni menaces est puni d'une peine de niveau 3 si:
1° l'auteur s'est introduit dans un lieu non accessible au public pour commettre le vol alors qu'il a dû présumer qu'il s'y trouvait une ou plusieurs personnes;	1° l'auteur s'est introduit dans un lieu non accessible au public pour commettre le vol alors qu'il a dû présumer qu'il s'y trouvait une ou plusieurs personnes;
2° le vol a été commis au préjudice d'un mineur ou une personne en situation de vulnérabilité;	2° le vol a été commis au préjudice d'un mineur ou d'une personne en situation de vulnérabilité;
3° les auteurs ou l'un d'eux ont adopté une fausse identité ou une fausse qualité, ou ont allégué un faux ordre de l'autorité publique;	3° les auteurs ou l'un d'eux ont adopté une fausse identité ou une fausse qualité, ou ont allégué un faux ordre de l'autorité publique;
4° l'infraction a été commise la nuit.	4° l'infraction a été commise la nuit.

Art. 2

Art. 474. Les facteurs aggravants du vol et de l'extorsion	Art. 474. Les facteurs aggravants du vol et de l'extorsion
Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, pour une infraction visée dans la présente section, le juge prend en considération le fait que:	Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, pour une infraction visée dans la présente section, le juge prend en considération le fait que:
1° l'infraction a été commise par l'auteur sur son employeur;	1° l'infraction a été commise par l'auteur sur son employeur;
2° l'infraction a été commise par une personne exerçant une fonction publique dans l'exercice de cette fonction;	2° l'infraction a été commise par une personne exerçant une fonction publique dans l'exercice de cette fonction;

3° l'auteur a utilisé un véhicule ou tout autre engin motorisé ou non pour faciliter l'infraction ou pour assurer sa fuite;	3° l'auteur a utilisé un véhicule ou tout autre engin motorisé ou non pour faciliter l'infraction ou pour assurer sa fuite;
4° l'infraction a été commise avec un mobile discriminatoire.	Abrogé

Art. 2 (modification de la version néerlandaise de l'article 490)

Art. 490. La banqueroute simple	Art. 490. La banqueroute simple
La banqueroute simple consiste pour une entreprise visée à l'article I.1, alinéa 1er, 1°, du Code de droit économique ou un dirigeant, de droit ou de fait, d'une société ou d'une personne morale en état de faillite, à:	La banqueroute simple consiste pour une entreprise visée à l'article I.1, alinéa 1er, 1°, du Code de droit économique ou un dirigeant, de droit ou de fait, d'une société ou d'une personne morale en état de faillite, à:
1° avoir contracté délibérément, au profit de tiers, sans contrepartie suffisante, des engagements trop considérables eu égard à la situation financière de l'entreprise;	1° avoir contracté délibérément, au profit de tiers, sans contrepartie suffisante, des engagements trop considérables eu égard à la situation financière de l'entreprise;
2° sans empêchement légitime, délibérément, avoir omis d'exécuter les obligations prescrites par l'article XX.146 du Code de droit économique;	2° sans empêchement légitime, délibérément, avoir omis d'exécuter les obligations prescrites par l'article XX.146 du Code de droit économique;
3° dans l'intention de retarder la déclaration de faillite, faire des achats pour revendre au-dessous du cours ou s'être livré à des emprunts, circulations d'effets et autres moyens ruineux de se procurer des fonds;	3° dans l'intention de retarder la déclaration de faillite, faire des achats pour revendre au-dessous du cours ou s'être livré à des emprunts, circulations d'effets et autres moyens ruineux de se procurer des fonds;
4° avoir supposé, délibérément, des dépenses ou des pertes ou ne pas avoir pu justifier de l'existence ou de l'emploi de tout ou partie de l'actif, tel qu'il apparaît des documents et livres comptables à la date de cessation de paiement et de tous biens de quelque nature que ce soit obtenus postérieurement;	4° avoir supposé, délibérément, des dépenses ou des pertes ou ne pas avoir pu justifier de l'existence ou de l'emploi de tout ou partie de l'actif, tel qu'il apparaît des documents et livres comptables à la date de cessation de paiement et de tous biens de quelque nature que ce soit obtenus postérieurement;
5° dans l'intention de retarder la déclaration de faillite, avoir payé ou favorisé un créancier au préjudice de la masse;	5° dans l'intention de retarder la déclaration de faillite, avoir payé ou favorisé un créancier au préjudice de la masse;
6° dans l'intention de retarder la déclaration de faillite, avoir omis de faire l'aveu de la faillite dans le délai prescrit par l'article XX.102 du Code de droit économique;	6° dans l'intention de retarder la déclaration de faillite, avoir omis de faire l'aveu de la faillite dans le délai prescrit par l'article XX.102 du Code de droit économique;
7° délibérément, avoir omis de fournir, à l'occasion de l'aveu de la faillite, les	7° délibérément, avoir omis de fournir, à l'occasion de l'aveu de la faillite, les

renseignements exigés par l'article XX.103 du même Code;	renseignements exigés par l'article XX.103 du même Code;
8° délibérément, avoir fourni des renseignements inexacts à l'occasion de l'aveu de la faillite ou ultérieurement aux demandes adressées par le juge-commissaire ou par les curateurs.	8° délibérément, avoir fourni des renseignements inexacts à l'occasion de l'aveu de la faillite ou ultérieurement aux demandes adressées par le juge-commissaire ou par les curateurs.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 1.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 1.
La tentative de commettre l'infraction visée au présent article n'est pas punissable.	La tentative de commettre l'infraction visée au présent article n'est pas punissable.

Art. 2

Art. 492. L'atteinte frauduleuse à l'actif ou au passif d'une personne faillie	Art. 492. L'atteinte frauduleuse à l'actif ou au passif d'une personne faillie
L'atteinte frauduleuse à l'actif ou au passif d'une personne faillie consiste pour un tiers à avoir, dans une intention frauduleuse:	L'atteinte frauduleuse à l'actif ou au passif d'une personne faillie consiste pour un tiers à avoir, dans une intention frauduleuse:
1° dans l'intérêt de l'entreprise faillie même en l'absence d'intervention de cette dernière ou des dirigeants, de droit ou de fait, de cette société ou personne morale, soustrait, dissimulé ou recelé tout ou partie de l'actif;	1° dans l'intérêt de l'entreprise faillie même en l'absence d'intervention de cette dernière ou des dirigeants, de droit ou de fait, de cette société ou personne morale, soustrait, dissimulé ou recelé tout ou partie de l'actif;
2° présenté dans la faillite et affirmé, soit en leur nom, soit par interposition de personnes, des créances supposées ou exagérées.	2° déposé dans la faillite ou affirmé , soit en leur nom, soit par interposition de personnes, des créances supposées ou exagérées.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 3.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 3.
La tentative de commettre l'infraction visée au présent article n'est pas punissable.	La tentative de commettre l'infraction visée au présent article n'est pas punissable.

Art. 2

Art. 495. L'atteinte frauduleuse par un tiers à la procédure de réorganisation judiciaire	Art. 495. L'atteinte frauduleuse par un tiers à la procédure de réorganisation judiciaire
L'atteinte frauduleuse par un tiers à la procédure de réorganisation judiciaire consiste à avoir dans une intention frauduleuse:	L'atteinte frauduleuse par un tiers à la procédure de réorganisation judiciaire consiste à avoir dans une intention frauduleuse:
1° sans être créancier, pris part au vote visé aux articles XX.78 ou XX.83/14 du Code de droit économique;	1° sans être créancier, pris part au vote visé à l'article XX.78 ou XX.83/14 du Code de droit économique;

2° étant créancier, exagéré ses créances;	2° étant créancier, exagéré ses créances;
3° stipulé, soit avec le débiteur, soit avec toutes autres personnes, des avantages particuliers pour orienter le sens de leur vote sur le plan de réorganisation ou conclu un accord particulier en vertu duquel résulterait en leur faveur un avantage à charge de l'actif du débiteur.	3° stipulé, soit avec le débiteur, soit avec toutes autres personnes, des avantages particuliers pour orienter le sens de leur vote sur le plan de réorganisation ou conclu un accord particulier en vertu duquel résulterait en leur faveur un avantage à charge de l'actif du débiteur.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.
La tentative de commettre l'infraction visée au présent article n'est pas punissable.	La tentative de commettre l'infraction visée au présent article n'est pas punissable.

Art. 2 (modification de la version néerlandaise de l'article 496)

Art. 496. L'organisation frauduleuse d'insolvabilité	Art. 496. L'organisation frauduleuse d'insolvabilité
§ 1 ^{er} . L'organisation frauduleuse d'insolvabilité consiste pour son auteur à frauduleusement organiser son insolvabilité et à ne pas exécuter les obligations dont il est tenu.	§ 1 ^{er} . L'organisation frauduleuse d'insolvabilité consiste pour son auteur à frauduleusement organiser son insolvabilité et à ne pas exécuter les obligations dont il est tenu.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.
§ 2. L'organisation de son insolvabilité par le débiteur peut être déduite de toute circonstance de nature à révéler sa volonté de se rendre insolvable.	§ 2. L'organisation de son insolvabilité par le débiteur peut être déduite de toute circonstance de nature à révéler sa volonté de se rendre insolvable.
§ 3. La tentative de commettre l'infraction visée au présent article n'est pas punissable.	§ 3. La tentative de commettre l'infraction visée au présent article n'est pas punissable.

Art. 2

Art. 509. L'incendie ayant entraîné une atteinte à l'intégrité du troisième degré ou la mort	Art. 509. L'incendie ayant entraîné une atteinte à l'intégrité du troisième degré ou la mort
Lorsque l'incendie a entraîné une atteinte à l'intégrité du troisième degré ou la mort sans intention de la donner, la peine visée aux articles précédents est augmentée d'un niveau, sans toutefois qu'une peine plus lourde qu'une peine de niveau 6 puisse être imposée.	Lorsque l'incendie a entraîné une atteinte à l'intégrité du troisième degré ou la mort, sans intention de la donner, la peine visée aux articles précédents est augmentée d'un niveau, sans toutefois qu'une peine plus lourde qu'une peine de niveau 6 puisse être imposée.

Art. 2

Art. 511. Les facteurs aggravants	Art. 511. Les facteurs aggravants
-----------------------------------	-----------------------------------

Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, pour une infraction visée aux articles de la présente section, le juge prend en considération le fait que:	Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, pour une infraction visée aux articles de la présente section, le juge prend en considération le fait que:
1° l'infraction a été commise avec un mobile discriminatoire;	Abrogé
2° la victime est une personne mineure ou en situation de vulnérabilité;	2° la victime est une personne mineure ou en situation de vulnérabilité;
3° l'infraction a été commise par deux personnes ou plus;	3° l'infraction a été commise par deux personnes ou plus;
4° la victime est une personne exerçant une fonction publique, à l'occasion de l'exercice de cette fonction.	4° la victime est une personne exerçant une fonction publique, à l'occasion de l'exercice de cette fonction.
Art. 2	
Art. 513. La destruction par explosion ou inondation	Art. 513. La destruction par explosion ou inondation
La destruction par explosion ou inondation consiste à, soit délibérément, soit par défaut grave de prévoyance ou de précaution, provoquer une explosion ou une inondation causant un dommage ou faisant naître un danger social.	La destruction par explosion ou inondation consiste à, soit délibérément, soit par défaut grave de prévoyance ou de précaution, provoquer une explosion ou une inondation causant un dommage ou faisant naître un danger sociétal .
Cette infraction est punie d'une peine visée aux articles 505 à 511 si elle est commise délibérément.	Cette infraction est punie d'une peine visée aux articles 505 à 511 si elle est commise délibérément.
Cette infraction est punie d'une peine visée à l'article 512 si elle est commise par défaut grave de prévoyance ou de précaution.	Cette infraction est punie d'une peine visée à l'article 512 si elle est commise par défaut grave de prévoyance ou de précaution.
Art. 2	
Art. 518. Le vandalisme à l'aide de violences ou de menaces	Art. 518. Le vandalisme avec violences ou menaces
Le vandalisme à l'aide de violences ou de menaces est puni comme suit:	Le vandalisme avec violences ou menaces est puni comme suit:
1° le vandalisme est puni d'une peine de niveau 2;	1° le vandalisme est puni d'une peine de niveau 2;
2° le vandalisme ayant entraîné un dommage grave est puni d'une peine de niveau 3.	2° le vandalisme ayant entraîné un dommage grave est puni d'une peine de niveau 3.

Art. 2

Art. 519. Le vandalisme à l'aide de violences ou de menaces sur ou dans une maison habitée ou ses dépendances	Art. 519. Le vandalisme avec violences ou menaces sur ou dans une maison habitée ou ses dépendances
Le vandalisme à l'aide de violences ou de menaces sur ou dans une maison habitée ou ses dépendances est puni d'une peine de niveau 4.	Le vandalisme avec violences ou menaces sur ou dans une maison habitée ou ses dépendances est puni d'une peine de niveau 4.

Art. 2

Art. 521. Le vandalisme accompagné d'actes de violence ayant entraîné la mort	Art. 521. Le vandalisme accompagné d'actes de violence ayant entraîné la mort
Le vandalisme accompagné d'actes de violence ayant entraîné la mort sans intention de la donner est puni d'une peine de niveau 5.	Le vandalisme accompagné d'actes de violence ayant entraîné la mort, sans intention de la donner , est puni d'une peine de niveau 5.

Art. 2

Art. 523. Les facteurs aggravants	Art. 523. Les facteurs aggravants
Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, pour une infraction décrite dans la présente section, le juge prend en considération le fait que:	Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, pour une infraction décrite dans la présente section, le juge prend en considération le fait que:
1° l'infraction a été commise avec un mobile discriminatoire;	Abrogé
2° la victime est une personne mineure ou en situation de vulnérabilité;	2° la victime est une personne mineure ou en situation de vulnérabilité;
3° l'infraction a été commise pendant la nuit;	3° l'infraction a été commise pendant la nuit;
4° l'infraction a été commise par deux personnes ou plus;	4° l'infraction a été commise par deux personnes ou plus;
5° la victime est une personne exerçant une fonction publique, à l'occasion de l'exercice de cette fonction.	5° la victime est une personne exerçant une fonction publique, à l'occasion de l'exercice de cette fonction.

Art. 2

Art. 533. La possession ou la mise à disposition d'un dispositif destiné à commettre un sabotage informatique	Art. 533. La possession ou la mise à disposition d'un dispositif destiné à commettre un sabotage informatique
La possession ou la mise à disposition d'un dispositif destiné à commettre un sabotage	La possession ou la mise à disposition d'un dispositif destiné à commettre un sabotage

informatique consiste à, indûment, délibérément, posséder, produire, vendre, obtenir en vue de son utilisation, importer, diffuser ou mettre à disposition sous une autre forme, un dispositif, y compris des données informatiques, principalement conçu ou adapté pour commettre l'une des infractions visées aux articles 531 et 532 alors que ce dispositif ou ces données peuvent être utilisés pour causer un dommage à des données ou empêcher, totalement ou partiellement, le fonctionnement correct d'un système informatique.	informatique consiste à, indûment, délibérément, posséder, produire, vendre, obtenir en vue de son utilisation, importer, diffuser ou mettre à disposition sous une autre forme, un dispositif, y compris des données informatiques, principalement conçu ou adapté pour commettre l'une des infractions visées aux articles 531 et 532 alors que l'intéressé sait que ce dispositif ou ces données peuvent être utilisés pour causer un dommage à des données ou empêcher, totalement ou partiellement, le fonctionnement correct d'un système informatique.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.

Art. 2 (modification de la version néerlandaise de l'article 534)

Art. 534. La définition de la loterie illicite	Art. 534. La définition de la loterie illicite
La loterie illicite consiste en toute opération offerte au public et destinée à procurer un gain par la voie du sort qui n'est pas autorisée par la loi ou en vertu de celle-ci.	La loterie illicite consiste en toute opération offerte au public et destinée à procurer un gain par la voie du sort qui n'est pas autorisée par la loi ou en vertu de celle-ci.

Art. 2 (modification de la version néerlandaise de l'article 535)

Art. 535. La participation à l'organisation d'une loterie illicite	Art. 535. La participation à l'organisation d'une loterie illicite
La participation à l'organisation d'une loterie illicite consiste à, délibérément, participer à l'organisation d'une loterie illicite.	La participation à l'organisation d'une loterie illicite consiste à, délibérément, participer à l'organisation d'une loterie illicite.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 1.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 1.

Art. 2 (modification de la version néerlandaise de l'article 536)

Art. 536. La distribution de billets de loterie illicite	Art. 536. La distribution de billets de loterie illicite
La distribution de billets de loterie illicite consiste à, délibérément, distribuer ou vendre des billets de loterie illicite.	La distribution de billets de loterie illicite consiste à, délibérément, distribuer ou vendre des billets de loterie illicite.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 1.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 1.

Art. 2

Art. 541. L'entrave ou le trouble à la liberté des enchères et des soumissions	Art. 541. L'entrave ou le trouble à la liberté des enchères ou des soumissions
L'entrave ou le trouble à la liberté des enchères et des soumissions consiste, à l'occasion de l'adjudication de droits sur des choses mobilières ou immobilières, d'une entreprise, d'une fourniture, d'une exploitation ou d'un service quelconque ou lors de la passation d'un marché public ou d'un contrat de concession, à, frauduleusement ou avec l'intention de nuire, par violences, menaces ou tout moyen frauduleux, limiter artificiellement l'appel à la concurrence ou fausser les conditions normales de la concurrence.	L'entrave ou le trouble à la liberté des enchères ou des soumissions consiste, à l'occasion de l'adjudication de droits sur des choses mobilières ou immobilières, d'une entreprise, d'une fourniture, d'une exploitation ou d'un service quelconque ou lors de la passation d'un marché public ou d'un contrat de concession, à, frauduleusement ou avec l'intention de nuire, par violences, menaces ou tout moyen frauduleux, limiter artificiellement l'appel à la concurrence ou fausser les conditions normales de la concurrence.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.
Sont exemptés de peines ceux qui, avant toute poursuite, ont porté à la connaissance du ministère public l'intégralité des informations qu'ils détiennent sur les circonstances et les auteurs de ces infractions et s'ils ont fait, à cet égard, une demande d'immunité de poursuites auprès de l'Autorité belge de la concurrence conformément à l'article IV.54/4 du Code de droit économique portant sur les mêmes faits.	Sont exemptés de peines ceux qui, avant toute poursuite, ont porté à la connaissance du ministère public l'intégralité des informations qu'ils détiennent sur les circonstances et les auteurs de ces infractions et s'ils ont fait, à cet égard, une demande d'immunité de poursuites auprès de l'Autorité belge de la concurrence conformément à l'article IV.54/4 du Code de droit économique portant sur les mêmes faits.
En cas d'application de l'alinéa 3, le ministère public informe sans délai l'Autorité belge de la concurrence de l'affaire et assure les contacts nécessaires avec l'Autorité belge de la concurrence.	En cas d'application de l'alinéa 3, le ministère public informe sans délai l'Autorité belge de la concurrence de l'affaire et assure les contacts nécessaires avec l'Autorité belge de la concurrence.
Art. 2 (modification de la version néerlandaise de l'article 583)	
Art. 583. La reproduction, la divulgation ou la transmission à des personnes non autorisées d'un secret d'Etat ayant trait à la défense du territoire ou à la sûreté extérieure de l'Etat	Art. 583. La reproduction, la divulgation ou la transmission à des personnes non autorisées d'un secret d'Etat ayant trait à la défense du territoire ou à la sûreté extérieure de l'Etat
La reproduction, la divulgation ou la transmission à des personnes non autorisées d'un secret d'Etat ayant trait à la défense du territoire ou à la sûreté extérieure de l'Etat consiste à, délibérément, en tout ou partie,	La reproduction, la divulgation ou la transmission à des personnes non autorisées d'un secret d'Etat ayant trait à la défense du territoire ou à la sûreté extérieure de l'Etat consiste à, délibérément, en tout ou partie,
1° remettre ou communiquer, en original ou en reproduction, à une personne non autorisée à les recevoir ou à en prendre connaissance;	1° remettre ou communiquer, en original ou en reproduction, à une personne non autorisée à les recevoir ou à en prendre connaissance;

2° reproduire, divulguer ou publier, sans l'autorisation de l'autorité compétente;	2° reproduire, divulguer ou publier, sans l'autorisation de l'autorité compétente;
un secret d'Etat dont le caractère secret intéresse la défense du territoire ou la sûreté extérieure de l'Etat, ou tenter de le faire.	un secret d'Etat dont le caractère secret intéresse la défense du territoire ou la sûreté extérieure de l'Etat, ou tenter de le faire.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 4.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 4.

Art. 2

Art. 613. L'incitation à commettre des infractions contre la défense nationale	Art. 613. L'incitation à commettre des infractions contre la défense nationale
L'incitation à commettre des infractions contre la défense nationale consiste à, délibérément, offrir ou proposer, de façon ferme et certaine, de commettre une infraction visée au présent chapitre et punissable d'une peine de niveau 3 ou plus lorsque cela n'a pas eu d'effet en raison de circonstances indépendantes de la volonté de l'auteur.	L'incitation à commettre des infractions contre la défense nationale consiste à, délibérément, offrir ou proposer, de façon ferme et certaine, de commettre une infraction visée au présent chapitre et punissable d'une peine de niveau 3 ou plus, ainsi que l'acceptation de cette offre ou proposition , lorsque cela n'a pas eu d'effet en raison de circonstances indépendantes de la volonté de l'auteur.
Cette infraction est punie d'une peine du deuxième niveau de peine inférieur à celui qui sanctionne l'infraction consommée.	Cette infraction est punie d'une peine du deuxième niveau de peine inférieur à celui qui sanctionne l'infraction consommée.
La présente disposition ne porte pas préjudice à l'application de l'article 19.	La présente disposition ne porte pas préjudice à l'application de l'article 19.

Art. 2

Art. 644. La rébellion	Art. 644. La rébellion
La rébellion consiste à, délibérément, à l'aide de violences ou de menaces, résister à ou attaquer une personne exerçant une fonction publique agissant pour l'exécution des lois, des ordres ou ordonnances de l'autorité publique ou d'une décision judiciaire ou commettre ces faits à l'égard de toute personne prêtant assistance à l'exercice de cette fonction.	La rébellion consiste à, délibérément, à l'aide de violences ou de menaces, résister à ou attaquer une personne exerçant une fonction publique agissant pour l'exécution des lois, des ordres ou ordonnances de l'autorité publique ou d'une décision judiciaire ou commettre ces faits à l'égard de toute personne prêtant assistance à l'exercice de cette fonction.
Si la rébellion est commise sans armes, cette infraction est punie d'une peine de niveau 1. Si la rébellion est commise avec armes, cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.	Si la rébellion est commise sans armes, cette infraction est punie d'une peine de niveau 1. Si la rébellion est commise avec armes, cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.
Si la rébellion a causé une maladie ou une incapacité de travail personnel, l'infraction est	Si la rébellion a causé une atteinte à l'intégrité du deuxième et du troisième degré , l'infraction

punie d'une peine de niveau 2 si elle est commise sans armes ou d'une peine de niveau 3 si elle est commise avec armes.	est punie d'une peine de niveau 2 si elle est commise sans armes ou d'une peine de niveau 3 si elle est commise avec armes.
---	---

Art. 2

Art. 645. La rébellion collective	Art. 645. La rébellion collective
Si la rébellion est commise par deux ou plusieurs personnes qui, après concert préalable ou non, s'associent à cette fin, cette infraction est punie d'une peine de niveau 3.	Si la rébellion est commise par deux ou plusieurs personnes qui, après concert préalable ou non, s'associent à cette fin, cette infraction est punie d'une peine de niveau 3.
Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, le juge prend en considération le fait que l'infraction a causé une maladie ou une incapacité de travail personnel.	Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, le juge prend en considération le fait que l'infraction a causé une atteinte à l'intégrité du deuxième et du troisième degré .

Art. 2

Art. 655. La méconnaissance de l'obligation de collaborer à l'instruction	Art. 655. La méconnaissance de l'obligation de collaborer à l' enquête
La méconnaissance de l'obligation de collaborer à l'instruction consiste à, délibérément, refuser de collaborer à une mesure d'instruction, ne pas exécuter cette mesure d'instruction de la manière ou au moment requis, ou faire disparaître, détruire ou modifier les éléments requis dans les cas où la loi rend obligatoire la collaboration à la mesure d'instruction.	La méconnaissance de l'obligation de collaborer à l' enquête consiste à, délibérément, refuser de collaborer à une mesure d' enquête , ne pas exécuter cette mesure d' enquête de la manière ou au moment requis, ou faire disparaître, détruire ou modifier les éléments requis dans les cas où la loi rend obligatoire la collaboration à la mesure d' enquête .
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2. Par dérogation à l'article 52, l'amende à titre de peine accessoire s'élève à 200 euros au moins et à 160.000 euros au plus.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2. Par dérogation à l'article 52, l'amende à titre de peine accessoire s'élève à 200 euros au moins et à 160.000 euros au plus.

Art. 2

Art. 661. Le fait d'équiper un véhicule avec un compartiment caché	Art. 661. Le fait d'équiper un véhicule avec un compartiment caché
Le fait d'équiper un véhicule avec un compartiment caché consiste- à délibérément, équiper un véhicule, un bateau, un avion ou tout autre moyen de transport d'un compartiment non conçus en usine pour la possession secrète ou transporter secrètement des objets illicites, des armes interdites et	Le fait d'équiper un véhicule avec un compartiment caché consiste- à délibérément, équiper un véhicule, un bateau, un avion ou tout autre moyen de transport d'un compartiment non conçu en usine pour la possession secrète ou transporter secrètement des objets illicites, des armes prohibées ou

soumises à autorisation ou de l'argent d'origine illicite.	soumises à autorisation ou de l'argent d'origine illicite.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 1.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 1.

Art. 2

Art. 662. Le fait de posséder un véhicule avec un compartiment caché	Art. 662. Le fait de posséder un véhicule avec un compartiment caché
Le fait de posséder un véhicule avec un compartiment caché consiste à, délibérément, posséder un véhicule, un bateau, un avion ou tout autre moyen de transport qui est équipé d'un compartiment non conçu en usine qui sert à la possession secrète ou transporter secrètement des objets illicites, des armes interdites et soumises à autorisation ou de l'argent d'origine illicite.	Le fait de posséder un véhicule avec un compartiment caché consiste à, délibérément, posséder un véhicule, un bateau, un avion ou tout autre moyen de transport qui est équipé d'un compartiment non conçu en usine qui sert à la possession secrète ou transporter secrètement des objets illicites, des armes prohibées ou soumises à autorisation ou de l'argent d'origine illicite.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.

Art. 2

Art. 663. Le fait d'équiper un véhicule avec un compartiment caché aggravé	Art. 663. Le fait d'équiper un véhicule avec un compartiment caché aggravé
Le fait d'équiper un véhicule avec un compartiment caché non conçus en usine pour la possession secrète ou pour le transport secret des objets illicites, des armes interdites ou soumises à autorisation ou de l'argent d'origine illicite est puni d'une peine de niveau 3 lorsque l'activité concernée constitue une profession ou une activité habituelle.	Le fait d'équiper un véhicule avec un compartiment caché non conçu en usine pour la possession secrète ou pour le transport secret des objets illicites, des armes prohibées ou soumises à autorisation ou de l'argent d'origine illicite est puni d'une peine de niveau 3 lorsque l'activité concernée constitue une profession ou une activité habituelle.

Art. 2

Art. 670. La divulgation de l'identité d'un fonctionnaire de police	Art. 670. La divulgation de l'identité d'un fonctionnaire de police
La divulgation de l'identité d'un fonctionnaire de police consiste à, délibérément, rendre publique l'identité d'un membre des services de police qui, conformément à la loi, doit être protégée et à, délibérément, accéder illégitimement au registre visé à l'article 112septies du Code d'instruction criminelle.	La divulgation de l'identité d'un fonctionnaire de police consiste à, délibérément, rendre publique l'identité d'un membre des services de police qui, conformément à la loi, doit être protégée ou à, délibérément, accéder illégitimement au registre visé à l'article 112septies du Code d'instruction criminelle.

Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.
Art. 2	
Art. 672. Les causes d'excuses d'exemption de peine	Art. 672. Les causes d' excuse d'exemption de peine
Les personnes suivantes qui ont commis l'infraction visée à l'article 671 ne sont pas punies:	Les personnes suivantes qui ont commis l'infraction visée à l'article 671 ne sont pas punies:
1° ceux qui ont fait connaître l'imprimeur;	1° ceux qui ont fait connaître l'imprimeur;
2° les crieurs, afficheurs, vendeurs ou distributeurs qui ont fait connaître la personne de laquelle ils tiennent l'écrit imprimé.	2° les crieurs, afficheurs, vendeurs ou distributeurs qui ont fait connaître la personne de laquelle ils tiennent l'écrit imprimé.
Art. 2	
Art. 686. Le non-respect d'une peine consistant en une interdiction	Art. 686. Le non-respect d'une peine consistant en une interdiction
Le non-respect d'une peine consistant en une interdiction consiste à, délibérément, enfreindre une des peines suivantes:	Le non-respect d'une peine consistant en une interdiction consiste à, délibérément, enfreindre une des peines suivantes:
1° l'interdiction d'exercer une activité relevant de l'objet, visée à l'article 57;	1° l'interdiction d'exercer une activité relevant de l'objet, visée à l'article 57;
2° l'interdiction professionnelle, visée à l'article 48 ou toute autre interdiction professionnelle pouvant être imposée sur la base du présent code;	2° l'interdiction professionnelle, visée à l'article 48 ou toute autre interdiction professionnelle pouvant être imposée sur la base du présent code;
3° la déchéance du droit de conduire, visée à l'article 49;	3° la déchéance du droit de conduire, visée à l'article 49;
4° l'interdiction de résidence, de lieu ou de contact, visée à l'article 50, ou toute autre interdiction de résidence, de lieu ou de contact pouvant être imposée sur la base du présent code;	4° l'interdiction de résidence, de lieu ou de contact, visée à l'article 50, ou toute autre interdiction de résidence, de lieu ou de contact pouvant être imposée sur la base du présent code;
5° la fermeture de l'établissement visée aux articles 188, 269 et 297.	5° la fermeture de l'établissement visée à l'article 59.
Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.	Cette infraction est punie d'une peine de niveau 2.